ZBORNIK PLEMSTVA

1110

Ograničena naklada.

Broj 50.

ZAGREB
MCMXXXVIII

To my dear
Conam Slavko
as a token of friendship
Dmj dim (Tonci)
Zagreb 9/IX.-38.

TISAK DJELA I GRBOVA
TISKARE IVAN RAST U ZAGREBU

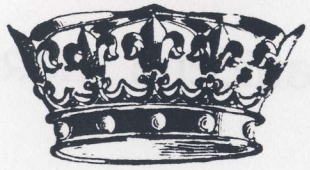

ZBORNIK PLEMSTVA

U HRVATSKOJ, SLAVONIJI, DALMACIJI, BOSNI-HERCEGOVINI, DUBROVNIKU, KOTORU I VOJVODINI

CODEX DE LA NOBLESSE

EN CROATIE, SLAVONIE, DALMATIE, BOSNIE-HERZÉGOVINE, RAGUSE (DUBROVNIK), KOTOR ET VOIVODINE.

KODEX DES ADELS

IN CROATIEN, SLAVONIEN, DALMATIEN, BOSNIEN-HERZEGOVINA, DUBROVNIK, KOTOR UND VOJVODINA.

IZDAVAČ I UREDNIK

VIKTOR ANTON Cte DUIŠIN

SAVJETNI ODBOR I SURADNICI:

ALEKSANDER grof KULMER
MILAN pl. PRAUNSPERGER
ALFRED pl. MAKANEC
IVAN pal. grof DOMINIS
BARTOL barun ZMAJIĆ

SVA PRAVA PRIDRŽANA
COPYRIGHT BY
VIKTOR ANTON Cte. DUIŠIN
JUGOSLAVIJA
ZAGREB
1938.

I.SVEZAK

S A D R Ž A J

	Strana
Predgovor urednika	XI
Tumač i upute	XIII
Interprétation (franc. tumač)	XXXVII
Erläuterung (njem. tumač)	XLVIII
Kratice — Abréviations — Abkürzungen	LXI
Kratak rječnik hrv. teksta — Court glossaire pour le texte croate — Kurzes Wörterbuch zum kroatischen Text	LXVI
Naslovi — Titres — Titeln	LXVII
Vrela — Sources — Quellen	LXVIII
Plemićke porodice A—H	3
Ispravci i dopune	333

TABLE DES MATIÈRES

Préface de l' éditeur (en croate)	XI
Interprétation et instruction (en croate)	XIII
Interprétation (en français)	XXXVII
Interprétation (en allemand)	XLVIII
Abréviations (en croate-français-allemand	LXI
Court glossaire pour le texte croate (croate-français-allemand)	LXVI
Titres (croate-français-allemand)	LXVII
Sources	LXVIII
Familles nobles de A à H	3
Rectification et completation	333

TAFELVERZEICHNIS

Vorwort des Verlegers (kroatisch)	XI
Erklärung u. Unterweissung (kroatisch)	XIII
Erklärung (französisch)	XXXVII
Erklärung (deutsch)	XLVIII
Abkürzungen (kroatisch-französisch-deutsch)	LXI
Kurzes Wörterbuch zum kroatischen Text (kroatisch-französisch-deutsch)	LXVI
Titeln	LXVII
Quellen	LXVIII
Adelige Familien von A—H.	3
Verbesserungen und Ergänzungen	333

Predgovor

Dok je u drugih evropskih naroda, koji imaju svoje plemstvo obilje heraldičkih i genealoških djela, dotle u južnih Slovena, posebice Hrvata i Srba, još nema heraldičkog djela na hrvatskom ili srpskom jeziku, koje bi sistematski i kritički obuhvatilo cjelokupno plemstvo slavenskoga Juga. Toga radi uvidjevši potrebu heraldičkog djela o plemstvu južnih Slavena, namislio sam još pred osam godina izdati najprije zbornik hrvatskog plemstva kao najistaknutijeg, evropski razvijenog i bez sumnje najzanimljivijeg dijela plemstva južnih Slavena, koliko originalnošću svoga postanka, toliko i historijskom značajnošću. Ali, spremajući građu za ovaj zbornik, uvidio sam, da se je u zemljama nekadanje stare hrvatske države nastanilo i mnogo stranoga plemstva, njemačkog, madžarskog, talijanskog i drugog, a seljenjem velikih dijelova hrvatskoga i srpskoga naroda, u tim i u susjednim zemljama umnožilo se je uz hrvatsko plemstvo i srpsko plemstvo. Ta me je činjenica potaknula , da izdam ovaj zbornik, t. j., »Zbornik plemstva u Hrvatskoj, Slavoniji, Dalmaciji, Bosni-Hercegovini, Dubrovniku, Kotoru i Vojvodini«, jer je u ovim zemljama plemstvo nastajalo i živjelo vjekovima uz jednake okolnosti.

Plemstvo kao privilegovan stalež ovih zemalja danas pripada historiji, ali činjenica, da je ono u svoje doba bilo važan socijalan i politički činilac, da-

je mu pravo na pisani spomenik makar i u obliku ovog skromnog zbornika.

Moje nastojanje da ovaj zbornik bude potpun, učvrstili su moji savjetnici i suradnici, ali ako u njemu moguće ima tehničkih pogrešaka i stvarnih nepotpunosti ostavljam svakome poznavaocu heraldike i genealogije pravo, da to popravi i popuni. Svakako, ovaj je zbornik prvo heraldičko djelo ove vrsti na hrvatskom ili srpskom, pa i na slovenskom ili bugarskom jeziku.

Dajući na svijet ovaj zbornik odajem hvalu svima svojim pomagačima. U prvom redu slavnoj uspomeni blagopok. don Frana Bulića, prvaku naših povjesničara g. dru. Ferdi pl. Šišiću i g. Emilu pl. Laszowskom, ravnatelju Državnog arhiva u Zagrebu, a najveće priznanje svojim suradnicima i savjetnom odboru, te pomoćnim suradnicima: g. Mariju conte Lukoviću, koji mi je požrtvovno pomogao za kotorsko plemstvo, g. Ljubomiru pl. Čipiku, koji mi je pomogao podacima o dalmatinskim plemićima.

Posebno priznanje moram izraziti i g. g. dru. Luju grofu Vojnoviću knezu Užičkom, Anti Brliću, industr. ravnatelju, Antunu pl. Labašu, kapetanu b. b. u m., Jurju bar. Rukavini, Andri Jutroniću, profesoru, Dragutinu pl. Sertiću Jezeranskom, pukovniku u. m., ph. mr. R. Slade-Šiloviću, apotekaru, dru. Franji pl. Deáku, poznatim kulturnim radnicima i publicistima, i najmlađemu od mojih pomoćnih suradnika g. Želimiru pl. Kengyeliću, koji mi je pomogao obiljem podataka o plemstvu u Zagrebu i krajiškom plemstvu, te konačno g. g. župnicima i arhivarima i svima, koji su mi bili na ruku u prikupljanju građe.

Dujšin

Tumač i upute

I.

A. Postanak plemstva.

Prvo plemstvo stare hrvatske države, koja je u glavnome zapremala današnju Hrvatsku, Bosnu i Dalmaciju, razvilo se iz specifično hrvatskog političkog i socijalnog uređenja.

Pod utjecajem zapadno-evropske kulture to se je plemstvo - hrvatsko praplemstvo - počelo već u doba vladanja hrv. narodnih dinastija pretvarati u čisto narodno plemstvo. U sve tješnjoj političkoj i kulturnoj vezi sa srednjom i zapadnom Evropom pomalo je nestajalo tog čisto hrvatskog narodnog plemstva, a na njegovo mjesto stupalo je novo, feudalno plemstvo stvarano od kraljeva tuđinskih dinastija i moćnih domaćih velikaša. Ovo plemstvo nastajalo je po darovnicama kraljeva i velikaša.

Sve jačim sticanjem vlasti u rukama kraljeva prešlo je pravo podjeljivanja plemstva isključivo na kraljeve, (a u Dalmaciji i na mletačku vladu). Dok su kraljevi imali raspoloživih dobara, oni su plemstvo podjeljivali darovnicama. Kad kraljevi više nisu imali dobara, počeli su podjeljivati plemstvo grbovnicama ili plemićkim listom. Taj konačni način podjeljivanja plemstva održao se je do najnovijeg doba, kad je područje stare hrvatske države ušlo u sklop današnje Jugoslavije.

B. Razdoblja

Povijesni razvoj plemstva na području nekadanje stare hrvatske države može se podijeliti na 6. razdoblja:

1. Razdoblje (Plemensko i oligarhijsko plemstvo).

Ovo razdoblje ima svoj začetak u najdavnijoj davnini.

Hrvati su, osnovavši svoju državu, zadržali svoje praiskon. socijal. uređenje — podjelu na p l e m e n a. Kao u svojoj pradomovini, tako i u uređenoj hrvatskoj državi hrvatska su plemena bila sastavljena od b r a t s t a v a vezanih krvnim srodstvom, a ova od r o d o v a. Teritorij, na kojemu je živjelo pleme, zvao se je ž u p a. Rodom je upravljao d o m a ć i n, bratstvom č e l n i k, a plemenom ž u p a n. Među članovima rodova, bratstava, plemena, nije bilo staleških razlika; svi su bili među sobom jednaki. župan je bio biran obično iz najuglednijeg i najjačeg bratstva, a tako i v o j v o d a, sudac, mali k n e z o v i i drugi časnici. U tome je zametak hrvatskoga plemstva (praplemstva). Od tog plemstva ima još i danas mnogo izravnog potomstva.

U isto doba, kada se je u ostaloj hrvatskoj počelo razvijati plemstvo, u dalmatinskim je gradovima pod bizantijskom vlasti ograničen broj uglednijih gradskih porodica prigrabio vlast i isključivo pravo upravljanja gradskim općinama. Ove porodice, domogavši se vlasti (v l a s t e l a), same su odlučivale koliko će od vlasti prepustiti svojim sugrađanima bez vlasti: građanima, pučanima i u grad doseljenim plemićima. Ova su vlastela formirala

oligarhijsko plemstvo, a ostaci su rimskih i bizantinskih odličnih građana, koji su se poslije pretežnim dolaskom Slavena u gradove i u vlasteoska vijeća krvno poslavenili, iako su u diplomaciji zadržali latinsku kulturu.

2. Razdoblje (Feudalno plemstvo)

Prestankom narodne dinastije u hrvatskoj državi god. 1102. i dolaskom Arpadovića na hrvatsko prijestolje počinje razdoblje feudalnog plemstva. U tom razdoblju, a za vlade Arpadovića, Anžuvinaca i vladara iz raznih kraljevskih kuća, još u Hrvatskoj prevlađuje plemensko plemstvo. Plemstvo je u tom razdoblju bilo podjeljivano samo darovnicama, a podjeljivali su ga i moćni hrvatski velikaši kao Šubići, Krčki, Babonići, Nelipići i drugi, a u Bosni bosanski banovi i kraljevi.

Plemstvo 1. i 2. razdoblja je hrvatsko p r a p l e m s t v o. Ono nema posebnih grbovnica, a grbove je sebi stvaralo samo.

3. Razdoblje (Plemstvo po plemićkom listu ili grbovnici).

Nakon kralja Sigismunda († 1438.) počinje razdoblje plemstva po grbovnici. U tom razdoblju, koje traje do dolaska Habsburgovaca, god. 1527., počinje podjeljivanje plemstva pretežno grbovnicom.

4. Razdoblje (doba Habsburgovaca).

U ovome razdoblju, koje traje od god. 1527. do god. 1740., podijeljeno plemstvo ima značaj čisto hrvatskog ili ugarsko-hrvatskog, a rjeđe austrijskog plemstva. Počinju se dijeliti i naslovi. Plemstvo 3. i 4. razdoblja je staro plemstvo.

5. Razdoblje (Habsburg-Lotarinško).

Ovo razdoblje traje od izumrća muške loze Habsburgovaca god. 1740. pa do god. 1806., kad su Habsburg-Lotarinžani prestali da budu i carevi sv. rimskog carstva njemačkog naroda.

U tom razdoblju počinje jasnije diferenciranje u podjeljivanju plemstva, na ugarsko (ugar.-hrv.) i na austrijsko ili austrijskih nasljednih zemalja plemstvo. Počinje i podjeljivanje čisto vojničkog plemstva (austr.) (poveljom ili ordenima). U to doba velikih i dugotrajnih ratova podijeljeno je Hrvatima i Srbima iz Vojne krajine, koji su sudjelovali u tim ratovima, mnogo austrijskog plemstva s njemačkim pridjevcima.

6. Razdoblje.

Ovo razdoblje traje od god. 1806. do god. 1918.

U tom razdoblju podijeljeno plemstvo ima značaj austrijskog i ugarsko-hrvatskog plemstva, a plem. pridjevci većinom su hrvatski.

C. Razdoblja u Dalmaciji.

U dijelovima Hrvatske, koji su od 1420. do god. 1797. bili u vlasti Venecije, t. j. u Dalmaciji, plemstvo se je razvijalo u drukčijim okolnostima nego plemstvo u ostaloj Hrvatskoj, koja je ostala u vlasti ugarsko-hrvatskih vladara. Toga radi može se povijesni razvoj plemstva u Dalmaciji podijeliti na ova razdoblja.

1. Razdoblje.

Od god. 1409. odnosno 1420. do god. 1520. Punih sto godina Venecija u Dalmaciji nije podjeljivala plemstvo, nego se ograničila samo na gdjekoje pojedinačno priznanje plemstva ili naslova »conte«

plemićima, koji su pred Turcima bježali iz Bosne u Dalmaciju. U ovo doba znamenite su podjele povlastica Poljičanima, Paštrovićima itd.

Sve plemstvo (oligarhijsko), koje je Venecija g. 1409.(1420.) zatekla u Dalmaciji, ona je priznala, kada je prihvatila lokalne statute i povlastice. Tada im je prepustila potpunu samoupravu i lokalnu vlast, te su oni sami odlučivali, koga će primiti u svoje vlasteosko vijeće (communitas). Građani i pučani imali su također svoje vijeće (universitas), ali ono nije moglo ni o čemu odlučivati, već samo savjetovati u poslovima općine.

2. Razdoblje.

Od god. 1520. do g. 1718. U to doba veličine turske države padaju veliki turski napadaji do same dalmatinske obale. Venecija je u to doba nekim junacima iz ovih ratova podijelila plemstvo i naslov »conte«.

3. Razdoblje.

Od god. 1718., t. j. od početka velikog rata s Turskom, u kojem je Venecija sudjelovala kao saveznik Austrije, do g. 1797., t. j. do propasti Mletačke republike. U tom razdoblju Venecija je u Dalmaciji podijelila razmjerno najviše plemstva.

4. Razdoblje.

Za prve okupacije: 1797.—1806., austrijska vlada (po svome namjesniku u Zadru) priznavala je i potvrđivala plemstvo skoro svoj vlasteli i plemićima, pa čak i poljičkim plemićima, a dalm. kontima naslov »grāf« (i tako ih vodila u vojnom šematizmu.)

Pod francuskom upravom (1806.—1813.) plemićima Dalmacije ukinute su neke privilegije. Usta-

livši svoju vlast nad Dalmacijom za svoje druge okupacije (1814.—1918.) austrijska je vlada naišavši na stanje stvoreno od Francuske povukla opće priznanje dalm. plemićima i priznala i potvrdila plemstvo samo nekoj četrdesetorici čisto dalm. porodica ili tek 20-tom dijelu svega dalm. plemstva.

D. Razdoblja u Bosni.

U Bosni je plemstvo nastalo i razvilo se jednako kao i u Hrvatskoj. Od starih plemena niknulo je plemensko plemstvo, a ovo se razvilo u feudalno plemstvo. Po povijesnom razvitku možemo plemstvo Bosne podijeliti u tri skupine:

1. Plemensko plemstvo, nastalo u doba hrvatske narodne dinastije.

2. Feudalno plemstvo, nastalo u doba banova od plemena Borića do pojave prvog bosanskog kralja Stjepana Tvrtka god. 1377.

3. Plemstvo, nastalo u doba bosanskih narodnih kraljeva iz dinastije Kotromanovića, Jablanovića i Krstića, od god. 1377. do god. 1463., a u Hercegovini do 1482. god.

II. PLEMSTVO PO STAROSTI

Po starosti se hrvatsko plemstvo dijeli:

1. Praplemstvo.

U praplemstvo spada plemstvo plemensko, oligarhijsko plemstvo dalmatinskih gradova i feudalno plemstvo:

a) u Hrvatskoj do god. 1438.,
b) u Bosni do god. 1377. i
c) u Dalmaciji do god. 1420.

2. Staro plemstvo.

Starom plemstvu pripada plemstvo:
a) u Hrvatskoj do god. 1740.
b) u Bosni do god. 1463. (1482.).
c) u Dalmaciji do god. 1718.

Plemstvo stečeno poslije cvih godina, novije je i najnovije plemstvo.

III. NASLOVI

1. Praplemstvo (u Hrvatskoj) nije imalo posebnih naslova i stepena, osim velikaša i knezova (comes), kako ih je imalo plemstvo poslije i danas, jer župan i vojvoda nisu naslovi nego zvanja.

2. Bosansko plemstvo imalo je samo tri naslova ili stepena: vojvoda (dux), knez (comes) i plemić (nobilis).

3. Staro plemstvo u Hrvatskoj počelo je upotrebljavati naslove tek dolaskom Habsburgovaca. Priznati naslovi su ovi: knez, grof, barun, vitez i plemić.

4. Oligarhijsko plemstvo dalmatinskih gradova i općina nazivalo se vlastela (nobilis communitatis) i nije imalo ni htjelo imati bilo koji drugi naslov, a u području svoje vlasti nije nikome priznavalo ni plemstvo ni naslov podijeljen od druge vlasti. Najdosljedniji tome načelu ostala su dubrovačka vlastela.

5. Venecija je za plemstvo, koje je ona podjeljivala, imala samo dva naslova: »conte« i »nobile«.

6. Mletačka vladavina je vlasteli priznala sva prava i povlastice, ali naslova nije priznala nego im je dala naslov »plemić od«. Na pr. plemić zadarski

(nobile di Zara) itd. Razlog tome bio je, da dalmatinska vlastela ne bi, barem po naslovu, bila ravna mletačkoj vlasteli (patricijima).

7. Plemići, koji su svoje plemstvo stekli u drugim gradovima mletačke republike, osim Dalmacije, imali su naslov plemić i nadimak mjesta, gdje su stekli plemstvo, (nobile di Bergamo, nobile di Torcello itd). Oni pak plemići, koji su dobili plemstvo hrv. ili ugarsko-hrvatsko ili se doselili iz Hrvatske, kojom su vladali ugarsko-hrvatski kraljevi bili su zvani u g a r s k i p l e m i ć i (nobile ungharese).

IV. KATEGORIJE PLEMSTVA U DALMACIJI (OSIM DUBROVNIKA)

Premda su u staroj Dalmaciji, kao i u staroj hrvatskoj državi, postojale samo dvije vrste plemstva: knezovi (odličniji) i plemići (obični), ipak su se obzirom na sticaj različitih historijskih prilika i događaja razvile u mletačkoj Dalmaciji kategorije plemstva.

Kategorije plemstva u Dalmaciji, svrstane po ugledu bile su ove:

1. »conti«, koji su ujedno bili članovi vlasteoskih vijeća:

2. vlastela, članovi vlasteoskih vijeća;

a) odličniji, t. j. vlastela Zadra, Splita, Kotora, Trogira itd.

b) jednostavniji, t. j. vlastela Brača, Paga, Omiša itd.

3. »conti«, koji nisu bili članovi vlasteoskih vijeća;

a) narodni knezovi, kojima je Venecija u ime dužda posebnom poveljom podijelila ili potvrdila

naslov »conte«, a u staroj Hrvatskoj državi ili Bosni nosili su naslov knez (comes).

b) Dalmatinci, Bosanci, Srbi, Talijani i drugi, kao i narodni knezovi, koji su dobili potvrdu od mletačkog »proveditore« da su »conti«.

4. Plemići koji nisu bili članovi vlast. vijeća:

a) od praplemstva, hrvatskog, plemenskog i feudalnog i od sedam plemenitih rodova iz Rogoznice iz 13. v. i

b) oni, koji su dobili plemstvo od Venecije ili drugih država;

5. Plemići, članovi plemićkih zajednica, kao što su poljički (didići ili Miroslavići).

6. Plemići, povlaštenici ili građani:

a) oni, koji su bili upisani u plemstvo, u kojoj talijanskoj općini (Torcellu, Bergamu itd.)

b) oni, koji su imali grb i bili priznati kao povlaštenici, ali nije poznat plemićki list ili upis, oni u Paštrovićima i u Makarskom primorju (te »nuovi abitanti, novi stanovnici« na otocima).

V. »CONTE« I GROF

Heraldički i etimološki uzevši riječ »conte« ima isto značenje kao i riječ grof. Heraldički prerogativi su isti. »Conte« i grof imaju krunu sa 16 šiljaka, svaki urešen po jednim biserom — 9 šiljaka na prednjoj strani krune su vidljivi, a 7 šiljaka odostrag se ne vidi.

Razlika između »conte« i grof je u tome, što dalmatinski (mletački i talijanski) »conti« za svoj naslov nisu trebali zasluga, koje su bile potrebne da se stekne naslov grofa (ug.-hrv., austr. ili njem.).

Kad je Austrija nekim dalmatinskim »contima« potvrđivala njihovo plemstvo tražila je i nalagala im da riječ »conte« ne smiju prevesti s riječi grof. Neki od ovih »conti« osjećajući se Hrvatima nisu htjeli da se služe talijanskim nazivom svoga naslova, a ne smijući upotrebljavati riječ grof preveli su riječ »conte« s riječi »knez«, što ih je dovelo u rang princa, na koji nemaju pravo.

Zabluda je da u Dalmaciji imade mnogo porodica s naslovom »conte«, jer naslov »conte« u Dalmaciji nije podijeljen svima, koji su ga upotrebljavali (a i zloupotrebljavali), već samo malom broju većinom ljudima iz naroda, istaknutijim vođama doseljenika iz Bosne ili iz unutrašnje Dalmacije i dalmatinskim vojskovođama ili generalima (kojih nije bilo mnogo, jer se je u Mletačkoj republici teško postizao čin generala). Ovi »conti« nisu bili članovi dalmatinskih vlasteoskih vijeća i toga radi nisu bili tako ugledni kao vlastela. Naslov »conte« ove skupine dalmatinskih »conte« veoma je sličan naslovu onih baruna u Hrvatskoj, kojima je barunstvo podijeljeno za vojničke zasluge i vrline.

»Conti«, koji su bili i članovi dalmatinskih vlasteoskih vijeća i imali velikih posjeda (»contea«) ugledom su blizi hrvatskim grofovima.

Radi tih razlika i nejednakosti vodimo ugar.-hrvatske, austrijske i njemačke grofove kao grofove, a većinu dalmatinskih »conte-a« kao »conte« (konte i kontesa).

VI. PODJELJIVANJE PLEMSTVA

A. Darovnicom.

U zemljama stare hrvatske države — Hrvatskoj, Dalmaciji, Bosni i Slavoniji — darovnice su dijelili

već kraljevi narodne dinastije. Arpadovići, bosanski banovi (poslije kraljevi), Anžuvinci i vladari iz raznih vladarskih kuća u tim zemljama podijelili su mnogo plemstva najviše darovnicom. Od kralja Sigismunda, t. j. od vremena, kad je dobara za darovanje bivalo sve manje, darovnice su postale sve rjeđe.

Plemići kalničke, turopoljske, poljičke i drugih plemićkih zajednica pripadaju plemstvu, koje je također podijeljeno darovnicama.

B. Grbovnicom ili plemićkim listom.

Nestankom dobara za darivanje počelo se je plemstvo podjeljivati grbovnicama ili plemićkim listovima.

C. Redom Marije Terezije.

Ovaj red utemeljen je 1756. g. na spomen bitke kod Kolina i već u doba kralja Marije Terezije počelo se je plemstvo podjeljivati i ovim redom (ordenom).

Za stjecanje toga reda moralo se je učiniti zaista junačko djelo. Samim stjecanjem reda, odnosno promocijom kaptola toga reda, junak je, ako već nije bio plemić, postajao plemićem, vitezom toga reda. Barunstvo morao je vitez toga reda posebno zatražiti od vladara. Oni, koji su bili od kaptola toga reda promovirani kratko pred slomom Austro-Ugarske, g. 1918., pak i nekoliko godina poslije, postali su automatski plemići, ali bez grba, a mi ih vodimo sa znakom reda M. T. (Marije Terezije). Vrpca ovoga reda je bijele boje sa crvenim rubom. Oni nisu mogli steći barunstvo, jer nije više bilo vladara, koji bi im taj naslov podijelio.

VII. OLAKŠICE ZA POSTIGNUĆE PLEMSTVA

Za podjeljivanje plemstva najvažniji su uvjeti bile usluge učinjene državi i junačka djela u ratovima, ali je bilo i drugih uvjeta, koji su sami po sebi davali prednost za podjeljenje plemstva. Takove uvjete davali su redovi za vojničke vrline i građanske zasluge, građanstvo (patricijat) nekih gradskih općina i dugogodišnja vojnička služba.

1. Red sv. Stjepana.

Ovim redom moglo se je do 18. VII. 1884. steći nasljedno viteštvo i barunstvo. Barunstvo po ovome redu sticalo se komanderskim križem reda.

2. Leopoldov red.

Leopoldovim redom moglo se je do 18. VII. 1884. steći nasljedno viteštvo i barunstvo. Za podjeljenje viteštva po tome redu potreban je bio viteški križ reda, a za podjeljenje barunstva veliki križ reda.

3. Red željezne krune.

Ovim redom moglo se je do 18. VII. 1884. steći nasljedstvo viteštvo i barunstvo. Krunom trećega razreda dobivalo se je viteštvo, a krunom prvog i drugog razreda barunstvo.

4. Dugogodišnja vojnička služba.

Časnici, koji su trideset godina aktivno služili i bili učesnici bar jednoga rata, zatim časnici koji su četrdeset godina aktivno služili, ali nisu aktivno sudjelovali u ratu, mogli su na izmaku svoje službe zatražiti plemstvo, (sistematski stečeno plemstvo).

5. Patricijsko građanstvo (zvanično ne plemićko)

Građanski patricijat nekih gradskih općina, kao Bakra, Rijeke, Senja itd. vrijedio je kao jedan od uvjeta za postignuće austr. ili ug.-hrv. plemstva.

VIII. PLEMSTVO U DALMACIJI

A. Plemensko plemstvo.

Plemensko plemstvo Dalmacije dijelom se je preselilo u dalmatinske gradove i prešlo u vlastelu, dijelom se je (do danas) održalo u malom seoskom plemstvu. Iz hrv. plemenskog plemstva Dalmacije potekla je većina hrvatskih znamenitih velikaških i plemićkih porodica (Zrinski, Draškovići, Keglevići i drugi).

B. Oligarhijsko autohtono plemstvo.

Prema moći i ugledu, dalmatinsko se oligarhijsko plemstvo dijeli u tri skupine:

1. Dubrovačka vlastela.

Ovo se je plemstvo razvilo i živjelo potpuno nezavisno čak i onda, kad je Dubrovnik bio pod tuđim vrhovništvom. Dubrovačka vlastela bila su u pravom smislu vlastela —vladari svoje države — a rangom ravna mletačkoj i genoveškoj vlasteli, po političkim i diplomatskim vrlinama visoko iznad ostalog dalmatinskog plemstva.

2. Vlastela dalmatinskih plemićkih općina i gradova.

Dalmatinski gradovi Kotor, Zadar, Split, Trogir, i drugi imali su svoju vlastelu, koja je upravljala svaka svojim gradom i njegovom općinom više ili manje samostalno.

3. Vlastela dalmatinskih plemićkih općina.

Otoci Pag, Brač; zatim Poljica, Makarska krajina itd. svaki za sebe sačinjavali su plemićku općinu.

Svaka od ovih općina imala je svoju vlastelu. Ta vlastela nisu bila tako ugledna kao vlastela dalmatinskih gradova, ali su bila narodnija.

U red ovih plemićkih općina spadale su manje općine kao Skradin, Risan, Nin itd., i mlađe općine kao Perast, Prčanj, Dobrota itd.

C) Preseljena vlastela.

Vlastela dalmatinskih gradova i plemićkih općina nisu se međusobno priznavala makar su živjela u istoj državi. Kad se je vlastelin preselio u drugu plemićku općinu, bilo je kao da se je preselio u stranu državu i morao je, često i posredovanjem državne vlasti, pak i samog suverena tražiti priznanje svog plemstva. Dubrovačka vlastela na svom području uopće nikom nisu priznavala plemstvo, te su i najuglednije plemiće naseljene na njihovom području smatrala samo građanima ili pučanima.

D. Doseljeni plemići.

1. Od plemića doseljenih na područje spomenutih dalmatinskih gradova i plemićkih općina, iz Bosne, Hrvatske i drugih zemalja, malo koji je bio primljen u njihovu vlastelu. Većina ovih plemića bili su smatrani građanima ili pučanima, te su morali vršiti i sve dužnosti običnih građana bez ikakovih olakšica; čak ni u župskim knjigama nisu bili upisani kao plemići, jer su se i crkvene vlasti povodile za primjerom svoje vlastele. Za mletačkog vladanja dešavalo se da vlasteoska vijeća nisu priznavala plemstvo svojih građana, kojima je plemstvo podijelio sam Ven. senat. Razlog ovoj tjesnogrudnosti vlastele bio je u tome, što je vlasteosko vijeće bilo izvršna vlast, vrelo koristi podijeljeno na relativno mali broj porodica, koje nisu imale ni volje ni interesa da s drugima dijele vlast i povlastice. Samo bogatstvo ili priženjenje vlasteoskoj porodici moglo je novom plemiću otvoriti vrata u vlasteosko vijeće.

2. Dubrovačka republika u granicama svoje države priznavala je samo vlastelu i građane ili pučane. Njezini državljani, bili vlastela ili pučani, koji su od stranih država dobili makar kako visoko i (ugledno) plemstvo za nju su ostajali samo vlastela ili pučani. Tuđe plemstvo u Dubrovniku nije povećavalo prava ni smanjivalo dužnosti. Dubrovačka republika uzimala je u svoju diplomatsku službu i svoje građane ili pučane, ali im ipak i uza sve njihove zasluge nije priznavala njihovo drugdje stečeno plemstvo. (Slučaj grofa (austr.) Lalića).

E. Plemstvo po plemićkom listu ili grbovnici.

1. Mletačko.

Mletačka republika u Dalmaciji podjeljivala je preko Senata, a u ime dužda, plemstvo i to plemićkim listom bez grbovnice. Sam plemić odabrao je sebi grb. U prvom razdoblju svog vladanja u Dalmaciji Venecija je potvrdila tek nekolicini Dalmatinaca staro plemstvo. Sve ostalo plemstvo, koje se u tome razdoblju pojavljuje kao novo, uistinu je samo potvrđeno staro plemstvo plemića starosjedilaca ili plemića doseljenih iz Bosne. I u drugom razdoblju do god. 1634. Venecija je podijelila malo plemstva. Tek nakon proglašenja feudalnog zakona od god. 1634. podijelila je Mletačka povodom velikih ratova s Turcima nešto više plemstva i to većinom onima, koji su već bili plemići. U to doba podijeljeno je i dosta naslova »conte« starim plemićima i vlasteli dalmatinskih gradova i vlasteoskih općina. Razmjerno najviše plemstva Venecija je u Dalmaciji podijelila u III. razdoblju (od god. 1718. do svoje propasti). U tom razdoblju Venecija je većinom podijeli-

la plemstvo doseljenicima iz Bosne i Hercegovine, te nekim Srbima i Talijanima.

Samo mali dio plemstva u Dalmaciji, po prilici 5%,dobio je plemstvo od Venecije, sve ostalo plemstvo u Dalmaciji bilo je plemensko, oligarhijsko i feudalno plemstvo.

Novo mletačko plemstvo i naslov conte mogao je podijeliti samo Mletački senat, a u ime dužda.

I mnogim narodnim junacima, priprostim ljudima Venecija je podijelila naslov »conte«. Mnogi od njih s ovim visokim naslovom ostali su priprosti ljudi i seljaci, živeći po selima Makarskog primorja, Kaštelima, oko Šibenika i drugdje, gdje i danas ima njihovih potomaka. Neki od ovih odličnijih narodnih ljudi, koji su dobili naslov conte, kulturno i socijalno su se uzdigli veoma visoko, a ženidbama iz vlasteoskih porodica uspjeli su da budu primljeni i u vlasteoska vijeća.

Mnogi ugledni dalmatinski plemići i vlastela upotrebljavali su naslov »conte«, i ako nisu imali povelja, koje bi im dale pravo na ovaj naslov. Potomci ovih plemića vjekovima su upotrebljavali taj naslov, pak im je i ostao naslov »conte« iz učtivosti.

2. Plemstvo podijeljeno od stranih vladara i općina.

a) U Dalmaciji je bilo i plemića, koji su dobili plemstvo od tuđih vladara, pa i od pape.

b) Mnogi dalmatinski pučani, a i nepriznati plemići iz Bosne i Poljica, koji su kao hrabri i vješti vojnici postigli visoke vojničke činove zapovijedajući plaćeničkim četama, različnih mletačkih i drugih talijanskih općina, bivali su od tih plemićkih općina upisani kao plemići u njihove plemićke knjige (zlatne knjige — libri d' oro) i tako prevedeni u plemstvo, i grb im je bio ubilježen.

Toga radi u Dalmaciji ima plemića koji su plemstvo dobili čak i u Firenzi, Genovi i drugdje.

c) Mnogi didići (seljački plemići iz poljičkog plemena Miroslavić) i pučani, koji nisu imali svoj posebni grb i povelju, obogativši se, tražili su plemstvo od venecijanskih i talijanskih općina, a najviše Bergama i Torcella.

3. Mali plemići ili građani povlašteni ci

a) Povlašteni ci.

U Dalmaciji ima posebna skupina plemića, kojima je Mletačka iz političkih razloga potvrdila plemstvo po povelj. i svjedočanstvima. Mnoga od ovih svjedočanstva moguće da su bila lažna, a povelje krivotvorene, ali povlastice, koje im je dala Mletačka ravne su plemićkim povlasticama.

Prve povlastice dala je Mletačka paštrovićskim plemićima 4. IV. 1423. po Fran. Bembo-u, generalnom kapetanu Jadranskog mora, a potvrdila ih 17. V. 1424. dukalom dužda Francesca Foscari-a.

Slične povlastice dobila je 8. VIII. 1646. Makarska krajina.

Mletačka je ponovno g. 1690. dala povlastice više od stotini porodica u Makarskoj krajini, a g. 1763. opet 29 plemićkim porodicama.

Za kandijskog rata (1645.—1669.) Mletačka je dala povlastice mnogim iseljenicima iz Makarskog primorja, doseljenicima na otocima (Braču i Hvaru). Ovi doseljenici povlašteni ci, zvani »novi stanovnici, nuovi abitanti«, držali su se izvan vlasteoskih vijeća, a mnogi su imali i grbove. Mnogo poslije na-

kon što su dobili plem. povlastice bivali su povjerenicima i poklisarima puka, da se konačno s njime stope.

Poljica su dobila od Venecije prve plemićke povlastice 6. VI. 1570. g., a od Austrije 3. IX. 1799. g. Većina t. zv. novodoseljenika na otocima su podrijetlom poljički plemići, koji, i ako nisu bili primljeni u vlasteosko vijeće raznih dalmatinskih samoupravnih općina, ipak po venecijanskim povlasticama uživali su posebna plemićka prava, i ako nisu imali ista prava s prvotnim plemićima. Svakako su za Veneciju bili smatrani plemićima i uživali sva prava, povlastice i čast plemića.

b) Didići i Ugričići u Poljicima.

Didići su mali plemići, koji su plemstvo dobili od hrvatskih i bosanskih vladara. Prasjedioci su Poljica bili nakon pada Bosne doseljeni plemići iz Bosne. Toga radi zvani i bosanska gospoda.

Ugričići su plemići potomci kneza Dražoevića i kneza Rajčića podrijetlom iz sjeverne Hrvatske. Toga radi i zvani ugarska gospoda.

c) Povlašteni ci u vlasteoskim općinama.

U dalmatinskim gradovima i vlasteoskim općinama, pogotovo na otocima bilo je mnogo povlaštenika. Većina od njih bili su plemići prije nego su došli iz Bosne, Poljica, Makarskog primorja itd. u novu postojbinu, a ipak nisu bili priznati ni kao vlastela ni kao plemići.

4. Građani s grbom, moguće i plemići.

a) U Dubrovniku ima mnogo građana, koji su imali svoj grb. Mnogi od ovih bili su plemići, ali ne u Dubrovniku, jer je u Dubrovniku bio plemić samo onaj, koji je pripadao senatu. Toga radi teško je

reći, dali su to plemići ili samo građani s grbom. Utvrđeno je, da su mnogi od njih u Italiji i Bosni bili plemići, pa premda su za dubrovačku republiku vršili takove službe, koje su u ono doba u drugim državama smjeli vršiti samo plemići, ipak u Dubrovniku nisu bili priznati plemićima.

b) Mnogi dalmatinski pučani, koji su kao poklisari puka bili odaslani od svoje općine u Mletke, zatim povjerenici puka, književnici, umjetnici, pa tajnici kojeg dužda, senatora ili povjerenika sv. Marka, onda oni, koji su dobili viteštvo sv. Marka (najveće mletačko odlikovanje) bili su upisani u plemstvo koje mletačke općine ili čak u knjigu građanstva samih Mletaka, što im je davalo pravo na plemstvo.

Mnogi od ovih imali su grb i teško je odrediti, jesu li oni plemići ili samo građani s grbom. Bit će prije, da su plemići koje talijanske općine s razloga, što su se služili grbom u doba, kad je za upotrebu grba bilo potrebno stanovito opravdanje, odnosno plemićki list.

Na Braču, Hvaru, u Splitu i u Zadru bilo je takovih građana s grbom dosta, a mnogi od njih premda nisu osim grba imali nikakav dokaz za svoje plemstvo, te ni u svojoj općini nisu bili plemići, ipak su u Heyerovom »Der Adel von Dalmatien« uvršteni kao plemići.

IX. PLEMIĆKE MATIČNE KNJIGE

U doba, kad su vladari počeli podjeljivati plemstvo po grbovnici, počelo se je plemićki list i grbovnice upisivati u posebne knjige, zapisnike. U Hrvatskoj počelo se time god. 1557., te danas postoji 12 svezaka zapisnika hrvatskog sabora, u kojima su upisani

plemići, koji su dobili plemićki list i grbovnice od god. 1557. do god. 1831. Ugarska je imala svoju Kraljevsku knjigu (Liber regius), dalmatinska vlastela i Venecija svoje spise, a mletačke i talijanske općine svaka svoju Zlatnu knjigu (Libro d' oro).

A. Hrvatska.

1.Hrvatski sabor.

U Hrvatskoj su plemićki list i grbovnica, kojima je podijeljeno ug.-hrv. plemstvo, stekli punovaljanost tek p r o g l a š e n j e m na hrvatskom saboru. Ugar.-hrv. plemstvo proglašeno na hrvatskom saboru i zabilježeno u zapisnike toga sabora, upisivalo se je i u ugarsku Kraljevsku knjigu (Liber regius).

2. Županijske skupštine.

U županijskim skupštinama bilo je proglašeno plemstvo plemića, koje iz bilo kojeg razloga nije bilo proglašeno na hrv. saboru. U županijskim skupštinama proglašavalo se je i plemstvo doseljenih plemića, po izvornoj povelji ili po svjedodžbi županije iz koje su došli. Nakon proglašenja bili su upisani u matičnu knjigu plemstva odnosne županije i dobili potvrdu da su plemići.

3. Kaptol zagrebačke biskupije.

Potpunu valjanost sticali su plemićki list ili grbovnica, kojima je bilo podijeljeno ug.-hrv. plemstvo, i ovjerovljenjem kod kaptola Zagrebačke biskupije (Locus credibilis - mjesto ovjerovljenja).

B. Dalmacija.

1. Spisi vlasteoskih vijeća.

Plemići, koji su bili primljeni u vlasteosko vijeće, bili su upisani u spise ovih vijeća.

Ovi su se spisi tokom vremena izgubili, ali postoje druge listine, djela i statuti vlasteoskih vijeća, u kojima se nalaze imena tih plemića.

2. Mletačke matice plemstva.

Plemići, koji su plemstvo ili naslov conte dobili od Venecije, bili su upisani u Registar senata i pod »terra ferma«, »mare« ili »libro dei Feudi«, te su neki bili upisani u »Aureo libro dei Titolati«.

3. Razne talijanske zlatne knjige.

Plemići, koji su plemstvo dobili u kojoj talijanskoj općini (Bergamo, Torcello, Chioggia, Murano, Verona itd.) bili su upisani u vijeće i zabilježeni u Zlatnu knjigu općine, koja im je podijelila plemstvo.

X. POTVRDA PLEMSTVA

1. Plemićkim se je porodicama, koje su napustile svoje staro plemstvo ili nisu imale plemićki list ili grbovnicu, kod ponovnog podjeljivanja uz grbovnicu plemstva davala samo potvrda starog plemstva.

2. Plemićke porodice, koje su dobile plemstvo po darovnici (bez grbovnice), kod naknadne podjele grbovnice nisu dobivale novo plemstvo, već samo potvrdu starog plemstva. Isto je bilo kod podjeljivanja pridjevka i višeg naslova.

3. Plemićkim porodicama, koje su vjekovima živjele u Dalmaciji, Austrija iz političkih i diplomatskih razloga nije priznala njihovo plemstvo, makar je ono bilo pravilno stečeno. Iz političkih razloga, jer je to plemstvo u ogromnoj većini narodno osjećalo, a iz diplomatskih razloga, jer nije htjela, da ga stavi u isti red sa svojim plemstvom, budući da dalmatinsko plemstvo, iako po svojim naslovima

(mletačkim, ugarskim, pak i austrijskim i drugim) veoma ugledno, nije bilo imućno. Tek neznatnom broju dalmatinskih plemića, samo imućnijima, koji su mogli platiti visoke pristojbe i plemićima stranog narodnog podrijetla, Austrija je priznala plemstvo, pak se je tako dogodilo, da Austrija nije priznala ni plemstvo onih dalmatinskih plemića, kojima je ona sama nekada podijelila svoje plemstvo.

XI. IZGUBLJENO PLEMSTVO

1. Oteto.

Mnogim plemićima, potomcima starih plemena, pa i samim plemenima, vlasti poslije nisu priznavale plemstvo, samo da ugode nekojim velikašima, koji su malim plemićima i plemenima otimali zemlje, šume i drugu imovinu, a mnogim bi oduzeli i samu slobodu i učinili ih svojim kmetovima.

2. Nepriznato.

Drugi plemići bježeći pred Turcima, koji su osvajali njihovu djedovinu i postojbinu, sklonili su se sami pod vlast velikaša. Neki od ovih plemića dobili su od velikaša nešto zemlje i postali vazali, službenici, sluge i vojnici. Ovako osiromašivši ovi ili njihovi potomci malo po malo postali su kmetovi. Onima pak plemićima, koji su silom prilika morali služiti u Vojnoj krajini, nije uopće bilo priznato plemstvo, osim ako su ga ponovno stekli. Dalmatinskom pak plemstvu za austrijske vladavine u ogromnoj većini nije bilo priznato plemstvo iz razloga navedenih pod IX. 3.

3. Zaboravljeno.

Mnogi plemići izgubili su svoje plemićke povelje bilo da su im izgorjele bilo nestale u ratu ili drugdje.

Nisu li ovi plemići, osim svojih plemićkih povelja imali drugih dokaza svog plemstva, bili su primorani da se ne služe svojim plemićkim pravima. Njihovi potomci sačuvali su samo spomen na svoje plemstvo, da i njega, nakon manje ili više vremena, zaborave.

4. Odloženo.

a) svojom voljom:

Neki plemići, iako su imali sva prava i dokaze svog plemstva, iz političkih ili drugih razloga, nisu se služili svojim plemstvom, a njihovi su potomci često zaboravili, da su plemići.

b) od nužde.

Plemići, koji su osiromašili, stidjeli su se, čak i u najužem krugu svojih rođaka i znanaca, isticati svoje plemstvo, a njihovi potomci više i nisu znali da su plemići.

XII. PLEMIĆKE PORODICE UVRŠTENE U »ZBORNIK«

U ovaj »Zbornik« uvrštene su same plemićke porodice s potpunim dokazom svog plemstva.

Kao potpun dokaz plemstva, za plemićke porodice iz Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Bosne, Dubrovnika itd., u prvom su redu originalne povelje, zatim plemićke matične knjige i spisi, odnosno ovjerovljeni prijepisi. U drugom redu potpun su dokaz i stroго heraldička djela navedena u popisu vrela, koja su služila pri sastavljanju ovog Zbornika.

Za plemiće, koji su se u gore spomenute zemlje doselili iz drugih zemalja, a plemstvo njihovo nije upisano ni u plemićkim matičnim knjigama i spisima spomenutima pod IX. i nije uvršteno ni u jednom od spomenutih heraldičkih vrela, potpun je dokaz

njihovog plemstva originalna povelja odnosno ovjerovljeni prijepisi iz plemićkih matičnih knjiga odnosne zemlje, svjedodžbe o plemstvu, te ozbiljna heraldička djela.

Porodice s početnim slovom A-H., koje nisu uvrštene u ovaj svezak i koje nisu pravodobno dale svoje podatke, bit će uvrštene u dodatni svezak.

HERALDIČKI TUMAČ ZA ČITANJE I RASPOZNAVANJE GRBOVA U TEKSTU.

Slika 1.

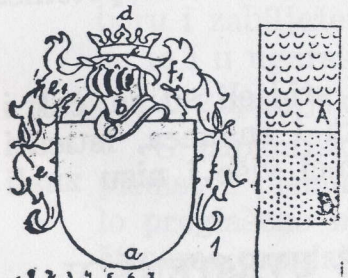

Cjelokupni grb: **a** štit, **b** kaciga, **c** kruna nad kacigom **d** ukras nad kacigom, **e** plašt desno, izvana, **e1** plašt desno iznutra, **f** plašt lijevo izvana i **f1** plašt lijevo iznutra.

Slika 2.

Razdioba štita.

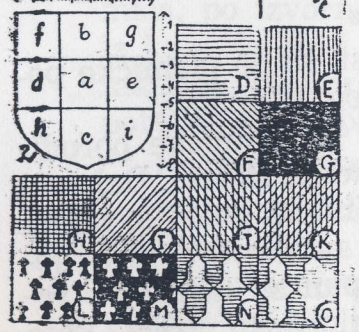

Heraldičko crtkanje (hachures, her. Schraffierungen) označuje slijedeće: **A** naravnu boju predmeta; kovine: **B** zlato i **C** srebro; boje: **D** plavo, **E** crveno, **F** zeleno, **G** i **H** crno, **I** grimiz, **J** smeđe i **K** narančasto; krzna: **L** hermelin, **M** protuhermelin, **N** vjevericu i **O** protuvjevericu.

Interprétation

I.

A. DÉVELOPPEMENT DE LA NOBLESSE

La première noblesse du vieil état croate, se changea dans le huitième siècle sous l' influence de la culture de l' Europe occidentale. La noblesse de la gens se transforma en noblesse féodale, cela donna origine à une nouvelle noblesse sous la régence des dynasties étrangères et des magnats qui distribuèrent des titres de donation. Ces terres avec le temps furent presque toutes partagées, alors on commança à distribuièr des lettres de noblesse, cet état de choses continua jusqu'à la constitution de la Yougoslavie.

B. DISTRIBUTION

1) L' ancienne noblesse, (nobl. de la gens et oligarchie.).

L' ancienne noblesse se développa des vieux tribus croats avant la formation du état croate en 7me siècle. Les anciens habitants des villes dalmates, formerent une noblesse oligarchique. On appela ces deux anciennes noblesses »Autochtene«.

2) Noblesse féodale.

La noblesse féodale fleurissait en Croatie après l' extinction de la dynastie nat. croate en 1102 à la venue des Arpades, des Anjou etc. . ., pour donner cette noblesse on se servit de donations que distri-

buirent aussi les grands seigneurs de l' état comme les Shubitch, Kertchki, Babonitch, Nelipitch etc . . .

3) Noblesse avec lettres.

Après la régence du roi Sigismund on distribua la noblesse la plus part avec des lettres de noblesse et du blason.

4) Les Habsbourgs (1527.—1740.)

Les Habsbourgs distribuerent la noblesse en Croatie exclusivement croate ou hongroise, rarement l' autrichienne.

5) Habsbourgs-Lorraine (1740.—1806.)

Cette époque commence au moment de l' extinction de la ligne masculine d' Habsbourgs jusqu' à l' année 1806 quand les Habsbourgs-Lorraine finirent d' étre Empereurs du saint Empire Romain Germanique. A cette époque on commence avec la distribution de la noblesse par des ordres, et aussi de la noblesse autrichienne, hongro-croate et celle des états héréditaires autrichiens, presque tous avec des prédicats allemands.

6) 1806-1918.

La noblesse distribuée à cette époque a le caractére d' une noblesse parfaitment autrichienne au hongro-croate, mais avec des predicats presque tous croates.

C. DALMATIE.

L' époque sous la domination de la république venitienne (1409 ou 1420-1797.) et autrichienne (1797-1918.) se devise comme suivante:

1) 1409-resp. 1420—1520.

Pendant cet intervalle de sa domination Venise ne distribua pas de noblesse, confirma seulement la vieille noblesse. Dans quelques cas elle reconnaissa ou

donna aux nobles le titre de Comte (conte) aux »knez« qui, fuyant l' invasion des turcs, s' établirent en Dalmatie. La république à entièrment reconnu la noblesse oligarchique en Dalmatie avec plein autonomie et ses patriciens urent complete liberté dans le gouvernement local.

2) 1520.—1718.

C' est l' époque des grands guerres contre la Turquie, Venise distribua aux héros de ces guerres peu de noblesse et seulement quelque titre de Comte (conte).

3) 1718—1797.

Pendant l' époque ou Venise est alliée avec l' Autriche contre les Turcs jusqu' a sa chute elle distribua la plupart des titres de noblesse en Dalmatie, mais malgré de sa domination de presque 400 années, Venise ne donna que seulement 5 % de toute la noblesse Dalmate.

4) 1797-1806. (sous l' Autriche) 1806-1813. (sous la France) et 1814—1918 (de nouveau sous l' Autriche.).

Dans la première époque (1797-1806) le gouvernement autrichien en Dalmatie reconnaissa et confirma toute la noblesse dalmate. La France (1806—1813) enleva touts les privilèges nobles en Dalmatie, l' Autriche trouvant cette état des choses dans sa seconde et finale domination (1814—1918) pour raisons politiques ne reconnaissa ni confirma aucune noblesse, que seulement 5%.

D. BOSNIE

1) Nous trouvons l' origine de la noblesse bosniaque comme en Croatie au temps des gens et de la dynastie nationale croate.

2) La noblesse féodale a son origine au temps des Bans de gens Boritch jusqu' au règne du premier roi de la Bosnie Éttienne Tuerdko 1377.

3) La noblesse se développa au temps des rois nationals bosniaques de la dynastie des Kotromanitch, Jablanovitch et Kerstitch.

II. NOBLESSE D'APRÈS L' AGE DE SON ORIGINE

1) **Ancienne noblesse**
   a) En Croatie jusqu' à l' année 1434.
   b) En Bosnie jusqu' à l' année 1377
   c) En Dalmatie jusqu' à l' année 1409—1420.
2) **Vieille noblesse**
   a) En Croatie jusqu' à l' année 1740.
   b) En Bosnie-(Herz.) jusqu' à l' année 1463 —(1482).
   c) En Dalmatie jusqu' à l' année 1718.

La noblesse après cette époque est la noblesse nouvelle ou récente.

III. TITRES

1) L' ancienne noblesse en croatie n' avait pas de titres ni de rangs, excepté les magnats et comtes (»comes«).

2) La noblesse bosniaque n' avait que 3 titres: Duc (Dux), Comte (Comes), Noble (nobilis).

3) La vieille noblesse en croatie commença à se servir de titres a la venue des Habsbourgs. Les titres reconnus étaient les suivants: Prince, Comte, Baron, Chevalier et Noble.

4) On appela Patriciat (nobilis communitatis) la noblesse oligarchique des villes dalmates.

5) Venise pendant sa domination à distribuè seulement deux titres de noblesse »conte« et »nobile«.

6) La Seigneurie de Venise ne conceda pas au patriciat dalmate de se servir avec le titre de patricien, c'est pourqoi qu' il se servit seulement de la particule »de«. (p. ex. noble de Zara, etc. . .)

7) Les nobles qui recevait leur noblesse dans une autre ville autonome de la république (exepté la Dalmatie) ou d' un autre état portait le nom de cette ville ou de cet état. (nob. di Bergamo, ou nob. ungherese) etc . . .

IV. SORTES DE NOBLESSE EN DALMATIE

On divisa la noblesse Dalmate en 6 groupes:

1) Comte qui etait en même temps membre d' un conseil gouvernative. (Patriciat.)

2) Les patriciens qui étaient seulement nobles.

a) les plus distingués: de Zara, Split, Kotor et Trogir,

b) les plus simples: De Bratch, Pag, Omish etc.

3) Les comtes qui n' étaient pas membres du conseil.

a) Les comtes nationaux à qui la république confirmá ou concéda le titre du »conte«.

b) Les comtes nationaux à qui le »proveditore« de la république confirma le titre de »conte« et aussi aux simples citoyens a qui Venise concéda les diplômes du titre de »conte«.

4) Nobles qui n' étaient pas patriciens.

a) Ancienne noblesse ou noblesse féodale.

b) Noblesse acquise de la république ou des états étrangers.

5) Nobles membres des communautés noble paysan.

6) Nobles, privilégiés ou citoyens.

a) Ceux qui ont reçu la noblesse des différentes communes italiennes et qui n' avait pas le même droit de noblesse confirmé par la loi du Sénat.

b) Ceux qui avaient le blason et étaient privilégiés, comme ceux qui avaient les priviléges de la république, commes les Pastrovitch et ceux de Politza, Makarska etc. . .

V. TITRE DE »CONTE« ou GROF (GRAF)

Du point de vue héraldique et etymologique c' est la même chose. La différence est seulement que pour obtenir le titre de Comte Dalm. Ven. et Ital. n' exigeait pas autant des mérites comme c' était en Croatie, Autriche, Hongrie et Allemagne.

VI. DISTRIBUTION DE LA NOBLESSE

1) Document de donation

Aux temps anciens dans les pays de la croatie on distribuait la noblesse par des documents de donation des possessions.

2) Lettres de blason et de noblesse.

A l' extinction des terres pour donation on commança à distribuer la noblesse par des lettres de blason et noblesse.

3) L' ordre de Marie-Théreze.

Cet ordre fut fondé en 1756 et on le donna pour mérites spéciaux devant l' ennemi. Le possesseur devenait chevalier de l' ordre et automatiquement noble, avec le droit au baronat.

VII. FACILITATION POUR OBTENIR LA NOBLESSE

1) L' ordre de St. Etienne.

Avec cet ordre on a put jusqu' á la date du 18. VII. 1884. recevoir le titre de chevalier ou de baron à titre héréditaire.

2) L' ordre de Léopold

Comme l' ordre de St. Étienne

3) L' ordre de la couronne de fer

Cet ordre se divise en trois classes: et jusqu' à le 18. VII. 1884. la première et la seconde classe donna le droit au baronat, la troisième le droit au titre de chevalier.

4) Longues années de service militaire.

Les officiers qui avaient servi 30 ans et qui avaient été devant l' ennemi, ou ceux qui avaient servi 40 ans avaient le droit à demander la noblesse. (Noblesse systematique.)

5) Patriciens (pas officiellement noble).

Comme le patriciat de Bakar, Senj, Fiume etc.. qui facilitèrent l' obtention de la noblesse autrichienne ou hongro-croate.

VIII. LA NOBLESSE EN DALMATIE.

A) Une partie des nobles des tribus (gens) du vieil état croate immigrerent dans les villes dalmates et devenirent patriciens, l' autre partie s' est maintenue en noblesse paysanne. De la vieille gens croate en Dalmatie ont son origine les victorieuses et éminantes familles magnates de la Croatie, comme les Zrinsky, Draskovitch, Keglevitch etc. . .

B) Noblesse oligarchique, en Dalmatie.

se forme d' après leur autorité en trois groupes:

1) La Seigneurie de Raguse qui regna libre comme Venise, Géné etc. . .

2) Les patriciats des communautès nobles comme Kotor, Zara, Split, Trogir etc. . .

3) Les patriciats des communautès nobles comme sur l' ile de Pag, Bratch etc. . . et les provinces de Makarska, Politza etc. . .

C) Noblesse émigrée.

Quand un patricien se transplantait d' une communauté à une autre on ne recconaissait toujours sa noblesse dans le nouvel concile.

D) Noblesse immigrée.

1) Au noble immigré de la Bosnie, Croatie etc. le concile des nobles ne reconnaissait pas toujours leur noblesse, pas même à ceux nommés par le Sénat de Venise.

2) La Seigneurie de Raguse n' admettait aucune autre noblesse que la sienne. Tous nobles immigré à Raguse etaient pour elle des simple citoyens.

E) Lettre de noblesse.

1) La république distribua les titres de noblesse par l' intermédiaire du Sénat, elle distribua la noblesse, au nom du Doge seulement, par lettres de noblesse, jamais par une lettre de blason. Venise distribua peu des titres de noblesse en Dalmatie.

2) Noblesse distribuée par des princes et communes étrangers.

a) En Dalmatie il y avait des nobles avec la noblesse recue de princes étrangers.

b) Dalmates qui obtenirent la noblesse, se distinguant comme commandants d' armée, Généraux etc. . ., des villes vénitiennes et italiennes.

c) Aux nobles paysans de diverses communautés, (Politza etc.) les communes vénitiennes distribuirent aussi aux citoyens devenu riches la noblesse, comme Bergamo, Torcelo etc. . .

3) La petite noblesse ou citoyens privilegiés.

a) Privilegiés avec les mêmes droits que la noblesse. Venise a distribuè des privilèges spéciaux, qui donnérent les mêmes droits que ceux des communes nobles Dalmates.

b) La petite noblesse de Politza, qu' on appela »Diditchi« ou Seigneurs de Bosnie, puis la noblesse immigrée de la croatie intitulée Seigneurs Hongrois qui forma les gens des Raitsch et des Drazoevitchs.

c) Les privilegiés imigrées dans les communautés nobles comme sous D 1, E 2, b. et c.

4) Citoyens avec le blason, peut-être nobles.

a) A Raguse ou il y avait beaucoup, comme sous D2,

b) Entre le communautées nobles dalmates comme D1, E 2. et b.

IX. REGISTRES DES MATRICULES DE LA NOBLESSE

A) Croatie.

1.Documenté dans les livres de la diète croate où on proclame les lettres et titres de la noblesse, comme aussi dans le livre royal hongrois.

2) Proclamé dans les assemblées du district comitale et les registres des nobles matricules de divers districts comitale.

3) Registration dans le chapiteau épiscopal du Zagreb. (Locus credibilis).

B) Dalmatie.

1) Documents des concils des nobles, des communautés, copiès ou texte dans les statuts etc. . .

2) Arbre génèalogique de la noblesse de Venise. Les nobles ou les comtes étaient inscrits dans le registre du Sénat, parfois aussi dans »l' Aureo libro dei Titolati«.

3) Divers livres d' or italiens comme celui de Bergamo, Torcello etc.

X. CONFIRMATION DE LA NOBLESSE.

1) La vieille noblesse qui n' avait pas des lettres de blason ou de noblesse, reçut la confirmation de la noblesse par une lettre de blason.

2) Les familles qui obtenirent la noblesse par les documents de donation sans lettres de blason, mais en le recevant plus tard ne reçurent que la confirmation de la vieille noblesse.

3) L' Autriche pour raison politique à reconnu une très peu de noblesse dans la Dalmatie.

XI. PERTE DE LA NOBLESSE

1) Noblesse enlevée.

Le gouvernement enleva la noblesse à beaucoup des nobles d' anciens gens, pour raisons politiques etc. . .

2) Noblesse non reconnue.

L' Autriche ne roconnut pas comme nobles beaucoup de nobles qui fuirent les Turcs.

3) Noblesse oubliée.

Des nobles qui perdirent leurs documents et qui n'ont eu aucune preuve pour confirmer leur noblesse laissèrent avec le temps cette noblesse s' éteindre.

4) Noblesse déchue.

a) Par soi même,

Pour motif politique ou d' autre caractère.

b) Par necessité.

Des nobles qui étaient de condition pauvre abandonèrent d' eux mêmes la noblesse.

XII. LES FAMILLES ENREGISTRÉ DANS CE CODEX »ZBORNIK«.

Une complete confirmation pour les familles nobles de la Croatie, Slavonie, Dalmatie, Bosnie, Raguse etc. . . exige en premier lieu des documents originaux, Matricules de noblesse, lettres de noblesse ou des copies certifiées. En second lieu une preuve sont les Codes armorials enregistrés dans nos sources.

Pour les nobles immigrés dans notre pays, et dont la noblesse n' est inscrite dans aucun de nos Codex peuvent légitimer leur noblesse sur la base de documents originaux, ou copies certifiées.

Attention!

Les familles dont les initiales sont de A a H. et que ne sont pas enregistrées dans ce premiér volume à cause de leur documents arrivés en retard, on les enregistrera dans une volume annexe.

Erläuterung

I.

A. Entstehung des Adels.

Der im alten kroatischen Staate bereits bestehende Adel war hauptsächlich in Kroatien u. Dalmatien verbreitet. Unter dem Einflusse der westeuropäischen Kultur fing er sich um die Wende des 10 Jahrh. almählich von priviligierte Sippen zum Lehensadel zu verwandeln. Dadurch entstand ein neuer Adel, der von den regierenden Dinastien und Reichsgrossen, die immer mehr an Macht und Ansehen gewannen, durch Schenkungen verliehen wurde. Durch diese Schenkungen wurden in Dalmatien und in den Gebieten die von der venetianischen Republik besetzt waren, die Adeligen anfangs durch Güter belehnt. Als aber später almählich die Güter verschwanden, fing man an, neue Adelige nur durch Verleihung von Wappen-u. Adelsbriefen zu ernennen. Dieser Zustand blieb bis zur Entstehung Jugoslaviens erhalten.

B. Zeitalter.

1) Stamm-und oligarhischer Adel:

Der Stamm-oder Uradel entwickelte sich in der Zeit zwischen dem 7. u. 9. Jahrh. Der oligarhische Adel, welcher autochton war, enstand in den dalmatinischen Städten.

2) Feudaler-oder Lehensadel:

Bei der Thronbesteigung der Arpaden in Kroatien im J. 1102 kam der feudale Adel immer stärker zur Geltung. Aus diesem gingen die Grossen des Reiches: die Šubići, Krčki, Babonići, Nelipići und andere, hervor.

3) Adels-und Wappenbriefe:

Nach König Sigismunds Tode (1438.) wurde der Adel hauptsächlich nur durch Adels-oder Wappenbriefe verliehen.

4) Die Zeit der Habsburger (1527-1740).

Die Habsburger haben hauptsächlich kroatischen oder ungarisch-kroatischen Adel, seltener jenen der öster. Erbländer, verliehen.

5) Die Zeit der Habsburg-Lothringen (1740 — 1806).

Mit dem Jahre 1806 hörte die Habs-Lothr. Dinastie auf, Kaiser des hl. römischen Reiches deutscher Nation zu sein. In Ungarn und Kroatien wurde der ungarische u. kroatische, in Österreich u. in den österreichischen Erbländern der österreichische Adel verliehen. Es bestand das Recht, auf Grund einer Ordensverleihung, um Erhebung in den Adelsstand anzusuchen. Er vurde mittels Adelsdiplom gewöhnlich mit deutschen Prädikat verliehen.

6) Die Zeit v. 1806. bis 1918.

In diesem Zeitabschnitt erteilte man durchwegs österreichischen oder ung.-kroat. Adel, vorwiegend mit kroatischen Prädikaten.

C. Die Zeitalter in Dalmatien.

In vorvenezianischer Zeit wurde der Adel in Dalmatien meistenteils von ung.-kroat. Königen verliehen.

1) Erstes Zeitalter der venezianischen Regierung (1409 resp. 1420—1520).

In dieser Epoche erteilte Venedig keinen neuen, bekräftigte nur alten Adel, und gab jenen Häuptern von Sippschaften, die sich von den Türken nach Dalmatien flüchteten, »Conte« Titel. Zu dieser Zeit begann Venedig mit der Erteilung von Privilegien an die Paštrovići, Poljičani usw. . . Der oligarhische Adel (autochton-bürgerlicher Adel), den Venedig in Dalmatien und in den einzelnen Gemeinden bereits vorgefunden hatte, wurde samt seinem Statuten anerkannt.

2) Zweites Zeitalter (1520—1718).

In dieser Epoche finden die grossen Türkenkriege statt. Venedig erteilt den Helden dieser Kriege den Adel und den Titel »conte«.

3) Drittes Zeitalter (1718—1797), bis zum Niedergang Venedigs.

Während dieses Zeitabschnittes erteilte die Republik vielfach den Adel. An Personen in Dalmatien wurde er aber verhältnissmassig in nur sehr seltenen Fällen verliehen. Nicht ganz 5%.

4) Viertes Zeitalter (1797—1918), (unter österreich).

Österreich erteilt nur wenige Adelstitel in Dalmatien. Sie wurden meistens nur jenen Adeligen verliehen, welchen man den alten Adel nicht anerkennen wolte.

D. Die Zeitalter in Bosnien

1) Der Stammadel in Bosnien, entwickelte sich, zur gleichen Zeit wie in Kroatien der kroatische, unter der Volksdinastie.

2) Der feudale Adel entstand zur Zeit der Bane aus dem Geschlechte des Borić, bis zur Regierung des ersten bosnischen Königs Stjepan Tvrtko, 1377.

3) Der Adel zur Zeit der bosnischen Volkskönige bildete sich aus den Dinastien der Kotromanovići, Jablanovići und Krstići (1377—1463, und in der Herzegowina bis 1482).

II. DER ADEL NACH SEINEM ALTER

1) Uradel:

a) in Kroatien bis 1438.
b) in Bosnien bis 1377.
c) in Dalmatien bis 1409-1420.

2) Alter Adel:

a) in Kroatien bis 1740.
b) in Bosnien (Herz.) 1463. (1482.).
c) in Dalmtien 1718.

Den Adel nach dieser Epoche können wir als neuern oder neuen benennen.

III. TITEL

1) Der Uradel in Kroatien gebrauchte weder besondere Titel noch Rang. Diesen gebrauchten nur die Grossen des Reiches und einige Grafen (comes).

2) Der bosnische Adel besass drei Titel: Herzog (dux), Graf (comes) u. Edler (nobilis).

3) Der alte Adel in Kroatien begann seine Titel erst bei der Ankunft der Habsburger zu gebrauchen. Anerkannte Titel waren folgende: Fürst (knez), Graf (grof), Freiherr (barun), Ritter (vitez). Edler von (plemeniti) mit Prädikat, Edler (plemeniti) mit oder ohne Prädikat.

4) Den oligarhischen Adel dalmatinischer Städte

und Gemeinden nannte man Patriziat (Nobilis communitatis). Er wollte ausser diesen keinen anderen Titel gebrauchen.

5) Venedig erteilte nur zwei Adelstitel »conte« und »nobile«.

6) Den Ständen in Dalmatien hat die Republik alle Rechte und Privilegien anerkannt. Es wurde ihnen der Titel »Edler von« dem der Beiname seiner Gemeinde folgte, gegeben. Dadurch wurde der Unterschied der dalmatinischen von venezianischen Adeligen gekennzeichnet.

7) Adelige, die ihren Adel in anderen Orten der Republik Venedig erhielten, ausser Dalmatien, bekamen im Prädikate diese Ortsbezeichnung.

IV. ADELSARTEN IN DALMATIEN

Neben den bereits erwähnten zwei Adelstiteln in Dalmatien teilte man die Stände (Patrizier) dem Ansehen und der Macht nach, in 6 Grupen:

1) »Conte« die gleichzeitig auch Mitglieder des Ständerates mit entsprechenden Rechten waren.

2) Adelige Mitglieder der Stande.

a) Vornehmere, aus Zara, Split, Kotor, Trogir. usw.

b) Einfachere, schlichtere aus Brač, Pag, Omiš usw. . .

3) »Conti« die nicht Mitglieder der Ständeräte waren.

a) Häupter von Sippen, denen der Senat von Venedig den Titel »conte« bestätigte, oder gab.

b) Häupter, denen der venezianische »proveditore« den Titel »conte« bestätigte. Auch Nichtadeligen erteilte Venedig durch Urkunden oder Adelsbriefen den Titel »conte«.

4) Adelige, die nicht den Ständen angehörten.

a) Uradel, Stamm-oder Lehensadel.

b) Adel der Republik von Venedig oder fremder Staaten.

5) Adelige, Mitglieder adeliger Gemeinden.

6) Adelige, Privilegierte u. Bürger.

a) Diejenigen, die zwar von verschiedenen venezianischen Gemeinden den Adel erhielten, der aber nicht gleichberechtigt mit dem Adel der Republik war.

b) Diejenigen, die ein Wappen führten und als Privilegierte anerkannt wurden, sowie auch jene, welchen venezianische Privilegien erteilt worden waren wie z. B. die Paštrović, diejenigen von Poljica, usw.

V. TITEL »CONTE« ODER GRAF

Vom heraldischen und ethimologischen Standpunkte aus wäre der Titel Graf gleich dem des »conte« anzusehen. Der Unterschied bestand jedoch darin, dass der italienische, venezianische und dalmatinische Titel »conte« ohne besonderer Verdienste erlangt werden konnte. Dagegen wurde Kroaten in österreichischen und ungarischen Ländern der Grafenstand nur für aussergewöhnliche Verdienste verliehen. Um diesen Unterschied hervorzuheben wird unserseits »conte« als »konte« dagegen »Graf« als »grof« verwendet.

VI. ADELSSTANDVERLEIHUNG ODER ERHEBUNG.

A) Schenkungsurkunden.

In Ländern des alten kroatischen Staates erteilte man den Adel durch Schenkungsurkunden. Durch

Schenkungsurkunden erhielten ganze Adelsgemeinschaften den Adel, wie die von Kalnik, Turopolje, Poljica usw. . .

B) Wappen-oder Adelsbriefe

Nach dem verschwinden der Schenkungsgüter erteilte man den Adel durch Adels-oder Wappenbriefe.

C) Maria-Theresien-Orden

Der Maria-Theresien-Orden wurde im Jahre 1756 gegründet und nur für ganz besondere Verdienste vor dem Feinde verliehen. Der Inhaber dieses Ordens wurde anlässlich der Promotion adelig. Das Baronat konnte er mit einem Gesuche an das regierende Haupt gerichtet verlangen. Diejenigen, die vom Ordens-Kapitel, nach dem Zerfall der österreich-ungar. Monarchie zu Ritter promoviert wurden, führen wir als Besitzer des Maria-Theresien-Ordens, zumal es kein regierendes Haupt nach dem Zerfall mehr gab, um das Baronat zu bestätigen.

VII. BEGÜNSTIGUNGEN FÜR DIE ERWERBUNG DES ADELSSTANDES

1) Stephansorden:

Bis zum 18. VII. 1884 konnte man als Inhaber dieses Ordens den erblichen Ritterstand und Freiherrnstand erwerben.

2) Leopoldsorden:

Wie oben.

3) Eiserner-Kronen-Orden.

Wie oben, jedoch in drei Klassen. Als Inhaber des Eisernen-Kronen-Ordens erster und zweiter Klasse konnte man das Baronat erlangen, der dritten Klasse den Ritterstand.

4) Langjähriger Militärdienst.

Offiziere, die 30 Jahre aktiv dienten u. vor dem Feinde standen oder solche die 40 Jahre Dienstzeit hatten, ohne im Kriege gewesen zu sein, waren adelsberechtig (systemmässiger Adel).

5.) Unadeliges Patriziat oder Stand.

Patriziate von Bakar, Senj, Fiume usw. galten als Berechtigungen zur Erlangungen der Adelsbestätigung.

VIII. ADEL IN DALMATIEN.

A) Adelige Sippen des alten kroatischen Staates.

Sie siedelten sich teilweise in dalmatinischen Städten an und gingen in Ständen auf. Andere erhielten sich im kleinen Sippenadel, wie die Poljičani u. a. So sind aus kroatischen Familien-Geschlechten in Dalmatien die ruhmreichen und mächtigen Zrinski, Drašković, Keglević u. a. hervorgegangen.

B) Oligarchischer, autochtoner Adel.

Dieser zergliedert sich der Vornehmheit nach in drei Gruppen:

1) Der Herrenstand von Dubrovnik, der vollkommen souverain regierte so wie jener von Venedig, Genova usw.

2) Die Herrn dalmatinischer Gemeinden und Städte Kotor, Zara, Split, Trogir usw.

3) Die Herren dalmatinischer Adelsgemeinden auf den Inseln Pag, Brač, Korčula, die Gebiete von Makarska, Poljica usw.

C Ausgewanderte Adelige.

Wenn ein Herrenstand seine Gemeinde verliess und sich in einer anderen niederliess, wollte letztere den ursprünglichen Stand nicht anerkennen. Es gab jedoch Ausnahmsfälle. Kehrte der betreffende Her-

renstand in seine frühere Gemeinde nicht zurück, verlor er das Herrensrecht.

D) Eingewanderte Adelige.

1) Eingewanderte Adelige aus Bosnien, Kroatien u. a. wurden als solche von Ständen dieser Gemeinden bis auf seltene Fälle nicht anerkannt. Sie wurden als einfache Bürger betrachtet. Dies galt auch für jene die vom venezianischem Senat geadelt worden waren.

2) Die Stände von Dubrovnik wollten ausser eigenen, keinen anderen fremden Adel anerkennen, so dass Reichsgrafen und der insgesammte fremde Adel ohne Unterschied auf Rang nur als einfache Bürger galt.

E) Adelsbriefe.

1) Venedig.

In der Republik Venedig erteillten der Stadtrat oder Senat den Adel. Sie erteilte im Namen des Dogen den Adel durch einen Adelsbrief, nie durch Wappenbrief. Den Wappen wählten Adeligen selbst. Venedig verlieh in Dalmatien, wie anfangs erwähnt, während ihrer 400 jährigen Herrschaft sehr wenig Adelstitel. Erst im 17. Jahrh. wurde sie etwas freigebiger. Am meinsten erteilte sie im 18. Jahrh. In Dalmatien verlieh die Republik währed ihrer ganzen Regierungszeit nicht ganz 100 Adelstitel. Den Titel »conte«, den man in Dalmatien sehr verbreitet glaubt, besitzen kaum 30 Familien. Die Gesammtzahl des neuen venezianischen Adels in Dalmatien beträgt etwa 5%.

2) Adel fremder Herrscher und Gemeinden.

a) Diejenigen, die den Adel von fremden Herrschern, als Venedig in Dalmatien regierte, erhielten.

b) Dalmatiner die sich als Heerführer, Generäle, Oberste, Regimentskomandanten freier Truppen venezianischer und italienischer Freidstädte, den Adel erhielten.

c) Landadelige verschiedener Landadelgemeinschaften, wie Poljica usw. . . Venezianische Gemeinden erteilten auch reichgewordenen Bürgern Adelstitel, so wie Bergamo, Torcello, usw . . . Diese erwarben damit das Recht eigene Wappen zu führen.

3) Klein-Adel oder privilegierte Bürger.

a) Privilegierter und gleichberechtigter Adel.

Venedig erteilte besondere Begünstigungen denen, die gleichen Adelsvorzug hatten wie diejenigen der verschiedenen dalmatinischen Gemeinden. Diese Privilegien, Begünstigungen gaben Anlass zu Selbstverwaltungen, Autonomien. Eine der ersten solchen Privilegien finden wir datiert 4. IV. 1423, beziehungsweise 17. V. 1424 für die Paštrović Weiter finden wir am 23. I. 1444 beziehungsweise 3. III. 1444, und so wieder am 7. X. 1707 für Makarska, als sich diese Gemeinde mit Hilfe angesehener Adeligen zu heben begann. Dieselben Privilegien finden wir wieder im Jahre 1690 für viele Familien, sowie auch an sieben Adelsgeschlechter aus Rogoznica bei Omiš, erteilt. Im Jahre 1787 wurden die früheren von 14. IV. 1740, sowie auch die von 30. III. 1437, usw. bestätigt.

b) Der Klein-Adel von Poljica, die sogenannten »Didići« oder die Stände von Bosnien, dann die eingewanderten angelehenen kroatischen Adelige, benannt »die Stände von Ungarn«, die di Geschlechter der Rajčić und Dražoević bildeten.

c) Die von Herrschaftsgemeinden privilegierten unter D1, E2, b. u. c.

4) Bürger mit Wappen, anscheinlich Adelige

a) In Ragusa wo verhältnissmässig sehr viele ansässig waren und unter D2). entfallen.

b) Unter den dalmatinischen Herrschaftsgemeinden die unter D1), E2), und b), entfallen.

IX. ADELSMATRIKELN.

A) Kroatien:

Protokole des kroatischen Landtags (Sabor) wo der grössere Teil der Adeligen angeführt ist (B. SN.) sowie auch die ungarischen Königsbücher. (I-P. KK.)

2) Protokole der Gauversammlungen und Matrikeln der verschiedenen Gaue.

3) Der Domkapitel des zagreber Bistums galt als Beglaubigungsplatz der Wappen-u. Adelsbriefe. (Locus credibilis).

B) Dalmatien:

1) Schriften der Herrschaftskollegien, Abschriften der Tekste aus Statuten usw. . . a

2) Adelsmatrikeln des venezianischen Adels.

Adelige die den Titel »conte« erhielten, wurden in Senatsregister eingetragen, manche sogar in »Aureo libro dei Titolati«.

3) Verschiedene italienische goldene Bücher wie die von Torcello, Bergamo usw. . .

X. ADELSBESTÄTIGUNGEN

1) Alte Adelsfamilien, die keinen Adels-oder Wappenbrief hatten, bekamen Bestätigungen des alten Adels mit eigenen Wappenbrief.

2) Familien denen der Adel durch Schenkungsurkunden, oder ohne Wappenbrief erteilt wurde, die aber nachträglich den Wappenbrief erhielten, erwarben damit keinen neuen Adel. Der alte Adel wurde

lediglich bestätigt. Zur Erteilung von Prädikate und höheren Titeln galt dasselbe.

3) Österreich hatte nur eine kleine Anzahl von, vor seiner Regierung erteilten dalmatinischen Adel, anerkannt. Sie hat nicht mehr als 5% geltend gemacht, darunter hauptsächlich Ständefamilien u. Mitglieder autonome Adelsgemeinden.

XI. VERLORENER ADEL

1) Weggenommener,

Die Obrigkeiten nahmen vielen Angehörigen des Uradels, Nachkommen alter Geschlechter, den Adel, aus innenpolitischer Raison.

2) Nicht anerkannter Adel.

Vielen eingewanderten Adeligen, auch heimischen, die vor den Türken geflohen waren, wurde der Adel von Österreich-Ungarn nicht anerkannt, obwohl sie in jeder Hinsicht Adelige waren.

3) Vergessener Adel

Adelige, die ihre Urkunden verloren, und sich mit keinerlei Beweisen ausweisen konnten, geriet der Adel mit der Zeit in Vergessenheit.

4) Abgelegter Adel.

a) Freiwillig

Aus politischen oder anderen Gründen legten viele Adelige ihren Adel ab.

b) Aus Not.

Adelige, die in Armut gerieten und die Lebensweise eines Adeligen nicht führen konnten, legten den Adel ab. Ihre Nachkommen vergassen ihn dann vollkommen.

XII. EINGETRAGENE ADELSFAMILIEN IN DIESEM SAMMELWERK

Ein vollständiger Adelsbeweis für Adelsfamilien aus Kroatien, Slavonien, Dalmatien, Bosnien, Dubrovnik u. a., erfordert an erster Stelle Original-Urkunden, Adelsmatrikeln, Adelsschriften oder legalisierte Abschriften solcher Dokumente.

Eingewanderte Adelige, die sich aus fremden Ländern niederliessen und deren Adel in keiner einheimischen hier oben erwähnten Quelle vorzufinden ist, können sich nur auf Grund einer Original-Adelsurkunde, eines Adelszeugnisses, oder legalisierten Abschrift ausweisen, falls sie ihre lückenlose Abstammung nachweisen können.

Bemerkung!

Familien mit den Anfangsbuchstaben A-H, die wegen Verspätung der Unterlagen, hier nicht eingetragen sind, kommen in den Nachtragsband. Wir suchen deshalb uns rechtzeitig alle Schriften und Dokumente zukommen zu lassen.

Kratice - Kratak rječnik - Naslovi

ABRÉVIATIONS - COURT GLOSSAIRE - TITRES ABKÜRZUNGEN - VÖRTERBUCH - TITELN

adm. — admiral — amiral — Admiral
akad. — akademija — académie — Akademie
arm. gen. — armijski general — général d' armée — General der Armee
art. — artiljerijski (topnički) — d' artillerie — der Artilerie
a.-u. — austro-ugarsko — autriche-hongrien — österreich-ungarisch
austr. — austrijsko — autrichien — österreichisch
bar. — barun, barunstvo — baron, baronat — Freiherr, (-lich)
biv. — bivši — ancien, ex — gewesener
bos. — bosanski — bosnien — bosnisch
brig. gen. — brigadni general — général de brigade — Generalmajor
c. — car (-ica, ski) — empereur (-trice, imperial) — Kaiser (-in, -lich)
c-te. — conte (-ssa) — comte, (-esse) (Ven.-Dalm.) — Graf, Gräfin (Ven. Dalm.)
dalm. — dalmatinski — dalmate — dalmatinisch
dar. — darovnica — donation — Schenkung
feud. — feudalni — feudatair — Feudaler
FZM. — general topništva ili inženjer (u rangu arm. gen.) — général de l'art. ou ing. (au rang du gen. d' armée) — Feldzeugmeister

g. — godina (-e) — année, (-s) — Jahr, (-e)
gf. — grof, (-ica) — comte, (-sse) — Graf, Gräfin
grbov. — grbovnica — lettre de blason — Wappenbrief
hrv. — hrvatski, (-o) — croate — kroatisch
hrv. sab — hrvatski sabor — diéte croate — croatischer Landtag
i. s. — izvan službe — hors du service — ausser Dienst
izd. — izdano — livraison — Einhändigung
jugosl. — jugoslavenski — yougoslave — jugoslawisch
kap. — kapetan (satnik) — capitain — Hauptmann, Rittmeister
kap. b. b. — kapetan bojnog broda — capitain de vaisseau — Linienschiffskapitän
kap. freg. — kapetan fregate — capitain de frégate — Fregattenkapitän
kap. korv. — kapetan korvete — capitain de corvette — Korvettenkapitän
kn. — knez, (-ginja, -ževski) — prince (-sse, -ier) — Fürst, (-in, lich)
kom. — komornik — chambellan — Kämmerer
kon. — konte, (-sa) dalm. ven. — comte (-esse) dalm. ven. — Graf, Gräfin.
konj. — konjički — de cavalerie — der Kavallerie
kr. — kralj, (-ica, -evski) — roi, reine, royal — König, (-in, -lich)
križ. — križevačka — Krijevtzi (ancien comitat) — Kreuzerkomitat
m. — muž — mari — Gemahl
mgf. — margrof (-ica) — marquis (-e) — Markgraf (-gräfin)

mađ. — mađarski — d' Hongrie, hongrois — ungarisch
mat. — matice — matricule, registre — Matrikel
mlet. — mletačka, (-o) — venitien — venetianisch
natpor. — natporučnik — lieutenant (A. H. et en Croatie) — Oberleutenant
njem. — njemački — allemand — deutsch
orig. — original — original — Original
pal. gf. — palatinski grof — comte palatin — Pfalzgraf
pješ. — pješadijski — d' infanterie — der Infanterie
pl. — plemić, (-eniti, -stvo) — noble, noble de, noblesse — Edler, Edler von, Adelstand
plem. list — plemićki list — lettre nobiliaire — Adelsbrief
pom. — pomorski — de marine — der Marine
por. — poručnik — lieutenant (youg.) sous-lieut. (A. H.) — Leutenant und Oberleutnant (Österreich und Jugosl.)
por. b. b. — poručnik bojnog broda — lieutenant de vaisseau — Linienschiffsleutnant.
por. freg. — poručnik fregate — enseigne de I. classe — Fregattenleutnant
por. korv. — poručnik korvete — enseigne de II. classe — Korvettenleutnant
pov. — povelja — patente (lettres patentes) — Urkunde
ppor. — potporučnik — sous-lieutenant (youg.) — Leutnant
ppuk. — podpukovnik — lieutnant-colonel — Oberstleutnant

požeš. — požeška — Požega (ancien comitat) — Požeganer (Komitat)
pragf. — pragrof (-ica) — comte (-sse) ancien — Altgraf (-in)
prapl. — praplemstvo — ancienne - noblesse — Uradel
pridj. — pridjevak — prédicat — Prädikat
progl. — proglašeno — proclamé — verlautbart
puk. — pukovnik — colonel — Oberst
RMT. — red Marije Terezije — ordre de Marie-Thérése — Marien-Theresien Orden
rođ. — rođen (*) — née, naissance (*) — geboren, Abstammung (*)
senj.-modr. — senjsko-modruška — Senjsko-Modruschca (ancien comitat) — zengg-modruscher (Komitat)
srijem. — srijemska — Sriem (Sirmia) (ancien comitat) — sirmisch
srp. — srpski — de Serbie — serbisch
sud. — sudski — judiciare — gerichtlich
sv. r. c. — sveto rimsko carstvo njemačkog naroda — saint-empire romain germanique — heiliges römisches Reich deutscher Nation.
svjed. — svjedodžba — certificat — Zeugnis
tal. — talijanski — d' Italie — italienisch
tur. — turopoljsko — de Touropolie — von Turopolje
turs. — turski — de Turquie (turc) — türkisch
u. — udata — mariée — verheiratet
ud. — udova — veuve — Wittwe
ug., ugar. — ugarski — hongrois — ungarisch

ug.-hrv. — ugaro-hrvatsko — hongrois-croate — ungarisch-kroatisch
u m. — u miru — en retraite — des Ruhestandes
u pr. — u pričuvi — en réserve — der Reserve
v. — vijek — siècle — Jahrhundert
v. — vidi — a voir — siehe
v. — od (von) — de (von) — von
v-adm. — viceadmiral — vice-amiral -- Vize-Admiral
varaždi. — varaždinska — Varajdin (ancien comitat) — warazdiner.
ven. — venecijanski — venitien (de l' ancienne Republique) — venezianisch
virov. — virovitička — Virovititza (ancien comitat) — virovitisch
vit. — vitez, viteštvo — chevalier, chevalierie — Ritter, Ritterstand
vlast. — vlastela, vlasteoski — patricien, patriziat patriziat — Herrschaft, (-en)
vojv. — vojvoda, (-kinja) — duc, (-hesse) — Herzog, (-in)
zagr. — zagrebačka — de Zagreb (ancien comitat) — zagreber
zast. — zastavnik — enseign (mil.) — Fähnrich
ž. — žena, oženjen sa — femme, marié avec — Gemahlin, verheiratet mit
žup. — župan, županija — comte administrativ, comitat — Gespann, Gespannschaft, Gau
ž. knj. — župske knjige — matricule paroissial — Pfarrmatrikel
* — rođen — née — geboren
: — potječe, djeca — descendants, enfants — Nachvolger, Kinder
† — umro, pokojni — décès, dèfunt — tot, verstorben

KRATKI TUMAČ IZREKA HRV. TEKSTA — Court glossaire pour le texte croate: — Kurzer Erklärer zum kroatischen Text:

član — membre — Glied
grana — branche — Ast
iskaz, iskazano — légitimer, inscription — Legitimierung
kći, kćerima — fille, a ses filles — Tochter, seinen Töchtern
loza — ligne — Linie
obnova — renouveler — Erneuerung
od plemena — de gens — vom Geschlechte
od roda — de tribu — vom Stamme
ogranak — rameau — Zweig
palatinski (pal.) — palatin — Pfalzgrafenwürde
plemićki list i grbovnica — lettre du noblesse et du blason — Adels-und Wappenbrief
plemstvo podijeljeno — noblesse distribué — Adelsverleihung
plemstvo potvrđeno — noblesse confirmé — Adelsbestätigung
plemstvo priznato — noblesse reconnue — Adelsanerkennung
podrijetlom iz, od — d' origine, originaire — abstammend aus
popis plemića — registre des nobles — Adelsverzeichnis
praplemićka porodica — ancienne noble famille — uradelige Familie
praplemstvo — ancienne noblesse — Uradel
prastaro — tres vieux — uralt
pridjevak, s pridjevkom — prédicat, avec le prédicat — Prädikat, mit Prädikat

sin, sinovi — le fils (les fils) — Sohn, Söhne
spomenuto — mentioné — erwähnt
stara plemićka porodica — vieux noble famille — Altadelige Familie
svjedodžba — certificat (testimoniales) — Zeugniss
već plemić — déjà noble — schon adelig
velikaš — magnate — Magnat
virilist hrvatskog sabora — magnat croate (grand de Croatie) — Virilist des kroatischen Landtages
vlasteosko vijeće — concile patricien — Herrschaftsberatung
ženi mu, djeci mu — a sa femme, a ses enfants — seiner Frau, seinen Kindern.

NASLOVI — TITRES — TITELN

knez, kneginja — prince, (-sse) — Fürst, (-in)
vojvoda, vojvotkinja — duc, (-hesse) — Herzog, (-in)
margrof, margrofica — marquis, (-e) — Markgraf, (-gräfin)
grof, grofica — comte, (-sse) — Graf, Gräfin
konte, kontesa (stari knez, kneginja) — comte, (-sse) (Dalmatien ou Venitien) — »der Conte, die Contessa« (in Venezien und Dalmatien)
barun, barunica — baron, (-ne) — Freiherr, (-frau) (ung. Baron (-in)
vitez, pl. ž. viteza — chevalier, nob. f. du chev. — Ritter, Edelfrau
plemić, plemenita — noble — Edler (Edler von), Edle

Vrela - Sources - Quellen

I. Heraldičko-genealoška djela

I. Oeuvres héraldiques et généalogiques.

I. Heraldische und genealogische Werke.

A. G. — Aldasy dr. Antál: »Czimereslevelei 1200. —1868.« Budapest 1904.

A. G. — Almanach de Gotha (Gotha. Justus Perthes) 1763-1937 Hof-Kalender, Gräfl., Freiherrl., etc.

B-B. V. — »Bács-Bodrogh vármegye, etc.« (Bačko-Bodroška žup. itd.), Sombor 1893.

BR. D. — Bašagić Redžepašić dr. Safvet beg: »O knezovima Dobretić-Baltićima.«

B. AK. — Bojničić Kninski dr. I. pl.: »Der Adel von Kroatien u. Slavonien, Nürnberg 1899.«

B. SN. — Bojničić Kninski dr. I. pl.: »Series nobilium « Zagreb, 1896.

B. MVV. — Borovszky dr. Samu: »Magyarország vármegyéi és városai« 1901-11. (Heraldičko-geneal. dodaci)

BT. A. — Brondi Tom.: »Noz. e Cur. Araldica«.

B. AT. — Buffalis Jer.: »Giuoco d' Armi della Nobiltà di Trau« 1776. KFT.

G. O. — »Calendario d' oro« Izd. Istituto araldico italiano 1888. i dalje.

CNC. — »Codici nobiliari« Museo Correr, Venezia.

C. V. — »Codici Vaticani«. Vatikan, Rim.

C. DSB. — Crollalanza, Gof. di: »Dizio. Stor.-blasonico etc.« Pisa 1886—1890 »Glossario araldico-etimol.«

C. AU. — Csergeö Géza v.: Der Adel von Ungarn. Nürnberg, 1885.—1894.

E. W. — »Europ. Wappens.«

F. AÖ. — Frank zu Döfering K. F. v.: Alt-österreichisches Adels-Lexikon.« I. Bd (1823.—1918.) Wien, 1923.

G. AS. — Galvani F. A.: »Il re d' armi di Sebenico«, Venezia 1886.

GTAÖ. — »Genealogisches Taschenbuch der adeligen Häuser österreichs« 1905 i dalje.

GK. m. s. — Grbovnica Kukuljevića, manuskript u Jugoslavenskoj akademiji.

G. B. — Grossschmidt Gábor: »Bács-bodrogh vármegye,« Sombor, 1893.

H. AK. — Hefner O. T. v.: »Der Adel von Krain, Görz und Gradiska.« Nürnberg. 1859.

H. AD. — Heyer von Rosenfeld F. v.: »Der Adel von Dalmatien.« Nürnberg, 1873.

HS. CN. — Horváth S.: »Az 1886—1907. években bemutatott czimeres nemeslevelek jegyzéke.« Budapest. 1908.

I-P. KK. — Illésy J. és Pettkó B.: »A Király könyvek.« 1527—1867. Budapest, 1895.

KB. MN. — Kempelen Béla: »Magyar nemesi almanach 1867—1909«. Budapest, 1910.

KV. B. — Klaić prof. V.: »Bribirski knezovi od plem. Šubić« 1897.

KV. H. — Klaić prof. V.: »Hrv. plemena« JA. Rad, 130.

KV. K. — Klaić prof. V.: »Krčki knezovi Frankopani« 1901.

KV. P. — Klaić prof. V.: »Plemići Svetački itd.« Zagreb, 1913.

KV. R. — Klaić prof. V.: Rodos. knezova Krbavski od plem. Gušić« JA. Rad. 134.

K. N. — Közeghi S.: »Némes családok pestvármegyeben.« Budapest, 1899.

K. ABM. — Král v. Dobrá Voda A.: Adel v. Böhmen, Mähren u. Schlesien« Prag, 1904.

K. GK. — Kulmer Josef Graf: »Geschichte der Familie Kulmer von Rosenpichl und Hohenstein.«

KS. DT. — Kukuljević Sakcinski I. pl.: »Povijest porodice Drašković Trakošćanski.«

LB. g. — Labaš Blaškovečki Ivan-Nep. pl. »Grbovnica m/s. 1840, sada u posjedu porodice u Zagrebu.«

L. MP. — Laszowski E. pl.: »Matica plemstva županije požeške, srijemske i virovitičke«. Zagreb, 1903.

L. V. — Laszowski E. pl.: »Vitezović«, I-XII i 2 dodatka. Zagreb, 1904.

L. O. N. I. — »Libro d' oro della nobiltà italiana«. Izd. Collegio araldico. Rim, 1910.—1934.

MM. Bpl. — Mažić M.: »Staro bakarsko plemstvo.« Armalia et insignia antique nobilitatis Buccarensis. (Bakar) 1925. Rukopis-original s 12 grbova u boji čuva se u općini grada Bakra.

MM. ÖA. — Megerle v. Mühlfeld J. G.: »Österreichisches Adelslexikon« 1701.—1820.

MM. ÖAe. — Megerle v. Mühlfeld J. G.: Österreichisches Adelslexikon, Ergänzungsband. 1701—1822.

M. VAB. — Ménestrier o. Fran. »Veritable Art du Blason« 3 izdanja: 1686, 1692. i 1701. g. Lyon.

N. M. — Nagy Ivan: »Magyarorszag családai czimerékkel és nemzekréndi tablakal Budapest,« 1863.

P. M. — Petrichevich Emil bar.: »A Mogorovich nemzetségbeli családok czimerei.« Budapest, 1934.

PW. KA. — Pickl v. Witkenberg W.: »Kämmerer Almanach 1907.«

R. D. G. — »Recensus diplom.-genealogicus etc. I-III.« Wien, 1819.

R. GB. — Rengjel: »O barunima Grubišićima Brnjakovićima.«

R. AG. — Rietstap J. B.: »Armorial général.« Gouda, 1861.

RV. S. — Ritter-Vitezović P. pl.: »Stemmathographia,« Wien, 1700.

R. BGP. — Ruić Marko Lovro pl.: »Blasone genealogico di tutte le famiglie Nobile di Pago,« m. s. od g. 1784. kod dra Galzigne u Rabu.

R. K-N. I. 1, 2, 3, 4, 5. — Rupčić pop Stanislav: »Rodoslovlje bosansko aliti ilirsko.« (Navodno do g. 1340.) Prepis od g. 1595. po bosanskom franjevcu Korjenić-Neoriću: 1. fojnički, u franjevačkom samostanu u Fojnici; 2. Codex Galeotović, u Pesaru; 3. zagrebački, u sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu; 4. kod Ive vlast. Saracce u Dubrovniku i 5. iz arhiva obitelji

Kevešić (Bosnić-Lalić), sada u Splitu kod učitelja Gligo.

SL. AGG. — Schivitz v. Schivitzhoffen, Lud. »Der Adel in den Matrikeln der Grafschaft Görz u. Gradisca«. Gorica 1904.

ŠF. V-H. — Šišić dr. Ferdo pl.: »Vojvoda Hrvoje Vukčić Hrvatinić.« Zagreb, 1912.

TL. I. — Thallóczy: Az »Illyr« czimergyüjtemények. 1888.

V. HC. — Valvasor i. W. bar.: »Die Ehre des Herzogthums Crain.« 1689.

V-D. V. — Vranyczany-Dobrinović Juraj bar.: »Zur Geschichte der Familie Vranyczany.« Rijeka, 1912.

WG-T. — »Wiener Genealogisches Taschenbuch.« 1926.—1927.

II. Povijesna djela i dr.

II. Oeuvres historique, etc.

II. Historische Werke, usw.

A. T. — Andreis p. pl.: »Storia della città di Trau.«

B. ŽV. — Belošević Stjepan pl.: »Županija varaždinska«.

B. ZC. — Bianchi mons: »Zara Cristiana.«

B. PR. — Bjelovučić dr. N.: »Povijest poluotoka Rata«. Split, 1922.

B. SS. — Boglić don J.: »Studi storici« (II. dio u rukopisu u arhivu Božić na Hvaru).

B. CS. — Bösendorfer: »Crtice iz slavonske povijesti.« Osijek, 1910.

B. SZ. — Brunelli: »Storia della città di Zara«. 1913.

B. OR. — Brusić fra. Vl.: »Otok Rab.« Rab, 1926.

BP. O. sv. J. — Butorac prof. Pavao biskup: »Opatija sv. Jurja kod Perasta.«

B. O. — Butorac: »Razvoj i ustroj peraške općine.«

CA. OB. — Ciccarelli don A.: »Osserv. s. Isola d. Brazza e sopra quella Nobiltà«. Venezia, 1802.

C. G. — Comneno fra. V. »Le Glor. cad. d' Antichis. ed Augusta Fam. Comnena« 1663.

DA. KMR. — Dabinović prof. Antun S.: »Kotor pod mlet. republikom.« 1934.

DL. T. — Delalle kanonik dr. Ivan pl.: »Trogir, Split, 1936.

F. IS. — Farlati: »Illyricum sacrum.« Venezia, 1800.

F. AB. — Fermendžin: »Acta Bosniae«.

F. SS. — Fondra L.: »Istor. d. insig. reliquiae de s. Simeone.«

G. ZB. — Gjelčić prof. J.: »La Zedda e la Dinast. dei Balšidi« Split, 1899.

HR. M. — Horvat prof. R.: »Monografije, kronike, spomendani,« itd.

I-G. SA. — Inchiostri U.-Galzigna A. P.: »Gli Statuti di Arbe.« Trst, Archeo. 2. 23.

I. H-S. — Imenik dostojanstvenika, činovnika i javnih službenika kraljevine Hrvatske i Slavonije. 1918. i prijašnjih god.

I. P. — Ivanišević don Frane: »Poljica« i razni radovi.

J. ŽV. — Janković J.: Pabirci po povijesti županije varaždinske«. Varaždin, 1898.

J. RSD. — Jireček dr. K.: »Die Romanen in den Städten Dalmatiens«. 1903.

J-D. D. — Justinian G. B. i Diedo A.: »Sindici o svojim putovanjima po Dalmaciji« 1553. g.

J. A. — Jutronić A.: Razne monografije o Braču i podaci.

K-M. RU. — Kačić-Miošić fra. A.: »Razgovor ugodni« itd. Venezia, 1801.
K. MP. — Kaer op. Petar: »Makarska i Primorje.« Rijeka, 1914.
K. SD. — Katalinić major I.: »Storia della Dalmazia,« 1835.
K. BU. — Kavanjin (Cavagini) J.: »Bogatstvo i uboštvo.«
KV. PB. — Klaić prof. V.: »Povijest Bosne«, 1882.
KV. PH. — Klaić prof. V.: »Povijest Hrvata,« 1899.—1911.
K. je K. — »Ko je ko u Jugoslaviji.« Izd. »Nove Evrope«. 1928.
K. F. — Kobler J.: »Mem. Stor. della Libur. cittá di Fiume«. Rijeka, 1896. g.
K. A. — Krčelić Baltazar: »Annue 1748.—1767.«
KS. CD — Kukuljević-Sakcinski I. pl.: »Codex dipl. reg. C. D. et S.« 1874-5.
KS. CM. — Kukuljević-Sakcinski I. pl.: »Cons. monumentorum itd. m. s. Jug. Akad.
KS. NS. — Kukuljević-Sakcinski I. pl.: »Natpisi sredovječni i novo-vjeki.
KS. RD. — Kukuljević-Sakcinski I. pl.: »Regesta docum. reg. D. D. et S. VIII.
KS. SP. — Kukuljević-Sakcinski I. pl: »Stari pisci«.
L. V. MD. — Lago Valentino: »Memorie sulla Dalmazia.« I.-III. Venezia 1869-71.
L. GPM — Laszowski E. pl.: Genealogija porodice Mesića. 1923. (Narodna starina).
L. MT. — Laszowski E. pl.: »Monumenta campi Turopolyensis. I.—IV.
L. TA. — Laszowski E. pl.: »Turopoljski arkiv« (vjes. H. S. D. zem. arh. 1908.).

L. T. — Laszowski E. pl. (uz surad. J. Barlea, V. Deželića i M. šenoe) »Povjest plemenite općine Turopolja« Zagreb 1911.
L. ŽP. — Laszowski E. pl.: »Stara hrvatska županija podgorska.«
Lj. DBD. — Ljubić šime: Dizionario Biog. d. uom. Illus. d. la Dalmazia, Beč, 1856.
Lj. O. — Ljubić šime: Ogledalo, i t. d. Rijeka, 1864- 69.
Lj. PH. — Ljubić šime: Pregled povijesti Hrvatske, 1864.
LR. BK. — Lopašić R.: »Bihać i bihaćka krajina« 1890.
LR. DJ. — Lopašić R.: Dva junaka. Zagreb, 1889.
LR. K. — Lopašić R.: Karlovac, 1879.
LR. KK. — Lopašić R. Oko Kupe i Korane, Zagreb, 1895.
LI. RDC. — Lučić I.: De regno Dalmatiae et Croatiae etc. Amsterdam 1666.
LI. MIT. — Lučić I.: Memor. istoriche di Tragurio, 1673.
Lj. R. — Lukarević J.: Copioso Ristreto degli annali di Ragusa.
L. P. — Luković don Niko: »Prčanj«. Kotor, 1937.
LA. C. — Lulić o. Ante: Compendio. 1860.
MF. SD. — Madirazza F.: Stor. e. Cont. dei comuni Dalmati. Split, 1911.
M. ČDZ. — Magjer prof. Blaž: »Časti i dobru zavičaja«. šibenik, 1937.
MM. O. — Magdić Mile.: »Topografija i povijest Ogulina«, 1926.
MM. S. — Magdić Mile.: »Senj u 17 v.« (Hrv. Kolo 1910.)

MM. TS. — Magdić Mile.: »Topografija i povijest Senja « 1877.

MA. — Makanec Alfred pl.: »razni članci, monografije, itd.«

MM. B. — Mažić M.: »Grad Bakar«.

MV. CS. — Miagostović V.: »Croniche de Sebenico«.

MV. NCS. — Miagostović V.: »I Nobili e il Clero di Sebenico itd. nel. 1449.«

M. BSS. — Mitrinović M.: »Biografski leksikon. Narodno predstavništvo. Senat, Narodna skupština. 1935.

M. F. J. — Monumenta franciscana jugoslavica.

N. E. — »Narodna Enciklopedija S. H. S.«

N. OH. — Novak prof. Grga: »Otok Hvar«. 1924.

O. S. — Orbini Mauro: Il Regno degli Slavi. Pesaro, 1601.

PP. PP. — Pavić Pfauenthalski Alfonz bar.: »Povijest Poljica«, 1903.

PV. PK. — Pavlov don Damjan i Vuletin don Ivan.: »Povijest Kaštela«, šibenik, 1916.

P. OP. — Pivčević don I.: »O postanku Poljica«, 1897.

P. PP. — Pivčević don I.: »Povjest Poljica«, 1921.

P. OC. — Popović: O cincarima. 1937.

PM. — Praunsperger Milan pl.: razni heral., povijesni, itd. članci.

RF. D. — Rački F.: Documenta., 1877.

RF. R. — Rački F. mnogi članci u Radu J. A.

R. M. — Rešetar M. Razne monografije, naročito o Dubrovniku.

S. G. M. — Schuster G.: Militär-Adressbuch 1933.

SŠ-TGR. — Slade šilović R.: »Trogirski kralj grbova« m. s.

ST. CD — Smičiklas T.: »Codex diplom. reg. C. D. et S., 1904-1916.

ST. PH. — Smičiklas T.: »Povijest Hrvatska, 1879. —1882.

S. GS. — Strohal R.: »Grad Senj«, 1918.

S. LC. — Strohal R. »Uz Lujzinsku cestu«, 1935.

S. PPDG. — Strohal dr. I.: »Pravna povijest u dalmatinskih gradova«.

S. SPG. — Strohal dr. I.: »Statuti primorskih gradova«,

SZ. SG. — Szabo dr. Gjuro.: »Sredovječni gradovi u Hrvatskoj i Slavoniji«, 1917.

šF. HP. — šišić dr. Ferdo pl.: »Hrvatska povijest« I-III. 1906.—1913.

šF. PH. — šišić dr. Ferdo pl.: »Povijest Hrvatska«, 1925.

šF. PPHN. — šišić dr. Ferdo pl.: »Pregled povijesti hrvatskog naroda«, 1920. (1916).

šF. VHV. — šišić dr. Ferdo pl.: »Vojvoda Hrvoje Vukčić-Hrvatinić« 1902.

T. O. — Tomasović Jakov: Omiš. Osijek, 1932.

TĆ. — Truhelka Ćiro dr.: Razni članci.

VV. m. — Vuletić-Vukasović F. prof.: Razne monografije o grboslovlju, sfragistici i epigrafici.

W. BL. — Wurzbach dr. K.: Biograph. Lexicon des Kais. österreich, 1856-91.

Z. TŠ. — Zavorović (Zavoreo) D. pl.: Trat. sopra le cose di Sebenico, 1580.

ZZH. — Znameniti i zaslužni Hrvati o 1000-godišnjici hrvatskog kraljevstva. Zagreb, 1925.

III. Radovi, časopisi, itd.
III. Traveaux, Bulletins etc.
III. Aufsätze, Zeitschriften usw.

A. W. — »Adler«, Monatsblatt der heral.— geneal. Gesellschaft.
AMD. — »Atti é Memorie della Societa Dalmata di Storia Patria«.
ASD. — »Archivio Storico per la Dalmazia«.
BAPD. — Buletin za arheologiju i povijest dalmatinsku, Split.
BASG. — Bulletino Araldico-Storico-Genealogico, Venezia.
G. H. — »Glasnik Heraldike«
GMBH. — Glasnik zem. muzeja za Bosnu i Hercegovinu.
HK. — Hrvatsko Kolo, Matica Hrvatska, I-X.
MS. — Militär Schematismus, (Vojnički šematizam).
MHJ. — Monumenta hist. jur. slavor. merid. izd. J. A. I-XI.
MSH. — Monumenta spectant. hist. slavor. merid. izd. J. A.
NS. — Narodna starina.
Rad. — Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. Preko 100 svezaka.
SA. — Splitski almanah, 1925.
TUR. — Turul, Budapest.
VAHD. — Vjesnika za arheologiju i historiju dalmatinsku.
VAZ. — Vjesnik kr. hrv. slav. dalm. zem. arkiva u Zagrebu.

IV. Arhivi i Knjižnice.
IV. Archives et Biblioteques.
IV. Archive und Biblioteken.

AAR. — Archivio Araldico, Roma.
ABS. — Arhiv biskupski u Splitu.
ABH. — Arhiv gđe. Božić na Hvaru, ostavština pl. Boglića.
ADBeč. — Arhiv državni u Beču.
ADBud. — Arhiv državni u Budimpešti.
ADD. — Arhiv državni u Dubrovniku.
AD. Ven. — Arhiv državni u Veneciji. (Archivo di Stato, Venezia).
ADZ. — Arhiv državni u Zagrebu.
AK. — Arhiv grofa Kulmera u Cerniku.
ALZ. — Arhiv pl. Labaš u Zagrebu.
ANZ. — Arhiv nadbiskupski u Zagrebu.
AZZ. — Arhiv Zadarski u Zadru.
AžD. — Arhiv župni u Dubrovniku.
KAMS. — Knjižnica arheološkog muzeja u Splitu.
KBM. — Knjižnica Biblioteca Marciana u Veneciji.
KBN. — Knjižnica Biblioteque national u Parizu. (Salle genealogique.)
KBP. — Knjižnica Biblioteca Paravia u Zadru.
KFT. — Knjižnica Fanfonja-Garanjin u Trogiru.
KGS. — Knjižnica gradska u Splitu.
KMC. — Knjižnica Museo Correr u Veneciji.
KN-JPL. — Knjižnica New-York Public Library u New-Yorku. (Genealogical room).
KSDD. — Knjižnica samostana Dominikanaca u Dubrovniku.
KSFD. — Knjižnica samostana Franjevaca u Dubrovniku.
KSFF. — Knjižnica samostana Franjevaca u Fojnici.

I.

Plemićke porodice

Imena članova obitelji navedenih u ovom Zborniku dana su od samih obitelji ili njihovih srodnika i znanaca.

Obitelji, kojima nisu navedeni živi članovi, žive, ali ni one ni ko drugi nije dao imena njihovih živih članova.

Imena obitelji slijede abecednim redom, osim kada to iz tehničkih razloga nije moguće.

Obitelji, pripadnice plemena ili roda, koje nemaju svoj posebni grb, uvrštene su u ovaj Zbornik s grbom svoga plemena ili roda.

Plemenskim grbovima, koji se sastoje samo od štita, dodana je plemićka kruna u grbovima obitelji pripadnicama ovih plemena.

ADAMIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 24. VI. 1834. Andriji Ljudevitu A., riječkom patriciju. (I-P. K. K., B. AK.) Bartol A., pradjed Andrije Ljudevita zabilježen je g. 1701. među patricijima grada Rijeke (K. F.).

Andrija Ljudevit A. bio je ugledni riječki rodoljub i engleski konzul na Rijeci. Jedan trg na Rijeci nosio je njegovo ime.

Danas živi Remo A., pomor. kapetan u m. društva »Jadranska plovidba«.

ADAMOVIĆ ČEPINSKI
(Adamovich de Csepin)
Baruni i plemići

Vrlo stara i jedna od najodličnijih hrvatskih plemićkih porodica u Slavoniji, koja je u srodstvu sa skoro svim velikaškim porodicama Slavonije.

Po jednim izvorima porodica je podrijetlom iz Bosne, po drugima iz Bugarske (Ciprovac). A. su svakako već odavno plemići.

U bačko-bodruškoj županiji upisani su pl. A. 10. X. 1625. g. (B-B. V.), a u Pečuju (Baranja) javljaju se oko 1690. g.

Plem. list (ug.-hrv.) i grbovnica podijeljeni su 6. XI. 1714. g. Pavlu A. i ž. mu Juditi * pl. Knezović, njegovim sinovima Martinu i Franji i kćerima Mariji, Kati i Margareti. (I-P. KK. i B. AK.)

Grb pl. Adamović

Darovnicom kraljice Marije Terezije dobio je 23. III. 1765. Martinov sin Ivan Kapistran I. dobro Čepin.

Pridjevak »Čepinski« podijeljen je istome Ivanu Kapistranu 6. X. 1770, (I-P. KK. i B. AK.)

Ženidbom s Juditom pl. Saić (Szaich) Perničkom stekao je i opet isti Ivan Kap. dobra Sv. Jelenu, Kanižu, Imbriovec i Gjelekovec u Hrvatskoj, a g. 1785. stekao je i dobra Tenje, Aljmaš i Erdut u Slavoniji. Sinu Pavlu (* 1760.—† 1801.) ostavio je Čepin (čepinska loza), Antunu (* 1762.—† 1829.) Tenje (tenjska loza), a Roku (* 1764.—† 1804.) dobra u Hrvatskoj. Rok nije ostavio potomaka.

Čepinska loza (plemićka).

Ivan Kapistr. II. (* 1802.—† 1876.), potomak Pavlov, bio je najnapredniji ekonom svoga doba, tvorničar i začetnik isušenja močvare Palače. Njegov unuk Bela (* 1856.—† 1933.) bio je skladatelj i zastupnik na hrvatskom i ugarsko-hrvatskom saboru.

Danas žive:

Alice udova † pl. Benčića, u Zagrebu; Paula * Niederländer, udova † Bele pl. Adamovića, u Osijeku; Louis; Nikola i Minka u Beču.

ADAMOVIĆ

Tenjska loza (plemićka i barunska).

Od Dragutina I. (* 1829—† 1874.), (Antunovog unuka), pobočnika bana Jelačića i ž. Bianke * grofice Wickenburg:

I. Dragutin II. pl. A., tajni savjetnik i komornik, ž. Gizela * bar. Ritter-Zahony: 1. Dragutin III., ž. Nora * pl. Zilahy; 2. Ervin, ž. Valentina * grofica de Canetmont; 3. Marija udova Herwarda grofa Auersperga i 4. Bianka, m. Adolf grof Auersperg; svi žive u Turjaku.

II. † Ivanu (*1866.—†1929.), komorniku i vitezu malteškog reda, bivšem zastupniku na hrv. i ugar.-hrv. saboru, podijeljeno je 20. X. 1913. barunstvo (ug.-hrv.), ž. Tereza * grofica Westphalen: 1. dr. iur. Antun, vitez malteškog reda, živi u Osijeku; 2. Josip, živi u Mariboru. 3. Ivan Kapistran, ž. Štefanija * grofica Pejačević-Virovitička: a) Barbara, b) Antoinetta, c) Minka i d) Nikola, svi žive u Vukovaru; 4. Minka, m. Gundeger grof Herberstein, žive u Ptuju. Ovi su svi kao potomci Ivana († 1929.) baruni.

III. Bela ud. Lotara pl. Berks, u Podgoraču kraj Našica i IV. Janka ud. Ivana Althofa, živi u Turjaku.

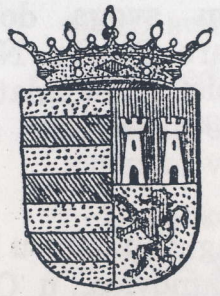

AFAN DE RIVERA

A. de R. jedna je od najstarijih i najslavnijih porodica Španjolske, a potječe od loze Ramira III., kralja Leona. Starija grana porodice A. de R. nosila je naslov margrofa od Villanueva de las Torres. (C. O.)

Jedna grana prešla je g. 1559. u Napulj, ali je tu doskora izumrla.

Druga grana prešla je u Napulj g. 1731. gdje i danas živi kao pl. od margrofa i (od g. 1898.) kao margrofovska. U Napulju (od g. 1905.) živi još jedna grana A. de R. - Costaguti. (C. O.)

A. de R. prešli su i u naše krajeve. Josip A. de R., kap. fregate, dobio je austr. priznanje plemstva i pridjevak »od Roccalmare« 17. IV. 1901., a Kajetan A. de R. od Rocc., zastavnik bojnog broda i Nikola, potpukovnik, odložili su povelju od 1901. i dobili potvrdu starog sp. grba i naslova »od margrofa« (»de los marqueses de Villanueva de las Torres«). (F. AÖ.)

U Mostaru živi Karlo A. de R., akadem. slikar.

ADROWSKI - UNUKIĆ

Plemstvo podijeljeno 4. XII. 1848. Jurju A.

Barunstvo (austr.) s pridjevkom »Aradgradski« podijeljeno 31. I. 1854: Jurju Unukiću, kapetanu, vitezu RMT. (F. AÖ.)

Spajanje imena i grbova A. i U. odobreno je 14. I. 1900. Henriku pl. A. (KB. MN.)

Juraj bar. U. (* 1814. u Lipovcu u Sloveniji, †1867. u Osijeku), istaknuo se kao časnik i veliki junak kod opsade Arada 18. X. 1848., gdje je također 8. II. 1849. s malom četom rastjerao artiljeriju pobunjenika, 1850. podijeljen mu je red Marije Terezije, 1859. g. ratovao je u Italiji, žena Marija * Pupić: jedinica Albertina, koja se je udala za Henrika pl. A.

Iz ovoga braka potječu: 1. Marija, m. Sigismund bar. Kress v. Kressenstein, 2. Albert (* 1884.—† 1936.) i 3. Zlata, m. Stanislav grof Lubienski (* 1889.).

AGIĆ

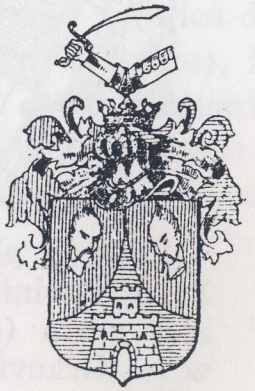

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 9. V. 1835. Andriji A., njegovoj ž. Evi * Lešić i djeci im Ivanu, Jurju, Dragutinu i Mariji.

Plemstvo proglašeno u hrv. saboru 4. VI. 1836. (B. AK.)

Obitelj pl. A. živi sada u Zagrebu.

AGUSTIĆ (AUGUSTIĆ)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 30. III. 1686. Andriji A. i njegovoj braći Matiji, Ivanu i Franji.

Proglašeno u hrv. saboru 7. VI. 1686.

Plemići varaždinske županije, koji se danas pišu i Augustić. (B. AK.)

ALAČEVIĆ

Stara plemićka obitelj iz Makarske, podrijetlom od bosanskog kneževskog roda Mirkovića.

Ova obitelj dala je mletačkoj republici mnogo hrabrih vojnika i vojskovođa. Osobito se je istaknuo i od Kačića opjevani pukovnik Nikola (* 1666. — † 1746.), pa pukovnik Petar (* 1710— —† 1790), i mnogi drugi.

Potvrdu plemstva A. dobili su od dužda Dominika Contarinia 28. VIII. 1664. Upotrebljavali su naslov grofa (conte), možda po starom naslovu knezova Mirkovića, ali za povelje ili potvrde o tome još se ne zna.

Danas žive: Antun, biv. načelnik Makarske, Miroslav, profesor; Nikola, učitelj, pisac knjige »Zaslužni muževi«; ing. Jerko, sveuč. profesor, željeznički stručnjak; Milan jug. dobrovoljac i javni radnik; ing. Mirko u Splitu i dr.

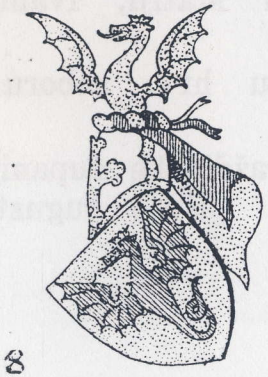

ALEKSIĆ (od plemena Kačić)

Praplemstvo (hrvatsko). A. živjeli su u Makarskom primorju, a tu žive i danas. Više A. proslavio se u kandijskom ratu, pa ih i slavni o. Andrija Kačić-Miošić spominje kao junake. (K-M. RU. str. 327.)

A. kao Alesić žive na Pelješcu.

ALAUPOVIĆ

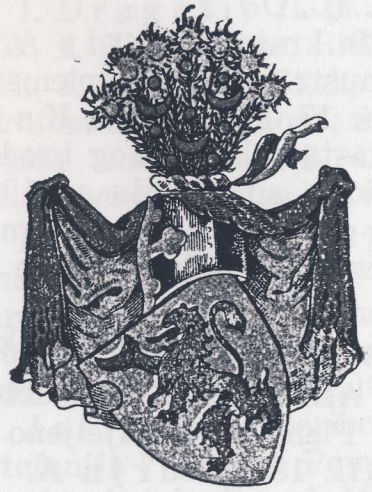

Praplemstvo bosansko. A. živjeli su i žive još i danas oko Fojnice i Travnika. Grb A. nalazi se u fojničkom zborniku (R. K-N. I.)

Iz ove obitelji potječu: dr Tugomir Marko, (* 1871. u Docu kod Travnika), srednjoškolski nadzornik u Bosni do 1914., ministar vjera kraljevine S. H. S. 1918.—1920., sada potpredsjednik drž. savjeta u m., živi u Zagrebu. Dr. T. istaknut je hrvatski pjesnik i osnivač hrv. kultur. društva »Napredak«, msgr. dr Marko, kanonik u Sarajevu, kat. javni radnik; fra Alfons, gvardijan znamenitog franjevačkog samostana u Fojnici i Ante predsjednik hrvat. kult. društva »Napredak« u Sarajevu. Ing. Radovan, sin dr. T., direktor »Acetika d. d.« poznat je u našem industrijskom svijetu i odličan je član Rotary kluba, ž. Lida * Kalina, kćer prvog opunomoćenog češkog ministra pri našem dvoru. Djeca su im Petar, Tugomir i Branimir.

U Travniku je trgovac Kruno, a djeca mu Berislav i Velimir.

(Milaković J.: Tugomir Alaupović, u »Naša Misao«, Sarajevo 1916.)

ALBERTI (prije Jančić)

Ova vrlo stara splitska vlasteoska obitelj spominje se već početkom XIII. vijeka, a potječe od Janka, pa se po njemu najprije nazivala Jančić (lat. Jancii i Zancii). (L. RDC)

Albert J. bio je otac Lava (* 1298.). Za njega Carrara kaže da je bio iz Firence i da je bio gibelin. Po tome su A. stvorili legendu i tradiciju o svome talijanskom podrijetlu. Po Jirečeku i Ljubiću Alberti je čisto hrvatska obitelj. U Italiji je bilo, a i sada ima mnogo A., ali tek kao patronimik jednog popularnog imena. Naši A. (bolje Albertić), osim imena, nemaju ništa s talijanskim A.

Spomenuti Lav zvao se je po ocu Alberti, Albertis (Albertić), a sin se njegov Teodor pisao Leonis de Albertis.

Obitelj A. dala je mnogo znamenitih ljudi. Za Lava kaže Ljubić, da je po umu i autoritetu bio otac domovine. Nikola A. u 14. i 15. vijeku bio je slavni pjesnik, dr Mate A. (*1555. — †1623.) bio je splitski arhiđakon, učenjak i književnik (pjesme na hrvatskom jeziku), a Ivan A. bio je veliki junak i mletački vojskovođa, osvojitelj Klisa, gdje je junački poginuo g. 1596.

Koncem 18. v. počela se je jedna grana zvati »degli Alberti«.

Priznanje plemstva (austr.) dano 25. III. 1822. Antunovu sinu Lovri i sinu mu Petru kao plemićima grada Splita. (H. AD.) Dopuštenje služenja naslovom »conte« (austr.) dano 13. I. 1907. Petrovu unuku Petru. (F. Aö.)

Od grane A. koja je prešla u Italiju žive sinovi Jerka vlast. A. i žene mu Marije * pl. Zanchi: 1. Albert (*1885. u Splitu), ž. Marija * Božić; 2. Lav (* 1887 u Splitu), ž. Angela * Zambrano (grofica de la Conquista) i 3. Gaston (* 1890. u Splitu), ž. Ana * Auer, koji su 1.. VIII. 1927. dobili priznanje (tal.) plemstva i naslova grofa (conte) za muške i plemstva za ženske članove svojih porodica. (L. O. N. L)

ALBORI

Barunstvo (austr.) podijeljeno 29. III. g. 1880. a.-u. puk. Eugenu A. (F. Aö.)

Plemstvo (austr.) podijeljeno 13. XI. 1882, Ivanu A. (F. Aö.).

Barunstvo (austr.) preneseno 18. IV. 1906. od Eugena A., generala, na brata mu Ivana A., veletrgovca (F. Aö.) u Trstu.

Od Ivana bar. A. (* 1828. u Kotoru, † 1908. u Tr-

stu), tršćanskog veletrgovca i ž. Ide * pl. Hell Heldenwerthske potekli su: među ostalima, 1. Rikard (*1861.—†1919.), trg. savjetnik, ž. Ida *Glanzmann: a) Bruno (* 1891.), bivši a.-u. konjički kapetan, živi u Zagrebu, ž. Terezija grof. Czernin i b) Nora, m. dr. med. Leo pl. Arbesser-Ratsburg; 5. Karlo (* 1874.), veleposjednik u Desančićima kod Sarajeva, ž. Engelhida * Eichelter: a) Helga (* u Livnu), m. ing. Rolf Eichelter, žive u Menadu, Celebes, D. E. I. i b) Ana Marija (* u Ilidži), rastavljena Obradović i 7. dr. iur. Guido (* 1877.), ž. Štefanija * pl. Dabinović, žive u Trstu.

U Dubrovniku je živjela građanska porodica Dubravica s grbom iz doba dubr. republike u osnovi istim kao i grb A., naravski bez feud. nakita, a samo ime Albori bez sumnje je italijanizirano ime Dubravica.

ALEKSANDER SESVETSKI

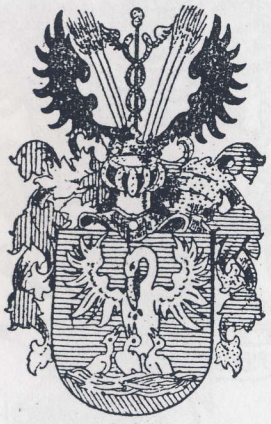

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Sesvetski« podijeljeno 13. VIII. 1918. Š a n d o r u A.

Šandor A. (* 1866. u Zagrebu, † 1929. u Beogradu), trgovac, industrijalac i bankar, bio je poznat kao karitativno-humanitarni javni radnik i dobrotvor.

Z o r a, jedinica Šandorova, udata Marić.

ALEMANN

Praplemstvo njemačko. Ovaj prastari vojnički rod potječe iz Elzasa, gdje se spominje već u 8. vijeku. Odavde se je raselio u današnju Njemačku, Francusku, Švicarsku i Italiju. Od g. 1281. može se po poveljama u državnom, gradskom i obiteljskom arhivu u Magdeburgu utvrditi rodoslovlje ovoga roda sve do danas.

Dne 9. III. 1602. g. potvrdio je car Rudolf II. 12-orici onda živih članova ovoga roda plemstvo s grbom, kojim su se A. već vjekovima služili i služe se još i danas.

U Zagrebu živi sada L a d i s l a v K r i s t i j a n vitez A. (* 1881. u Vinkovcima), major u m.

U Vinkovcima rođeni K r i s t i j a n L a d i s l a v M a k s vitez A. živi sada u Poljskoj.

»Povijest roda Alemann« napisao je i izdao u Magdeburgu g. 1909. dr. phil. Eberhard Kristijan Ladislav vit. A. (* 1856.—† 1925. u Přibramu u Češkoj), general.

(Po porodičnim podacima.)

ALJANČIĆ

Plemstvo (austr.) podijeljeno 20. X. 1917. Jerneju (Bartolomeju) A. (* 1853.—† 1926.), pukovniku. (F. AÖ.)

A. su se početkom 17. v. preselili iz Bosne u Dalmaciju, navodno kao plemići.

Danas žive: Ivo (* 1887), konj. kapetan u miru, zadružni ravnatelj u Zagrebu, Zdenko (* 1888.), generalšt. ppukov. u m., trgovac i djeca mu Jerko i Slobodan u Beogradu; Vladimir, konj. poručnik u r., u Kairu.

ALLEGRETTI

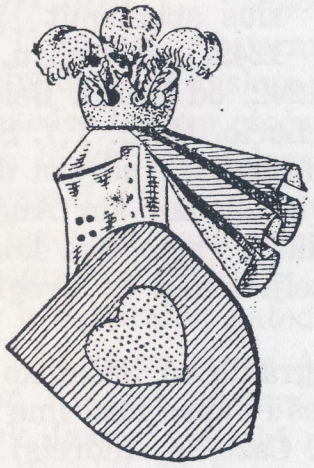

Stara dalm. plem. porodica iz Trogira, nekad, a opet i danas u Splitu. Po nekim izvorima, navodno, prije se zvala Veselić. Tako Andreis (Stor. di Trau.) spominje Frana Vesselicha, dok se u žup. knjigama u Pražnicama na Braču spominje g. 1658. »Trifun Veselich ex Tragurio«.

Danas se obitelj piše A., a pod tim istim imenom već je vjekovima poznata.

Plemstvo je A. podijelio kralj (car) Sigismund 7. VIII. 1413., i to Božu i Marinu A. (H. AD.)

Od ove obitelji žive danas: Antun, ravnatelj »Isis« d. d. u Zagrebu i sin mu Juraj, stud. tehn. u Zagrebu; Marko, glavni blagajnik splitske općine, sin mu Nikša i kćeri Anka, stud. filoz. i Ojdana, u Splitu.

ALLNOCH EDELSTADTSKI

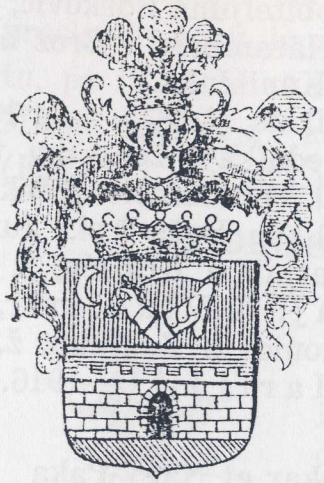

Podrijetlom iz Njemačke. Plemstvo (austrijsko) dobio je Franjo A. 25. X. 1825. g. uz pridjevak »Edelstadski« za zasluge u turskim i napoleonskim ratovima. (F. AÖ.)

Alojz, sin Franjin, poginuo je kao pukovnik kod obrane Budima g. 1849., a za njegove zasluge podijeljeno je njegovoj udovi Alojziji * pl. Kiepach Haselburškoj, i njegovoj djeci, 8. X. 1856. g. barunstvo (austr.) Od ove obitelji žive:

Aleksandrina * pl. Kiepach Haselburška (* 1859. u Bregani), udovica Osvaldova, u Samoboru i djeca:

I. Viktor (* 1886. u Samoboru), kapetan u miru, ž. Marija * pl. Ruiz de Roxas, i sinovi 1. Viktor (* 1920.) 2. Miroslav (* 1921.) i 3. Marcel (* 1929.) u Samoboru.

II. Kurt (* 1887. u Samoboru), kap. u m., ž. Ivana * pl. Trnski, djeca: 1. Marija Magdalena m. Aleksander pl. Lapčević-Kirinski, 2. Aleksandrina i 3. Kurt (* 1919.) u Zagrebu i III. Hedviga.

ANDRAŠEVIĆ (Andrassevich aliter Buczan)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno Mihaelu A., a proglašeno na hrvatskom saboru g. 1661. (B. SN. i B. AK.).

Obitelj A. starinom je iz Turopolja (Lukavca?); a u zajednici s plem. obiteljima Borković, Domjanić, Haraminčić i Broz bila je vlasnik Kuniščaka.

Od Nikole (* 1833. — † 1918.), veleposjednika i žene mu † Barbare * pl. Haraminčić potekli su: I. Đuraj (* 1858.—† 1936.), ž. Ruža * pl. Jurinić: ph. mr. Dragutin, ljekarnik u Krašiću, ž. Konstantina * Draganić: Juraj; II. Vladimir, ravnatelj Prve hrvatske štedionice u Zagrebu, ž. Štefanija * pl. Belošević: 1. Marijan (* 1916.) i 2. Bogomil (* 1918.)

ANDRASSY de Csukar et Nagy-Paka

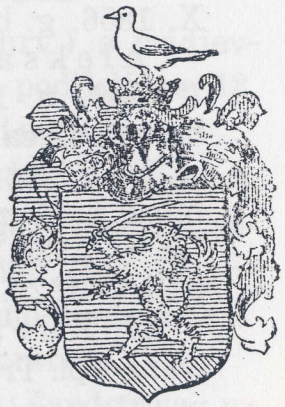

Plemstvo (ugar.). U skupštini zagrebačke županije proglašeno je po svjedodžbi požunske županije njihovo plemstvo dne 18. X. 1833. (B. AK.)

Od ove plem. obitelji žive danas u Zagrebu: dr Ljudevit, sveuč. profesor u Zagrebu I. ž. † Olga * pl. Barac-Repenjska, djeca: 1. dr Miroslav, odvjetnik u Zagrebu i 2. dr Juraj, sveuč. profesor, ž. * pl. Igalffy, u Zagrebu.

ANDREIS I.

Praplemstvo (hrvatsko) u Dalmaciji, spomenuto već u 11. v. (v. rod Černotić).

Obiteljsko rodoslovlje — po svim izvorima — navodi kao prvog poznatog A., Ambroza ili Amblaža (Amblasius), spomenutog već g. 1079. (v. a) arhiv obitelji Divnić u Šibeniku, (G. AS), b) H. AD., c) B APD XIX. str. 158.)

Drugi jedan Amblasius spomenut je g. 1242. u Trogiru. Njegov sin Marin dobio je g. 1242. od kralja Bele sela Prapratnicu i Ljubitovicu (Lucio, Mem. T.). Sin M. bio je Andrija, od kojega su potekli Andreisi ili Andrijevići, nekada i Jadrijevići. Jedan sin Andrijin, Marin, ubio je opć. bilježnika i ranio dva konzula. Zbog toga morao je s obitelji iseliti iz Trogira g. 1313. (Lucio, Mem. T.)

Iz Trogira izagnani A. sagradili su nedaleko Šibenika grad. Selo oko grada još i danas nosi ime Jadrtovac (po Jadrijevićima, tal. Castello Andreis).

Mihovil A., posljednji od obitelji šibenske grane A., umro je u drugoj polovici 17. v., ostavivši svoj

imetak šibenskoj općini za školovanje jednog ili dvojice šibenskih plemića. (G. AS.)

Grana A., koja je ostala u Trogiru, dala je mnogo velikih i zaslužnih ljudi. Petar (Peroto), koncem 14. vijeka, bio je znamenit vojskovođa, veliki kapetan i veliki »siniskalo« kralja Ladislava Napuljskog. Četiri puta je vodio vojsku na Rim, poslije kr. namjesnik u Rimu. Po smrti kralja L. služio je kralju Ivanu II., a onda se vratio u svoj rodni Trogir, gdje je i umro. (L. DBD.)

U učenom svijetu istaknuli su se: Mate, profesor prava na sveučilištu u Padovi (1503. g.) i književnik Tranquillus Andronicus, (Tihomir ili Mirko), profesor literature na sveučilištu u Leipzigu (1555. g.), a poslije tajnik i poklisar kralja Ivana Zapolje, pjesnik i književnik; Ivan Nikola, doktor i vitez, rektor filozofskog i medicinskog fakulteta sveučilišta u Padovi 1573. g.; Pavao pisac »Storia di Trau«. (ibid.)

U crkvenoj hijerarhiji istaknuli su se: Vicko, dominikanac i biskup otočački; nećak njegov Petar, također biskup otočački; Franjo, biskup ninski; Jerko, biskup korčulanski i nećak njegov Ivan, biskup hvarski (1667. g.), a od 1676. g. biskup trogirski. Njegovom zaslugom preneseno je tijelo sv. Ivana trogirskog u Trogir. I. je umro 1696. g. i sahranjen je u trogirskoj katedrali. (ibid.)

I na moru su se A. istakli. Tako u 15. vijeku Petar, Krsto i sin mu Ivan bili su galijski nadžupani, pak Jakov, galijski nadžupan u ratu protiv Turaka na Eubeji. Blaž A. proslavio se kao kraljevski vitez.

Ovoj praplemićkoj i slavnoj obitelji potvrđeno je plemstvo 28. X.1823. g. (Jerku, sinu †Mark-Antuna).

ANDRIJAŠEVIĆ
od plemena Kačić

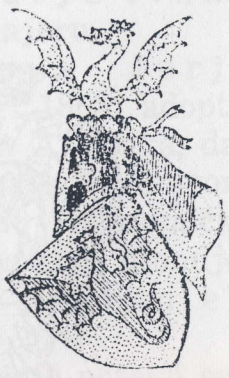

Praplemstvo (hrvatsko). A. živjeli su u Makarskom primorju, a tu žive i danas. Više A. proslavilo se u kandijskom ratu, pa ih slavni Andrija Kačić-Miošić spominje kao junake. (KM. RU. str. 327.).

ANDRIJEVIĆ (ANDREIS II.)
od roda Obaljević

Praplemstvo (hrvatsko).

Stara vlast. obitelj otoka Brača, (CA. OB., MHL XI.) podrijetlom od prastarog roda Obaljević. Po jednom Andriji nazvali su se Andrijević, a po jednom Ivu Ivelić (mnogo poslije Iveglio, v. Ivelić). Početkom 18. v. A. su se nazvali Andreis. (Župa. mat. Pučišće).

Danas žive A. u nekoliko obitelji u Dalmaciji.

ANDRIJEVIĆ KNEZPOLJSKI

Staro plemstvo zagrebačke županije, spomenuto u popisu plemića zagreb. županije od g. 1851. (G. H. br. 4. 1937.).

Danas živi F r i d r i k, pukovnik u m. u Beču.

Stara plemićka obitelj iz Albanije, koja potječe od carske bizantinske kuće Komnena (v. Crollalanza DSB. vol. III.)

Iz Albanije prešla je u Mletačku (u Mletke, Conegliano, Rovigo i Feltre). G. 1685. bila je primljena u plem. vijeće u Coneglianu, a u građansko plemstvo mletačko odlukom dužda Dominika Contarinia 6. III. 1662. Odlukom istoga dužda od 16. V. 1667. dan je A. naslov grofa (conte veneto). (Crollalanza).

Poslije je jedna grana A. prešla u Anconu, gdje se 30. IV. 1796. rodio Franjo Ivan A-R., »zakoniti sin gosp. Alojzija i gospođe Margarete.« (Izvor. krsni list iz matice krštenih ankonskog župnika provikara, potvrđen od biskupijske kurije i austrijskog konzula u Ankoni g. 1833. sada u vlasništvu Branka A.-R. u Zagrebu.)

Alojzije A-R. bio je neko vrijeme španjolski konzul u Dubrovniku, a sin mu Franjo Ivan preselio se u Dubrovnik. Iz braka Franjina sina Marka s Marijom Petrovićevom potekao je **Branko** (* 1878. u Stonu kraj Dubrovnika), akad. slikar i kipar, publicista i suradnik različnih revija i humorističkih listova. Sada je profesor u Zagrebu. Djeca su mu: sin Konstantin, kipar, i kći Moya.

ANGJELINOVIĆ (ANGELINI)

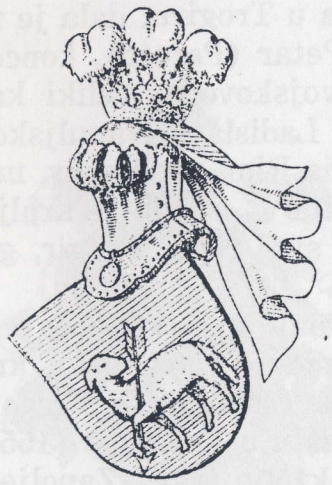

Stara obitelj s otoka Hvara. Pisala se Angelini, Anzelini, Angelinovich, Angielinovich i Anzelinovich, a prije Angeli i Anzoli. Nije poznato, da li je istovjetna s obitelji Angeli, koja potječe od Anzola (Angela) iz obitelji Stanoe od roda Lučić iz plemena Gjivić (BJ. SS.). Od g. 1553. spominju se obitelji Angeli i Angelini u gradu Hvaru i Angeli, Angelini i Anzoli na otoku Hvaru.

Uz grb, koji je nakon pada mletačke republike bio u Austriji predložen na potvrdu, stoji: »Grb obitelji Angelini — koja od najstarijih vremena pripada vijeću plemića Hvara«. Ispod grba je opaska »Radi prilika, kojima je otok toliko puta bio izvrgnut, gube se tragovi postanka«. Sa stare kule u Zastražišću na Hvaru, koja je pripadala obitelji Angelini iz Jelse, sačuvan je natpis na hrvatskom jeziku: »Koje ym didischie stavi Angielinovichiem ostavi MDCXXIIII.« (Koje im didišće stavi — Angjelinovićem ostavi 1624.).

U gradu Hvaru su izumrli početkom 19. v., a u Jelsi početkom 20. v. U Sućurju na Hvaru živi ogranak obitelji A., doseljen iz Zastražišća početkom 17. v.

Od Angjelinovića (Angelini-a) iz Sućurja potječu poznati javni radnici: dr **Budislav Grgur**, dr **Danko** i dr **Berislav**. (Porod. podaci).

ANTIČEVIĆ
od roda Krstić

A. potomci su Ante Krstulovića iz roda Krstića (v. Krstić), a pojavljuju se na Braču u 17. v. u Bobovišću, pa u Postirama. U popisu bračkih plemića spominju se g. 1659. (CA. O.) U 18. v. javljaju se A. i u Trogiru. (H. AD.)

Jakov A., sin Jurjev spominje se g. 1784. kao bračkí sudac.

Trogirski A. žive sada u Splitu, a bračkí A. na Braču i u Americi.

Trogirski A. imaju grb. posve različit od iskonskog grba bračkih Krstulovića od roda Krstića.

ANTOLČIĆ ŠAPOVEČKI

Staro plemstvo (hrvatsko) s pridjevkom »Šapovečki«.

U hrvatskom saboru g. 1655. proglašena je plem. povelja Jurja, Petra i Marka A. Grb po pečatu Petra A., podžupana križevačke županije iz g. 1671. u drž. arhivu u Zagrebu. Taj Petar A. bio je g. 1680. protonotar kraljevine Hrvatske. (B. AK)

ANTOLEK-OREŠEK

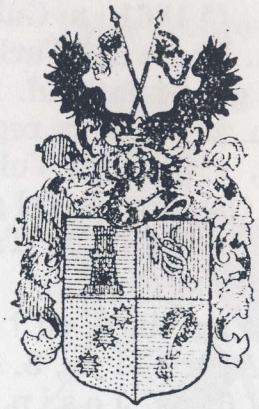

Plemstvo (austr.) podijeljeno 16. VI. 1826. Jurju Ivanu Oryssekú, majoru.

Ana udova Jurja Ivana pl. O. g. 1863. adoptirala je Dragutina Antoleka, daljeg svoga rođaka, koji je ovom adopcijom primio i plemićko prezime svoje pomajke promijenivši ga poslije u Antolek pl. Orešek.

Iz njegova braka sa Slavom * Bertić potekli su: Dragutin, Juraj, Ivan, Josip, Julija, Ana i Marija.

Od ovih žive danas: Juraj, ljekarnik u Vrbovskom; Josip, posebnik u Zagrebu i Dragutin, priv. činovnik u Mariboru; unuci: Eugen, vlastel. upravitelj u Banskim dvorima, Vladimir, umjetnik u Parizu i Julijan, učitelj.

(Porod. podaci).

ANTOLKOVIĆ KALINJSKI

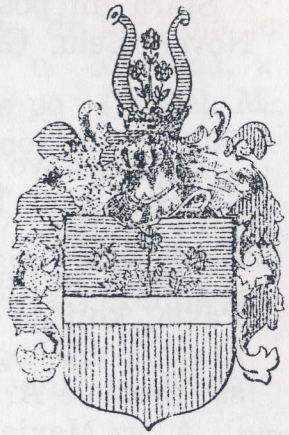

Plemstvo ug.-hrv. podijeljeno 28. VII. 1560. g. za šest različnih, »već prije plemenitih« obitelji — za Jurja i Petra Marčića Kirnovečkog, Antuna Husarića Husarečkog i Kirnovečkog, Petra i Matiju Antolkovića Kalinjskog, Jurja Horvatića Hrečanskog, Matiju Šaulovića Šaulovečkog i Tomu Zerca Hrečanskog. (B.AK.)

Od obitelji A. žive: Viktor (* 1861. u Gabošu), vlast. tajnik u m. i trgovac, ž. Irena * Turković, i njegova djeca: Gita, Dragutin, građ. inženjer u Slav. Brodu i Mirko, čin. zadruge za regulaciju Vuke, u Osijeku; Gustav, (* 1883. u Vukovaru) profesor real. gimnazije u Osijeku, ž. Olga * Drašković, iz Samarkanda i kći Lida (* u Taškentu.)

A.-K. žive i u Sv. Iv. Zelini, a u Zagrebu I. od † dr. Josipa pl. A.-K.: 1. Emilija, 2. Aurelija, 3. dr Mirko, 4. Marija, 5. Ivana, 6. dr. Josip, 7. Janko i 8. Katarina. II. dr. Mirko, ž. Adela * Struppi: 1. Ivana, m. Tomo vit. Cuculić Bitorajski, 3. Nikola, 4. Mira m. Würt i 5. Beata * Baglama, m. † Branko: Branka.

ANTONIJEVIĆ

Stara plem. obitelj otoka Brača, pripadnica bračkog vlasteoskog vijeća, spomenutog u popisu plemića g. 1657. (CA. OB. i MHJ. XI.)

Stara im postojbina nije poznata, a žive sada u Novom Selu. Grb A. nije poznat.

ANTUNOVIĆ

Praplemstvo hrvatsko, potomstvo Antuna sina Stjepana sina Martina sina kneza Jurja Dražoevića iz 14. vijeka.

Antun je imao sinove Jurja, kneza poljičkog; Pavla, koji je ostavio brojno potomstvo: Petra, kneza poljičkog; Marka i Nikolu, koji su prvi nosili prezime A.

A. uz Marjanovića i Jelića (isto iz plemena Dražoevića) vodili su seobu 350 poljičkih obitelji, koje su g. 1570. pred Turcima prešle u Split, Omiš i na Brač. (BAPD.)

Za grb Antunovića kao i drugih porodica od roda Dražoevića vidi rod Dražoevića.

ARLOW

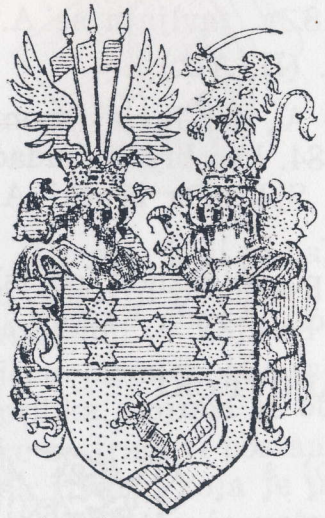

Viteštvo (austr.) podijeljeno Antonu Sebastijanu A. i njegovim potomcima 18. VII. 1866. (F. AÖ.)

Anton Sebastijan A. (* 1827. u Donjoj Trstenici u Hrvatskoj) potekao je iz graničarske obitelji. Za zasluge u ratovima u Ugarskoj i Italiji podijeljeno mu je viteštvo. G. 1888. izabran je bio počasnim građaninom grada Mostara, a g. 1889. umirovljen je kao podmaršal. Iz njegova braka s Marijom * Ends potekli su: 1. Gustav (* 1861.), živi u Budimpešti, 2. Viktor (* 1863.—† 1920. u Győru kao general), 3. Fridrik (* 1867.), živi kao ppukovnik u m. u Osijeku, 4. Rudolf (* 1871. — † 1918. u Zagrebu kao ppukovnik hrvatskih ulana), 5. Paula (* 1873.), m. dr. Demeter Dascal, vojnički liječnik u Rumunjskoj.

ARANICKI KRALJEVAČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) uz pridjevak »Kraljevački« podijeljeno 30. X. 1912. Slavku, odj. predstojniku kr. hrv. slav. dalm. vlade u Zagrebu u m. i njegovim zakonitim potomcima. (ADZ).

Danas žive: Slavko, sin Andrije i Jelene * pl. Mladenović, ž. Jelena * pl. Utješenović Ostrožinska, kći vel. župana; djeca: 1. Jelena, m. dr. Petar pl. Zubković, 2. dr. Fedor, pomoćnik ministra socijalne politike i narodnog zdravlja i šef iseljeničke službe, ž. Ema * Majdič, sin Svetislav (* 1928), kći Nevenka, 3. dr Ognjeslav, načelnik banske uprave u Zagrebu, ž. Elena * pl. Raić-Lonjska, te 4. dr. Aleksandar, ž. Greta * Krauss, članica Hrv. narodnog kazališta u Zagrebu, sin Aleksandar (* 1932).

ARBANAS DONJOLOMNIČKI

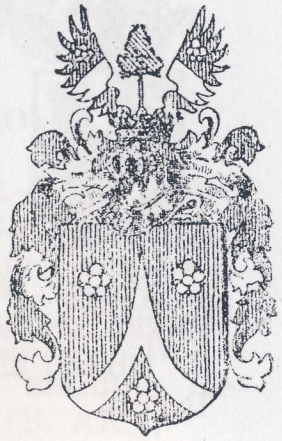

Praplemstvo (hrvatsko) od plemena bosiljevačkog, za turskih provala prešlo u Turopolje. (L. KK.)

Plemstvo ponovno podijeljeno g. 1560. Ivanu Arbanasu (Arbanašiću) iz Donje Lomnice. (L. T.)

Od obitelji A. živi danas Ladislav, posjednik i sinovi mu Nikola i Slavomir Stjepan, posjednici u Maloj Mlaki i t. d.

ARNERI I. (ARNERIĆ)

Prije Dobroslavić (nekad zvani Piruzović)

Vrlo stara plemićka obitelj otoka Korčule, a po obiteljskom rodoslovlju prvi je bio Petar Dobroslavić. U korčulanskom popisu plemića od g. 1420. spominje se plemić Dobroslavich (sic) (moguće po ovom Petru nazvani Piruz?). G. 1497. umro je Vlaho (Blasius) Piruzović, koji je prije bio kupio neke zemlje do grada Korčule (o toj kupovini ima stara pergamena). Sin Vlaha pl. Piruzović-Dobroslavića bio je Arnir (Arnerius) kršten imenom solinskog mučenika sv. Arnira. Po njemu je obitelj dobila novo prezime, koje je do danas zadržala.

G. 1553. spominje se u popisu plemića Korčule i ova obitelj (J.-D, D.). Jakov pl. A., dr iur., bio je »orator« plem. korčulanske općine u Mlecima, a spominje se i u statutima Korčule po (Hanel. M. HJ.) »Jakobum Arnerium iuris doktorium 1559« doktorirao je pravo u Padovi 1558. g., te je bio i zapovjednik korčulanske ratne troveslarke. Unuk mu Arnir III., također zapovjednik korčulanske ratne troveslarke, poginuo je u borbi s Turcima 30. X. 1660.

Jakov V. bio je glasovit propovjednik u Dubrov-

niku i kanonik u Korčuli. Njemu je dubr. republika dala skovati zlatnu kolajnu. Rafael (Rafo), pravnik i javni bilježnik u Korčuli, učio je pravne nauke u Padovi i bio veliki narodni borac u Dalmaciji, drug Klaića i Pavlinovića, vođa narodne stranke u korčulanskom kotaru, narodni zastupnik na dalmatinskom saboru i gotovo 20 godina načelnik korčulanski. Brat mu dr. iur. Jerko bio je narodni zastupnik na dalm. saboru i načelnik korčulanski. Sa ženom Katom * Deanović ostavio je sina dra med. Vlaha (* 1871.), liječnika u Splitu.

Prije spomenuti Rafo (* 1837.—† 1899.), ž. Julija *Bolis, imao je 6 sinova i 2 kćeri:

1) Vlaho pl. Arnerić, ž. Frana, sinovi: a) dr med. Anton i b) ing. Rafael.

2) Dr. Roko pl. Arnerić, (* 1865), odvjetnik u Korčuli, bivši narod. zastupnik na dalm. saboru i načelnik korčulanski. Djeca: a) dr. Rafael (Rafo) (* 1897.), diplomat, sada tajnik jugosl. poslanstva u Ateni, ž. Jelka * Murko, b) dr Juraj (Jura) (* 1899.), odvjetnik, biv. načelnik korčulanski i banski vijećnik, ž. Anka * Bulić, djeca: Marinko, Olga i Julka; c) dr. Dušan (* 1910.) sudac, ž. Svea * Bubanović; d) Julija, m. Manfred grof Borelli-Vranski;

3) Jerko pl. Arneri, biv. veletrgovac u Odesi, živi u Beogradu, djeca: a) Rafael i b) Petar;

4) Ljubomir pl. Arnerić (* 1878.), predsjednik Suda za zaštitu države u Beogradu, ž. Rinka * Tedeschi, djeca: a) Rafael, časnik jugosl. ratne mornarice i b) Petar, pravnik, čin. Uprave drž. monopola u Beogradu;

5) Ing. Rafael, ž. Ana * Pojani, sin Mirko, dipl. veterinar.

6) Šimun († 1932.), ž. Jelisava * Ferenza, sin dr Vicko, liječnik u Beogradu.

Prikazani grb je onaj, koji obitelj danas upotrebljava, dok je onaj stariji grb bio sa starom zatvorenom kacigom, istim nakitima i plaštom, dok je crni pojas na štitu bila kosa vrpca s desna, a mjesto zlatne kruške na istim mjestima bile su tri zlatne perušine (H. AD.), moguće po nekadašnjem starom prezimenu, Peruzović, Piruzović, (peruše).

Jedna pl. obitelj Arneri (u nekima star. popisima pisano Arnerić) nekad je bila na Hvaru te po duždevoj povelji od 1659. g. primljena u vijeće vlast. hvarske općine. Njihov grb je bio sličan grbu ove obitelji s razlikom, da su nojeva pera u nakitu bila: srednje zlatno, a pokrajna plava, dok je plašt bio zlatan i plav, a u samom štitu nema vrpce, i razdijeljen je koso iz desna u dva polja, gornji plavi, donji zlatni sa zlatnim kruškama, one na plavom polju zlatne, a ona na zlatnom polju plava.

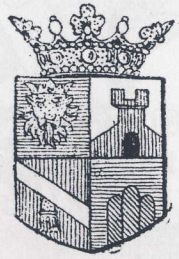

ARNERIĆ II. ili ARNARIĆ

Stara plemićka obitelj otoka Brača, u kojega se vlasteoskom vijeću spominje u XVII. v. (g. 1657.) (CA. OB. i MHJ. XI)

Pomor. kapetan Marko pl. A. izdao je g. 1800. ilirske svetačke pjesme.

Obitelj živi još i danas u Postirama i u Dolu na Braču.

ATANASIJEVIĆ

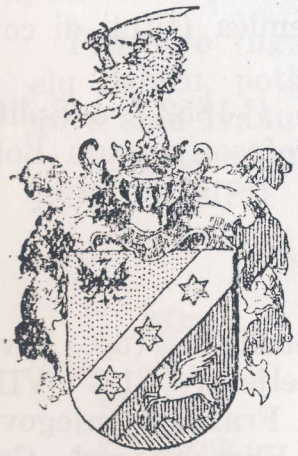

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 26. VII. 1792. Jefti A., a proglašeno u bačkoj županiji 5. III. 1793.

Konstantinu od istoga roda podijeljeno je plemstvo (ug.-hrv.) 10. II. 1804. (B. AK.)

ATANASKOVIĆ
(Atanáskovics)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 1722., Nikoli A. (C. AU.) Nije poznat dan i mjesec kad je povelja podijeljena.

Jedna grana živjela je u Vojvodini, dok je druga prešla u Ugarsku.

U Zagrebu živi Ivan A., kap. u m.

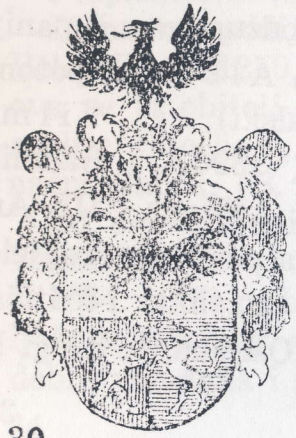

AVAKUMOVIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 15. IX. 1791. Pavlu, Stjepanu, Ivanu, Jurju i Lazaru A.

Pavao A. bio je grk-kat. biskup u Aradu (1787.—1810.), a Stjepan grk-kat. biskup u Temišvaru (1810.) (B. AK.).

BABIĆ I. nazvan NUTRIZIO

Praplemstvo (hrvatsko) podrijetlom od bosanskih knezova Babića. Kao trogirski vlastelini nazvani Nutrizio. Po Heyeru N. bi potjecali od Mihovila i sina mu Stjepana, »conte« Babića, koji da su u Trogir došli (g. 1317.) iz poljičke kneževine. (v H. AD.)

Po svoj prilici ovaj datum nije točan, ili je pretjerano ran, jer u 14. i 15 v. ni po jednom od poznatih izvora (Monum. hist. jur. vol 10., Lucio i Andreis) ne spominju se u Trogiru B. ili N. ni kao članovi vijeća ni kao pučani. Vjerojatnije je, da su s B. II. u 15. v. kao jedna obitelj iz Bosne prešli u Poljica i tek početkom 17. v. došli u Trogir, jer ni g. 1553. nisu spomenuti u popisu trog. plemića.

Jedna grana B. I. nazvala se je Nutrizio. Josip, sin Jurjev (* 1792. — † 1849.), načelnik trogirski g. 1835., dobio je 28. X. 1823. g. austr. priznanje plemstva.

N. ima i danas. Ovi potječu od jedne osiromašene grane.

Filip B. zv. N. oženio se plem. Guidotti, nastanjenom u T. i spojio ime i grb.

Šimun, sin F., oženio se posljednjom vlast. Gri-

sogono-Bartulačić i spojio ime i grb (N.-Grisogono-B.). Š. je 22. IX. 1773. dobio mletački naslov grofa (conte). (H. AD.)

U fojničkom zborniku grbova (R-KN. I.) pod imenom Bibić ima vrlo sličan grb grbu B. Bez sumnje je, da je Bibić pisarska pogreška, koja se uvukla i u druge prijepise.

BABIĆ II.

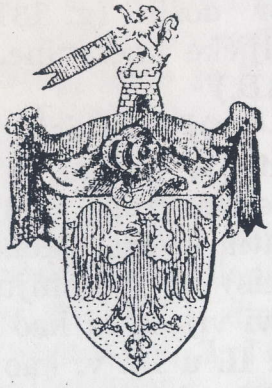

Stara plemenita obitelj podrijetlom iz Bosne. Pred Turcima je prešla u Hrvatsku. God. 1501. poslao je kralj Vladislav II. kneza Ivana B. u Hercegovinu, odakle su njegovi potomci prešli u Makarsko primorje.

Pouzdane vijesti o B. nalaze se u poveljama Pavla Coatorta, izvanrednog providura mletačke republike u Dalmaciji od 5. III. i 30. VIII. 1646. g. U ovim je poveljama navedeno, da su B. dobili povelju od bosanskog kralja Ostoje (28. XII. 1408. g.) i od ugarsko-hrvatskog kralja Vladislava (21. XII. 1439. g.), da su i »conti« i plemići kraljevine Bosne, Ugarske, Makarske, Primorja (makarskog) i Krajine. (AD. Ven.)

Poslije bitke kod Zadvarja (1646.), u kojoj je poginuo knez Petar B. i sinovi mu Josip i Stjepan, preživjeli njegovi sinovi Ivan i Mate, prešli su sa 150 obitelji na otok Brač, gdje su se naselili u Bolu. Ovu seobu B. su izvršili svojim troškom, a mletačka je republika njima i njihovim potomcima priznala naslov grofa (conte) i plemića (tituli di conti e nobili). (ADVen.)

Od B. žive danas: F r a n j o (* 1852.) u Splitu i rođak mu I v a n (* 1865.), profesor u m. u Bolu na Braču.

BABIĆ III.

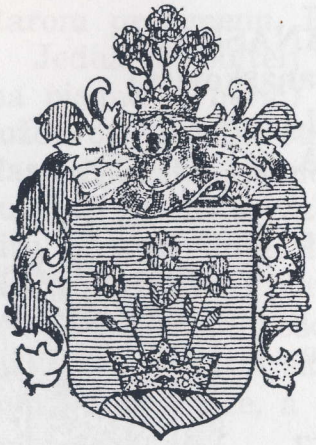

Plemstvo (ug. - hrv.) podijeljeno 12. VIII. 1716. Franji B., njegovoj ženi Elizabeti rođ. Csákáni i djeci Vuku, Antunu i Julijani. (B. AK.)

Od ove obitelji bio je Ivan B. g. 1687. biskup skradinski, a po Bojničiću (A. K.) i znameniti hrvatski književnik Ljubo B. (Šandor - Gjalski * 1854.—† 1935.).

Danas žive: Od † Tita pl. B. podžup. var. županije i ž. Jelene * Sándor de Gyala: I. A l b e r t s potomstvom; II. † Ljubo (Šandor-Gjalski), ž. V i l m a * Geuer, adoptir. sin mu I v a n (* 1890.), ž. Radmila * Veljković: 1. Ivan (* 1930.); 2. Ljiljana i III. Antun, ž. Mila * Kovačić: 1. V j e r a udata Breitenfeld, 2. L j u b o, prof., istaknuti hrv. ak. slikar i kritičar i 3. N a d a udata Demetrović iz Osijeka, te drugi B.

BABIĆ IV.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 22. I. 1823. Mihaelu Babiću, potkapetanu gradiške pukovnije i njegovu sinu Ivanu B.

Proglašeno u skupštini požeške županije 24. XI. 1836. (L. MP.)

BABIĆ V. LOVINAČKI

Plemstvo (ug. hrv.) s pridjevkom »Lovinački« podijeljeno 4. II. 1906. Nikoli B., majoru. (KB. MN.)

Danas živi Nikola pl. B.-L., rodom iz Sv. Roka u Lici, kao pukovnik u m. u Beču.

U Lici žive i njegovi rođaci, po predaji, podrijetlom iz Bosne i istoga roda kao i B. II.

BABOK VUKŠINEČKI

Praplemstvo (hrvatsko).

Plemstvo podijeljeno od kralja Bele III. g. 1250. U 14. i 15. vij. ova se je obitelj zvala Chochak, poslije Chochak aliter Babok, konačno Babok. (B. AK.)

Od ove obitelji znamenit je bio Daniel B.-V. (* 1766. u Sudovcu, † 1834. u Zagrebu), pravnik i bilježnik banskog stola u Zagrebu, dobrotvor đaka i siromaha.

BAČIĆ I. REČINSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 8. X. 1717. g. Jurju B., ž. mu Evi * Kuzma i djeci Stjepanu, Matiji, Katarini i Suzani.

Istom poveljom dobili su plemstvo: Sebastijan Panker i njegova ž. Marta * Novak i djeca Franjo, Ivan, Judita, Jelena i Suzana, zatim Juraj Forjan.

(Prepis povelje u drž. arhivu u Zagrebu. B. AK.) Ova stara hrvatska plemićka obitelj potječe iz Kastva. Dne 3. IX 1911. g. potvrđeno je ovo plemstvo novom poveljom uz pridjevak »Rečinski.«

Danas žive: Alojz pl. B.-R., kontradmiral u m., na Sušaku i njegovi sinovi: 1.) dr. iur. Vili, kapetan fregate jug. ratne mornarice i 2.) dr. iur. Ivo, zamj. ravnatelja Prve hrvatske štedionice u Zagrebu, ž. Olga * Mikuličić: kći Mira.

BADOVINAC BADOVINSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Badovinski« podijeljeno 16. II. 1896. g. Nikoli B., pomoćniku namjesnika za Bosnu i Hercegovinu (K. MN.), poslije načelniku gr. Zagreba. Nikola B. organizirao je upravu u Bosni i Hercegovini, kandidirao je za narodnog zastupnika u saboru, no radi njegova opozicionalnog

držanja bila mu je kandidatura poništena. Pisao je mnogo o žumberačkom pitanju.

Sin njegov Gjuro umro je g. 1899. Kćerke: 1. † J e l k a udata za Gjuru Ružića, veleindustrijalca, majka dra Viktora Ružića, bana i 2. M i l k a ud. Pany živi sada na Sušaku.

BAJIĆ VARADIJSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 22. VII. 1791. Ivanu Bajiću (zvanom Crvenković), trgovcu u Srijemskoj Mitrovici za usluge iskazane u turskom ratu 1789.—1790. g. (B. AK.)

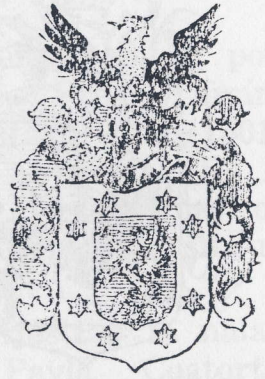

Plemićki grb

Plemstvo (austr.) s darovnicom na dobro Varadiju podijeljeno g. 1835. (7. V. 1857.) Teodoru pl. B.

Barunstvo (austr.) podijeljeno 10. II. 1882. Milošu pl. B.-V. (F. AÖ.), velikom srp. dobrotvoru.

Barunski grb

Barunstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 10. XII. 1891. Milošu i sinovima Milanu i Jovanu.

Baruni B.-V. postali su 17. XI. 1895. članovima ugarske veleposlaničke kuće. (KB. MN.)

Od Teodora i žene mu Petrije * knegine Obrenović potekli su: I. Miloš (* 1827. —† 1897.), ž. Katarina * Haris; II. Atanas

(* 1828.—† 1876.), ž. Ivana * Atanasijević: 1. Ljubica, m. Henrik bar. Trauttenberg; 2. Marija, m. Bela pl. Tallián; 3. Milan (* 1858.), žena Margita * Patyanszsky: a) Petar (* 1886.), b) Mihajlo (* 1889.) i c) Jeanette i 4. Jovan (* 1863.), ž. Estera * grofica Thoroczkay.

BAKŠIĆ

Praplemstvo (hrvatsko) podrijetlom iz podgorske županije. Po Lopašiću držali su grad Pribić (LR. KK.), a po svjedodžbi zagrebačke županije od 12. VII. 1751. (VAZ. II. 1926.) pripadali su plemenu Cvetkovića. (V. pleme Cvetkovići.)

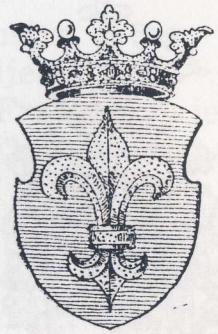

U Zagrebu živi dr. Stjepan (* 1889. u Cvetkovićima), zagrebački kanonik, sveuč. profesor i teološki pisac.

BALLEY DREŽNIČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) uz pridjevak »Drežnički« podijeljeno 6. V. (24. VI.) 1913. Josipu B, odsj, savjetniku kr. hrv.-slav.-dalm. zem. vlade, ženi mu Emiliji * Perz, i sinovima Hubertu, Emanuelu i Vladimiru, kao i njihovim zakonitim potomcima. (Orig. povelja.)

Obitelj potječe iz Francuske, iselila početkom XVIII. v. u zapadnu Česku, gdje se rodio Josip (* 1839. u Plznju — † 1922.

u Zagrebu). Danas žive u Zagrebu njegovi sinovi i unučad i to: I. Hubert (* 1873. u Grazu), potpukovnik u m., 1. ž. † Marija * Kršul: a) Eleonora * u Zagrebu, b) Ervin (*1901. u Zagrebu), ž. Laura * Spiller: Branislav (* 1922. u Zagrebu); II. Emanuel (* 1875. u Glini), potpukovnik u m., 1. ž. † Josipa * Amroš: a) Rudolf (*1911. u Zagrebu) i b) Egon (* 1912. u Zagrebu), 2. ž. Nada * Kralj; III. Vladimir (* 1885. u Slunju), građ. inženjer, ž. Alma * Brozović: a) Valdemar (* 1914. u Zagrebu), b) Renće (* 1916. u Zagrebu) i c) Almariana (* u Zagrebu).

BALOGH NEBOJŠKI I DE GALANTHA

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno g. 1552. Franji B. (B. AK.).

Od ove obitelji živi danas u Zagrebu Rudolf B., čin. Prve hrvatske štedionice, sin Dragutina, septemvira i žene mu Karole * Kinzel, Ivana * pl. Kukuljević-Sakcinska, i Margita pl. B. * grofica Drašković udova Karla pl. B., topn. kapetana, koji je nestao za vrijeme svjetskog rata u Rusiji.

Druge grane B.-N. de G. u Ugarskoj.

Barunstvo (ug.) podijeljeno 12. VIII. 1633. Stjepanu pl. B.-N. (I-P. KK.).

Grofovstvo (ug.) podijeljeno 7. I. 1773. Ladislavu pl. E. de G., ženi mu N. * pl. Janković-Bribirskoj i djeci im Šandoru, Karlu, Franji i Ani. (I-P. KK.).

BANEKOVIĆ ZAISTOVEČKI
(Bannekovich)

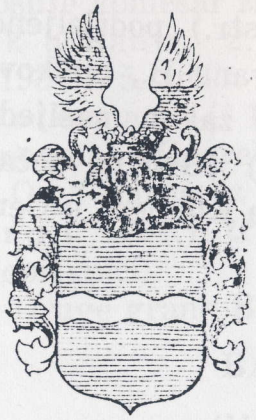

Stara plem. obitelj križevačke županije, koja još i sada posjeduje stare donacionalne zemlje: Jalše, Slavčinu i Rovce kod Vrha i Zaistovac. (Vidi GH. I. 2.)

Stari grb nije poznat, a za rodoslovlje se zna od Stjepana B. (od oko 1650.)

Potvrda plemstva s grbovnicom uz pridjevak »Zaistovečki« dana 21. III. 1901. Augustu B., kot. sucu u Krapini.

Od ove plem. obitelji žive danas u Beogradu: August (*1855.), predsj. sudb. stola u m. (sin Mirka I. sina Jurja II. i Julijane pl. Ožegović. Juraj II. bio je sin Matije II., sina Jurja I., sina Matije I., sina Stjepana I. od oko g. 1650.), sinovi mu: 1. Stjepan III. (*1885.), kapetan bojn. broda i načelnik štaba ratne mornarice i 2. Mirko III. (* 1887.), generalšt. major u m. i ravnatelj Jugosl. Siemens d. d. u Beogradu, sa ž. Jelenom * Urban i sinom Mirkom IV. (* 1925).

Na Vrhu kod Novog Marofa živi Mirko II., posjednik, sin Valenta, sina Stjepana II. sina Jurja II. i Julijane pl. Ožegović.

Po tankoj lozi ženidbama potječu pl. B. od plem. obitelji Ožegović, Grloci, Femen-Femenić, Slavečki, ili Bajšić, Goralić i dr.

BANICA (BANIZZA)

Viteštvo (austr.) podijeljeno 5. X. 1869. g. Ivanu B., ppukovniku i njegovim zakon. nasljednicima. (F. AÖ.) (Grb po pečatu iz zbirke grofa Kulmera u Cerniku.)

BANIĆ I.

(od plemena Miroslavić)

Stara plem. obitelj, koja potječe iz roda Kokaljevića od plemena Miroslavića (didića, bos.). (G. H. II. 12.)

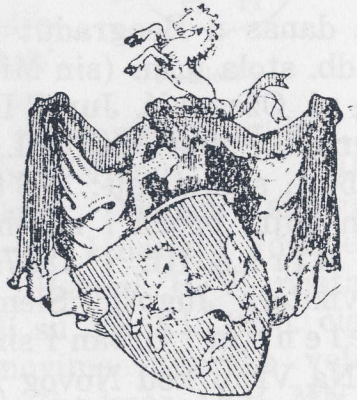

Obitelj B. ima svoje posjede u Donjem Dolcu, u Poljicima. Od Pavla pl. B., posjednika u Donjem Dolcu, potječu: 1. dr. Marijan, liječnik škole nar. zdravlja u Zagrebu i sin mu Ante; 2. Jure, posjednik i 3. Marko, posjednik.

BANIĆ II.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno Grguru B., a proglašeno na hrvatskom saboru g. 1657. (B. SN.)

BANIĆ III.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno Jurju B., a proglašeno na hrvatskom saboru g. 1664. (B. SN.)

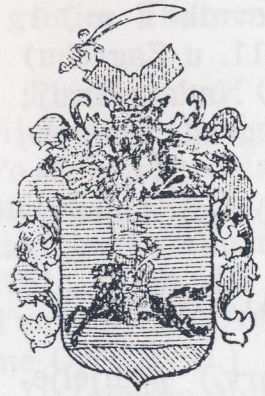

BANIĆ IV.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 9. VIII. 1718. Baltazaru B. (B. AK.)

BANIĆ V. ŠTURMBERŠKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »šturmberški« podijeljeno 25. VIII. 1783. Ivanu B., zastav. otočačke graničarske pukovnije. (B. AK.)

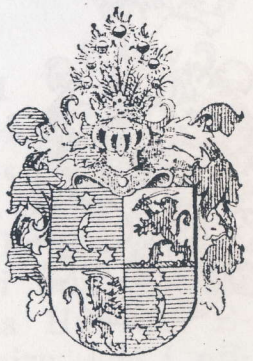

Danas žive braća: 1. Anton (* 1883.), posjednik u Ličkom Lešću: a) Nikola (u Americi), b) Ivan, trgovac u Bjelovaru, c) Dragan, gimnazijalac, d) Josip, e) Anton, f) Katica, g) Ljuba i h) Ruža; 2. Stjepan (* 1887.), učitelj u m. u Oštarijama kod Ogulina: Mira, Zdenka i Ranka; 3. Ivan (* 1891.), trgovac u Gospiću.

(Orig. povelja kod Stjepana pl. B.-Š. u Oštarijama.)

BANŠČAK

Plemstvo (ug.-hrv.). Povelja iz g. 1572. izgubljena u ratu. Zagrebačka županija izdala je 5. V. 1823. svjedodžbu, da su B. potomci Jakova i Josipa B., koji su svoje plemstvo dokazali g. 1777.

U Pančevu žive danas: August pl. B., opć. bilježnik u m., ž. Marija *pl. Ilijević: August, pravnik i poznati sportski rekorder.

(Grb po pečatu, podaci obitelji.)

BARABAŠ
(Barabas de Barabasszegh et Albis)

Plemstvo (ug.-erd.) podijeljeno 23. IV. 1703. Stjepanu B. de Albis i djeci mu: Josipu, Mihaelu, Jurju i Stjepanu. (IP. KK.)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 3. I. 1791. Franji pl. B., sucu križevačke županije i ž. Rozaliji * pl. Mračić, a proglašeno u hrvatskom saboru g. 1792.

Danas B. žive u dvije grane, u crnoj i bijeloj (B. crni i B. bijeli).

Od † Ljudevita, kot. predstojnika u Požegi, iz grane crnih B., potekli su: 1.) Gustav (*1890.) poručnik a.-u. vojske, jugosl. dobrovoljac, u službi SSSRusije, osvojitelj Kijeva od Nijemaca g. 1918., poslije komesar za drvnu industriju u Moskvi, poslanik u Kairu; 2.) Regina; 3.) Gejza (* 1893.— † 1934.), ž. Jelka * Rehman: a) Mira i b) Melita; 4.) Koloman (* 1895.), kapetan I. kl. u r., gradski činovnik u Zagrebu i sin mu Ljudevit (* 1933.).

Od † Zlatka, iz grane bijelih B., potječu: 1. Eduard (* 1900.), trgovac i 2.) Mira, udata Jeunikar, u Koprivnici.

Druge grane B. žive kod nas i u Madžarskoj.

BARAC REPENJSKI

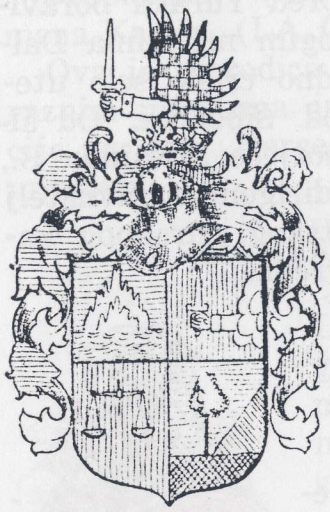

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Repenjski« podijeljeno 18. IX. 1871. Eugenu B., odj. predstojniku hrv.-slav.-dalm. zem. vlade u Zagrebu. (B. AK.)

Porodica B.-R. živi u Zagrebu i to: od † Eugena I. i 1. ž. Petronile * Bernardić: I. † dr Vladimir I., zagrebački gradski senator, ž. † Marijana * pl. Vraniczany- Dobrinović: 1. Eugenija, udova Jaroslava Korejzla, pukovnika i 2. dr Vladimir II., viši čin. Iseljeničkog komesarijata u Zagrebu, ž. Eugenija * pl. Ruiz de Roxas od markeza de Guadaleste, kći Eugena, podmaršala u m.: Vladimir III.; 2. ž. †Herminije *pl. Halper Si-

getske: II. †Dušan, ž. Terezija *Mihaljević: 1. Herminija, m. dr. Mladen pl. Petras; 2. Želimir i 3. Zlata; III. Stanislav, računarski savjetnik u m., ž. Marija * pl. Jellačić Bužimska: Janko; IV. † Eugen, II., ž. † Danica * Bezuh: 1. Eugen III. i 2. Olga, m. Gjura Gjurašković, avijat. poručnik u m.; i V. † Olga, m. dr Ljudevit pl. Andraši, sveuč. profesor.

BARANOVIĆ

Praplemstvo hrvatsko, od plemena Kačića.

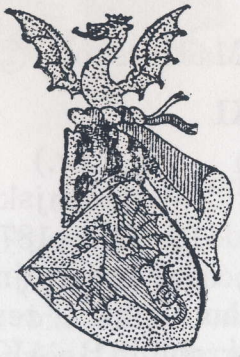

Grb plemena Kačić

B. spominje i slavni fra Andrija Kačić-Miošić (K-M. RU. st. 327) kao junake u kandijskom ratu.

Bježeći ispred Turaka boravili su po mnogim mjestima Dalmacije, a jedno cijelo selo utemeljili su kod Šibenika. Od šibenskih B. potječe Krešimir B., skladatelj, dirigent i ravnatelj opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

BARANYAI

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 22. VII. 1718. Mihaelu B. i sinu mu Franji. (B. AK.)

BARANYAY

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 24. VIII. 1799. Ivanu B., odvjetniku virovitičke županije.

Proglašeno u skupštini virovitičke županije 23. I. 1800. (L. MP.).

Danas žive udova i sinovi † ing. arh. Vladimira pl. B. († 1936.) u Zagrebu.

BARBARIĆ

Vrlo stara plem. obitelj podrijetlom iz Bosne, gdje je bila poznata pod imenom Barbarić i Rešić. (H. AD.)

B. su već od davnine plemići-seljaci. Kuće njihove stoje u zapadnom dijelu Poljica.

Jedna grana kao mletački vojnici iselila se još prije pada Venecije u Italiju. Kao vojnici B. su se istaknuli i u Italiji (3 generala). Po tome, što je jedan B. bio katunski knez u Poljicama, pak zaslugom pok. monsig. don Frana Bulića i jednog B. talijanskog konzula u Splitu, B. su dobili od Italije (16. X. 1895. i 20. I. 1904.) potvrdu naslova »conte«, pa se B. ovim naslovom u Italiji danas služe. (L. O. N. I.)

Naši B. žive danas u Dalmaciji i u Americi.

U Italiji žive potomci Stjepana: I. od † Ivana i žene mu Terezije * Löwenhofer: 1. Eugen, div. general talij. vojske, ž. Franciska * contessa Barbarić i sin im Albert (* 1896.), diplomat i 2. Terezija, m. Tito Torella di Romagnano; II. od † Eugena i žene mu Ide * Centazzo: Ivan (* 1873.), s obitelji u Argentini.

BARBIERI

Excellent virtutibus

Građani mletački, kod nas oduvijek smatrani plemićima, podrijetlom iz Brescie. Iz Mletačke jedna je grana B. prešla u Dalmaciju, u Zadar.

(Grb. mlet. B.: štit kao u zadarskih B., ali mjesto nakita samo kruna. (H. AD.)

Druga grana, moguće i ista iz Zadra (jer B. u Zadru nema više koncem 18. v.) prešla je u Makarsku.

Od makarskih B. potekao je Josip (* 1826.—† 1891.), a od njega: I. † Frano: sin dr Josip (*1889.), odvjetnik u Splitu; II. Benedikt (* 1863.): 1. Stjepo (* 1892.), ljekarnik u Dubrovniku: a) Blagoje (* 1923.) i b) Marija; 2. Marcel (* 1894.), biv. načelnik Makarske: a) Frano (* 1923.) i b) Veljko (* 1931.); 3. Antun (* 1896.); 4. Albert (* 1900.); 5. Dominik (* 1907.) i 6. Marija.

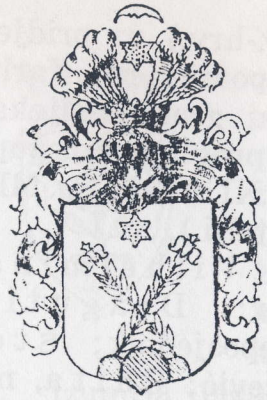

BARČIĆ JAPRANSKI

Patriciji (riječki) pojavljuju se na Rijeci početkom 18. vijeka.

Erazmo pl. B. (*1827.—†1918.), odvjetnik, bio je narodni zastupnik na hrvatskom saboru i borac za hrvatstvo Rijeke.

Danas živi samo njegova kći Brigita.

(Grb po obiteljskom pečatu.)

BARIŠIĆ

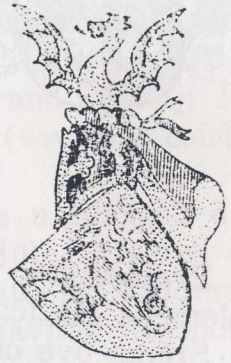

Praplemstvo (hrvatsko) od plemena Kačića. (LA. C.; K-M. RU.)

Ova je porodica raseljena po raznim mjestima južne Dalmacije, pa čak Hercegovine i Hrv. primorja.

BARTAKOVIĆ KUKLIČKI

Praplemstvo (hrv.), koje se iz Like sklonilo u okolinu Jaske, gdje su zajedno s Vernićima imali imanje Turanj. Jedna grana ove obitelji odselila se u Slovačku (nadbiskup jegarski Juraj B.-K.), gdje su od kralja Ivana dobili (prije) 1552. g. darovnicu na dobro Fejérto u biharskoj županiji. U Ugarskoj se nazivlju B. de Kis-Appony. (C. AU., ADZ.)

BARTOLOVIĆ TENJSKI

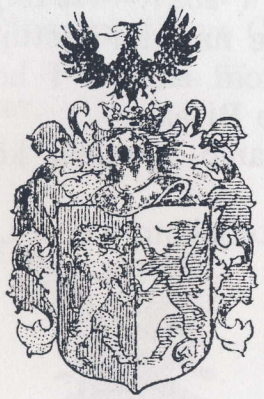

Plemstvo (ug.-hrv.) uz pridjevak »Tenjski« podijeljeno Karlu B., podnačelniku grada Osijeka, 17. V. 1898., a proglašeno u žup. virovitičkoj 20. XI. 1898. (L. MP. Povelje kod obitelji.).

Danas žive: Vilhelmina * Mergenthaller: Dragutin Ernest, veleposjednik; Štefanija * Šarčević; Edita, m. Musić; Adrijan, ing. strojarstva; Teodor, ing. agronomije.

BARTULOVIĆ

Praplemstvo (hrvatsko) od plemena Kačića.

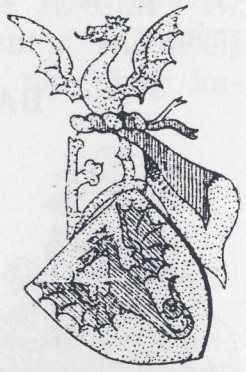

Grb plemena Kačić

Srčika ove obitelji živjela je u Makarskom primorju (ml. popis pl. povlaštenika od g. 1690. spominje B. u Velikom brdu, Makaru i Lovčanju), a u Makarskoj spominju se g. 1797. B.-Puović (vidi Puović). U 17. v. (moguće i prije) jedna grana B. prešla je na Hvar i sve do propasti Venecije služila se naslovom »conte«. (Fra Kačić-Miošić opjevao je B. iz Sućurja na Hvaru.) Iako u srodstvu s mnogim uglednim hvarskim vlasteoskim obiteljima, B. nisu bili primljeni u hvarsko vlast. vijeće! (Žup. knj. u Sućurju.)

Jedna grana ove obitelji (moguće po ženidbi s plem. obitelji Obradić nazv. O.-Bevilaqua iz Jelse na Hvaru) nazvala se je K.-B-Medin i sastavila grbove K. i O. u jedan. (BJ. dok.)

U Sućurju na Hvaru žive i danas potomci ove obitelji. Iz nje potječe Niko B., književnik, ravnatelj splitskog kazališta u m., a po ženskoj lozi i dr. Grga pl. Angjelinović, min. u m. i senator kraljevine Jugoslavije.

BAŠIĆ I.

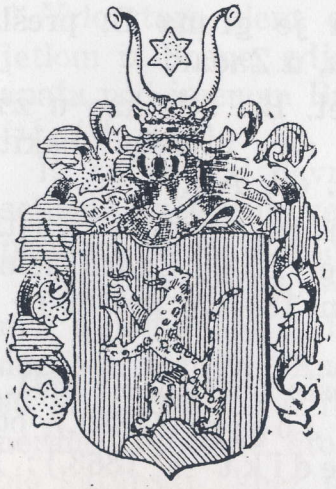

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 19. XI. 1633 Jurju Mihaelu B.

Proglašeno u hrv. saboru 8. VI. 1634.

(Orig. pov. kod obitelji.)

B. su starinom iz sv. Martina pod Okićem, gdje i danas žive kao posjednici. U Zagrebu živi obitelj Marka pl. B. i to: Marko, gostioničar i njegova djeca: 1. Dragutin, burzovni senzal: a) Mladen, b) Dragutin i c) Zdenka; 2. Ladislav, priv. činovnik; 3. Velimir, student; 4. Ivka udata Mokrović i 5. Zlata udata Škarika.

(Podaci obitelji).

BAŠIĆ II.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 20. III. 1686. Mihaelu B. i sinu mu Jurju.

Proglašeno u hrvatskom saboru g. 1687. (I-P.KK; B. AK.)

B. II. su starinom iz Sv. Martina pod Okićem, gdje i danas žive kao posjednici.

BAŠLINOVIĆ KRIŽEVAČKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Križevački« podijeljeno 6. X. 1762. Pavlu B., kapetanu brodske graničarske pukovnije.

G. 1804. zabilježen je natporučnik Matija pl. B.-K. u 13. graničarskoj pukovniji. (MS. 1804.)

Ova obitelj živi sada u Sikirevcima u Slavoniji i to: Đ u r o pl. B.-K. s tri sina i šestero unučadi.

(Povelja kod obitelji pl. B.-K. u Sikirevcima.)

BATURIĆ

Vrlo stara plem. bračka obitelj. Na Braču su B. pripadali među prvotne plemiće (CA. OB. i MHJ. XI.), iako su bili podrijetlom iz Bosne (15. v.). Prvotno njihovo ime nije poznato, a na Braču su se najprije zvali Cvitanić, po Cvitanu (god. 1460.), po Simi Simić, a poslije samo B. U crkvi sv. Jera u Pučišću ima grobnica obitelji B. iz g. 1583.

Izumrla plem. obitelj Simich overo Battcoich (spomenuta u popisu plemića g. 1657.) (CA. OB. i MHJ. XI.), bila je bez sumnje, grana obitelji B., samo u rukopisu pogrešno napisana (»ov. Battcoich« mjesto »ov. Batturich«).

Od ove stare obitelji žive danas u Pučišću d r. P e t a r B., liječnik, hrvatski rodoljub i njegovi sinovi, sestra mu M a r g a r e t a udata pl. Mladineo, majka narodnog zastupnika, katol. javnog radnika i trgovca Ivana Petra pl. Mladineo.

BATUŠIĆ

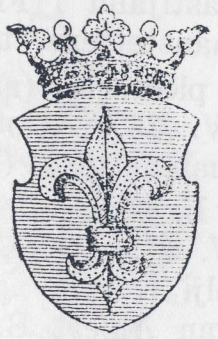

Praplemstvo (hrvatsko) podrijetlom iz stare hrvatske podgorske županije. Po svjedodžbi zagrebačke županije od 12. VII. 1751. Batušići su plemići prasjedioci Cvetkovića »ni priseljeni ni priženjeni« u pleme Cvetkovića. (VAZ. II. 1926.) (v. Cvetkovići, pleme.)

Batušići žive danas i u Zagrebu, a od njih se ističe dr. Slavko, književnik, pjesnik, kritičar i tajnik Hrvatskog kazališta u Zagrebu.

BECIĆ RUSTEMBERŠKI

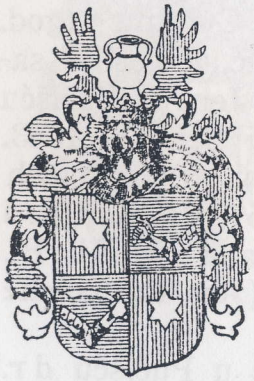

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Rustemberški« podijeljeno god. 1805. Franji Ksaveru B. (MM. ÖAe.)

Njegov je praunuk Ferdo (* 1844. — † 1916.) bio književnik, a danas žive njegovi sinovi: I. Kornel, major u m. i sin mu Kornel, slikar; II. Adolf, žand. kapetan u m. i sin mu Vlatko.

BECKH-WIDMANSTETTER

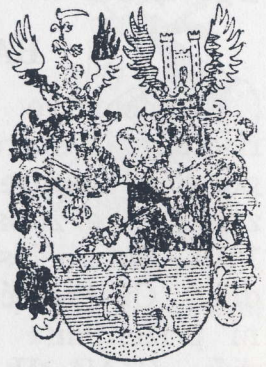

Viteštvo (njem.) podijeljeno 2. III. 1548. Ivanu Albertu, Sebastijanu i Filipu Jakobu Widmanstetteru, te

plemstvo (austr.) priznato 1. IV. 1678. Gotfridu Beckh-Widmanstetteru. (B. AK.)

B. podrijetlom su iz Franačke, W. iz Švapske, a obje su se obitelji naselile u Štajerskoj. Dr Ivan Albert B., poznati učenjak svoga doba, oženio je Mariju, posljednju od roda W.,

a sin njegov prije spomenuti Gotfrid (po oporuci svoga ujaka Ferdinanda, posljednjega muškog člana obitelji W.) spojio je obiteljska imena B. i W. u B.-W.

U Hrvatsku su B.-W. došli oko g. 1800. (Albin pl. B.-W., poručnik). Gustav pl. B.-W. bio je septemvir u Zagrebu, ž. Sofija * pl. Hranilović, djeca: I. Emil, general, ž. Hella * kneginja Crnojević: 1. Emil. pukov. i 2. Maka; II. Albin; III. Rudolf, ž. Marija * Kühn; IV. Sidonija, m. dr Martin pl. Kengyelić, predsj. vrhovn. suda za Bosnu i Hercegovinu; V. Hermina, m. Mocnaj, te VI. Gustava, m. Lesković.

Danas još žive: Emil, pukovnik u Budimpešti, Maka, u Bukureštu i Marija * Kühn, udova Rudolfa pl. B.-W. u Zagrebu.

BEČIĆ (BECICH)

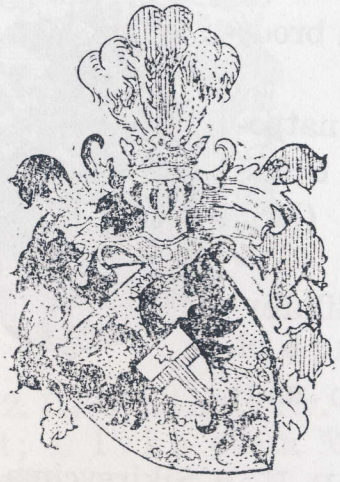

Staro plemstvo (hrvatsko) iz Budve.

Potvrda plemstva i naslova »conte« (grof) dana 24. V. 1837. Franji B. i njegovim sinovcima Pavlu i Stjepanu. (F. AÖ. i H. AD.)

BEDEKOVIĆ I. KOMORSKI

Praplemstvo (hrvatsko).

Darovnica za Komor (Kumor) podijeljena je 1267. od kralja Bele IV. (B. AK.)

Ova znamenita hrvatska obitelj dala je tokom vjekova mnogo znamenitih muževa, kao Ljudevita (* 1610 — † 1671.), zagrebačkog kanonika i latinskog pjesnika, Kolomana (*1818.—†1889.), hrvatskog ministra i bana, člana sabora, te mecenu hrv. kazališta i Glazbenog zavoda u Zagrebu, i druge.

Franjo (*1755.—† 1825.), sin Nikole, bio je 1780. hrv. zastupnik na ug. saboru, 1783. dvorski tajnik i savjetnik ug. namjesništva, 1784. dvorski savjetnik, 1807. državni vijećnik, 1809. veliki župan križevačke županije, a 1823. dobio je barunstvo. Sin mu Ljudevit bio je veliki župan križevački i kraljevski komornik.

Barunska grana B. je izumrla.

Danas živi: M a r k o pl. B.-K., bank. činovnik u Zagrebu, ž. Josipa * Dobričević, kći M a r g a r i t a.

BEDEKOVIĆ II. KOBILIČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) u Turopolju. Spominje se već g. 1519. u Kobiliću. U II. darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. svibnja 1560. g. spominje se Petar B. iz Kobilića. U 18. vijeku bilo je B. u Dragonošcu i Velikoj Mlaki. (L. PT.)

Od ove obitelji žive: dr J a n k o, predsjednik upr. suda u m.; A m a l i j a udata Gjurgjević; V i l m a i L u d m i l a.

Ima i drugih pl. B.; spominju se u Donjoj Lomnici (16 v.) i u Lukavcu, te nose pridjevak »de Lukavec«.

BEDEKOVIĆ III. POBJENIČKI

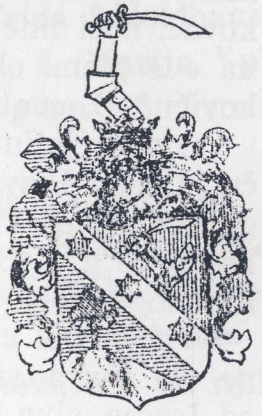

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Pobjenički« podijeljeno g. 1899. Karlu B., žandarm. pukovniku.

Po obiteljskoj predaji ova je obitelj prije nosila pridjevak »Vrtlinski«.

Od potomaka Karla B. žive unuci mu ing. V l a t k o i D a n k o, sud. pripravnik.

BEGNA
(Benja, Benković)

Praplemstvo (hrvatsko). Jedna od najstarijih dalm. plem. obitelji, po Ljubiću podrijetlom iz Slovačke. U 13. vijeku odlični plemići i zadarska vlastela. (v. popis F. SS. str. 70.) U popisu zadarskih plemića iz g. 1384. uvršteni su kao »conti«. Ime B. patronimik je od Benedikt. Sve do 18. v. članovi ove obitelji često nose imena čisto narodna kao Benko, Dobre, a katkada se pišu i Benković, pak čak i Kožičić (modruški biskup Šimun). Grad Benković kod Benkovca, pa i sam Benkovac, nosi ime po njima. Današnja talijanska grana ove plem. obitelji nosi pridjevak po gradu Benkoviću (B. conti di Castel Bencovich).

O podrijetlu B. postoji još i mogućnost da potječu iz roda Plavanjskih. Ivan (I. Benchovich de Tugaric dicto de Plavno), kastelan Zvonigrada g. 1468., kupio je g. 1469. od kneza Karla Kurjakovića Krbavskog zemlje oko Zadra.

Koncem 18. v. razdijelila se obitelj B. u dvije grane. Od Jerka, sina Šimunova, potječu današnji B., a od Josipa, sina Šimunova brata Kuzmana, i žene mu

Dinke grofice Posedarske, potekli su grofovi B.-Posedarski.

Ova obitelj nije znamenita samo svojom starinom plemstva, nego i kulturnim radom. Šimun je bio biskup modruški, veliki govornik i pisac. Između njegovih djela znamenit je njegov hrvatski molitvenik tiskan pod imenom Šimuna Kožičića Zadranina, biskupa modruškog, na Rijeci g. 1531. Biskup Š. sudjelovao je i na lateranskom saboru g. 1512., na kojemu je zagovarao pomoć kršćanina u Turskoj. Umro je g. 1536. u Zadru, gdje je i sahranjen u crkvi sv. Jeronima, koju je sam sagradio za malu braću. Š. je bio sin Luja, a braća su mu bila Petar, vitez i Ivan Donat, zadarski kanonik. Nećak (ili rođak) bio mu je o. Benko B., profesor pariske Sordonne, zabilježen kao »Benedictus Bencovich Dalmata dictus scientiarum monarca«. G. 1520. postao je generalni definitor. (L. DB.).

G. 1718. istaknuo se je Lujo B. kao zapovjednik velikog zbora hrvatskih vojnika u Bariju.

Naslov grofa s pridjevkom od Benković-grada (conte del castello di Benkovich) podijeljen je obitelji 12. X. 1669. (H. AD.)

Potvrdu plemstva (austr.) dobila su 20. X. 1822. braća Jerko, Šimun, Blaž i Andrija, sinovi Jerka Alfonsa. (H. AD. i F. AÖ.)

Potvrda mletačkog naslova »conte« i pridjevka »od Benković-grada« (austr.) dana je 30. III. (1. VI.) 1875. Ferdinandovom sinu Alfredu i stricu mu Eduardu. (F. AÖ.)

Od Jerka Alfonsa i žene mu Jelene * vlast. Soppe Supević potekli su: I. Jerko; II. Šimun, ž. Marija

* Inchiostri: 1. Antun (* 1845.—† 1908.) i 2. Jerko (* 1848.—† 1929.), ž. Silvija * Borelli kn. Vranska; III. Blaž i IV. Andrija: 1. Eduard i 2. Ferdinand: Alfred.

Priznanje naslova »conte del castello di Benkovich« (tal.) dano 9. VIII. 1925. Jerku (* 1848.—† 1929.). (L. O. N. I.)

Danas žive: Silvija * kn. Borelli Vranska u Zadru, a sinovi Antuna i žene mu Karoline * De Luca: 1. Tomas i 2. Carlos u Argentini.

Od grane, koja je još u mletačko doba prešla u Hrvatsko primorje potekao je Rudolf, general, Antun, ljekarnik u Zagrebu i Dugom selu i Antun, lučki kapetan u Kraljevici i na Rijeci. Od ovog Antuna i žene mu Franciske * Zank potekli su: 1. † Henrik, ž. Marija * pl. Paravić, sin: dr. Josip (* 1872.), liječnik u Zagrebu, ž. Dragica * Kovačić i 2. † Franjo, vijećnik sudb. stola, sin: Vladimir, činovnik u Zagrebu.

BELOŠEVIĆ

Plemstvo (staro hrvatsko), podijeljeno 31. I. 1635. g. Stjepanu B. i Ivanu i Stjepanu Babočaju i njihovoj majci Ani * Andóczy, koji su već prije bili plemići.

(Prepis povelje u drž. arhivu u Zagrebu.) (B. AK.)

Od Arsena (* 1805.—† 1894.) i žene mu Amalije * pl. Sufflay potekli su: A. Oton (* 1837.—† 1881.), ž. Danica * Klobučar: I. Stanka udata

pl. Matić; II. Juraj, priv. činovnik; III. Ivan, financ. inspektor, ž. Darinka * Štampar: 1. Zdenka, 2. Božo, 3. Vlasta, 4. Višnja, 5. Bosiljka, 6. Ksenija i 7. Arsen; IV. dr. Vasilije (*1874.—† 1927.), vel. župan požeške županije, zagrebački senator, sveuč. profesor i istaknuti polit. ekonomista, ž. Neda * Leitner: 1. dr. Oton (* 1900.), liječnik, ž. Maša * Kućan: Neda; 2. Zlata udata pl. Šajatović; 3. Branka, m. dr. Vlatko Markulin; 4. Boris i 5. Feđa, žena Marija: Vasilije; V. Danica i VI. Milan; B. † Hinko, ž. Vilma * pl. Pisačić Hižanovečka: I. Sidonija; II. Levin; III. Edmund; IV. Zlata i V. Anka udata pl. Kallay.

Od Arsenovog nećaka Stjepana, vel. župana varaždinske županije, pisca zanimljive topografsko-povijesne knjige »Varaždinska županija i grad Varaždin« i žene mu Melanije * pl. Barabaš, potekli su: I. Gustav, husar. kapetan u m., ž. Frida * Holdhaus; II. Nikola († 1937.), ulan. kapetan, ž. Marija * pl. Schmied: 1. Aleksandar; 2. Egon i 3. Ivan i III. Irena udata pl. Panzel.

Od Jurja (* 1759.—†1823.) i žene mu Kristine * pl. Labaš Blaškovečke potekli su: I. Franjica udata pl. Galliuff i II. Antun, sud. vijećnik, ž. Ana * Kirchholz: sin Amon, major u m. u Varaždinu.

Od ove obitelji žive i drugi članovi, ali za njih nismo dobili podataka.

BELOŠIĆ BJELOVARSKI
(Belositz)

Plemstvo (austr.) podijeljeno 23. XI. 1758. Pavlu B., njegovoj ženi Jelisavi * Preidlochner, i djeci Antunu, Franji, Josipu, Ivanu, Ignaciju i Pavlu. (B. AK.)

BENCETIĆ

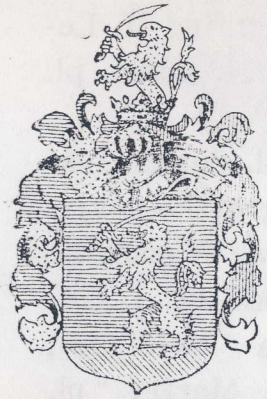

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 31. VIII. 1644. Ivanu B. i bratiću mu Jurju i njihovim zakonitim potomcima.

Proglašeno na hrvatskom saboru 5. IV. 1646.

(Orig. grbovnica.)

Plem. obitelj B. potječe iz sela Bencetića.

Danas žive: I. sinovi † Stjepana: 1. o. Juraj, franjevac u Karlovcu i 2. Ivo Stjepan i II. djeca Stjepanovog brata † Jurja: 1. Juraj, poručnik jugosl. vojske i 2. Katica.

Plemići B. žive u plemenitoj zadruzi Bencetić u Draganićima. Tijekom vremena razdijelila se je ova plem. zadruga u pet ogranaka (zadruga) s ovim nadimcima: Gerovci, Bonjekovići, Popili, Jurici i Pogani.

BENČIĆ-SIEBER

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno Mihajlu, Pavlu i Andriji B., a proglašeno 2. XI. 1636. na hrvatskom saboru. (B. AK.)

† Adolf pl. B.-S., tajnik hrv.-slav.-dalm. zem. vlade u Zagrebu, bio je adoptivni sin Ignjata pl. Siebera, savjet. hrv.-slav.-dalm. vlade u Zagrebu, kojemu je plemstvo (ug.-hrv.) bilo podijeljeno 6. VII. 1893. (KB. MN.). Prenos plemstva S. na Adolfa pl. B. izvršen je 11. X. 1895. (KB. MN.)

Danas žive u Zagrebu sinovi † Adolfa B.-Siebera: dr. Bela, banski savjetnik (ž. Andreja * Jakčin i: kći Marija) i Janko gradski činovnik.

(Grb po pečatu dra. Bele B.-S.)

BENEDETTI

Stara plem. porodica Raba, koja se u 16 v. spominje samo kao građanska, a tek u 17. v. postali su plemići. U Splitu se pojavljuju tek u 19. vijeku. Rapski koludrički samostan primao je kao koludrice samo plemkinje i B. su kao bogati građani sagradili samostan za koludrice neplemkinje. Grobnica i grobni spomenik B. u toj crkvi nema grba ni drugi koji plemićki znak. G. 1638. Din-

ko B. primljen je u rapsko vijeće kao poplemićeni pučanin. (B. OR.)

Mletački senat podijelio je dne 21. VIII. 1723. Ivanu i njegovim zakonitim potomcima naslov mletačkog »conte«.

Dne 26. VIII. 1796. mletački je senat potvrdio plemstvo Andriji, Lovri i Ivanu sinovima Vicka B. Spomenutom Ivanu i Petru, sinu šiminom, obojici iz Splita, dano je 28. X. 1823. austr. priznanje plemstva. (H. AD.)

Ivan, sin Vicka B. i žene Marije Ostoja podrijetlom sa Brača imao je jedinca Lovru, ž. Marija pl. Ilić iz Splita, i kćer Marijetu udatu za Nikolu pl. Mičelović-Vikturia (Michieli-Vitturi). Od Lovrina sina Ivana Ante potječu današnji B. u Italiji, i to sinovi mu Lujo Lovre, Šime i Rudolf.

Petar, sin Šimin, koji je dobio austr. priznanje plemstva 1823. g., osnovao je riječku granu B.

BENKO I.

Staro plemstvo iz njitranske županije u gor. Ugarskoj. Potvrdu svoga staroga plemstva dobili su 20. III. 1801., u Požunu, Stjepan i Pavao P. (I.-B. KK.), a njihovi bratići Josip i Ivan, te Mihael i Ivan B., iskazali su svoje plemstvo u srijemskoj županiji 15. X. 1801. po svjedodžbi njitranske županije od 15. IX. 1801. (L. MP.)

Grb po kamenom grobnom spomeniku Ivana pl.

B., (†1840.), u franjevačkoj crkvi u Vukovaru.

Danas živi više pl. B., vjerojatno potomci gore spomenutih pl. B. I.

BENKO II., BOJNIČKI

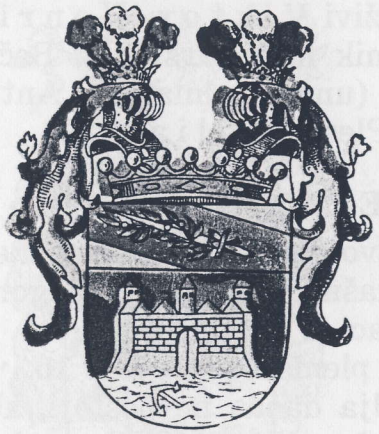

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 18. XI. 1790. Gašparu B., majoru, ženi mu Josipi * Marotti i kćeri Josipi, Josipu B. i ženi mu Ivani * Waplin i djeci mu: Matiji, Josipu, Ivanu, Karlu, Petru, Mariji Ani i Tereziji. (I-P. KK.)

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Bojnički« podijeljeno g. 1818. (MM. ÖA.-9. III. 1818. B. AK.) Josipovom sinu Ivanu pl. Benko.

Barunstvo (austr.) podijeljeno 1. VII. 1848. (3. VII. 1849.) gore spomenutom Ivanu vit. B.-B. (B. AK., F. AÖ.).

Josip pl. B., otac bar. Ivana B.-B., pao je g. 1805. kao kapetan đurđ. gran. pukovnije u Italiji. Ivan bar. B.-B. (* 1775.—†1855 u Glini, kao podmaršal) bio je oženjen Cecilijom * bar. Redl od Rottenhausena i Rasztina. Iz toga braka potekli su: 1. Franjo (* 1807. —† 1851. u Modrušu), pukovnik; 2. Anton (* 1811. u Karlovcu, † 1875. u Olomucu), podmaršal i 3. Đuro, general.

Od Franjinog sina Afreda (* 1841. u Bjelovaru

— † 1884. u Zagrebu), inžinjera oženj. Jelenom pl Draženović-Požertvanskom, potekli su: a) Olga * 1873.) udata Kafka. b) Artur (* 1875. u Ogulinu, ž. Marija Dostal), biv. vel. župan, istaknuti polit. ekonomist, urednik ekon.-financ. revije »Index«, organizator i biv. šef iseljeničke službe, voditelj Iseljeničkog instituta u Zagrebu.

Od Antonovih potomaka živi Viktor-Henrik (* 1884.) dr. prava, savjetnik ministarstva u Beču, sin † Jerka, pomor. časnika (unuk podmaršala Antuna) i ž. Ivane * Plssing zu Plesse: Lilian.

BEREČAK (BAREČAK)

Staro plemstvo hrvatske plemenske općine nekadašnje županije Podgorske, sada seljaci u Desincu.

B. su dobili plemstvo koncem 16. v. Plemićka povelja danas ne postoji, ali je postojala još godine 1627., a sačuvan je pečat Ivana B., koji je g. 1624. bio prebendar kapele sv. Petra u Jaski. (B. AK.).

BERISLAVIĆ

Praplemstvo hrvatsko poteklo iz plemena Čubranić. U 15. v. iselio se je Stjepan B. iz Vrlike u Dalmaciji u Turopolje.

Tu su B. nosili pridjevak »Vrlički«, poslije »Lužanski«, »Gorički« i najzad »Malomlački«.

Stjepan B. Malomlački bio je g. 1592. hrvatski podban. (B. AK.)

BERKOVIĆ I. ili BRKOVIĆ (prije BORKOVIĆ)

Stara plemićka obitelj, koja je pripadala vlast. vijeću otoka Brača (CA. OB. i MHJ. XI.), a spominje se i u popisu nekih plemića 1629. g. (JA).

B. potječu iz obitelji Pivčević od roda Armačića iz poljičkog plemena Miroslavića, a zvali su se prije Borković i Berković (J A.). Nekada su živjeli u Mirči. a sada su dvije obitelji u Sutivanu na Braču. Ima ih rasutih i po ostaloj Dalmaciji i u Americi. Iz hvarske obitelji pl. B. potječe hrvat. narodni borac i dobrotvor dr. Josip B., liječnik i narod. zastupnik.

BERKOVIĆ II.

Staro plemstvo turopoljsko. Plemstvo podijeljeno 11. III. 1656. g. za Tomu B., i braću Blaža, Jurja i Matiju Pucekovića, njihova strica Jurja P. i rođake im Martina, Ivana, Gašpara i Grgura P., nadalje za Petra i Jurja Živkovića.

(Proglaš. u hrv. sab. dne 4. veljače 1657. g. — Prepis povelje u Jugosl. akademiji u Zagrebu.) (B. AK.)

BERKS.

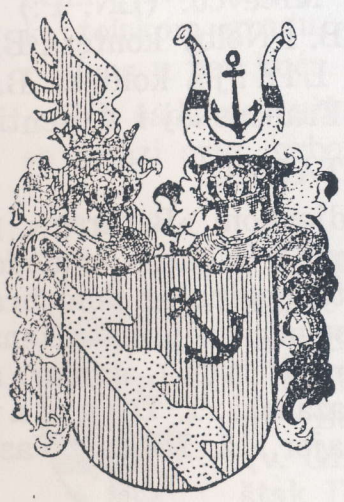

Staro plemstvo (engl.) iz 15. v., kada se B. spominju kao grofovi uz grofove Sussex i Essex. Oko g. 1600. jedna mlađa grana B. iselila se u Nizozemsku, a odavde u Austriju. (MA.)

Viteštvo (austr.) podijeljeno 18. IX. 1792. Ivanu Petru pl. B. i njegovoj ženi Henrietti * pl. d'Azemar. (MM. öAe).

Lotar Martin vit. B. (* 1809. u Pečuhu) bio je podpukovnik u vojsci bana Jelačića. Iz njegovog braka s Elizabetom * pl. Lotter potekli su: Robert (* 1843. u Ogulinu), ž. Paulina * pl. Stuparić i Lothar (* 1850. u Sunji), a od njega i žene mu I z a b e l e * pl. Adamović Čepinske potekli su: I. L o t a r (* 1881. u Brčkom), ž. * grofica Normann Ehrenfeldska; II. G i n t e r (* 1883. u Brčkom) i III. B i a n k a.

BERNETIĆ-TOMMASINI

Viteštvo (austr.) podijeljeno 10. VII. 1856. Muciju Tommasini-u, tršćanskom načelniku.

Prenos ovog viteštva (austr.) dopušten je 1. IV. 1889. dru. Antonu vit. T., odvjetniku, na njegovog adoptivnog sina Vjekoslava Bernetića. (F. AÖ.)

Od Vjekoslava vit. B.-T. i žene mu Elizabete * Glanzmann potekao je E r n e s t (* 1895.), industr. ravnatelj u Zagrebu.

BEROLDINGEN

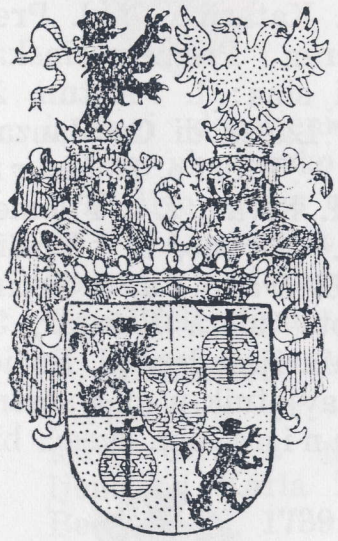

Podrijetlom iz Švicarske, gdje se već g. 1257. spominju u kantonu Uri. Poslije su prešli u Würtemberg i Bavarsku.

Barunstvo (austr.) podijeljeno 1. III. 1691.

Grofovstvo (austr.) podijeljeno 14. II. 1800. Pavlu Josipu bar. B. (* 1754. —† 1831.) (MM. öAe)

Hrvatsku granu obitelji grofova B. osnovao je Pavao Ignac grof B. (* 1804., ž. Charlotte * bar. Gemmingen). Od njegova sina Pavla Hektora (*1834., ž. Natalija *pl. Pásztory) žive danas: 1. Ž i g a, pukovnik u m., ž. Ivana * pl. Wildauer, u Varaždinu; 2. I v o, kapetan u m., ž. Adrijena * pl. Rarell, u Zagrebu i 3. M a r i j a * pl. Varády, udova † Ervina gfa B., kapetana.

Po tankoj krvi grofovi B. potječu i od ovih obitelji: Pászthory, Bačić, Marić, Jelačić, Sermage, Drašković i Keglević.

BERSA LEIDENTALSKI

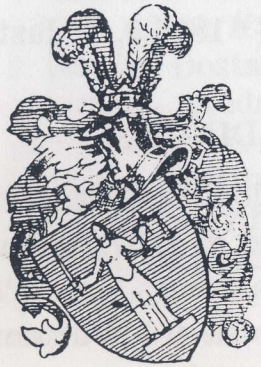

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Leidentalski« podijeljeno 20. V. 1839. (29. VIII. 1840.) Josipu B., predsjedniku zem. suda u Zadru. (H. AD. i F. AČ.)

Josip pl. B.-L. * u Reiffenbergu u Gorici, ž. Katarina * pl. Premer Premeran Premersteinska, imao je tri sina: I. † Antun, ž. † Karolina * Lanza di Casalanza: 1. † Eneja, 2. Tulio, 3. Marija i 4. † Ugo; II. † Benito; III. † Ivan, ž. † Filomena * pl. Medici: 1. † Josip, 2. † Bruno, 3. † Vladimir, 4. † Ivan, 5. † Blagoje i 6. Danica, te četiri kćeri: 1. † Josipa, 2. † Charlote udata Rešetar, 3. † Ivana udata Rubricius i 4. † Marija udata pl. Bučić.

Danas žive: Tulio, dvor. savjetnik u m. i sestra mu Marija, u Grazu, te Danica, čin. sveuč. biblioteke, u Zagrebu.

BESKUĆA
(Biscucchia)

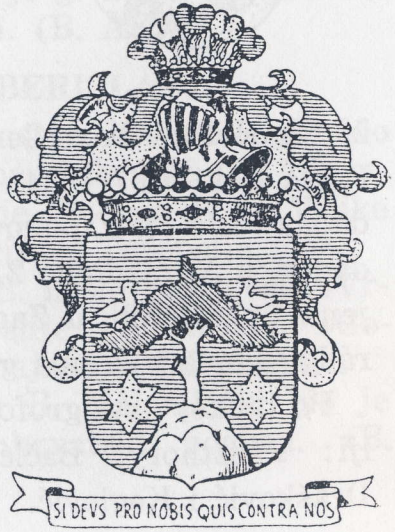

Stara obitelj podrijetlom iz Strpa, koja se je sredinom 17.v. doselila u Prčanj i po duždevoj povelji izdanoj 25. IX. 1704. bila pridružena prčanjskom plemićkom vijeću (communitas).

Naslov »conte« podijeljen je g. 1782. Jozi pl. B., pomorskom kapetanu.

Posjedi ove obitelji su u Mrčevcu. (LN. P.)

Danas žive: J. A. konte B. i Nelby kontesa B. u Rio de Janeiru, u Braziliji i Lidija kontesa B. u Napulju. Neki B. žive još u Francuskoj i Argentini.

BESTAL BATARSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Batarski« podijeljeno 6. VIII. 1918. Viimu i Oskaru, malodobnim sinovima g. 1914. u ratu poginulog domobran. potpukovnika Julija B. (Grbovnica nije zatražena.)

Danas žive: I. ing. Vilim (* 1902.), šumar. savjetnik u Čazmi, ž. Slava * Lazanski: 1. Dagmar i 2. Vilim; II. Oskar, major, ž. Milica * Vasić: Brigita.

BEŠENIĆ (BESSENICH)
(Bessen)

Plemstvo (hrv.) podijeljeno 31. I. 1635. braći Mihajlu, Marku, Jurju i Ivanu sinovima Bešena, te Jakovu, sinu Marka, Matiji, sinu Jurja i Nikoli, sinu Ivana. (B.SN.)

Proglašeno na hrv. saboru 3. VI. 1643. g. i ponovno 1753. g.

Plemstvo iskazano od izravnih potomaka u skupštini zagrebačke županije 22. III. 1697. g.

Prva darovnica zagrebačkog kaptola za Petkovec od 1651. g. dana je »nob. Michaelis Bessenich et Mathiae itidem Bessenich«, a druga darovnica za predio Toplice dana je 1. VI. 1743. g. desetorici raznih »nobilium Bessenich«.

Obe darovnice, kao i potvrda zagrebačke županije od 1697. g. sačuvane su kod plem. porodice Bešenić, koja danas živi u Petkovcu i drugim selima

u nekih pedeset kuća. U Toplicama, kamo su se naselili u 17. v. i gdje su pl. B. obavljali razne službe u kaptolskom gradu, kao službu kastelana itd., žive i danas u pet kuća.

Grb sada već nije poznat, a nije poznato ni gdje se nalazi orig. grbovnica.

BEŠTAK

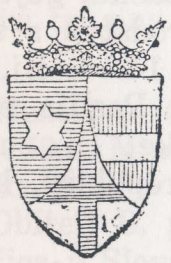

U popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. spominju se tri obitelji B.:

Beštak I. ili Škropilović, Beštak II. ili Belovec i Beštak III. ili Beljevec (v. GH. I-4.). Ali još se spominju Beštak IV. ili Jandrijević i Beštak V. ili Rosović u jednom procesu protiv pl. Balšića, koga je riješio Nikola grof Zrinski. (ALZ).

Po kazivanju Stjepana pl. B. iz Zagreba, koji nam je ustupio grb B., čini se, da su B. imali nadimak Beštakovec i pridjevak »de Rafaj«.

BIGONIĆ (BIGONEO)

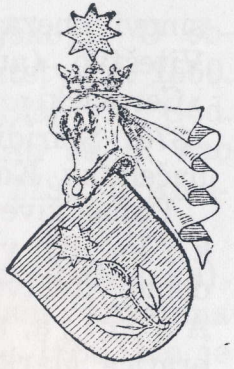

Stari hrvatski plemići (po H. AD.) primljeni u trogirsko vlast. vijeće.

No, B. potječu iz roda Aržić od plemena Miroslavić (v. Miroslavići). U Trogiru spominju se B. do 18. v., a g. 1793. u Trogiru ih više nema, jer su, navodno, sredinom 18. v. prešli u Italiju, gdje još i danas žive.

BISKUPOVIĆ

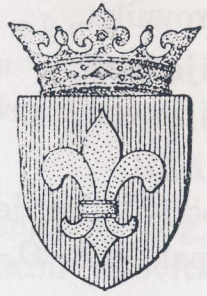

B. su potekli od Dragičevića, rod Krstulovića, pleme Krstića.

B. se spominju na Braču često, osobito u 18. v. kao »Dragicevich vulgo Biscupovich« i »Carstulovich seu Biscupovich« (žup. knj. Sut. — JA.)

B., iako poljički plem., a od starine i bosanski plemići, baš kao i drugi doseljeni plemići, nisu bili primljeni u bračko vlasteosko vijeće.

B. žive danas u različnim mjestima otoka Brača, pa i u Americi, a među njima i M a r k o B., jugosl. konzul u Antofagasti, Chile. U Zagrebu živi J u r a j B., učitelj plesa.

BIZZARO - OHMUČEVIĆ - GRGUREVIĆ

Plemstvo sv. rimskog carstva podijeljeno od Karla III. u Beču 8. IV. 1739. god. braći Ivanu i Matiji Bizzaro. Po zauzeću Dalmacije, Austrija je potvrdila plem. braći Matiji i Ivanu B. 31. V. 1818. g., te Ivanu, sinu Vicka B. 1. VI. 1819. (H. AD.)

Ova obitelj po ženskoj krvi potječe od bosanskih praplemića

Ohmučević-Grgurić, nekad zvanih i Grgurić-Hočinačević, koji su bili građani Dubrovnika.

Luju pl. B., potpukovniku, podijeljena je u Beču 11. IX. 1896. g. povelja za spoj imena i grba B. s imenom i grbom O.-G.

(U prikazanom grbu gornje polje štita je grb O.-G. donje polje B., u nakitu su pak krila O.-G., a nojevo perje B.)

Znamenit je bio Ivan B. (1782.—1833.), pjesnik i književnik. Ujak mu je bio Roko Bonfiol, dubr. konzul u Mlecima, koji ga je i uputio u književnost. Proputovavši Italiju, vratio se g. 1817. u Dalmaciju. Dopisivao se s najslavnijim književnicima svoga doba, s Byronom, Montiem, Foscolom, Cesarottijem i drugima. Umro je na svome dobru na Pelješcu g. 1833. (LS. DB.) Od ovog potječu današnji B.-O.-G.

Balduin B. (1823.—1848. u Dubrovniku) učio je u Mlecima, a bavio se poviješću i književnošću, te je pokušao dopuniti praznine kod Apendinija.

B. bili su veleposjednici. U okolini Dubrovnika i na Pelješcu posjedovali su 11 sela.

Prije spomenuti L u j o pl. B., potpukovnik, imao je tri sina i jednu kćer: 1. I v o, živi u Beču: a) Mario i b) Truda udata Köher, živi u Beču; 2. K a r l o, potpukovnik u m., ž. štefanija * Bošnjaković i 3. † dr. F r a n e, predsjednik upravnog suda u Dubrovniku, ž. Evelina * Perić.

BJELADINOVIĆ

Stari porodični grb

Bjeladinovići su jedna od najstarijih obitelji u Risnu, u Boki Kotorskoj. U povelji izdanoj 24. VI. 1763. u Risnu potvrdilo je šest risanskih plemića, da su knezovi Bj. bili plemići u Risnu još u 10. v., a koncem toga vijeka da su prešli u Rašku, gdje su bili knezovi i u srodstvu s raškim vladarima. U 14. v. Bj. su se vratili u Risan. Poslije pada Risna u turske ruke, Bj. su se predali mletačkoj republici, koja im je 2. II. 1668. priznala naslov »conte«. Za zasluge u borbama protiv Turaka Bj. su od mlet. republike dobili mnoga priznanja. Tako: knez Stjepan 2. II. 1668., knez Milutin 16. IV. 1691., knez Petar, guverner Risna, 4. XI. 1748., braća Petar i Šimun, sinovi kneza Miloša. (N. S. 24.) Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Cerovički« podijeljeno 17. V. 1876. Spiridionu Bj. (F. AÖ.), načelniku Kotora i industrijalcu.

Viteški grb

Danas žive: u Kotoru (od viteške grane): M a r k o kn. Bj. vitez Cerovički, sin † Spiridiona, koji je dobio viteštvo, upravnik pošte u m.: 1. Š p i r o i 2. A n d r i j a, a od plem. i knež. grane sinovi † Nike, bratića Markovog: 1. S t e v a n, 2. D u š a n, 3. dr. B o š k o, liječnik i 4. Đ o r đ e;

u Risnu: Čedomir i Sreten sinovi Jovana, Petar i Aleksandar sinovi Pavla, Nikola i Lazar sinovi Ljube, te Andrija, Miloš, Branko, Luka i Gojko sinovi Petra;

u Dobroti braća: 1. Aleksa sa sinom drom Veljkom, 2. Mihajlo sa sinom Đorđom i 3. Lazar;

u Americi: Ladislav, sin Lazara, narodni poslanik u parlamentu U. S. A. u Washingtonu i njegova tri sina.

BLAŠKOVIĆ

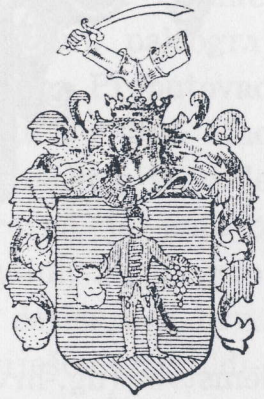

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno g. 1599. Martinu, Nikoli i Jurju, braći B.

Obitelj B. podrijetlom je iz Klobušica u Slovačkoj i nosi pridjevak Klobušicki. (C. AU.)

Plemstvo proglašeno na hrvatskom saboru g. 1668. (za Jurja pl. B.). (B. SN.)

BLAŽEKOVIĆ I.
(Blažević ili Blašković)

Plemstvo (turopoljsko). U obnovi turopoljskog bratstva g. 1560. spomenut je Matej Blažević. God. (1602.) 1632. spominju se B. kao plemići u Plesu, a g. 1782. u Kurilovcu. (L. T.)

Karlo, pl. B. (*1829. u Osijeku), podmaršal, bio je sin kapetana pl. B. iz Kurilovca. G. 1886. bio je namjesnik Dalmacije.

B. žive danas u Kurilovcu.

U Zagrebu živi obitelj Mije pl. B. (* 1853.—† 1924.): I. ing. Milan, ž. Anka * Zagozda: 1. Zdenko i 2. Braňko; II. ing. Branko, ž. Zlata * Spitzer; III. Ruža, m. Hutvogel, major u miru.

BLAŽEKOVIĆ II. ili KLAIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) proglašeno 25. II. 1822. u skupštini virovitičke županije po svjedodžbi zagrebačke županije izdanoj 28. XI. 1821., koja svjedoči, da su Marko, Ilija, Ivan, Tadija i Adam Blažeković ili Klaić iz širokog Polja plemići. (L. MP.)

B. ili K. spominju se priviput g. 1692. u maticama komarničke (sada novigradske) župe. Iz sela Gornji Mosti ove župe rasuli su se B. ili K. u Viroviticu, Široko Polje, Osijek, Zagreb i t. d.

Jozo pl. B. iz širokog Polja bio je od god. 1830. do 1842. vijećnik sudbenog stola virovitičke županije. Iz iste kuće bio je i živko (Vitalis) pl. B., županijski jurasor u Osijeku g. 1842., a sin njegov Budimir pl. B. umro je kao novinar u Zagrebu.

Danas žive: Milan, načelnik pokraj. uprave u m. u Osijeku; Josip, administrator župe u Babinoj Gredi; Bartol, stud. veterine; Stanko, posjednik u širokom Polju.

U Zagrebu žive: Lucijan, sudac u m.: 1. Kamilo 2. Višnja i 3. Celina.

Po obiteljskoj predaji Bl. ili K. potječu iz Livna u Bosni.

BLAŽEVIĆ

Rod Kardišić ili Danac jedan je od sedam kneževskih rodova iz sjeverne Hrvatske naseljenih u Rogoznici kod Omiša, (H. AD.) za tatarske provale u 13. v. (v. LV. MD.)

Od roda K. ili D. potekle su obitelji Blažević, Klešić i Dančević i rasule su se po Dalmaciji. Kardišić ili Dančević spominju se u Pučišću na Braču u 17. v. (v. župknj. u P.).

Blaževići žive danas i u Dicmu kod Sinja. Ogranak B. živi u Zagrebu.

BOBEŠIĆ

Plemstvo turopoljsko spomenuto u Buševcu g. 1632., 1697. i 1910. živi i danas. (L. T.)

BOBOZOBLJIĆ zvan PAPAFAVA

Stara plem. obitelj otoka Hvara, primljena u hvarsko plem. vijeće 24. III. 1420. g. (B. SS.) i tek mnogo poslije nazvana Papafava, (Heyer, AD, str. VII., u popisu hvarskih vlast. obitelji spominje samo B o b l o z o b l i c h.)

Talijanska plem. obitelj Papafava iz Padove i Carrare možda je (donekle i po Heyeru, AD, str. 122.) podrijetlom B. sa Hvara, ali naši P. prije B. nisu iz Italije, nego sasvim hrvatskog podrijetla.

BOGAT KOSTANJEVAČKI I PANOSKI

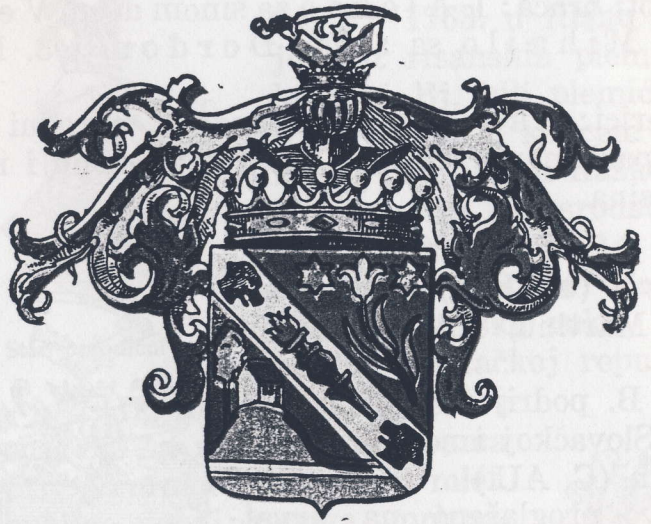

Plemstvo (ug.-hrv.) uz pridjevak »Kostanjevački« podijeljeno 25. IV. 1912. g. generalu Stjepanu B. (* 1855. u Miholjancu — † 1923. u Zagrebu), sinu graničarske obitelji B.

Istome S., kao podmaršalu, podijeljen je 11. VIII. 1917. g. još i pridjevak »Panoski«, a 17. X. 1918. g. i barunstvo. (ug.-hrv.)

S. je ostavio jedinca dra ek. i kom. S t j e p a n a (* 1908. g. u Zagrebu), sada gen. tajnika udruženja trgovaca u Zagrebu, ž. M i r a rođ. pl. Vrbanić, kći ing. Rudolfa pl. Vrbanića. Iz ovoga braka potječe M i r a (* 1937. u Zagrebu).

BOGDAN

Plemstvo (austr.) podijeljeno 5. XI. 1896. (14. I. 1897.) Vlahu B. (F.AÖ.)

Vlaho B. (* 1843. — † 1910. u Dubrovniku), svršivši u Dubrovniku gimnaziju, učio je u Beču filozofiju. Govorio je gotovo sve slavenske i mnoge evropske jezike. Zanimao se slavistikom, paleografijom i diplomatikom. Proputovao je Italiju, Francusku i Istok. Kao intimni tajnik toskanskog vojvode Ferdinanda IV. proveo je gotovo sav svoj život u tuđini, ali je živo pratio događaje u domovini i bio u doticaju s hrv. političkim vođama. Bavio se je i poviješću i heraldikom i sakupljao građu za dubrovačku povijest.

Vlaho B. nije ostavio potomaka.

U Dubrovniku živi njegova udova L i n a pl. B.

BOGDANOVIĆ

Plemstvo (austr.) podijeljeno 4. IV. 1880. g. Simonu B., kapetanu. (F. AÖ.)

Danas žive potomci Simona: Bogdan B., načelnik min. šuma i ruda, s obitelji u Beogradu i dr Milica, profesorica i književnica u Zagrebu.

BOGLIĆ

Stara hvarska obitelj, nekada zvana Perasti (imenom ili nadimkom, jer su bili doseljeni iz Perasta). Kao P. spominju se g. 1685. u popisu hvarskih građana - povlaštenika. Po svoj prilici nisu bili članovi hvarskog plem. vijeća (ako nisu bili primljeni koncem 18. v.). Na Hvaru su, kao i mnogi drugi, bili smatrani plemićima-strancima. (Vidi H. AD.)

Iz ove obitelji bio je don Jakov (* 1826. — † 1897.), pisac »Studi storici sull' isola di Lesina« (djelo rodoslovno, a donekle i grboslovno). Podacima i znanjem njegovim poslužio se obilato Heyer. U rukopisu ostavio je drugi dio »Studi storici« i opsežan arhiv (sada u vlasništvu njegove nećakinje gđe Božić u Hvaru). Ovaj arhiv poslužio je i kod sastavljanja ovog djela, poglavito za obradu plemena Gjivić.

Od †Jakova pl. Boglić i žene Uršule * pl. Jakša potekli su:

I † Josip: 1. J o s i p, ppukovnik u m., u Argentini; 2. †Kamilo; 3. J a k o v, viši carin. inspektor u Splitu, 4. dr. L u j o, financ. savjetnik u Splitu i 5. F r a n o, carin. inspektor u m., u Trstu; II. † Jakov, ž. Kata * Kasandrić: 1. † Petar, ljekarnik; 2. dr. Ante, liječnik; 3. † don Jakov, profesor, pisac »Studi storici sull' isola di Lesina« i 4. † Laura udata Nasso.

BOGUNOVIĆ-MRKUŠIĆ

Stara plemićka obitelj u Makarskom primorju (Podgori, podrijetlom iz Bosne, odakle je nakon pada Bosne prešla u Hercegovinu, a nakon pada i ove g. 1482., u Podgoru, u Makarskom primorju. (Obiteljski podaci.)

U popisu povlaštenika u Makarskom primorju od g. 1690. spominje se obitelj Bogunović u Bačini. (LA. C.)

Jedna grana plem. Bogunovića prozvala se Mrkušić (Merkusich, Marcusich) i uvrštena je g. 1763. u popis plemića Makarskog primorja. (H. AD.) Davno se je naselila u Podgori i živi tu još danas. Bogunovići žive pak u Bačini.

B., danas zvani Mrkušić žive u Podgori, Splitu i Dubrovniku. I. grana: sinovi Eugena († 1925.): Antun, dr. Josip, odvjetnik i Ivan, a od Eugenovog brata Petra († 1915.) i 1. ž. * Medini: Antun, 2. ž. Marije pl. Miličević: Ivan, apsolv. medic.; II. grana: od Antuna († 1913): 1. Krešimir, činovnik direkcije pomorskog saobraćaja i 2. † Zvonimir i sin mu Srđan Antun; od Jurja († 1910.): 1. Ivan: a) Juraj, b) Branko, c) Radovan i d) Mladen; 2. Miljenko i sin mu Juraj, aps. tehnike i 3. Vjekoslav: a) Žarko, stud. prava, b) Antun i c) Hrvoje; od Pavla († 1897.): 1. Dušan, 2. ing. Slavko, 3. Antun, apotekar i 4. Ivan i sin mu Josip.

BOHORIĆ

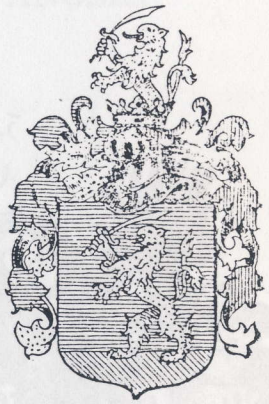

Turopoljski plemići. Plemstvo i grb podijeljeni 5. VI. 1628. Nikoli B. Istom poveljom podijeljeno je i Andriji Franetiću. (L. T.)

Povelja Bohorić-Bahorić proglašena je u hrv. saboru 1. I. 1630.

Ova porodica pripada turopolj. plem. zajednici i živi danas u Turopolju.

BOJNIČIĆ

Staro plemstvo (hrvatsko) podrijetlom iz Plavna, kod Knina.

Plemstvo (ug.-hrv.) priznato 19. IV. 1563. Ivanu, Gašparu, Nikoli i Baltazaru B.

B. spominju se već u 15. v. Tomo B. od Plavna bio je g. 1450. hrvatski podban.

Jedna grana ove obitelji prešla je u Ugarsku u zemplinsku županiju, gdje se zvala Horváth alias Boynithych.

Najznamenitiji je član ove obitelji dr. Ivan (*1858—†1925.), ravnatelj zemaljskog (poslije državnog) arhiva u Zagrebu (1892.—1925.), pisac mnogih povjesnih i genealoških rasprava. Njegovo je djelo »Der Adel von Kroatien und Slavonien« izašlo u

čuvenoj Siebmacherovoj nakladi, u Nürnbergu 1899., u kojoj je izašlo i njegovo djelo »Der Adel von Galizien«. Za našu genealošku nauku važno je njegovo djelo »Popis plemića proglašenih na Saboru kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije 1557.—1848.« (Series nobilium quorum litterae armales in general. congregacionibus regnorum Croatie, Slavoniae et Dalmatiae publicatae et acceptatae sunt A. 1557. —1848.), Zagreb 1896., »Darovnice kralja Ferdinanda I. za Hrvatsku«. Zagreb 1905. i druga manja heraldičko-genealoška djela.

Gore spomenuto djelo »Der Adel von Kroatien u. Slavonien«, izdano u Nürnbergu g. 1899. prvo je (na njemačkom jeziku) štampano djelo o cjelokupnom plemstvu Hrvatske i Slavonije, ali nije potpuno, a ima u njemu dosta pogrešaka u prikazu samih grbova i genealoških podataka, što je i sam pisac u svome predgovoru predvidio. Budući da je to djelo služilo kao jedno od najvažnijih vrela u prikupljanju građe za ovaj Zbornik, nastojali smo, da ove pogreške ispravimo i uklonimo. Ipak ovo djelo uza mnoge nedostatke zaslužuje, da ga se smatra jednim od najvrednijih i najvažnijih heraldičkih djela o plemstvu Hrvatske i Slavonije.

Od dr Ivana i žene mu Franciske * pl. Hirling potekli su: 1. Stjepan (*·1884.—† 1927.), član Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu; 2. dr Ivan. ž. Ina * Iveković i 3. Vjera udata Zamola, akademska i herald. slikarica.

Druga grana pl. B. žive kao seljaci u Cerju i drugdje.

BOMBELLES

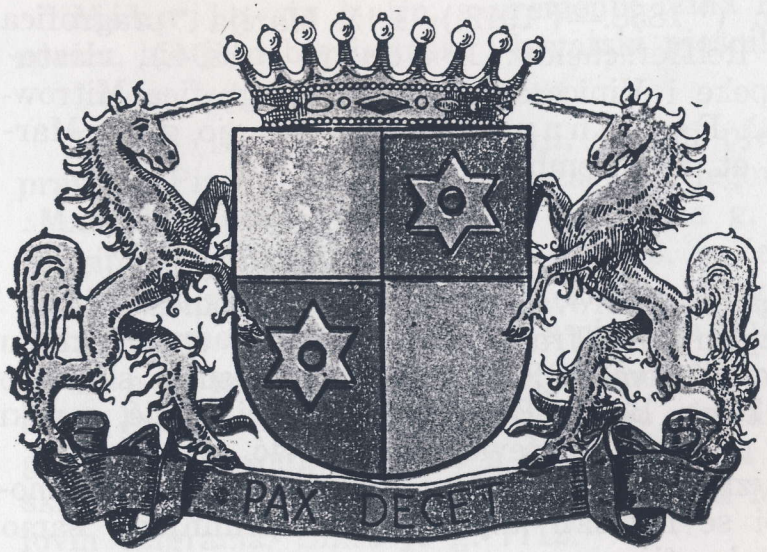

Stara porodica podrijetlom iz Portugala.

Margrofovstvo i barunstvo de la Motte Sainte-Liée (francusko). (A. G. gf. 1921.)

U austr. krajeve doselili su g. 1789. (B. AK.)

Ug.-hrv. indigenat stekao je Henrik i njegov nećak Ljudevit gf. B. 27. III. 1845. (I -P. KK.)

Grofovstvo (ug.-hrv.) potvrđeno 12. XII. 1880. Marku margrofu B.

Grofovi B. bili su nasljedni članovi velikaške kuće (ug.-hrv.) i virilisti hrv. sabora, te vlastelini Kaštelanca, Klenovnika, Opeke i Zelendvora.

Od Marka grofa B., kojemu je g. 1880. potvr-

ćeno grofovstvo (ug.-hrv.) i žene mu Ferdinandine * grofice Drašković Trakošćanske, potekli su: 1. †Klotilde, m. † Aladar gf. Janković Bribirski i 2. Marko (* 1858.—† 1912.), I. ž. Marija * pragrofica Salm Reifferscheidt: 1. Josip (* 1894.), vlastelin Opeke i Vinice, II. ž. Marija * grofica Mitrowsky: 2. Ferdinandina, m. Franjo grof Marchant et d' Ansembourg.

BONA

Prastara dubrovačka vlasteoska porodica.

Praplemstvo (franačkog podrijetla) spomenuto u Dubrovniku već u 9. v. (H. AD.) B. su se službeno zvali Bona, Boni i Bonam, po domaći Bunić, a neki B. su se zvali Vučićević, Babulinović.

O znamenitosti i slavi članova ove obitelji mogle bi se napisati knjige, a mi spominjemo samo najistaknutije.

Serafin, teološki pisac, savjetnik kralja Matije Korvina u Budimu, profesor teologije na sveučilištu u Padovi (g. 1468.); umro je u Dubrovniku g. 1483.

Jakov, pjesnik i osobit poznavalac grčke i latinske književnosti, poklisar dubrovačke republike kod Sv. Stolice za pape Lava X., kojemu je posvetio svoje pjesme. Djela su mu štampana u Rimu god. 1526. Umro je g. 1534.

Marin i Mihajlo, pjesnici, živjeli su početkom 16. v.

Mihajlo (Miho Babulinović) bio je otmen hrvatski, latinski i talijanski pjesnik (polovinom 16. v.). Napisao je mnogo erotičkih i ljubavnih pjesa-

BONA

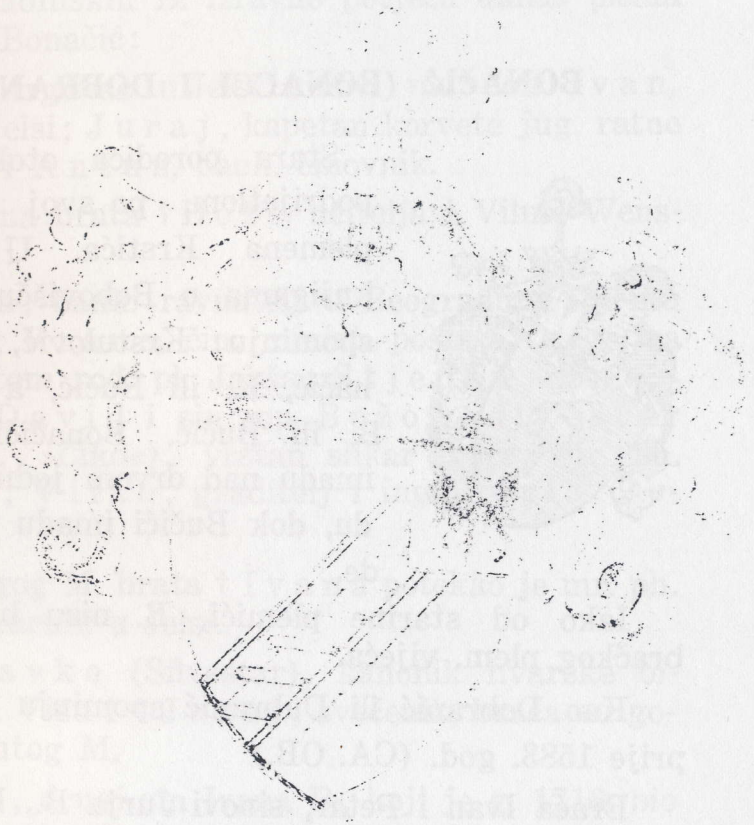

ma, na hrvatski preradio grčku tragediju »Jokasta« i napisao »Prošaštja od saludjenja vremena Miha Babulinovića«.

Mihajlo, sin Matin, savremenik Miha Babulinovića, bio je dobar latinski i hrvatski pjesnik.

Ivan, pjesnik, umro g. 1584.

Ivan (Dživo) nazvan stariji, otmeni pjesnik i pravnik. Pisao je najviše hrvatski. Njegova je »Mandalina pokornica« prviput štampana g. 1630., drugiput u Ankoni g. 1638., te g. 1705. u Veneciji. Napisao je zatim »Plandovanja«, mnoge ekloge i pobožne pjesme. Umro je g. 1658., a pisao se Vučićević.

Ivan, nazvan mlađi, u književnosti bio je učenik kardinala Tolomeja. Bavio se je pjesništvom, glazbom i plesom, prevodio s francuskog na hrvatski komedije, a znatna je njegova verzija Marcialovih epigrama. Umro je g. 1712.

Nikola (Nikolica), nazvan »ocem domovine« proslavio se je u obnovi Dubrovnika nakon kobnog potresa g. 1667. Dubr. senat odao mu je i javno priznanje na mramornoj ploči u dvorani velikog vijeća. Pisao je, najviše hrvatski, povjesna i zemljopisna djela. Bavio se je i pjesništvom, a značajno je i njegovo »Rodoslovlje obitelji B.« Poginuo je god. 1678., od Turaka, u Bosni, kamo je pošao da izbavi iz sužanjstva dubr. poklisara Marina vlast. Gozza-Ovčarevića.

Franjo, vojskovođa princa Eugena Savojskog, ratovao je po Italiji, Belgiji i Ugarskoj, poginuo je kod zauzeća Beograda g. 1717.

Luka, veliki pravnik i pisac, hrvatski i latin-

ski, hrvatski je napisao mnogo verzija s latinskog, španjolskog i talijanskog. Umro je g. 1778.

M a t e, dominikanac, profesor teologije u Rimu i upravitelj samostana »Minerve«, pisao je bogoslovne rasprave. (Lj. DBD. i t. d.)

Ova starodrevna i slavna obitelj razdijelila se, u glavnome, u tri grane: vlasteosko-margrofovsku i vlasteosku u Dubrovniku, te vlasteosku (izumrlu) u Kotoru.

Vlasteosko-margrofovska grana:

August III. knez-izbornik saski i kralj poljski podijelio je 12. IV. 1754. Mihajlu B., vlastelinu dubrovačkom i sinu mu Luki Mihajlu i njegovim zakonitim potomcima naslov margrofa (marchio). (H. AD.)

Potvrdu staroga plemstva i margrofovskog naslova (od Austrije) dobio je 27. XII. 1817. Mihajlo margrof B. (H. AD.)

Indigenat (erdeljski) dobio je 31. X. 1840. Luka margrof B., sin gore spomenutog Mihajla. (H. AD.)

Od Miše margrofa B. (* 1827.) (sin gornjeg Luke) i žene mu Marije * vlast. Natali potekli su: I. Luka (* 1863.): 1. Nikola, 2. Miše, 3. Ivo i 4. Frane, por. b. b. jug. mor.; II. Mavro (* 1867.—† 1930.), puk., ž. Ernesta * Babarović: 1. Miše i 2. Ernesta.

Potvrdu staroga plemstva (od Austrije) od 10. VIII. 1817. dobio je i Marino (* 1770.), ž. Marija * vlast. Saracca: E d u a r d (* 1816.). (H. AD.) Od Eduarda je potekao Marin vlast. B. (*1858.—†1937.), ž. † Ivana * Rubricius: I. E d u a r d, konj. kapetan I. kl.; II. dr. I v o, ž. Olga *Parkan: R e n é i III. M a r i n: Marin. Ova grana nosi naslov konte radi učtivosti.

B. po tankoj lozi potječu od gotovo svih dubrovačkih vlasteoskih obitelji, kao: Bobali, Bosdari, Ghetaldi, Gozze, Menze, Nale, Pozza, Proculi, Saracca, Sorgo i t. d.

Grb je vlasteoske grane isti, samo nema margrofovske krune.

BONAČIĆ (BONACCI I DOBRANIĆ)

Stara porodica otoka Brača, podrijetlom, po svoj prilici, od plemena Krstića. U župskim knjigama u Bobovišću često se spominju: Krstulović, zvan Bonačić, K. ili Bučić, a katkad i B. ili Bučić. Bonačići u grbu imadu nad drvom jednu zvijezdu, dok Bučići imadu tri zvijezde.

Iako od starine plemići, B. nisu bili članovi bračkog plem. vijeća.

Kao Dobranić ili Dubranić spominju se B. već prije 1583. god. (CA. OB.)

Braća Ivan i Petar, sinovi Jurja B., bili su još prije 1716. g. primljeni u skradinsko plem. vijeće. (CA. OB. i MHJ. XI.)

U Splitu i Milni žive B. s raznim nadimcima, kao B. de Proti (trgovci M. i P. B. i drugi u Splitu), B.

Matijajurjević (iz obitelji pok. Nade, pom. kapetana i načelnika Milne žive njegove kćeri: Ercilija pl. Krstulović u Americi, Gracija pl. Cipci, u Splitu i Evelina pl. Senković-Švarčić u Milni), zatim B.-Sorgo i B.-Mandinić.

Od skradinskih B. izravno potječu danas pisani Bonacci i Bonačić:

Mate, trgovac u Jelsi i sinovi mu: don Ivan, župnik u Jelsi; Juraj, kapetan korvete jug. ratne mornarice i Antun, bank. činovnik.

Od Matina brata † Bože, učitelja i Vilme Wenssel potječu:

Dr Ivo, bank. ravnatelj u Beogradu i sin mu Branko; Frano, čin. minist. pošta i telegr. sa ženom Katom rođ. pl. Jakša; Stjepan, pošt. činovnik; † David i sin mu Božo; Silvestar (Dubravko, »Čiko«), vrstan slikar mora; mr. ph. Dalibor; Vilko, graditelj i ing. Boris Juraj.

Od drugog M. brata † Ivana potekao je mr. ph. Ivan, ljekarnik u Jelsi.

Dubravko (Silvestar), kanonik hvarske biskupije, na Visu i † Juraj, svećenik, braća su gore spomenutog M.

Jerko, drugi sin Ivana B., koji je g. 1716. bio primljen u skradinsko plem. vijeće, bio je biskup šibenski. Umro je g. 1762., a sahranjen je u šibenskoj katedrali.

Franjo B., svećenik na Braču, bio je pisac, a umro je 1788. g.

BORELLI VRANSKI

Podrijetlom Normani iz Beneventa u južnoj Italiji, gdje su se zvali Borel, Burel, Borelli, Burelli i Borely. Jedna grana B. prešla je oko g. 1281. u Bolognu, a od ove grane potječe i dalm. grana B. Prvi poznati B. u Bologni bio je Jubertin, g. 1281.

Osnivač dalm. grane B. bio je Bartolomej (* 1673. u Bologni — † 1736. u Kninu), mletački general i zapovjednik kninske tvrđave.

Mlet. vlada podijelila je 27. IX. 1752. naslov grofa Vranskoga (conte di Vrana) Franu B. († 1762). Njegov sin Andrija bio je primljen u zadar. plemstvo 20. VII. 1796. (H. AD.) Andrijinom sinu Franu potvrdila je Austrija plemstvo 25. III. 1822., pra-

vo na Vranu 22. IV. 1823., naslov »conte« 4. III. 1848., a pridjevak »Vranski« 27. III. 1882. (F. AÖ.)

Rodoslјed od Bartola († 1733.) i njegove žene Marije * Torrecremata: Frane (* 1704.—† 1762.), ž. Franica * pl. Nassi (Naši), zadar. vlast.: Andrija (* 1758.—† 1815.), ž. Anđela * pl. Rossi iz Šibenika: Frane (* 1810.—† 1884.), prijatelj bana Jelačića, g. 1841.-3. načel. Zadra, a g. 1848. zapovj. nar. garde. Politički protivan sjedinjenju Dalmacije s Hrvatskom. Za Dalmaciju je tražio autonomiju u slavenskom duhu. God. 1851. oduzela mu je austr. vlada Vranu, ali mu je nakon tridesetgodišnje parbe vratila. Od njega i ž. Antonije * pl. Cattani-Jorgietti iz Splita potekli su:

M a n f r e d (* 1836.—† 1914.) se isticao u polit. i kult. životu Dalmacije, bio je zastupnik u dalm. saboru i doživotni član gospodske kuće u Beču. Umro je bez potomaka.

A n d r i j a (* 1839.—† 1919.), ž. Antonia * Salghetti-Drioli: Frano (*1873.), ž. Darinka * vit. Strmić Križevdolska (Valcrociata-Kreutzenthal): 1. Antonijeta i 2. Eleonora, žive u Zadru, talijanski su podanici, te im je Italija potvrdila naslov conte 4. X. 1926. i 15. II. 1928. (L. O. N. I.)

H u b e r t (* 1854.—†1938.) već se od mladosti isticao u buđenju narodne svijesti u Dalmaciji. G. 1884. osnovao je u Zadru »Hrvatski Sokol«. God. 1892. — 1914. bio je načelnik Biograda, stare prijestolnice Hrvatske, koga je podigao iz ruševina i ukrasio velikim parkom. Njegovim nastojanjem počelo je presušivanje vranskog blata i sagrađena je luka i vodovod u Biogradu. Od njega i ž. Karmelite * pl. Alačević potekli su: 1. Manfred (* 1888.), ž. Julija * pl. Arneri: a) Mirko, b) Mladen i c) Fedor; 2. Anka, m. dr. Ante pl. Cerineo i 3. Folko (* 1891.), ž. Marija * Brilli: a) Vesna, b) Zoe i c) Igor (*1925.)

H u g o (* 1858.—† 1937.), učestvovao je sa svojom braćom u svim narodnim borbama, otkrio je rimski vodovod iz Vrane za Zadar i Biograd i njegova je zamisao obnova toga vodovoda. Od njega i ž. Eveline * pl. Alačević potekli su: 1. Vanda, m. ing. Jerko pl. Alačević, sveuč. prof.; 2. Zoe, poznata hrv. slikarica, m. Ermenegildo pl. Alacevich de Cinque, potpuk. i 3. Malvina u. Korolija.

A l f o n s (* 1861. — † 1934.) uvijek je bio uza svoju braću u narodnim redovima.

(Dopunio podatke Kazimir Perković, čuvar starina u Biogradu na moru.)

BORIČEVIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 19. VII. 1652. Gašparu i sinu mu Jurju B. (VAZ. II. 1926.), a proglašeno na hrvatskom saboru u Varaždinu 11. VIII. 1655. (B. SN.) (Original povelje izgorio u 18. v., a g. 1740. povjerenstveno je ustanovljeno, da su podaci na ostacima ove povelje jednaki upisu u zapisniku hrv. sabora od 11. VIII. 1655.)

B. bili su službenici grofova Erdedija, ali se prije g. 1659. ne spominju među plemićima Cvetkovićima. (VAZ. II. 1926.)

Petar pl. B.-Rakovečki iskazao je svoje plemstvo

u srijemskoj županiji 1. VI. 1837. po svjedodžbi zagrebačke županije od 17. IV. 1837. (L. MP.)

Danas žive djeca Petrovog sina Slavoljuba (*1841. —† 1924.) i žene mu Elizabete *Jurše: I. Robert, ž. Katica *Mukica; II. Đurđa, III. Ivan i IV. Dragan. (Grb po opisu orig. povelje.)

BORKOVIĆ DOMAGOVIĆKI
(od roda Domagović)

Praplemstvo (hrvatsko) od roda Domagovića, kome su dane i potvrđene darovnice kraljeva Karla Roberta 1327. g., Sigismunda 1405. g., Ferdinanda II. itd. Domagovićke su porodice bile proglašene na hrv. saboru 1745. g. (B. AK. i B. SN.)

Ovoj je porodici pripadao fra Martin B. de D. koji je 1662. g. bio general pavlinskog reda, a 1667. —1687. zagrebački biskup. (B. AK.)

BOROEVIĆ I. OD BOJNE.

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »od Bojne« podijeljeno 2. V. 1905. Svetozaru B., pukovniku. (KB. MN.)

Promocija za komtura reda Marije Terezije 16. III. 1917. istoga Svetozara. (F. AÖ.)

Svetozar pl. B. od Bojne (* 1856. u Mečenčanima kod Kostajnice — † 1920. u Austriji); proslavio se u svjetskome ratu g. 1914.—1918. kao veliki vojskovođa (maršal) braneći se u mnogim bitkama na Soči protiv premoćnije talijanske vojske.

Danas živi: Leontina udova Svetozara pl. B. od B. (G. 1801. plemstvo (austr.) s pridjevkom »von Säbelfeld« bilo je podijeljeno jednom Boroeviću, kapetanu u m.) (MM. ÖAe.)

BOROEVIĆ II.

Plemstvo (austr.) podijeljeno 16. III. (3. V.) 1917. Nikoli B., pukov. u m. (F. AÖ.). Nikola je brat maršala Svetozara pl. B.

Danas žive njegovi potomci: 1. Ema, m. Andrija Kofoi, u Berlinu; 2. Nikola, ing., u Beču i 3. Juraj, u Berlinu.

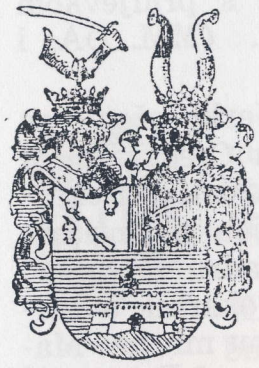

BOROTA I. BUDOBRANSKI

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Budobranski« podijeljeno 1. IX. 1854. Simonu B., kapetanu. (B. AK.)

Danas žive od Simonova unuka Aleksandra (*1861.— † 1924.) i ž. † Pavle * pl. Soretić: 1. Branka u. Borić; 2. Bojana u. Lukšić; 3. Gojko (* 1897.), major jug. voj.; 4. Paula u. Vranić; 5. Teodora u. pl. Farkaš; i 6. Milica u. Kraus.

BOROTA II., TRSTENIČKI

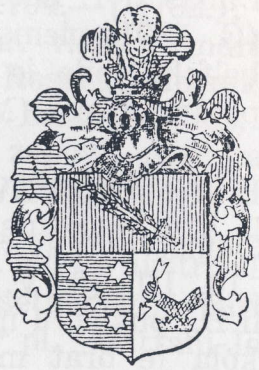

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Trsteničkі« preneseno 8. III. 1888. s Mojsije pl. B., poručnika u m. na Simona B., kr. savjetnika i ženu mu Suzanu rođ. Thomann i djecu Livija i Vladimira (B. AK.)

Danas žive: Livije (u Madžarskoj), Vladimir, ban. savjetnik u m. u Zagrebu i Emil, general u m. u Budimpešti.

BORZATI LÖWENSTERNSKI

Plem. porodica podrijetlom iz juž. Tirola (Trento). Sinovi Josipa B. Ivan Krst., mjenjač u Mlecima i Antun, ljekarnik u Trentu, dobili su 21. VI. 1735. plemstvo sv. r. c. s pridjevkom »od Löwensterna«. (MM. ÖA. i H. AD.)

Antonov unuk Jerko oženio se Anom pl. Coppe iz Cresa. Sinovi Jerkovi bili su: Justin, ljekarnik u Cresu oženjen s Anticom Milić, Ivan Krstitelj liječnik u Zadru i Jakov.

Kod nas su živjeli i žive: † Nade, ljekarnik u Milni i žena mu Eugenija * Vuletin, sin mu mr. ph. Mario, apotekar u Milni sa ženom Danicom * Babarović i djecom Božom i Marijom.

BOSCHI (Boski)

Stara pl. porodica podrijetlom iz Katalonije, gdje se zvala Vosque i del Vosque. Za španjolske vladavine u kraljevini obiju Sicilija prešla je u Italiju, a g. 1600. jedna je grana odatle prešla u Dalmaciju. (BASG.)

Antun, sin Ivana sina Angela, oženio je g. 1781. Katu pl. Geričić (Ghericeo) od roda pl. Tolentića.

Antunov brat Grgur prešao je na Hvar. Braća Antunova i Grgurova bili su Jerko i Stjepan. Antunov praunuk August iselio se u Padovu i potomci njegovi žive u Italiji.

(Grb sicilijanskih B.: razdijeljen vodoravno, gornje polje crveno, donje zlatno, motiv u naizmjeničnim bojama štita.)

U Dalmaciji žive B. pod imenima Boški i Boschi.

BOŠNJAK ili BOŠNJAKOVIĆ

Plem. list i grbovnica podijeljeni 25. I. 1556. (L. MP.)

B. živeći u Gradecu u križevačkoj županiji dokazali su svoje plemstvo g. 1752. pred hrv. saborom izvodeći svoje rodoslovlje od Lovra B., koji se spominje g. 1500.—1522. (B. SN. i L. MP.)

Ivan B. ili B., podbilježnik virov. županije i njegov sin Roko, iskazali su svoje plemstvo u požeš. žup. 24. XI. 1823.

svjedodžbom križev. žup. od 25. XI. 1822. i grbovnicom od 25. I. 1556. (L. MP.)

Rok B. ili B. plem. sudac i prisjed. virovit. županije iskazao je svoje plemstvo 17. II. 1845. (L. MP.) (Grb — AKC.)

BOŠNJAKOVIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 15. I. 1596. g. Ivanu Salaju (Salay), ženi Katarini * Vokševićevoj i šurjaku mu Nikoli Bošnjakoviću. Plemstvo proglašeno u hrv. saboru dne 4. XI. 1596. g. Izvor. povelja u zbirci Jug. akad. u Zagrebu. (B. AK.)

U Sarajevu živi dr. Bošnjaković, odvjetnik, a u Zagrebu Lidija Bošnjaković, profesor.

BOŽIĆ I.

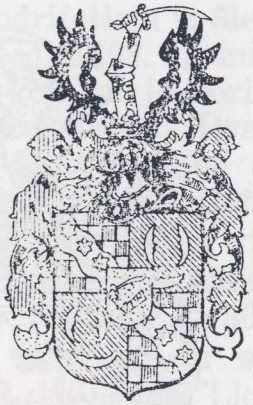

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 28. X. 1793. Marku, Silvestru i Antunu B., Markovoj ž. Ani Mariji * pl. Relković Ehrendorfskoj, Silvestrovoj ž. Ani * Marinković i djeci Ladislavu, Kuzmi, Mateju, Marku, Jurju i Tereziji, Antunovoj ž. Katarini * Vorgić i djeci Albertu i Mariji. (B. AK.)

Danas žive u Svinjarevcu kod Vukovara potomci Markova sina † Mate i njegove žene † Marije * Šokčević: I. Damjan (* 1884.), ž. Ljubica * Stefanović: Duško (* 1921.); II. Stjepan (* 1887.), ž. Marija * Brizanac: Mato (* 1917.); III. Ivan (* 1895.), ž. Dragica * Kušić: Ivica (* 1926.) i IV. † Kuzman, ž. Eva * Pinterović: 1. Filip (* 1902.), ž. Marija * Jagrić: a) Petar (* 1923.) i b) Dominik (* 1927.), 2. Alojz (* 1908.), 3. Tomislav (* 1910.), ž. Marija * Grubanović: Josip (* 1937.) i 4. Andrija (* 1921.).

BOŽIĆ II.
(Bosits)

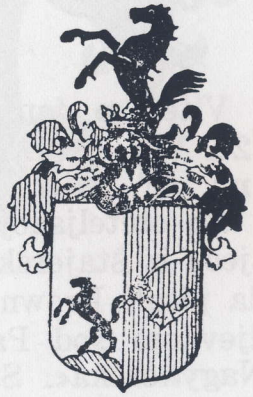

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 10. VIII. 1843. Nikoli B., majoru. (B. AK.)

Nikola pl. B. služio je u svjetskom ratu kao kapetan u austro-ugarskoj vojsci.

BRAJKOVIĆ I.

Vrlo stari plemići iz Poljica od plemena Miroslavić. G. 1420 spominje se kapetan B., »de Policio«. (P. PP. i LI. MIT.)

Grb po knjizi grbova iz početka XIX. v. iz zbirke Lj. Gaja u sveuč. biblioteci u Zagrebu. (B. AK.)

Martin B. bio je biskup senjski (1700.—1703.), poslije biskup zagrebački (1703.— 1708.). (B. AK.)

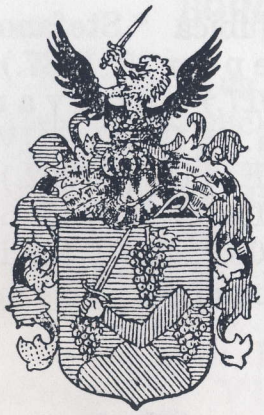

BRAJKOVIĆ II.

Turopoljski plemići.

Plemstvo podijeljeno 9. V. 1664. g. Ivanu B. i sinovima mu Nikoli, Matiji i Ivanu; proglašeno na hrv. saboru 6. XI. 1668. (L. T.)

Danas žive u Turopolju kao Brajković-Klarić i pripadaju turop. plem. zajednici.

BRAUN

Viteštvo (austr.) podijeljeno 24. VII. 1871. Ivanu B., kapetanu. (F. AÖ.)

Po obiteljskoj tradiciji B. potječu iz Štajerske, te su se nekada pisali Brown i Braun, s pridjevkom »od Patersecka« i »od Nagykeréka«. Stari grb obitelji B. dopunjen je, navodno, samo psom u nakitu novoga grba.

U Zagrebu živi T r u d e pl. Braun, slikarica.

BRČIĆ GORNJOSELSKI

Stara plem. obitelj iz okoline Zadra.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 1. VIII. 1569. Ivanu B., kapetanu. (DAZ. akt br. 200/33.)

Ivanu B. (* 1785.—† 1855.), biskupu šibenskom dana je 5. VIII. 1846. od

ministarstva unutarnjih poslova potvrda (austr.) staroga grba, koji je prikazan. (H. AD.)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Gornjoselski« podijeljeno 10. IV. (2. XI.) 1896. Antunu B., predsjedniku viš. zemalj. suda u Zadru. (F. AÖ.)

Od Antuna pl. B.-G. (* 1825.—† 1900.) i žene mu Elizabete * pl. Nakić-Vojnović potekao je † Ivan pl. B.-G., savjetnik namjesništva u Zadru. Danas živi Mihajlo pl. B.-G., sin spomenutog Ivana, koji po tankoj lozi potječe od plem. obitelji: Alberti, Dominis i t. d. Jedna grana pl. B. živi na Rijeci.

BREBRIĆ

Plemstvo turopoljsko g. 1560. u obnovi turopoljskog bratstva spomenuto po Petru B. iz Dragonošca. Isti P. spomenut je i u drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. (L. T.)

B. živu i danas u Dragonošcu.

BREZOVEČKI

Stara hrvatska plemićka porodica. Pripadala je plemstvu zagrebačke županije. (v. G. H. I.-4. i L. V. 11.-12.)

Grb po pečatu s inicijalima Mirka B. iz g. 1774. u Državnom arhivu u Zagrebu. (B. AK.)

Danas živi Ladislav pl. B., tipograf u Zagrebu.

BRIGLEVIĆ

U II. darovnici kr. Ferdinanda I. od 11. V. 1560. za Turopolje spominje se Tomo B. iz Kurilovca, gdje se B. spominju već i g. 1513. i 1550., a poslije u Kušancu, Maloj Gorici, Kobiliću, Donjoj Lomnici i Kurilovcu. (L. T.) (Grb po B. AK.)

Od Josipa pl. B. potekli su: I. Ladislav (* 1873.—† 1932.), turopoljski župan (comes) od godine 1927. do 1932. i njegov sin V l a d i m i r (* 1892.), turopoljski župan (comes) od g. 1932. do g. 1935. i II. J o s i p, ž. Dora * pl. Pogledić Kurilovečka: 1. J u r a j, ž. Danica pl. Mirenić Kobilička i 2. K a z i m i r.

Po turop. selima žive i drugi pl. B. kao posjednici.

BRITVIĆ (BRITVICZ)

Praplemstvo podrijetlom iz Šleske (Britvitz). God. 1208. spominje se Gothard, koji se je borio protiv Saracena u Palestini. Dvanaest je godina bio zarobljen u Tripolisu. Praunuk njegov Götz uzvišen od Konradina III. na viteza. Petar B. borio se pod Maksimilijanom I. u Friaulu. U 30-godišnjem ratu raštrkali su se članovi obitelji B. kojekuda. Lionel B. dobio je od kralja Matije II. potvrdu plemstva 1609. g. (Orig. povelja kod obitelji u Osijeku.)

Britvići žive u Osijeku kao obrtnici.

BUBNA- LITTITZ

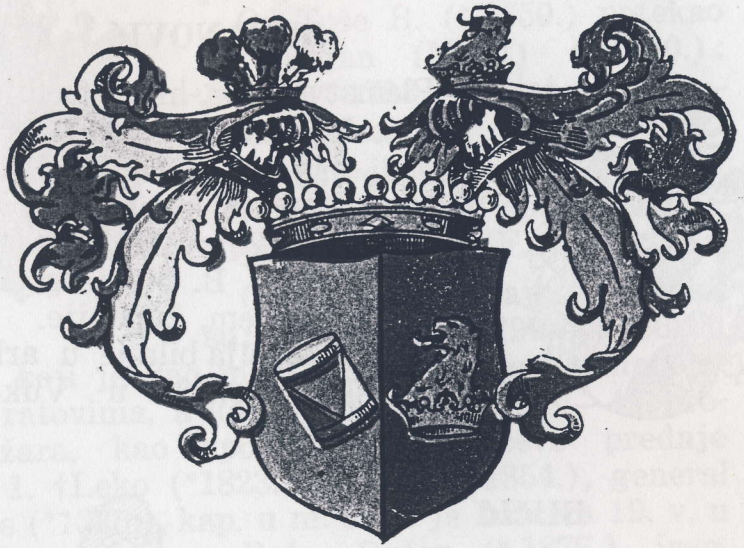

Staro česko plemstvo iz plemena Warlich-Bubna poznato već g. 1421.

Barunski naslov dobili su B.-L. 8. XI. 1629.

Grofovski naslov podijeljen je u Beču dne 18. VII. 1644. Henriku, Ivanu, Kunu i Jaroslavu B.

Ugarski indigenat (bez virilnog prava) dobio je g. 1840. Karlo grof B.-L. (Gornji navodi po C. AU.)

Od grof. grane potječe dr. E g o n grof B.-L., ž. Lenke * Schäffer, u Osijeku. (A. G. gf. 1938.)

Na dobru Frauenhof kod Maribora žive potomci O t o k a r a bar. W.-B. (jedna grana baruna B.-L.) Ž d e n k a (* 1865.) udova Karla bar. Eggera, vla-

stelina Lindenhofa kod Maribora; Franjo (* 1899.) i Herman posth. (* 1901.), sinovi Otokarova sina Hermana (* 1869. — † 1901.).

U Češkoj žive još i danas plemići i baruni B.-W.

BUBANOVIĆ

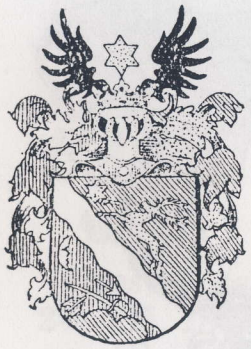

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 26. VII. 1792. Tomi B., računovođi srijem. županije. Proglašeno u skupštini srijem. županije u Vukovaru 20. VIII. 1794.

Isti Toma B. bio je g. 1814. podžupan srijem. županije.

(Izvor. povelja bila je u arhivu srijemske županije u Vukovaru.) (B. AK.)

BUČIĆ

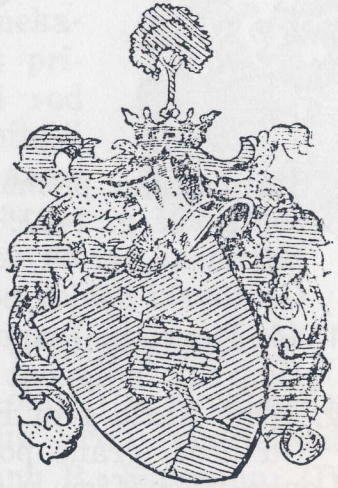

Stara plemićka porodica otoka Hvara. (H. AD., kao i grb.).

Danas žive: potomci četvorice sinova Petra (* 1791.— † 1847.) i žene mu Katice * vlast. Jakša: I. od † dra. Grge (* 1827.) i ž. Klotilde * Nani: 1. Jelena; 2. Jozica, m. Nado vlast. Saracca; 3. File, m. † Baumeister; 4. † Ivan: Grgo; 5 † Petar: potomstvo i 6. Kate, m. † Josip pl. Machiedo. II. od † dra. Ivana Ante (* 1831.) i ž. Marije * pl. Bersa: 1. Anđelina i 2. † dr. Petar, ž. Rita * pl. Paitoni (Payton): dr. Ante (* 1894.); III. od † dra. Tome (* 1834.) i ž. Margarite * pl. Duboković: 1. Antonijeta i 2. † Kate, m. † dr. Petar Kasandrić i IV. od † Vjekoslava (* 1838.) i ž. Marijane * pl. Machiedo: 1. Petar (* 1864.), ž. Ana Marija * Grosceta: a) Marija i b) dr. Vjekoslav; 2. Katica, m. Maroević; 3. Rozina, m. Pojani; 4. Vjekoslava, m. dr. Vjekoslav pl. Boglić; 5. Remigije (* 1874.), ž. Mandica * Gamulin: a) Smiljana i b) dr. Vjekoslav (* 1911.); 6. Joakim (* 1876.), ž. Amalija cont. Mattiazzi; 7. Jozica; 8. Jerko (* 1886.), ž. Milka * Matavulj: Jelka.

BUDISAVLJEVIĆ I. PRIJEDORSKI

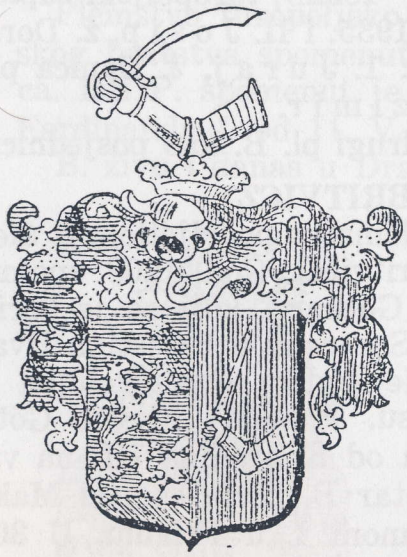

B. stara su lička porodica doseljena u 15. v. iz Crne Gore. Prema obiteljskom rodoslovlju potekla je od Budiše (g. 1440.) pak se po njemu nazvala Budisavljević.

Od Toše B. (* 1650.) odvajaju se dvije porodice. Od sina Bojana (* 1680.) potekli su pl. B. II., a od drugog sina Manojla (Mane) (* 1684.) ovi pl. B. I.

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Prijedorski« podijeljeno 26. VII. 1787. Marku B., potporučniku ličke graničarske pukovnije. (B. AK.)

Manin sin Marko imao je dva sina: Tomu (* 1759.), protu i Filipa (* 1764.), kapetana, po kojima se ova plem. porodica podijelila u dvije grane. Od Tome potekao je Dane (* 1779.), prota: A. Budislav (* 1802.), B. Marko (* 1804.) i C. Pilip (* 1817.). (Potomstvo Marka i Pilipa nije poznato.) Od Budislava (Bude) potekli su: Emanuel (Mane), Stanko i Budislav (Bude), po kojima se ova grana podijelila u tri ogranka:

I. Od Emanuela (* 1836.—† 1903.), dvor. savjet. kod namjesništva u Zadru, potekli su: 1. Vladimir (* 1864.), jugosl. generalni konzul u Grazu: dr. Mane, liječnik i sin mu Vojo, u Vršcu i 2. Stevo, obl. direktor pošte, ž. Slavka * pl. Krstelj, sin Mane (* 1897.),u Zagrebu. Ova grana je katolička.

II. Od Stanka (* 1839.—† 1907.) potekle su: 1. Ema (†1937.), m. Josip pl. Jareb Jadranski, major u m.; 2. Štefanija, m. Karlo Čibić, kap. fregate u m. i 3.Hilda, m. Herman Schön-Tot, puk. u m., u Beču.

III. Od Budislava (Bude) (* 1843.—† 1919.), vel. žup. i književ., ž. Ermina * Albrecht: 1. Minka, m. D. pl. Prica, jug. admiral u m.; 2. dr. med. Julije, sveuč. prof. u Zagrebu i poznati kirurg, ž. Diana * Obexer: a) Jelka i b) Ilza; 3. dr. Srđan, odvjetnik i istaknuti političar i 4. Mira udata pl. Kussevich.

Od Filipa, kapetana potekao je Lazo, koji je prešao u Podlapac. priženio se u kuću plem. Holjevac i pokatoličio se, ž. Matija * pl. Holjevac: Marko († 1895.): I. † Mato: 1. Pero i 2. Milan; II. Adam (* 1858.): Mijo (* 1881.), čin. ravnateljstva nadbiskupskih dobara u Zagrebu, ž. Marija * Skrbin: 1. dr. iur. Adam (* 1905.), ž. prof. Danica * Janković i 2. Josip (* 1908.), pravnik, ž. Blanka * Paulin; te III. Nikola: Josip.

BUDISAVLJEVIĆ II.

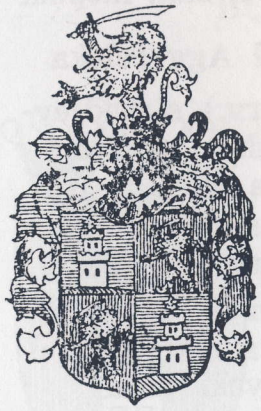

Ova je pl. porodica istog podrijetla kao i pl. porodica B. I.

Od Toše B. (* 1650.) potekao je: Bojan (Mijat) (* 1680.): Jovan (* 1713.): Mijat (*1756.—† 1844.), major.

Plemstvo (austr.) podijeljeno 31. XII. 1838. spomenutome Mijatu, majoru. (F. AÖ.)

Od Mijata, majora potekli su: Bude (* 1790.—† 1862.), general, koji je kao mlad časnik vojevao u napoleonskim ratovima, a kao pukovnik g. 1848.—49. protiv Madžara, kao zapovjednik Jelačićeve prednje vojske: 1. †Leko (*1823.): †Mane (*1854.), general i 2. Bude (*1835.), kap. u m. živio je koncem 19. v. u Invalidskom domu u Beču: Dušan (* 1877.), insp. drvne industrije »Šipad« u Drvaru, ž. Leontina: Lija, stud. filozofije u Zagrebu; II. Dane (* 1802.): † Jovo (* 1844.): 1. Bude (* 1872.), 2. Milan (* 1874.) i 3. Petar (* 1877.)

BUGARIN SOKOLPLANINSKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Sokolplaninski« podijeljeno 30. VIII. 1874. Arsenu B., kapetanu. (F. AÖ.)

Od Arsena pl. B.-S. i žene mu Marije * Domac potekli su: I. † Emil, potpukovnik, ž. Darinka * Pevalek: Aleksandra, m. ing.

Ivo Rittig; II. Ljuba ud. Soukup; III. Melanija ud. Rossi i IV. Darinka, m. Ivan Marjanović, ban. inspek.

BUJANOVIĆ od Agg-Teleka

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »od Agg-Teleka«, podijeljeno 3. I. 1783. Ivanu B. i njegovim sinovima Jakobu, Vinku, Karlu, Luki i Ivanu. (B. AK.).

Dr. theol. Ivan B. (* 1852. u Drenju), bio je sveuč. prof. u Zagrebu i bogoslovski pisac.

BUJAVEC (BUJAWECH)

Plem. list i grbov. podijeljeni g. 1578. Jurju B., »vojvodi« u Ivaniću. (B. AK.). (Izvornik povelje kod obitelji u Ivaniću.) Po B. AK. danas se obitelj B. nazivlje Bunjevac.

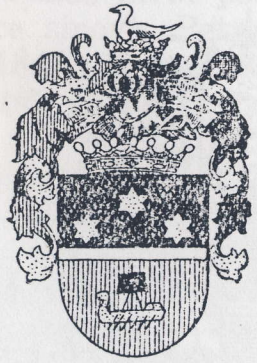

BUKOVIĆ (BUCOVICH)

Barunstvo (austr.) podijeljeno 14. XII. 1891. (9. II. 1892.) Augustu B., poručniku bojn. broda. (F. AÖ.)

Danas žive: 1. Mario (* 1884.) i 2. Karlo (* 1885.) sinovi Augustovi.

BUNJEVAC JAŠKOVAČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 16. X. 1808. Filipu B., građaninu grada Karlovca i njegovim sinovima Ivanu, Filipu, Tomi, Josipu, Maksu, Stjepanu i Ljudevitu. (I - P. KK., grb po B. AK.)

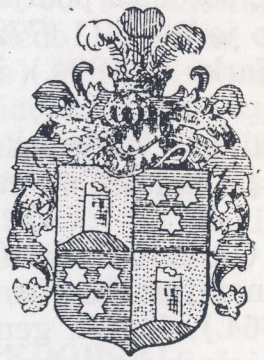

Josip pl. B. (* 1797.—† 1868.) istaknuo se je u ilirskom pokretu, osobito g. 1848. kao četovođa u Gorskom kotaru i na Rijeci.

Danas žive: Olga, udova †Vladislava: 1. Ivana pl. Türk; 2. Stefanija barunica Aichelburg; 3. Ana Neuberg; 4. Katarina Wieser; 5. Olga barunica Hunoldstein i 6. Elizabeta barunica Hunoldstein.

BURATOVIĆ FLAGGENTREUSKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Flaggentreuski« podijeljeno 5. VI. 1838. (28. VII. 1839.) Vinku Buratoviću, kapetanu bojnog broda i pukovniku. (H. AD.)

Vinkov sin Ivan kao zapovjednik austr. ratne eskadre spriječio je g. 1848. predaju ove eskadre mletačkoj pobunjeničkoj vladi. Umro je u Trstu g. 1849. kao kontradmiral.

B. podrijetlom je bračka obitelj.

BURGSTALLER REMETSKI

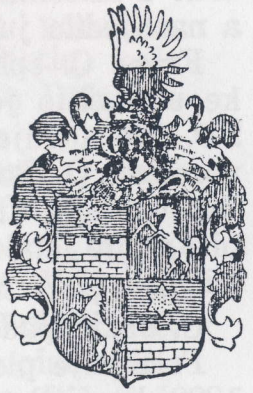

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Remetski« podijeljeno 28. VIII. 1890. Franji B. i njegovim zakonitim potomcima.

Proglašeno 9. XII. 1892. na skupštini zagrebačke županije u Zagrebu. (B. AK.)

Dr. inž. Franjo B.-R. (*1835.— †1911. u Zagrebu) bio je sveučilišni profesor i predsjednik stola sedmorice u Zagrebu.

Danas žive: Janko, ž. Dragica * Tkalčić.

BUSAK

Turopoljska plemićka porodica, koja se u 18. v. spominje u Cerovskom Vrhu i Hrašću.

Plem. porodica B. pripada i danas turopoljskoj plemićkoj zajednici.

BUŠIĆ GORNJOCELINSKI I GJUREKOVAČKI

Plemstvo (turopoljsko) spomenuto g. 1500. u Mraclinu i g. 1538. u Obrežu.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno g. 1580. (Porodični podaci).

Baltazar B. bio je g. 1770. vijećnik banskog stola.

Danas živi u Zagrebu Tomislav pl. B., sin Mirka, vlastelina i podžupana zagr. županije, posljednji član ove stare plem. obitelji. (Grb po pečatu Franje B. iz g. 1695. u Drž. arh. u Zagrebu. B. AK.).

BUZLETIĆ zv. PORTADA

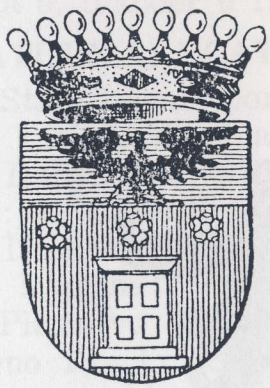

Stara dalm. plem. porodica. Po »Blasone genealogico di tutte le famiglie nobile della citta di Pago«, 1784. od Marka Lovra Rujića, ova je obitelj u 17. v. došla na Pag iz Novigrada na moru, gdje se zvala Buzletić (il sec. XVII. prevene de Novegrade dove ancora existe un ramo de questa famiglia, il suo nome fu Busletich).

Dužd Paolo Renier, podijelio je u Mlecima 20. VII. 1780. braći Matiji i Nikoli P. iz Paga, kao i njihovim zakon. potomcima naslov mlet. »conte«. U paškovijeće P. su primljeni dne 3. IV. 1787. Austr. vlada je priznala dne 29. XI. 1826. plemstvo i naslov »conte« samo Nikoli P. (H. AD.) Josipu (*1852. u Pagu), sinu Josipa Lovra i Antice rođ. Donadić, talij. optantu u Zadru i njegovim muškim potomcima priznala je talijanska vlada g. 1927. naslov conte. (L. O. N. I.)

Iz braka ovog Josipa konta P. s Elenom * pl. Slavić (Rossignoli) potječu: Josip (*1882.), Renato (*1894.) i Gvido (*1898.).

Na Pagu žive P. kao seljaci i obrtnici.

CAMBI

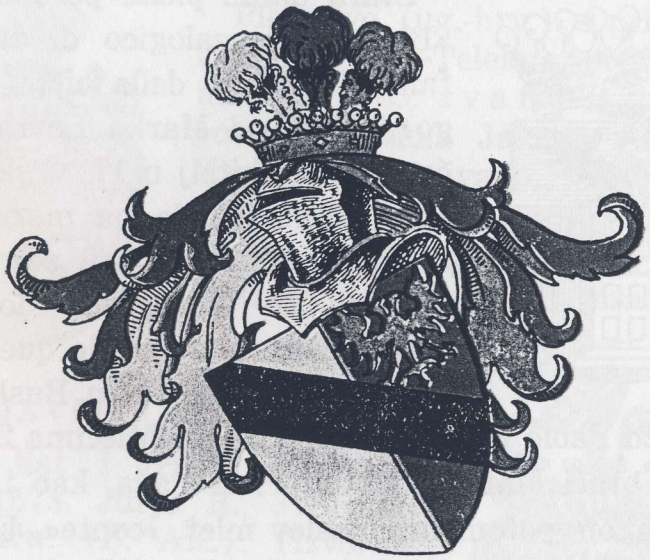

Stara plem. porodica podrijetlom iz Firenze. G. 1347. spominje se Neri C., od kojega je potekao Franjo Filip C., član vrhovnog vijeća Visokih Priora firentinske republike. Spomenuti Franjo dobio je naslov pal. grofa od bizantijskog cara Ivana Paleologa, kad je ovaj boravio u Firenzi, dopustivši mu diplomom upotrebu bizantijskog dvoglavog orla u grbu. (P.-V. PK., H. AD.)

Kad je pala 1497 firentinska republika, bila je porodica C. prognana iz Firenze, te je stupila u službu mletačke republike. U mlet. republici C. su bili grofovi (conte). Jedan C. nastanio se u Splitu, a njegov brat u Mlecima. Splitska je grana naskoro izumrla, a naslijedila ju mletačka. (P.-V. PK.)

Frane C. splitski vlastelin u službi mlet. republike utemeljio je g. 1566. Kaštel Kambelovac (MF. SD. 206.), gdje su i danas (kao i u Muću) posjedi porodice C. Petar C. bio je mletački vojskovođa i zapovjednik Vrgorca, gdje je i umro 1768., a osobito se je istaknuo zauzećem Imotskoga i borbom u Ulcinju (LV. MD. I., 450.)

C. su pripadali splitskom vlast. vijeću. (H. AD.)

Priznanje plemstva (od Austrije) dano je 25. III. 1822. braći Petru i Sebastijanu, sinovima Jerka. (H. AD.)

Kont. i pl. porodica C. živi danas u Splitu i to: od † Sebastijana i ž. Marije * vlast. Grisogono: Jerko, ž. Marijana * Ambrosini: I. Marija u. pl. Alačević; II. Sebastijan († 1904.), ž. Kasandra * vlast. Cindro: 1. ing. Jerko: Sebastijan, 2. dr. Augustin, 3. Arnolf, 4. Marija; III. Laura u. Friedl; IV. Franjo (†1925.); V. Ida u. Masovčić; VI. Irmina u. Savo; VII. Josip († 1924.); VIII. Lambert († 1930.) i IX. Ljubo († 1930.), ž. Marija * pl. Tadić-Vukoslavić: 1. dr. Kruno, liječnik, ž. Neva * pl. Duboković : a) Ljubo i b) Nenad; 2. Nadan, pravnik i 3. Marijana.

CAPKOVIĆ

Stara plem. porodica otoka Brača, pripadala je bračkom vlasteoskom vijeću, a spomenuta je u popisu plemića g. 1657. (CA. OB. i MHJ. XI.).

Stara im postojbina nije poznata, a žive danas u Pučišću na Braču i u Americi (kao iseljenici).

Grb C. nije poznat.

CAPOGROSSO (CAVOGROSSO)

Stara splitska plem. porodica, vjerojatno hrv. podrijetla, koja je za mlet. vladavine u Dalmaciji svoje prvotno ime (moguće Glavinić, Glavić, Glavina) promijenila u talijansko C.

Po Madirazzi (MF. SD., 167.) bili bi C. podrijetlom iz Bergama i bili bi sagradili g. 1513. Kaštelac na Meji. Ali ni u popisu splitskih plemića od sindika Giustiniana i Dieda iz g. 1553., niti u popisu plemića grada Bergama, niti u župskim knjigama u Splitu, a niti u popisu Jakoba Lombarda iz g. 1507. nema traga porodici pod imenom Capogrosso. C. nisu bili mletački plemići, jer je plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 19. I. 1593. Ivanu, Augustu i Jerku, te njihovim sestrama Mariji, Jerki, Jakobini i Jeleni. (H. AD.)

Kao plemići Splita dobili su 25. III. 1822. potvrdu plemstva (od Austrije) Nikola i Vicko, sinovi Jerka. (H. AD.)

Na temelju plemstva (ug.-hrv.) dobili su 12. XII. 1843. priznanje plemstva (od Austrije) braća Ivan i Jerko C., a Ivan je 27. VIII. 1869. dobio potvrdu (od Austrije), da je potomak braće C., kojima je g. 1593. podijeljeno plemstvo (ug.-hrv.). (F. AÖ.)

Iz ove porodice znamenit je bio slikar 17. v. Marko Capogrosso.

U povelji od g. 1593. C. je pisano Cavogrosso, u »Ogledalu« (Lj. O. 324.) Kavogrošić, a na ploči crkve sv. Klare Caputgrosso 1737. (Bul. 21.)

Danas žive posljednji potomci ove porodice i to: od † Janka pl. C. i ž. † Ljubice * Perković: 1. Petronila u. Gozzi (talijanska porodica) i 2. Vera Marija u. također u Italiju.

CATINELLI i CATINELLI-OBRADIĆ-BEVILAQUA

Stara plem. porodica. U naše se krajeve doselila koncem 18. v. iz Italije, a dijeli su u dvije grane: I. Catinelli-Obradić-Bevilaqua i II. Catinelli, baruni.

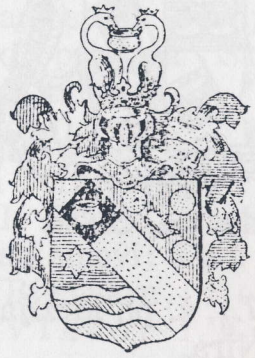

Grb. pl. Catinelli

I. grana:

Plemstvo (ugar.-hrvat.) podijeljeno 18. I. 1838. Sigfridu C., glavnom blagajniku požeške županije, njegovoj ženi Ivani * Hersching i djeci: Karlu, Maksimilijanu, Mariji, Apoloniji, Eleonori i Alojziji. (H. AD.)

Promjena prezimena C. u C. Obradić-Bevilaqua odobrena je 8. VIII. 1856. Karlu pl. C., nadsavjetniku zemalj. suda u Temišvaru (F. AÖ. i H. AD.), sinu Sigfrida sina dr. Ivana Antuna sina Ivana Krst. i Marije pl. Obradić-B., kćeri Ivana sina Ivana pl. Obradića iz Jelse na otoku Hvaru, koji je oslobodio Split od Turaka 1657., a 16. IV. 1660. mu je podijeljeno viteštvo sv. Marka.

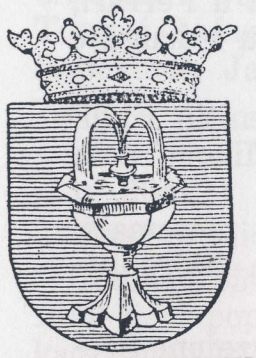

Grb pl. Obradić-Bevilaqua

Ovoj plem. porodici pripada Artur (* 1867.) kontradmiral jugosl. mornarice u m.

Grb. bar. Catinelli

II. grana:

Viteštvo (austrij.) podijeljeno 27. XII. 1854. Karlu C., britanskom pukovniku. (H. AD.)

Barunstvo (austr.) podijeljeno 6. X. 1901. (24. II. 1902.) Maksimilijanu vit. C., tajnom savjetniku i generalu u m. (F. AÖ.)

Od Karla pl. C. (* 1780. u Gorici), brit. pukovnika i njegove ž. Ane * pl. Gironcoli potekao je Maksimilijan bar. C. (* 1840.— † 1907.), ž. pl. Mrzljak: A l f r e d (* 1895.), ž. * Gasser: Nira.

CAVALIERI

Stara, znamenita porodica, podrijetlom sa Sardinije, poznata je već od 9. v. u više grana u Ferrari, Padovi, Comacchiu, Rimu, Resciutti, Cetu i drugdje (AAR.).

Svaka od ovih grana dala je znamenitih ljudi. Grana od Resciutte, koja je prešla u Milano, dala je slavnog isusovca oca Bonaventuru C. (* 1598. u Milanu, † 1647. u Bologni), znamenitog matematičara, prof. sveuč. u Bologni, izumitelja hidrauličkog tijeska i prijatelja velikog Galileja.

Njegov spomenik podignut je pred muzejem Brera u Milanu. Bonaventura Cavalieri je najbliži rođak predaka naših Cavalieri-a.

Jedan ogranak ferarske grane dao je Ivana C.

Njegovi su potomci (u Trentu) bili baruni od Eisensteina, baruni i grofovi Sv. rimskog carstva, grofovi od Langensteina (1589.) i t. d. (AAR.)

Naši C. potječu iz Centa u Ferrari. Pređi njihovi spominju se već g. 1263.

Galeazo C., dvoranik kardinala Salviata, postao je vitezom i grofom (Sacri Lateranensi Palatii).

Jedan ogranak ovih C., naslijedivši vitezove Terzani-Cremona, nazvao se je Cavalieri-Cremona, a Ivanu C.-C. dao je naslov grofa Franjo Farnese, vojvoda od Parme i Piacenze. (AAR.)

Iz ogranka pap. grofova C., po povelji Sv. Oca Pape Urbana IV. (AAR. i Stud. ar. storico, Roma).

potekao je Celso Vjekoslav C., a iz njegovog braka s Filomenom * Pilepić potekao je dr. iur. Celso Vinko C. (*6. IV. 1865. na Rijeci), jedan od naših najplodnijih pravnih pisaca i najuvaženijih pravnika. Celso Vinko C. postao je g. 1921. odjelnim predstojnikom za unutrašnje poslove kod bivše hrv. slav. zem. vlade u Zagrebu, g. 1922. pokrajinskim namjesnikom (AAR. i St. ar. stor., Roma), a 1923. predsj. upravnog suda u Zagrebu, koga je i organizovao.

Celso Vinko C. posljednji je muški potomak hrv. grane slavnih C.

Osim njega živi još njegova supruga Elsa * Horyna, kći dr. Stella, profesorica, ud. Zlatka Ubela, bivšeg jugosl. konzula u Pragu i njegov unuk Vladimir Ubel.

CEBOCI CEBOVEČKI

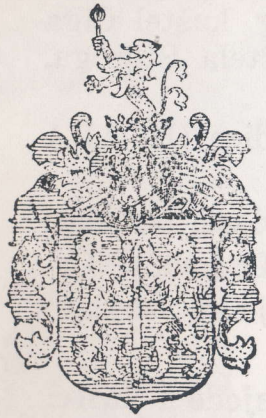

Praplemstvo (hrvatsko).

Ivan, posljednji Cebovečki dobio je od kralja Sigismunda i bana Hermana Celjskog na saboru u Costanzi g. 1401. povelju, kojom je njegova kći Jelena stavljena u muško koljeno (in sexu masculino). Muž ove Jelene bio je Pavao pl. Orehovečki. (Po izvještaju zagr. kaptola, koji je Jelenu g. 1415. uveo u posjed imanja njezina oca.) (Uvjerovljeni prijepisi povelja kod porodice u Bjelovaru.)

Porodica C. dijelila se u tri grane: 1. cebovečku, u Cebovcu, 2. gornjo-zagorsku i 3. križevačku. Cebovečka grana živi još i danas, a druga i treća izumrle

su još u 16. i 17. v. ženidbama i kupnjama C.-C. stekli su i druga dobra, kao Vinicu, Kalinovac, Završje, Prepuštovec, Martinec (gdje ih još ima), Borkovec i Ratkovec.

U 16. i 17. v. plemići C. isticali su se kao veliki suci, podsuci i svećenici. Tako je u 17. v. Gašpar bio veliki sudac varaždinske županije, Marko krapinski župnik, a Fileus prior krapinskog samostana. Juraj (* 1826.), vijećnik sudb. stola, kao pristaša Strossmayera bio je zastupnik na hrvat. saboru.

Od Franje pl. C.-C. i žene mu Franciske * pl. Kallay potekli su: I. prije spomenuti Juraj; njegovi potomci žive u Cebovcu i Košu i II. Franjo, vlastelin borkovečki i ratkovečki; njegovi su sinovi: Janko, predsjednik okružnog suda u Bjelovaru, Božidar, posjednik u Ratkovcu, te Viktor i Eduard, u Borkovcu.

Pl. porodica C. bila je u srodstvu s ovim hrvatskim plem. porodicama: Orehovečki, Herković, Gubaševački, Fodroci, Galjuf, Plenar, Ožegović, Kallay, Tompić, Šafarić, Jurinić, Belošević, Raškaj, Branjug, Baneković, Jambreković, Jambrešić, Čačković, Horvat i dr.

CEKOVIĆ

Stari plemići iz Turopolja.

Godine 1554. spominju se kao »iobbagiones«, a 1632 g. u popisu domova spominje se Mihajlo C. kao »nobiles«. (L. MT.) U 17. v. spominju se u Dubrancu.

Danas C. žive u Turopolju i pripadaju turopoljskoj plemićkoj zajednici.

CEKUŠ (Czekus de Kún-Taplócz)

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Kún-Taplócz« podijeljeno 12. I. 1629. Andriji Cekušu i njegovoj braći Benediktu, Pavlu, Ivanu i Nikoli. (B. AK.)

Proglašeno 10. II. 1629. u skupštini županije gömörske.

Dragutin C. († 1891. u Zagrebu) bio je gradonačelnik Zagreba g. 1869.—1872., a poslije, do smrti, potpredsjednik banskog stola u Zagrebu.

Danas žive: Ivo pl. C., gimn. prof. u m. u Zagrebu: 1. dr. Dragutin, industrij. ravnatelj u Petrinji i 2. Jurica, priv. elektroinž. u Zagrebu

CELIĆ ili VALIČEVIĆ

U obnovi turop. bratstva g. 1560. spominje se Šimun C. iz Dragonošca. Taj Š. spominje se i u II. darovnici kralja Ferdinanda I. za Turopolje 11. V. 1560., a g. 1656. spominju kao C. ili V.

Pl. list i grbov. podijeljeni 10. X. 1659. Nikoli V. i njegovoj braći Jurju i Mihajlu, zatim Nikoli, Lovri i Matiji Deveriću, koji su pripadali plem. općini turopoljskoj, a proglašeni na hrv. saboru 8. I. 1660., i nanovo g. 1752. (L. T. i L. V., a grb po B. AK.)

C. pripadaju danas turopoljskoj plem. zajednici.

CELIO-CEGA (ČELIOČIĆ)

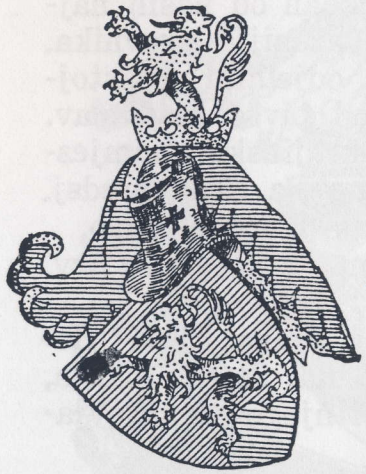

Praplemstvo (hrvatsko) spomenuto već u 12. v. Još prije g. 1200. ova je porodica pripadala trogirskom vlast. vijeću, a spominje se kao Zigis (Cigić?), Sciliocich, Scilochich i Scelocich (v. LI. RDC.), Čiliočić, Čeliočić, Čiločić i Čeločić i g. 1284. Celio (LI. MIT. 204.); g. 1311. C. zv. Zori i Sori (po Jurju), god. 1365.—1395. spominje se Ciga (Ibid. 357. i MHJ. X. 166.), a mnogo poslije Celio-Cega. Andrija Ciga, galijski nadžupan g. 1494. i vitez sv. Marka, utemeljio je 1487. g. kaštel Ciga (sic!), između Kaštela Novoga i Kaštela Staroga. (P-V. PK.)

Priča o rimskom podrijetlu ove porodice (H. AD.) izmišljena je u humanističko doba.

Iz porodice C. ženidbom su nastale vlast. porodice Celio-Doroteo (Dorotić), Celio-Lodi (Ludović), Celio-Morte, i Celio-Tavileo (Tavilić), koje su već davno izumrle. (H. AD.)

Porodica C. imala je svoje kuće, posjede i kaštel Ciga u Kaštelima, gdje i danas živi.

Među ostalim posjedima porodice C. bio je u njihovom »vječitom posjedu u muškom koljenu« i cijeli Radošić, na koga je kralj Ljudevit I. g. 1358. po-

tvrdio pravo Ugolinu, splitskom nadbiskupu i bratu mu Josipu. Od Josipovog sina Petra potekao je Matej, a od ovoga Pelegrina u. za Petra vlast. Ćipika, kojoj je kralj Sigismund g. 1397. podijelio pravo na ovaj posjed i u ženskom koljenu. (P-V. PK.)

Priznanje plemstva (od Austrije) dano je 28. X. 1823. Jerku, sinu Jakoba C.-C. u Trogiru. (H. AD. i F. AÖ.)

Danas žive: od trogirske grane Teodor, biv. general. ravnatelj salitrenih tvornica u Chile, u Zagrebu i njegov brat Anton, pomor. kapetan u Trstu; od kaštelanske grane: od † dr. Lovre i ž. Vilme * Aguessij: I. dr. Leonardo, banovinski liječnik u m., u Zagrebu, ž. Elizabeta * Jadresco: 1. dr. Leonardo, odvjetnik, 2. dr. Ivo, odvjetnik i 3. Vilma, m. dr. Kamilo pl. Farkaš, gradski fizik u Zagrebu; II. Ivan, bivši sreski načelnik u Dubrovniku: ing. Lovre itd.

CEPELIĆ
(Czepely)

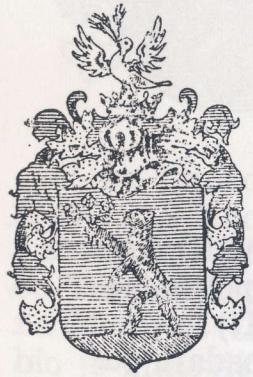

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 15. V. 1640. Jurju C. i njegovim sinovima Jurju i Pavlu. Ovjerovljeni prijepis povelje u Državnom arhivu u Zagrebu od 15. XII. 1936.

Danas se porodica piše Cepelić.

CERINIĆ I CERINEO

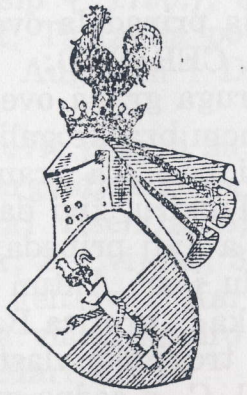

Vrlo stara plem. porodica otoka Brača primljena u vlast. vijeće toga otoka 15. X. 1489. (CA. OB. i MHJ. XI.). Moguće je, da pripada i praplemstvu (hrvatskom), jer se po jednoj pergameni iz g. 1278. spominje u Nerežišću na Braču kao »Ceriniche«. (BASD. 4.)

U bračko vlast. vijeće primljen je 15. IX. 1489. Mihovil, sin Ivana Cerinića (ser Michiel f. del. qu. Zuan Cerinich, sic!) (CA. OB. 162. i MHJ. XI. 228.), pa Heyer (H. AD.) griješi navodeći ovog M. kao Cerineo, a ne Cerinić. Nakon nekih 60 godina podijelila se ova pl. porodica na: Cerinić, Cerineo i Cerinović, te Cerineo na Hvaru.

I. CERINIĆ:

Glavna grana ove porodice, koja i danas živi na svojem posjedu u Donjem Humcu na o. Braču, dala je, misleći, da se razlikuje od porodice Cerineo, podknezu G. F. Pallini-u 14. VI. 1752. potvrditi svoje plemstvo i grb. Taj grb nije bio grb porodice C., nego grb porodice Citinjanić ili Zitinjavić, no, budući da se porodica Cerinić njime služi već 185 godina, može ga se već smatrati grbom ove porodice. Od ove plemen. porodice živi danas u Kar-

lovcu Ivo pl. C., dok pl. C. ima i drugdje. Tako je i majka zaslužnog iseljenika Franje pl. Petrinovića † Marija pripadala ovoj pl. porodici.

II. CERINEO:

Druga grana ove porodice s Jakovom pl. C., nadžupanom bračke galije, prozvala se je (oko g. 1549.) C e r i n e o. Ta grana, koja je živjela nekad u Splitu i Trogiru, živi danas u Splitskoj na Braču i drugdje, a njoj pripadaju dr. Dinko pl. Cerineo, liječnik u Bolu i dr. Antun pl. Cerineo, odvjetnik u Splitu, ž. Anka * grofica Borelli.

U trogirsko vlast. vijeće primljen je g. 1695. Jakov pl. C., a jedna grana porodice C. bila je primljena u splitsko vlast. vijeće.

Potvrda plemstva (od Austrije) dana je 29. III. 1822. Marinu, sinu Jakova, iz splitske grane, a 2. XI. 1823. Mihovilu, Marinovu bratu, iz trogirske grane porodice Cerineo. (H. AD. i F. AÖ.)

Jedna grana trogirskih C. ženidbom se je prozvala C.-Lucio-Grisogono i pripojila svome grbu uz grbove porodice L. i G. i grb porodice Čipči.

Tradicija o engleskom podrijetlu obitelji C. je izmišljena. Englez Kelsey (a ne Wolsey) nastanio se je u kući porodice pl. C. u Milni i ostao tu do svoje smrti. (Kelsey se spominje, kao kum, i u žup. knjigama u Milni u 18. v.) Porodica C. poznata je 300 god. prije nego što se je taj Englez doselio na Brač.

III. CERINOVIĆ, poslije CERINEO:

Jedna grana porodice C. prešla je na Hvar i zvala se C e r i n o v i ć. ali je izumrla. U franjevačkom samostanu u Hvaru postoji grobni spomenik ove porodice s grbom i natpisom iz g. 1588.: »ZERINOVICH della Brazza MDLXXXVIII«. Grb ove porodice sličan je današnjem grbu porodice Cerineo.

CEROVSKI ili CEROLOVSKI

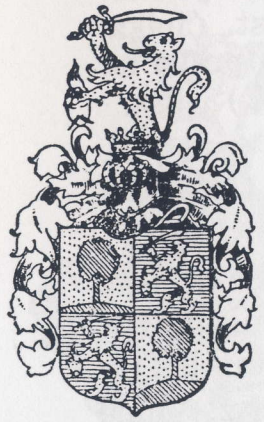

Plemstvo (turopoljsko), spomenuto god. 1550. u Jerebiću, osnovalo selo Cerovski Vrh. U obnovi turopoljskog bratstva 1560. g. spomenut je Martin C. iz Cerovskog Vrha. (L.T.)

(Grb po pečatu u DAZ.)

C. žive sada u Cerovskom Vrhu, Jerebiću, Dragonošcu i drugim turopoljskim mjestima i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

CESAREO

Plem. porodica iz Sicilije (Italija), koja danas živi u Trapaniu, u Italiji i vođena je u talijanskim službenim popisima plemića. (L. O. N. I.)

Ogranak ove porodice naselio se u 18. v. u Supetru na Braču.

Ogranci bračkih C. žive i u drugim mjestima, a pišu se i Cezareo.

CIGETIĆ

Plemstvo (turopoljsko). U drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. za Turopolje spomenut je Lovro C. iz Gor. Lukavca. (L. T.).

C. žive danas u Gornjem Lukavcu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

CINDRIĆ MODRUŠKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Modruški« podijeljeno 30. V. 1901. Ivanu C., majoru. (KB. MN.)

Porodica živi danas u Ugarskoj, a njoj pripada Egon pl. Cindrić, ugarski atašej u Ankari. Po navodima vlast. i plem. porodice Cindro iz Splita, i porodice Cindrić oko Karlovca, te na Korani i Kupi podrijetlom su iz Dalmacije i potječu od njihovog koljena.

CINDRO

Praplemićka porodica iz Splita. Od 13. do 16. v. zvana Cindris (Cindrić), a od 16. vij. do danas Cindro, prije zvana Maričić. M. je plem. porodica iz Poljica. Ne zna se, kako su M. došli do imena C. (moguće ženidbom). U župskim knjigama 15. v. u Splitu spominju se posebno Cindris (Cindrić) i posebno Maričić. (KS. SP.) Poslije se C. pišu samo Cindro.

C. su pripadali splitskom vlast. vijeću. Znamenit je u 16. v. bio Petar C., split. vlastelin, povjesnik i starinar i Nikola, vojskovođa, koji je osvojio Klis od Turaka, a poginuo je g. 1596. u borbi s Turcima na Mosoru. (Lj. O. i Lj. DBD.). Ivan, brat Nikolin, bio je glasovit paleograf i filolog 16. v.

C. su nosili naslov »conte« iz učtivosti.

Od Jakova (* 1756.) i ž. Ane * Duado, mlet. vlastelinke potekao je dr. Augustin Josip (* 1790.), a od njega i žene mu Kasandre * vlast. Tartaglia potekli su: A. Jakov, B. Jerko, C. dr. Augustin i D. dr. Benvenuto.

A. Od Jakova i ž. Cvijete * Cvjetković potekli su: I. Josip, profesor, ž. Poliksena * margrofica Bona: 1. dr. Mihovil, ž. Ljubica * Biro: a) Ksenija, b) Mira, c) Ruška, d) Josip i e) Nikola; 2. Cvijeta; 3. Marica; 4. Ljubica i 5. dr. Marin, ž. Jelisava * Kargotić; II. Jerko; III. Kasandra udata vlast. Cindro; IV. Anka udata vlast. Spalatin i V. Marija.

B. Od Jerka i ž. Terezije * vlast. Casotti-Domić: Josip, Jozica i Jelena.

C. Od dra. Augustina i ž. Marije * Premeru: 1. Hugo, ž. Amelija * Zink: a) Marija i b) Augustin, pravnik i 2. Kasandra m. pal. grof Cambi.

D. Od dra. Benvenuta i ž. Kasandre * vlast. Cindro, kćeri Jakova (A): 1. Kasandra, 2. Norbert, 3. Karmela, 4. Emil i 5. Nikola († 1906.).

CIPCI (ČIPČIĆ)

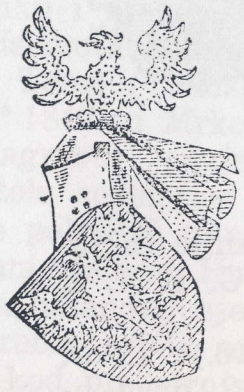

Stara dalmatinska plem. porodica, u splitskim župskim knjigama u 15. v. pomenuta kao Čipčić i de Cipcis, a u 16. i 17. v. kao Cipci i Čipčić. (S. A.) G. 1553. među splitskim plemićima spominje se ova porodica pod imenom Cipci. (J-D. D.)

U Splitu živi porodica † Ivana († 1931.), i ž. mu Gracije * pl. Bonačić-Matijajurjević, te Hrvoj pl. C., splitski gradski zastupnik i drugi.

COLNAGO

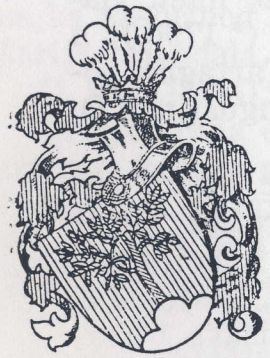

Plem. porodica podrijetlom iz Bergama, u Italiji, doselila se u Trogir g. 1649.

Trogirska grana ove porodice izumrla je g. 1753. (H. AD.)

Druga grana ove porodice, koja je živjela u Obrovcu, živi sada u Splitu.

COLOMBANI

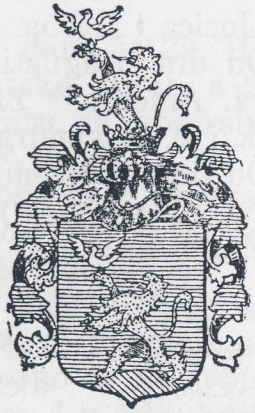

Stara plem. porodica podrijetlom iz Pirana u Istri, odakle se već odavno preselila u Imotski.

U Piranu pripadala je piranskom vlast. vijeću.

(Orig. grb i plem. potvrde u posjedu braće dra. Julija i dra. Silvija pl. C. u Zadru.)

C. žive u Imotskom, u Dalmaciji, a u Italiji gore spomenuta braća pl. C., liječnici.

CRNČIĆ
(Cerčić, Černčić)

Stara plem. porodica iz križevačke županije (u Sudovcu, Hergovcu, Potoku, Zaistovcu). (G. H. I. 2. Popis plem. križev. županije.)

Danas žive sinovi Filipa (* 1861.-† 1916.): 1. dr. Vladimir, odvjetnik u Križevcima i 2. dr. Rudolf, sudac u Zagrebu.

CRNICA KRUNEVIRSKI (Cernizza od Krunevira)

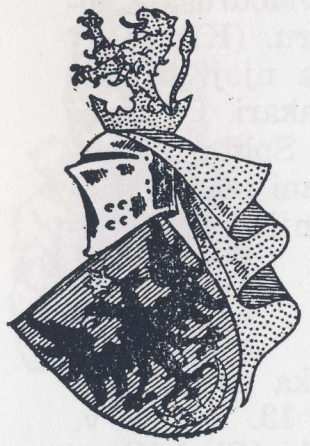

Stara trogirska i ninska plemićka porodica, koja se u tim mjestima spominje već u 17. v., a podrijetlom je iz Bosne. (H. AD.)

Plemstvo (austr.) uz pridjevak »od Krunevira« podijeljeno 22. IV. 1854. (16. III. 1855.) Marku C., gradonačelniku zadarske općine. (H. AD. i F. AÖ.)

Prikazani grb jest grb njihovog starog plemstva, dok se na grbu austr. plemstva nalazi mjesto crnog srebrni dvoglavi orao, a mjesec je srebrn mjesto zlatan, dok je plašt na desno plav i zlatan, na lijevo plav i srebrn, a kao ukras nad kacigom i krunom tri su nojeva pera: zlatno, plavo i srebrno. (H. AD.)

Porodica C. živi danas u Zadru.

CRNIĆ

Turopoljska plem. porodica.

U popisu pl. porodica u Mraclinu od g. 1636. spominje se među ostalima porodica Crnić. (L. T.).

Danas žive: potomstvo Lacka († 1870.): I. od † Stjepana: 1. Imbro, 2. Janko i 3. Mato, maloposjednici u Mraclinu; II. od † Janka, vel. suca i sina mu † Stjepana, kapetana: Ljudevit, pom. kap.; III. od † Franje, blagajnika plem. općine turopoljske (40 godina): 1. Lacko: a) Josip i b) Mijo; 2. Janko: a) Stjepan i b) Tomo; 3. Stjepan: Josip, svi u Mraclinu i 4. Franjo, blagajnik plem. općine Turopolje.

C. pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

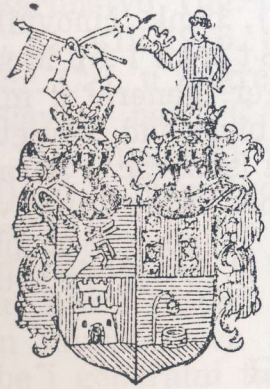

CRNKOVIĆ DOLJSKI
(Czernkovich).

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Doljski« podijeljeno 17. III. 1842. Nikoli C., blagajniku grada Zagreba. (B. AK. i I-P. KK.)

Danas žive u Zagrebu od † Nikole pl. C. D., podbana († 1937.): kćeri i sin Imbro.

CSÁSZAR I. de KOLGYAR

Stara plemićka (ug.) porodica.

Plemstvo iskazano svjedodžbom trenčinske županije od 15. XI. 1835. (C. AU.)

U Zagrebu živi Eugen pl. Cs., major u m. i tajnik protestantske bogoštovne općine u Zagrebu.

CSÁSZAR II. de Szepsiszentgyörgy

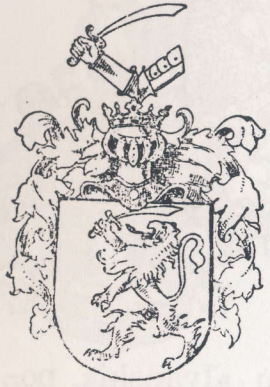

Stara mađarska plem. porodica.

Danas žive u Zagrebu: 1. Lola, bank. činovnik, 2. Hela, bank. činovnik i 3. Viktor, priv. činovnik. djeca † Viktora, sina Viktora († 1895.). Oni posjeduju prepise i matične izvatke za dokaz svoga plemstva.

Drugi članovi ove plem. porodice žive u Budimpešti.

(Grb i podaci od porodice, u Zagrebu.)

CSILLAGH
(Čilag)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 26. IX. 1800. Leopoldu Sternáthu, njegovoj ženi Ani * Vasilković, djeci Josipu, Ani (udatoj za Nikolu Sukalića) i Kati (udatoj za Josipa Fehéra) uz promjenu prezimena Sternáth u Csillagh. (I-P. KK.)

Grb po pečatu iz g. 1847. Karla Cs., ljekarnika u Požegi.

Plemstvo proglašeno na skupštini požeške županije 20. V. 1835. za Karla, požeškog ljekarnika i Leopolda. (L. MP.)

Porodica Cs. živi danas u Požegi i drugdje.

CUCULIĆ BITORAJSKI

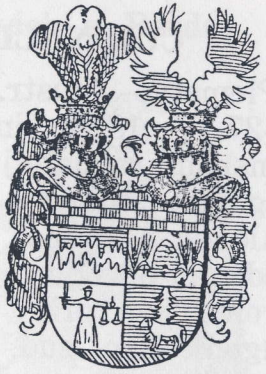

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Bitorajski« podijeljeno 15. X. 1860. Tomi C., kr. savjetniku i njegovim sinovima Vladislavu i Miloradu. (B, AK.)

Tomo (Tomislav) vit. C.-B. (* 1817. u Mrkopolju, † 1884. u Zagrebu), odvjetnik i vijećnik stola sedmorice u Zagrebu, bio je pokretač pitanja za sudbenu samostalnost Hrvatske, odnosno za ustanovljenje posebnog vrhovnog suda u Zagrebu, »stola sedmorice«. Osim toga sudjelovao je i kod preustrojstva sudbenih vlasti u Hrvatskoj.

Od Tomislava († 1884.) i ž. Ane († 1854.) * Kon-

tak: 1. Vladislav (* 1845.- † 1892.), ž. † Ruža * pl. Groller: Ivana, m. dr. Franjo Arnold, javni bilježnik u Zagrebu; 2. dr. Milorad (* 1851.), ž. † Henrieta * Schauff: Tomo (Tomislav) (* 1882.), predsjednik društva Zagrepčana, ž. Ivana * pl. Antolković Kalinska: a) Marko (* 1914.), b) Tomo (* 1920.) i c) Marija.

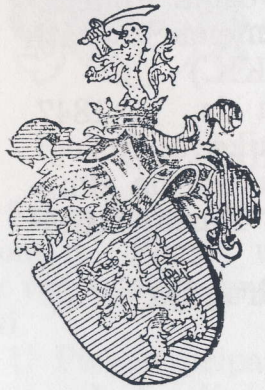

CUNDEKOVIĆ
(Czundekovich)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 14. IV. 1649. Marku C. i bratu mu Martinu. (Izvor. pov. u arh. Jug. akad. u Zagrebu.) (B. AK.)

C. pripadaju turopoljskoj plemićkoj zajednici.

Juraj pl. C. danas je načelnik Velike Gorice.

CURINALDI

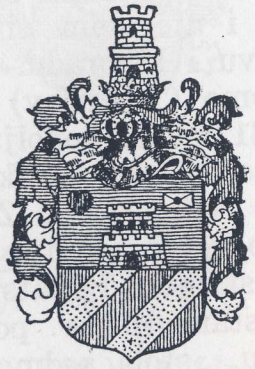

Plemstvo (austr.) podijeljeno 27. V. 1875. šimunu C., poštanskom ravnatelju u Zadru i njegovim sinovima dru. Brunu i Alojzu, kojima je naknadno predana povelja 10. II. 1893., prvome kao drž. liječniku, a drugome kao sud. savjetniku. (F. Aö.)

Od šimuna († 1892.) i ž. † Luize * Christian potekli su: I. dr. B r u n o (* 1854.), šef saniteta u Bosni u m., živi u Sarajevu, ž. Emilija * vit. Schönhaber od Wen-

gerota: 1. dr. M a r i n (* 1881.), bank. činovnik u Zagrebu, ž. Mitzi * Ožanić: a) S t e l l a i b) M a r i j a; 2. B i a n k a, m. O. Wiesinger, general u m., živi u Beču; II. A l o j z (* 1864.), bivši sud. savjetnik i drž. odvjetnik u Bosni, a sada isusovac u Sarajevu, poznati stručnjak u ženidbenom pravu i uprav. ženidbenog suda u Sarajevu; III. B i a n k a u. pl. Floglár-Deinhardstein, živi u Beču i IV. E l i z a u. Novak, živi u Bosni.

CUVAJ I. IVANSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Ivanski« podijeljeno 18. IV. 1897. Slavku C., podžupanu požeške županije.

Barunstvo (ug.-hrv.) podijeljeno istome Slavku pl. C. 21. VII. 1916. (Originalne povelje kod dr. Adolfa bar. C.-I. u Zagrebu.)

Slavko bar. C.-I. (* 1851. — † 1931.) bio je god. 1912. hrvatski ban. Njegovom bratu Antunu podijeljeno je plemstvo (ug.-hrv.) 1. VIII. 1912. (v. Cuvaj II.)

Od Slavka C. i I. ž. Helene * Eichberger potekao je dr. Adolf (*1882. u Zagrebu), bivši tajnik hrvatskom ministarstva u Budimpešti, šef Iseljeničke službe i generalni tajnik Trgovačko-industrijske komore u Zagrebu, a sada član ravnateljstva »Našičke« d. d. u Zagrebu.

Od dr. Adolfa i prve žene Ele * pl. Höflen od Hattingsheima potekla je 1. Marija Jelena u. Egersdorfer, a od druge žene Roksane * Juranić potekla je 2. Marija Mihovila.

CUVAJ II. CAREVDARSKI

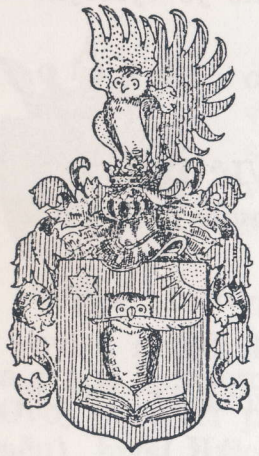

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Carevdarski« podijeljeno 1. VIII. 1912. Antunu C., zem. školskom nadzorniku. (Orig. povelja kod porodice u Zagrebu.)

Antun pl. C.-C. rodio se g. 1854. u Bjelovaru, a brat je hrv. bana Slavka pl. C.-I. (v. C. I.) Kao zem. nadzornik za pučke škole mnogo je učinio za napredak školstva u Hrvatskoj. Napisao je oko trideset djela trajne vrijednosti, a najznamenitije mu je veliko djelo: »Građa za povijest školstva u Hrvatskoj i

Slavoniji od najstarijih vremena do danas« (1907. —1912.). Osim toga istaknuo se svojim radom u učiteljskim društvima.

Od Antuna pl. C.-C. i ž. Gizele * Doboczky potječu: I. dr. Zlatko, odvjetnik; II. Vera, m. pl. Vidali; III. Ema, m. dr. Gutschy; IV. Ervin i V. Bogdan.

CVETANOVIĆ

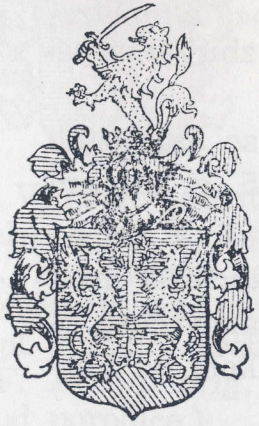

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 23. III. 1628. već plemenitome Petru C., ženi mu Margareti * Babonosić i sinovima Petru, Mihajlu i Krsti.

Proglašeno u hrv. saboru 28. I. 1628. i u skupštini županije požeške 20. XI. 1815. Ovaj prijepis u arhivu varaždinske županije. (B. AK.)

CVETKOVIĆ I.

(Cvetković Erdski — Czvetkovich a Berdo)

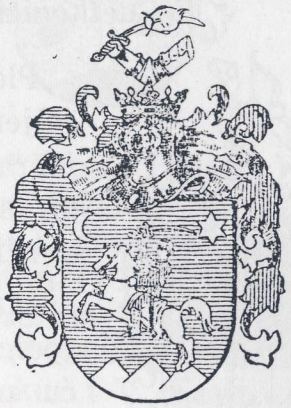

Staro turopoljsko plemstvo, spomenuto već među prvim prezimenima u Turopolju. Moguće je praplemstvo, jer se C. u 15. v. spominju u Vojnoščcu, koji se po njima prozvao 1645. g. Cvetković-vrh, pa Cvetković-brdo, gdje se i dalje vjekovima spominje pl. por. C. (L. T.)

U obnovi turopoljskog bratstva god. 1560. spomenut je Martin C. iz Vojnoš-

ca, a tako i u darovnicama kralja Ferdinanda od 29. IV. i 11. V. g. 1560., dok se u naknadnoj darovnici istoga kralja 20. V. 1561. g. za Vojnošec spominje gornji Martin C. i njegovi sinovi Stjepan, Gašpar, Miho, Matej i Pavle, te njegovi stričevi Tomo i Ivan. (L. T.)

Jedna grana ove porodice davno već, prešavši u Zagorje, nosila je pridjevak »a Berdo«, a upotrebljavala prikazani grb, koji se nalazi u zbirkama pečata: ADZ., AKC. i ALZ.

U zborniku grbova Labaš spominje se Marko pl. C., podžupanijski tajnik u Zlataru 1855. g. s istim grbom. (LBg.)

Iz ove porodice potekla je Draga Franciska, majka Nikole pl. Rittera, vlastelina poznanovečkog. S njom je izumrla grana pl. C. s pridjevkom »a Berdo«.

CVETKOVIĆ II.
(Cuetkouich, Czuetkouich)

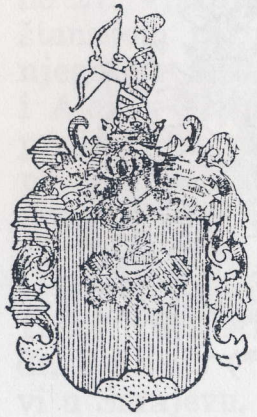

Plemićki list i grbovnica podijeljeni su 23. III. 1597. Ivanu C. i bratu mu Tomi, te djeci njegove sestre Gjuri i Mihajlu Slovenčićima. (L. T.)

Danas žive potomci ove pl. porodice u Cvetković-brdu i Hrašću u Turopolju (L.V.) i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

CVETKOVIĆ III.

Plemićki list i grbovnica (ug.-hrv.) podijeljeni su 9. VI. 1655. Tomi Juriloviću, Stjepanu i Ivanu Domitroviću i Martinu Cvetkoviću, a proglašeni na hrv. saboru 11. VIII. 1655. (L. T., B. SN. i L. V.)

Danas žive potomci ove pl. porodice u Gor. Lukavcu u Turopolju (L. V.) i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

CVETKOVIĆ I., II. i III.
(turopoljski plemići)

Turopoljski plemići C. imaju tri različita grba, a poznate su dvije njihove grbovnice. S toga vodimo pl. C. kao tri zasebne porodice, iako je vjerojatno, da sve tri pripadaju istom rodu.

CVETKOVIĆ IV.
(Czvetkovics)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 26. V. 1794. Pavlu i Ivanu C., Ivanovoj ženi Ani Ostoić i kćeri Sofiji. (B. AK.)

CVETNIĆ
(Czelenk ili Czuetnich)

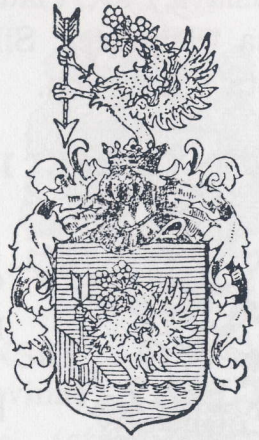

Plemstvo (hrvat.) podijeljeno 13. VIII. 1553. braći Tobiji, Ivanu, Blažu i Luki Czelenk alias Czuetnich, građanima varaždinskim. (B. AK.)

Fabijan C., borio se je u Slavoniji pod Zrinskim i Kacianerom protiv Turaka.

C. se spominju u Turopolju, u Mraclinu, u 18. v. (L.T.), a danas žive u Turopolju i članovi su turopoljske plem. zajednice.

CVITANIĆ

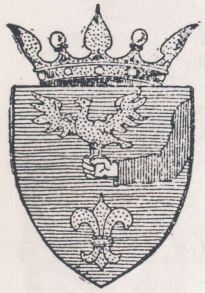

Stara plem. porodica u Milni na otoku Braču, koja je pripadala vlast. vijeću otoka Brača. G. 1615. spominje se Petar pl. C. kao odvjetnik vlast. vijeća. (CA. OB. i MHJ. XI.)

Vjerojatno je, da je ova porodica grana roda Krstulovića, jer se (u žup. knjigama u Bobovišću) jedna grana K. spominje kao K. zvana C.

Ovoj porodici pripada M a r i j a n, (* u Milni na Braču), bivši rudokopni i industrijski gen. ravnatelj u Chile-u, ž. Marija pl. Bonačić-Mandinić; žive danas u Splitu.

CVITKOVIĆ I.
(Czvitkovich)

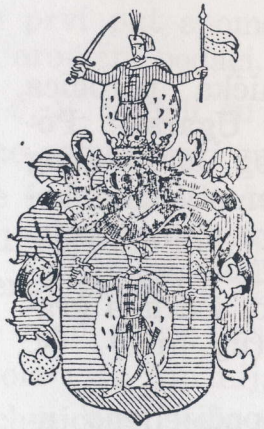

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 8. XI. 1681. Ivanu i Matiji Cvitkoviću.

Originalna povelja nalazi se u arhivu stolnobiogradske županije u Stolnom Biogradu (Székesfehérvár), u Ugarskoj. (B. AK.)

CVITKOVIĆ II.

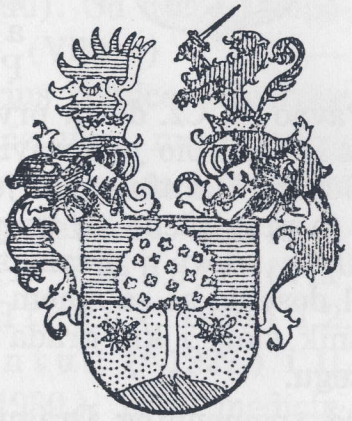

Viteštvo (austr.) podijeljeno 15. V. 1879. Jurju C., a.-u. višem vojnom intendantu, ženi mu Mihaeli * pl. Krekić Treulandskoj. (F. AÖ. i orig. povelja kod porodice.)

Danas žive: od spomenutoga Jurja (* 1827.— † 1898. u Zadru): I. Ivan (* 1864. u Zadru), pukovnik u m., živi u Grazu; II. Vladimir (* 1865. u Zadru), viši vojni savjetnik, ž. Klara * Emele († 1933.): 1. Antun (* 1901.), brodograđevni inženjer, živi s ocem u Beču i 2. Vladimir (* 1904.), građevni inženjer, živi u Novom Sadu; III. Antun (* 1867. u Zadru), viši pošt. činov. u m., ž. Jozefina * pl. Guina: Jolanda, žive u Zadru; IV. Juraj (* 1869. u Zadru), vladin savjetnik, živi u Innsbrucku i V. Franjica (* 1871. u Zadru) u. Hallner-Pascolotti.

CZIRÁKY I. de DÉNESFALVA
(Ciraki od Gjenesfalve)

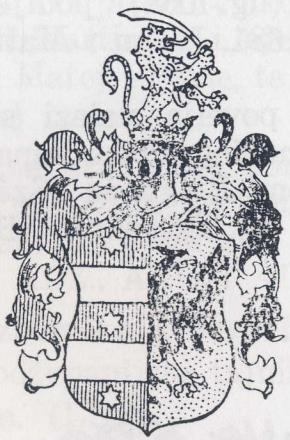

Stara plemićka porodica podrijetlom iz Ugarske. Potječe od starog autohtonog mađarskog plemstva, od kojeg je jedna grana nastanjena i danas u Mađarskoj dobila grofovstvo, a druga grana plemstvo (ug.-hrv.). (v. Cziráky II.).

Barunstvo podijeljeno ugarskoj grani 5. VII. 1620., a grofovstvo 21. II. 1723. (I-P. KK.)

Pavao pl. Cz. de D. prvi je došao u Hrvatsku koncem 18. v. i bio je upravitelj dobara grofova Erdödy u Novom Marofu, gdje je umro i pokopan. Plemstvo mu je proglašeno na skupštini varaždinske županije. Pavlova udova † Franciska * pl. Lansky v. Tiefenthal doselila se sa sinom Dragutinom, koji je bio bilježnik slob. i kr. grada Požege, početkom 19. v. u Požegu.

Od spomenutog Dragutina i žene mu Magdalene * pl. Urbany potekao je: Franjo (* 1847.—† 1912.), pravnik, dvadeset i dvije godine načelnik Požege, nar. zastupnik u hrv. saboru itd., ugledni hrvatski pjesnik i književnik, I. ž. Alojzija * Ljubić († 1886.): 1. Marcel, ban. činov. živi u Osijeku, ž. Bernarda * Serić: a) Dragan i b) Mira, II. ž. † Valerija * pl. Predoević: 2. Adrijan, ravnatelj Banovinske štedionice u Zagrebu, ž. Milka. * Seik: a) Mario, b) Ranko

1 c) Dorijan; 3. dr. Leon, odvjetnik i načelnik slob. i kr. grada Požege, bivši ruski časnik, vitez reda sv. Stanislava i sv. Vladimira i ratni dobrovoljac, ž. Marijana * Manucci: Silvija i 4. dr. Silvije, liječnik okulista u Zagrebu.

CZIRÁKI II. de MEZÖ — EÖRSI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Mezö — Eörsi« podijeljeno 14. XI. 1893. (6. VI. 1894.) Aleksandru Cz., domobranskom pukovniku, već plemiću. (KB. MN.) (v. Uputa X. 2. i XI.)

Porodica Cz. I. i ugarska grofovska porodica Cz. istoga su roda Cz.

Od Aleksandra (* 1839.—† 1904.), pukovnika i žene mu † Andreje Marije * Spitzer (Krajčović) potekao je Viktor (* 1880.—† 1918.), art. major.

Danas žive: Danica * Dečak, ud. Viktorova, s kćeri Gaby Andreom, u Zagrebu.

ČAČIĆ-ŠARIĆ DRINABOJSKI

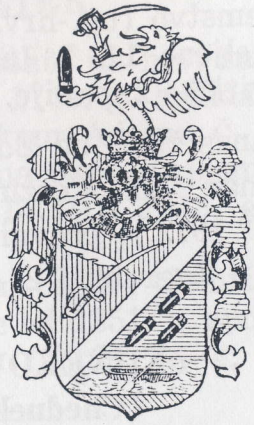

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Drinabojski« podijeljeno 11. XII. 1916. Ivanu Č.-Š., pukovniku u miru. (F. AÖ.)

(Originalna povelja kod Ivana pl. Č.-Š. D., pukovnika u m. u Zagrebu.)

Danas živi: Ivan (* 1861. u Osijeku), pukovnik u m. u Zagrebu, ž. Marija * pl. Riester-Strunkede.

ČAČKOVIĆ VRHOVINSKI
(Chachkovich de Verhovina)

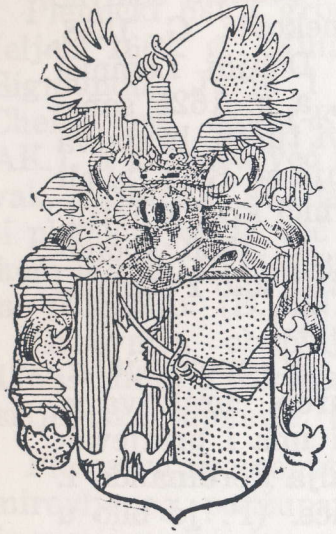

Plemstvo (staro hrvatsko) potvrđeno 20. II. 1585. Matiji Čačkoviću Vrhovinskom, njegovim sinovima Mihajlu starijem i Mihajlu mlađem i kćeri Katarini, njegovom bratu Petru i Petrovim sinovima Marku, Jurju i Matiji i kćerima Katarini i Barbari, »o kojima se tvrdi, da su rođeni od plemenitih roditelja«. (Porodični podaci.)

Proglašeno na hrv. saboru g. 1587. (por. podatak), a g. 1757. za Ignaca pl. Č.-V. (B. SN. i L. MP.)

Č.-V. vjerojatno su već prije bili plemići, pripadnici nekog starog hrv. plemena u Lici.

Gore spomenuti Matija živio je u Samoboru, gdje se prvi put spominje 1586. g. kao »knez Matijaš«. (Porodični podaci.)

Č.-V. živjeli su u Samoboru i vršili razne službe, kao samoborski suci, plem. suci i činovnici zagrebačke i severinske županije. Franjo Ksaver (* 1789.—† 1865.) bio je jedan od utemeljitelja hrvatskog glazbenog zavoda u Zagrebu. Josip (* 1811.—† 1866.) bio je mali sudac zagreb. županije i prisjednik sudb. stola više županija, vjenčao se s Ivanom * groficom Schmidegg, koja se je isticala u ilirskom pokretu (hrvatskom narodnom preporodu). Od djece Josipove istaknuo se je dr. Vladoje (Viktor) (* 1837.—† 1875.), gradski fizik i primarius bolnice Milosrdne braće u Zagrebu i jedan od začetnika medicinskog fakulteta na zagreb. sveučilištu. Od njega i žene mu Josipe * pl. Groller Mildensee potekli su: I. † Josip (* 1864.—† 1936.), pukovnik: 1. Vladoje (Viktor) (* 1896.), priv.činovnik: Hinko (* 1930.) i 2. Juraj (* 1900.), inženjer: Antun (* 1927.) i II. dr. med. Miroslav (* 1865.—† 1930.), prof. medicinskog fakulteta sveučilišta u Zagrebu.

Porodica pl. Č.-V. po tankoj je krvi u srodstvu s mnogim hrvatskim plem. porodicama kao: Doljanski, Barilović, Borković, Bušić, Sajić, Balogh, Krajačić, Završki, Zebić, Kamenjan, Horvat, Delišimunović, Špišić Japranski, Belošević, Novak, Culifaj i Jelačić.

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije iz g. 1851. upisani su pl. Č. (GH. I.—4. i L. V. 10.)

ČANIĆ STARIGRADSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Starigradski« podijeljeno 5. XII. 1905. Dragutinu Č., pukovniku. (KB. MN.)

Dragutin pl. Č.-S. sudjelovao je kao poručnik kod okupacije Bosne i Hercegovine g. 1878., a u svjetskom ratu g. 1914.—1918. kao general.

Danas žive u Grazu gore navedeni Dragutin pl. Č.-S. (* 24. IV. 1852. u Gospiću), general u m. i ž. mu Leopoldina * Popović.

ČAVRAK LETOVANIČKI
(Chavrag de Lettovanich)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 28. III. 1602. Petru Šoštariću Letovaničkom, njegovim sinovima Pavlu, Matiji i Stjepanu, zatim Matiji Čavraku i njegovim sinovima Jakobu i Martinu. (B.AK.)

Proglašeno na hrvatskom saboru 9. VII. 1753. (B. AK. i B. SN.)

Matija pl. Č.-L. imao je još dva sina koji su se rodili poslije g. 1602., a njihovi potomci zatražili su g. 1753. priznanje ovoga plemstva za sebe i svoje potomke. (B. SN.)

Plemstvo (ug.-hrv.) kao potvrda staroga plemstva podijeljeno 11. I. 1896. Levinu pl. Č.-L., podžupanu virovitičke županije. (B. AK.)

Danas žive: od Zdenka pl. Č.-L. († 1912.) i ž. mu Dagmar * pl. Moszinsky-Zagrebgradske: 1. Zdenko (* 1912.), pravni referent Zaklade Narodnih novina u Zagrebu i 2. Renata Marija.

ČEDNEKOVIĆ ili PETERMANIĆ
(Chednekovich de Lomnicza)

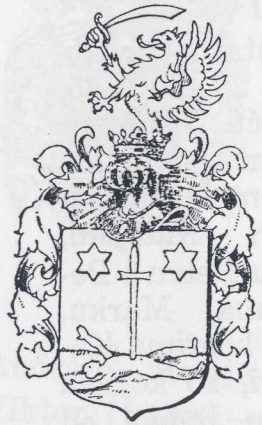

Turopoljska plem. porodica.

G. 1506. spominje se u Gor. Lomnici Jakov Čednek, osnivač porodice Čedneković. G. 1558. spominje se u Donjoj Lomnici kao Č.-Vidanić, a g. 1625 samo kao Č. U obnovi turop. bratstva g. 1560. spominje se Blaž Č., ali u drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. spominje se isti Blaž Č. kao Petermanić-Čednek. (L. T.)

Prvi put se P. spominju g. 1556. u Kostanjevcu. U obnovi turop. bratstva g. 1560. spominje se Martin P., koji ima i pridjevak »od Lužja«. U drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. spominje se Mihajlo P. iz Gustilnice. (P. je bilo u Donjoj Lomnici i Rakovom Vrhu.) (L. T.)

Andrija Č. iz Donje Lomnice bio je turop. župan g. 1630. i 1632.—1634. (L. T.)

ČEGETEK

Plemstvo priznato na hrv. saboru u ožujku 1749. g. arhiđakonu zagrebačkom Adamu Č. i njegovoj braći na temelju plem. povelje izdane 15. III. 1613. g. (B. AK.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije od 1851. g. spominju se pl. Č. (G. H. I.—4. i L. V. 10.)

ČEH SVETOKATARINSKI
(Cheh de Szentkatolna)

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 1662. g. Mihajlu, Ivanu, Sigmundu, Jurju i Aleksandru Chehu od Szent-Katolne (B. AK.), a kako su već imali pridjevak, naslućuje se, da su već bili plemići, jer je već g. 1602. nekom Jurju Chehu bilo podijeljeno plemstvo. (B. SN.)

Grbovnica obnovljena 23. XI. 1758. Mihajlu Chehu, podžupanu srijemske županije. (I-P. KK.)

Plemstvo spomenutog Mihajla, kr. savjetnika i umirovljenog podžupana srijem. županije proglašeno je u srijemskoj županiji 3. VII. 1759. (L. MP.)

Ervin pl. C.-S., veleposjednik u Srijemu, bio je veliki župan srijemske županije 1899. g. (B. AK.)

ČEKONIĆ (Csekonics)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 29. I. 1753. Pavlu Č. (I-P. KK.)

Pridjevak »žomboljski i Janovački« podijeljen 31. VII. 1833. Josipu pl. Č. (I-P. KK.)

Grofovstvo (austr.) podijeljeno 9. XII. 1864. Ivanu pl. Č.-Ž. i J. (I-P. KK.)

Grofovstvo (ug.) potvrđeno 2. III. 1874. (KB. MN.)

Pavao pl. Č. osnovao je glasovitu ergelu konja u Mezöhegyesu.

Grof. porodica Č. živi u Ugarskoj.

ČIČERIĆ BAČANSKI

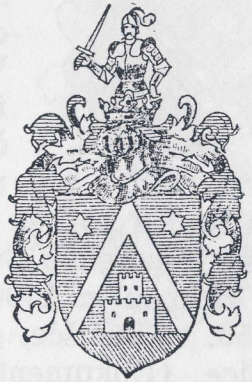

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Bačanski« podijeljeno 13. XI. 1877. Ignacu Čičeriću, pukovniku. (KB. MN.)

Danas još živi Ignacova kći Ilona ud. pl. Eckhel u Zagrebu, a brat joj je †Maksimilijan (* 1865.) bio general pješaštva, zapovjednik vojnog zbora i vojni pisac.

ČIČKOVIĆ ili ČIČEK

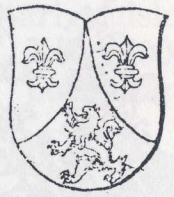

Turopoljsko plemstvo iz Mraclina, najprije zvani Čiček, pak Čičković, a nekad i Kičković. U Mraclinu spominju se g. 1490., 1507. i 1520. U obnovi turop. bratstva i u drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. spominje se Grgur Čičković iz Mraclina. Čiček se još g. 1636. spominju u Mraclinu. (L. T.)

(Grb po pečatu Jurja Č., župnika u Belcu, iz g. 1644. u Drž. arhivu u Zagrebu.) (B. AK.)

ČIKARELOVIĆ zvan CICCARELLI

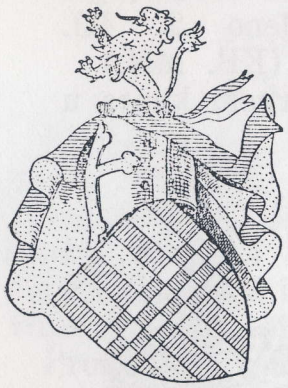

Grb Kukretić

Staro bosanko plemstvo podrijetlom iz Konjica. Demetar Čikarelović ili Čikarelić prije (olim) Kukretić iz Konjica dobio je plemićku povelju od bosanskog kralja Stjepana Tomaševića. (Ovjerovljeni prijepis ove povelje po bilježniku Nikoli Vranjicanu g. 1794.) Od Demetra su potekli: 1. Demetar II., čiji su potomci prešli u Italiju, u Pive Ticino i 2. Nikola, a od ovoga Radoš koji se je naselio na Braču g. 1482. Od Radoša je potekao Cvitan, koji se je nastanio u Gornjem Humcu g. 1490. Cvitanov sin Juraj prešao je g. 1559. u Pučišće, gdje je i danas postojbina ove porodice. (Dokumenta i grbovi kod porodica u Pučišću.)

Grb Čikarelović zv. Ciccarelli

U popisu plemića bračkog vlasteoskog vijeća od 26. V. 1657. spominje se porodica Čikarelović (Ciccarellovich), a u popisu od 19. I. iste godine Čikarelović (Ciccarellovich) ili Ciccarelli. (C. OB. i MHJ. XI.)

Sve do 17. v. ta se porodica pisala samo Čikarelović i Čikarelić, a tek poslije Ciccarelli. (C. OB. i MHJ. XI.)

Od ove porodice znamenit je don Andrija C., župnik, pisac djela »Osservazioni sull' isola della Brazza e sopra quella nobiltá«. Mleci 1802. g.

Danas Č. žive u više ogranaka u Pučišću na Braču i u Americi. Od američkih Č. istaknuo se je Marko C., veletrgovac i veleindustrijalac u Iquique, Chile.

Od Pučiščanina dra Luke C. († 1934.), odvjetnika u Trogiru i ž. Anđeline * pl. Kraljević potekli su: 1. Radoš (*1916.) i 2. Vesna.

Lukina sestra Eleonora udata je za dra. Ivu vlast. Tartagliu, bivšeg bana primorske banovine, političara i odvjetnika u Splitu.

ČIKOŠ—SESIA (Csikos Sessia)

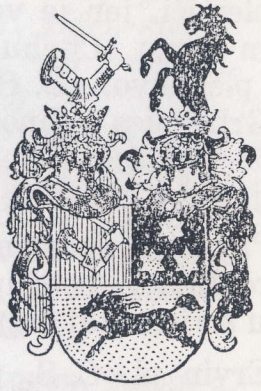

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Sessia« podijeljeno 28. VIII. 1872. Petru Č., pukovniku. (F. AÖ.)

Od Petra vit. Č.-S., potomka krajiške časničke porodice koja se je prije zvala Stojadinović i ž. Justine * pl. Modesti potekli su: I. Bela (* 1864. u Osijeku — † 1931. u Zagrebu), poznati

slikar, ž. Justina * pl. Rayman: 1. P a v a o (* 1896.), pošt. činovnik i 2. J u l i j e (* 1898.), akad. kipar, ž. Marija * Gold: D a m i r (*1922.); II. S t j e p a n (* 1870. u Osijeku), šumarski nadsavjetnik u m., ž. Augusta * Teresković: P e t a r K r e š i m i r (* 1910.), pravnik, ž. Zorka * Cesar; III. J e l k a ud. † prof. Rudolfa Valdeca, akad. kipara i IV. Oton (* 1874.—† 1937.), ž. Flora * Hoffmann: dr. O t o n (* 1910.)

Porodica Č.-S., po tankoj je krvi u rodu s plem. porodicama Modesti, Öttell i van Fünfgeld.

Bela vit. Č.-S., akad. slikar, osnivač Umjetničke škole i prof. Umjetničke akademije u Zagrebu, pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, bio je glasovit hrvatski slikar.

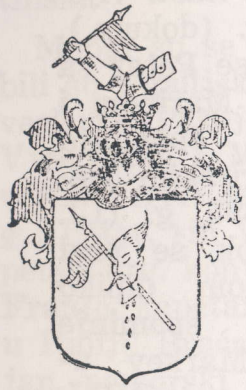

ČOKIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 1. III. 1751. Jurju Č. (Csokics), poručniku, ženi mu Rozaliji * Živanov, te djeci im Ivanu, Marti-Katinki, Mariji-Ani, Elizabeti, Ivanki i Živanu. (I-P. KK.)

Ivan Nep. pl. Č. bio je do 1903. g. sudb. pristav u Lošinju.

ČOKORAC-KAMARSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Kamarski« podijeljeno 26. XI. 1917. Panteliji Č., majoru u m. (KB. MN.)

Danas živi: M i l a n, sin Pantelijin sa sinom Stevanom, u Beču.

ČOLIĆ
(Csollich)

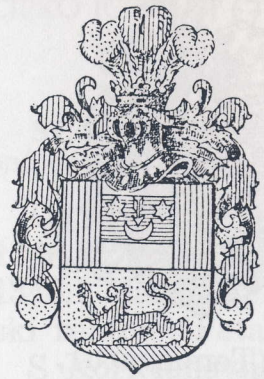

Porodica podrijetlom iz Hercegovine. U 16. v. su prešli u Slavoniju i Hrvatsku.

Barunstvo (austr.) podijeljeno 15. IX. 1810. Marku Č., pukovniku i vitezu RMT (* 1766. u Privlaki u Slavoniji, † 1844. u Petrovaradinu), poslije generalu i voj. zapovjedniku Slavonije. (MM. ÖA. i B. AK.)

(Ugarski indigenat barunskog naslova i potvrda starog plemstva podijeljeni istome generalu Marku bar. Č. 21. VII. 1820.) (B. AK. i I-P. KK.)

ČRNKO
(Csernko)

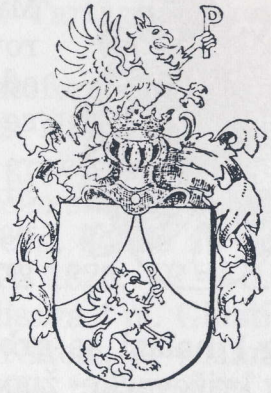

Plemstvo turopoljsko spomenuto u Mraclinu 1632. i u Buševcu g. 1782. i 1910. (L. T.)

(Grb po pečatu Stjepana Č., bilježnika banskog stola u Zagrebu, iz g. 1766., sada u Drž. arhivu u Zagrebu. B. AK.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije iz 1851. g. upisani su dva Stjepana pl. Č. (G. H. I.-4. i L. V. 10.)

Č. živu danas u Buševcu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

ČRNOLATEC

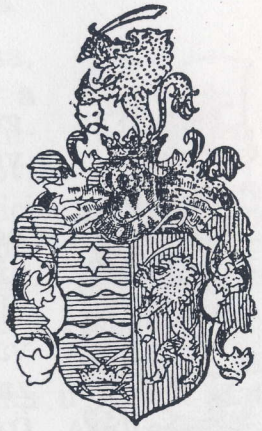

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 2. VII. 1735. g. Jurju Č., kapetanu hrv. banske pukovnije, te Jurju i Nikoli, sinovima Jurjevog brata Franje. (B. AK.)

Proglašeno na hrv. saboru g. 1754. Ovjer. prijepis u Drž. arhivu u Zagrebu. (B. AK. i B. SN.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije iz g. 1851. upisan je Juraj Črnolatec.

Porodica Č. živi sada u Timisoaru (Temišvaru), Rumunjska.

ČUNČIĆ

Staro turopoljsko plemstvo.

U Kučima spominje se g. 1455. i 1493. (Dimitrije i Nikola), u Mraclinu u 18. v., a u obim darovnicama kralja Ferdinanda I. od 29. IV. i 11. V. 1560., spominje se Martin Č. iz Kuča. (L. T.)

Grb po pečatu iz god. 1806. Stjepana Č., podsuca zagreb. županije, sada u Drž. arhivu u Zagrebu. (B. AK.)

U Labaševoj zbirci grbova (LBg.) nalazi se grb po pečatu Josipa pl. Č., malog suca križevačke županije iz g. 1792.: na modrom štitu iz zelenog dna izdiže se crveno odjeven hrvatski ratnik sa sabljom u desnici. (LBg.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije iz 1851. upisano je osamnaest članova pl. Č. (G. H. I.-4. i L. V. 10.)

Č. žive u Kuču i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

ČURULIĆ

Turopoljska plemićka porodica, spomenuta u 18. v. u Mraclinu. (L. T.)

Č. žive danas u Mraclinu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

ĆIPIKO (CIPPICO)

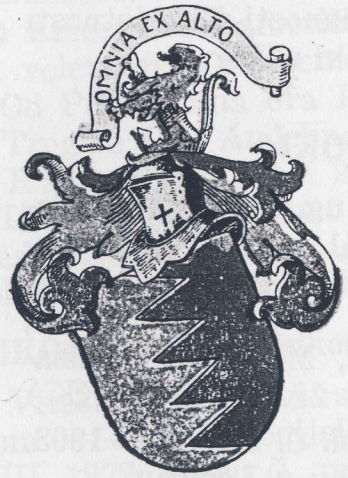

Praplemstvo (hrvatsko), spomenuto već u 13. v. Marin Ć. bio je primljen u trogirsko vlast. vijeće 1284. g. (dokum.), a sin mu se Petar sa sinovima Marinom i Markom spominje među trogirskim plemićima 1395. g. (LI. MIT.), dok se prvi pod imenom Ćipiko (Cippicus) spominje Koriolan, Markov unuk, 1482. g. (MHJ. X.) Ime dolazi po patronimiku od Čipka, Stepkova (1232. g.) sina, a moguće i oca. Kukuljević tvrdi, da je porodica C. hrvatskog podrijetla (od Cipko ili Čepčić). U splitskim žup. maticama iz 15. v. stoji Čipčić, Ćipko, Cipicus, a iz 16. v. Cipiko, Cipko, te Cipko, pače i Cipković. (S. A.)

Gore spomenuti Koriolan proslavio se u bitci kod Lepanta, gdje se borio kao nadžupan (soprocomito) trogirske galije. Pisao je i povijesna djela, a 1446. g. sagradio je Kaštel Stari. Njegov je polubrat Ivan bio nadbiskup u Zadru, a sin mu Vjekoslav (Alojs) biskup u Famagosti. Petar, njegov treći sin, imao je ž. Mariju * Subotić (zv. Sobota) od roda Viktur, a sin im je Pol-Antun sagradio 1512. g. Kaštel Novi. Pol-Antun želeći da Kaštel Novi ostane u rukama porodice Ć. ostavio ga je prvijencu svoga rođaka Vjekoslava, što je mlet. vlada potvrdila 1. III. 1575. (P-V. PK.) Jedan potomak junaka Koriolana, Lale (Lelio), sin Marka i Marčele * vlast. Andreis, bio je 1783. g. biskup šibenski, 1784. g. biskup trogirski, te napokon 1787. g. nadbiskup splitski i primas dalmatinski.

Mnogi su se Ć. istaknuli kao ratnici i pomorci, a bili su i galijski nadžupani, te satnici trogirske troveslarke. Poslije Koriolana istaknuli su se: Ivan, sin Vjekoslava i Marčele * vlast. Andreis, kao hrabar vojnik boreći se kao dobrovoljac protiv Turaka 1580. g.; Petar, sin Vicka i Klare * vlast. Ć., istaknuti kapetan hrv. konjanika poginuo je u Italiji, a brat mu Franjo, kapetan hrvatskih plaćenika i Ivan umrli su u Italiji. Braća Kristofor, galijski nadžupan i Valerijan, pomorski satnik, sinovi su Franja. Lale († 1706.), sin Koriolana i Ludovike * vlast. Grisogono, nadžupan trog. galije, sagradio je crkvu sv. Josipa u Kaštel Starome.

Početak rodoslovlja Ć. sačuvan kod porodica, a po njemu se može vidjeti posve narodno podrijetlo ove porodice:

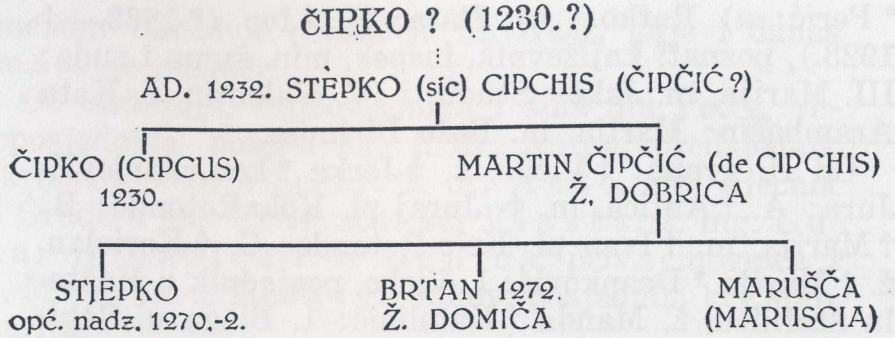

Od Brtana, spomenutog godine 1272.: Marin († 1346.) : Petar I. primljen u trogirsko vlast. vijeće g. 1348.: Marko († 1431.) zvan Marulo, g. 1411. trogirski rektor : Petar II. († 1438.) : Koriolan.

S Koriolanovim sinovima Jerkom i Kristoforom dijeli se ova porodica u dvoje:

A. Od Vjekoslava III., praunuka Petra IV. potomka Koriolanovog (I. ž. Jakovina * vlast. Lodi) u šestom koljenu i žene mu Jakovine * vlast. Tartaglia-Jakovčić, razvila se I. grana, a od brata mu Vicka IV. razvila se II. grana, dok se je od Antuna II., praunuka Vicka II. (ž. Magda * vlast. Tartaglia-Jakovčić), razvila III. grana porodice Ć.

B. Od Ivana II., potomka Kristofora († 1518.), drugog sina Koriolanova i II. mu ž. Nikoline * vlast Andreis-Černota, razvila se je IV. grana porodice Ć.

Grane I. i II., i to: Vjekoslav i Vicko sinovi † Antuna, kao i grana III.: Antun sin Vicka, dobile su potvrdu plemstva (od Austrije) 2. XI. 1823. (F. AÖ.)

Od I. grane: † Vjekoslav, ž. † Jelisava * pl. Giusti: † Ivan, ž. Magda * kon. Melada: † Nikola, ž. † Marija * Vuletin: I. † Vjekoslav, ž. Kate * Mrgudić: 1. Zorka u. Bugarin, 2. Marica u. Masnić, 3. Ljubomir, čin. dir. pošte u Splitu, suradnik Zbornika, ž. Dinka

* Perić: a) Ratko i b) Zlata; II. † Ivo (* 1869.—† 1923.), poznati književnik, inspek. min. šuma i ruda; III. Marija, m. Jakov Studin i IV. Valentin, ž. Kata Arambašin: Marija, m. Božo Birimiša.

Od II. grane: † Vicko, ž. † Jerka * kon. Jurjević-Jura: A. † Antica, m. † Juraj pl. Kolo-Rotondo; B. † Marija, m. † Ivan pl. Kolo-Rotondo; C. † Koriolan, ž. † Marija * Deanković: I. Vicko, posjednik u Kaštelu štafiliću, ž. Manda * Katalinić: 1. Blaga u. Sabioncello, 2. Nikolica, 3. Marija i 4. Koriolan, pravnik; II. Jerka, m. Ivan pl. Tironi-Vučtinović; D. † Ivan, ž. † Magda * Benutić: † Antun, ž. † Marija * Azalija: 1. Ivan, ž. M. * Remetin: a) Antun, b) Lena, c) Marija i d) Jasna; 2. Niko, posjednik u štafiliću i bivši narod. zastupnik, i E. † Nikola, ž. † Magda * Piceini: I. † Marija, m. Nikola Fabrio i II. † Antun, iseljen iz Kaštela (potomstvo nije poznato).

Od III. grane: † Antun: †Venancij, drž. odvjetnik, I. ž.: † Antun, tal. senator, jedan mu je sin časnik tal. morn., II. ž. * iz Karlobaga: sin N. pom. kapetan i kćeri. Ova je grana od trogirskog ogranka Ć.

Od IV. grane: † Ivan, tajnik ven. poklisara Foscarinija i pukovnik trog. nar. vojske, ž. † Jelena * pl. Paladin: † Marko, trogirski podkapetan, ž. † Marčela * vlast. Andreis-Černota: † Ivan: †Julijo: † Ivan, ž. † Magda * pl. Paravić zv. Paravia: I. Julijo, ž. Nina * pl. Petranić: 1. Ivan, 2. Nella, 3. Olga i 4. Ernestina u. Grbić; II. Edvard, ž. * pl. Paitoni (Payton): 1. Olga u. pl. Petrone, 2. Hugo, 3. Vjekoslav, 4. Danica u. Pretner i 5. Darinka u. pl. Dabinović i III. Marko, ž. * kon. Nutrizio-Babić: 1. Ivo, 2. Vinko, ž. N. * Krstulović od plem. Krstić, 3. Olga i 4. Nevenka.

DABINOVIĆ

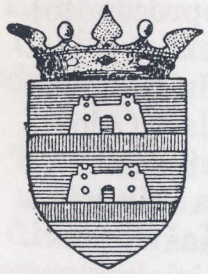

Plemićka porodica Dobrote (Boka Kotorska), jedna je od dvanaest porodica, koje su pripadale, s nasljednim pravom, upravnom vijeću dobrotske plem. općine (communitas) utemeljene 1704. g. po dukalu dužda Alvisa Moceniga. (MA. D.)

Znameniti su članovi ove porodice bili: † Filip, zastavnik bojn. broda, junak iz viškog boja, koji je kao zapovjednik jedne baterije »Ferd. Max« jedini ostao živ sudjelujući do konca bitke. Za života bio je veliki pustolov, i umro je u Braziliji ostavivši potomstvo, koje i danas tamo živi.

Danas žive, među ostalima: Hektor pl. D., predsjednik okružnog suda u Kotoru, a od † Stjepana, kapetana i ž. Olge * pl. Radimir: 1. dr. Antun, sveuč. profesor u Zagrebu i zaslužni hrvatski povjesničar, ž. † Henrietta * Bosson: Božo (* 1924.) i 2. Štefanija, m. Guido bar. Albori, u Trstu.

DAMJANIĆ VRGADSKI

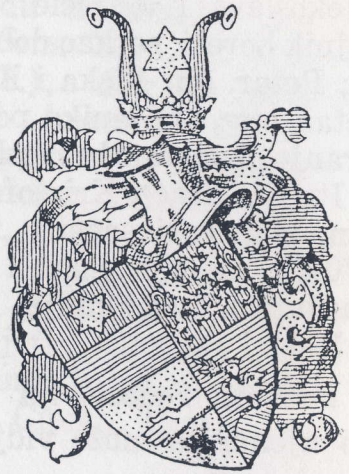

Starinom poljička plem. porodica zvana Damjanović od roda Kumbrijanović preselila se na Brač, a odatle je dr. Antun sa svojim sinovima Franjom, Ivanom i Pavlom prešao u Zadar. Po svome feudalnom dobru, otočiću Vrgadi, nazvana je D. Vrgadski.

Naslov conte (mlet.) po-

dijeljen je 26. IX. 1682. sinovima † dra. Antuna, Franji i Ivanu, te Franji, Pavlovom sinu. (G. AS. i Mlet. arhiv, Prov. nad feudima. S. V. 7. N.)

U šibensko vlasteosko vijeće primljeni su sinovi Pavlovog sina Franje, Kuzma Franjo (1736. g. kastelan tvrđave sv. Ivana u Šibeniku) 1742. g., a Petar 1744. g. (H. AD.)

Sinovi Kuzme Franje: dr. Petar Božo, Franjo i Ivan dobili su 19. III. 1792. g. potvrdu (mlet.) svoga feuda Vrgade. (G. AS.)

Dr. Petar Božo, vlastelin zadarski i skradinski, oženio se je g. 1780. s Marijom * pl. Ljubavac-Frankopan-Tetrić (zv. Detrico), posljednjom od toga roda (G. AS.), koja je po tankoj lozi potekla od knezova krčkih (zv. Frankopan) i od prapl. porodice Tetrić. Iz toga braka potekla su četiri sina: 1. Ivan, ž. Margarita * Coltelli: Petar, ž. Jelena * pl. Nakić-Vojnović (potomci njihovi danas žive u Dalmaciji, a jedna grana u Italiji), 2. Franjo, 3. Josip i 4. Jakov (* 1797.—† 1846. u Pešti, kao major), ž. Marija * pl. Balogh de Gálantha.

DANČEVIĆ

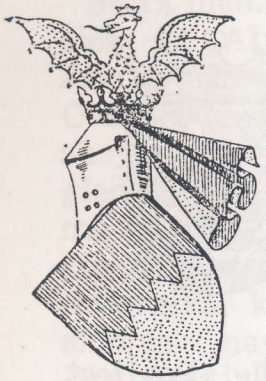

Praplemstvo (hrvatsko) od roda Blaževića, zv. i Kardišić i Danac, jednoga od sedam plemićkih rodova u Rogoznici kod Omiša naseljenih iz sjeverne Hrvatske za tatarske provale u 13. v. (v. LV. MD. i H. AD.) Kardišić ili Dančević spominju se i u Pučišću na Braču u 17. v. (v. žup. matice.)

Jedna grana ovog roda pod

imenom Dančević prešla je na Hvar, gdje i danas ima svoje posjede.

Od Antonija, brodovlasnika i sina mu Petra, veleposjednika potekli su: I. dr. Antun, predsjednik okružnog suda u Splitu: 1. dr. Ante, opć. liječnik u Gradecu kod Križevaca: kći Vlasta; 2. ing. Luka: a) Marica i b) Danica, priv. činovnica i 3. Marija u. Monti i II. Jakov, posjednik, kći Margarita.

DANILO

Stara porodica iz Kaštela kod Trogira, koja se je najprije zvala Danilović, zatim Danilov i konačno Danilo. (žup. matice.)

Viteštvo (austr.) podijeljeno 1. II. 1876. dru. med. Franu D., savjetniku namjesništva u Zadru. (F. AÖ.)

DAUBACHY DOLJSKI

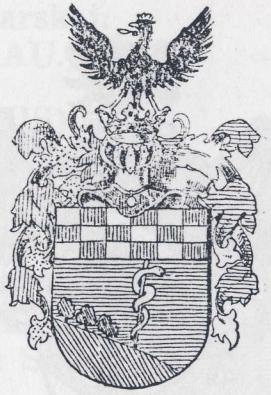

Plemstvo (ug.-hrv.) uz pridjevak »Doljski« podijeljeno 27. VIII. 1835. Ivanu Daubachu, praliječniku hrvatskog kraljevstva, ženi mu Vjekoslavi * Czanyuga i sinovima Ivanu, Petru i Mirku. (B. AK. i I-P. KK.)

Istom poveljom promijenjeno je ime Daubach u Daubachy Doljski. (B. AK. i I-P. KK.)

Od dr. Ivana (*1763.—†1843.), žene Vjekoslave * Canjuga: I. Ivan, dvorski savjetnik i odvjetnik, markantna ličnost u upravnoj hijerarhiji, odrekao se službe u ug. ministarstvu pred revoluciju g. 1848., vratio se u domovinu i postao revni saradnik bana Jelačića, re-

ferent hrv. sabora za izvanjske poslove i tajnik u dvorskoj kancelariji pod banom Mažuranićem, ž. Irena * pl. Türk od Karlovacgrada: 1. Ivana Nep., m. Mark-Aurel pl. Fodroczy, hrv. podban i tajni savjetnik; 2. Stjepan, vlastelin u Slanju, ž. Ivana * bar. Ožegović Belska i Barlabaševačka vlastelinka u Razvoru i Cerju: a) Olga, m. dr. Peroslav Paskievič pl. Čikara, kr. savjetnik, književnik, bivši gen. tajnik trgov. komore i nar. zastupnik, b) Marijan-Metel (* 1900.): Siniša. II. Mirko (* 1825.—† 1892.), odvjetnik: 1. Franciska, m. A. T. Brlić, odvjetnik i hrv. političar u Brodu; 2. Lujza, m. dr. Aleksandar pl. Vancaš Požeški, praliječnik hrvatskog kraljevstva i 3. Jozefina († 1907.), m. Kazimir pl. Jelačić Bužimski, vlastelin u Ratkovcu, veliki sudac i nar. zastupnik. (Podaci od dra. Peroslava Paskievića.)

DAVIDOVIĆ-MARUŠIĆ

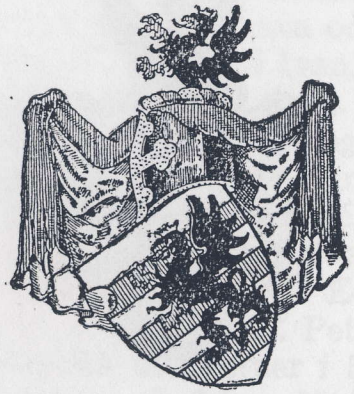

Praplemstvo (hrvatsko) od roda Oblačića, jednog od sedam pl. rodova, koji su se bježeći ispred Tatara iz sjev. Hrvatske u 13. v. naselili u omiškoj Rogoznici. (LV. MD., H. AD. itd.)

Jedna je grana pl. D. prešla sredinom 16. v. s drugim rogozničkim, omiškim i poljičkim plemićima u Pučišće na otok Brač. U župnim maticama Pučišća spominje se 1570. g. »Georgio Davidovich ex Rogoznica«, a g. 1577. pl. Matija D. Ovaj je Matija

gradio jednu od trinaest kula (kaštela) u Pučišću (današnja kula Mičelović), na kojoj se još i danas vide njegovi iniciali »M. D.« i koja je po Radojkovićima prešla u vlasništvo Mičelovića. D.-M. žive u Dalmaciji kao D., M., D.-M. i Marušić-Davidović (vidi posebno), a vjerojatno je, da su i istarski M. od ovoga roda.

Davidović-Marušićima, kao i ostalim rogozničkim pl. rodovima, mletački je senat u ime dužda P. Reniera 1787. g. kao rogozničkim plemićima potvrdio stare njihove plem. povlastice od 30. III. 1437. i 14. VII. 1740. Od plemića D.-M. spominju se u toj potvrdi Ilija i njegova braća. Povelja danas u posjedu dr. Filipa pl. D.-M, liječnika u Drnišu, koji je izravni potomak gore spomenute braće.

Prikazani grb jest grb roda Oblačića, koji je prikazan u Ilirskom grbovniku i u svim njegovim prijepisima (R. K-N. I. i B. AK.), kao grb Davidovića i Marušića u Heyerovom »der Adel v. Dalmatien (H. AD.), a uklesan nalazi se u Lokvama kod Rogoznice.

DAVILA

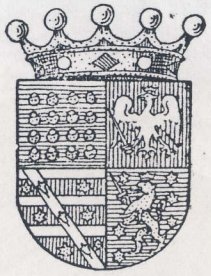

Stara porodica, koja je za mletačke vladavine Ciprom pripadala plemstvu toga otoka. (Po orig. povelji mlet. dužda Dominika Contarini-a izdanoj u Mlecima 23. XII.. 1673., u kojoj se spominje plemstvo Hinka Katarina pl. D., sada u posjedu porodice u Zagrebu.)

Po njemačkom prijevodu talijanski pisanog djela Hinka K. pl. Davile »Povijest

građanskog rata u Francuskoj. Mleci 1630. g.« (Heinrich Katharina Davila's Geschichte der buergerlichen Kriege von Frankreich. Wien 1817.) Petar pl. D. iz Kastilske porodice margrofa de las Navas i Villa Franca prešao je g. 1464. na Cipar, u službu ciparskog kralja Jakova Lusignana. Antun, potomak Petrov, nakon pada Cipra u turske ruke g. 1570., sklonio se u Francusku: Antunov sin Hinko Katarina (*1576.—†1631.), povjesničar, prešao je u mletačku službu g. 1606., postao vojskovođom i odlikovao se u borbama za Kotor i Friaulu.

U 18. v. porodica D. živjela je u Kotoru, odakle je prešla u Jasenovac na Savi.

Od † ing. Aleksandra i ž. † Cecilije * pl. Požgaj potekli su: I. mr. ph. † Hinko, hrv. književnik, ž. Anka *Pintar: 1. mr. ph. Ivo: Dušan i 2. Marcel; II. Slavko, ž. Ida * Spitzer: 1. dr. med. Branko, ž. Branka * Draganić: Ksenija i 2. Slavko, veletrgovac, ž. Marica * Vakrl: Stanka (i drugi) i III. Mila, m. I. pl. Radić, profesor.

DEAK de KEHYDA

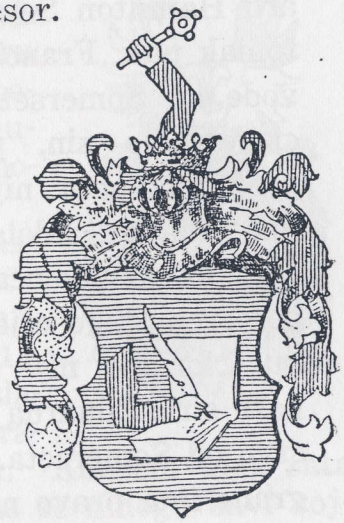

Stara mađ. plemićka porodica (C. AU.) iz županije Zála, starinom iz Slovačke. Ova porodica dala je Ugarskoj mnogo sposobnih i uglednih muževa, među njima i Franju Deáka, velikog mađarskog rodoljuba i državnika, koji je g. 1867. sklopio nagodbu između Austrije i Ugarske. Jedna

grana ove porodice odselila se je već davno preko Međimurja i Slovenije u Hrvatsku (u Sloveniji se je pisala Dejak).

Od slovenske grane potekli su Franjo († g. 1922.) i Matija († g. 1906.) ugledni trgovci i posjednici u Karlovcu. Prvi je bio oženjen s Bogumilom (Bogicom), kćeri Slobodina (Liberata) Lopašića, kr. žup. arhivara, iz stare bosanske, u Karlovac doseljene, plemićke porodice Lopašića i supruge mu Dragojle * Waldherr iz otmene bečke, odnosno bavarsko-falačke porodice. Matija je bio oženjen s Katarinom * Trubentić iz karlovačke patricijske porodice, a istaknuo se je kao vrlo hrabar vojnik u bojevima kod Kraljičinog Graca (g. 1866.).

Od Franje su potekli i žive u Zagrebu: 1. dr. Franjo (* 1889.), hrvatski književnik, ž. Margareta * Geiger: a) Franjo i b) Ivica; 2. Mary ud. Balaš.

Matica ove porodice živi u Ugarskoj.

(Porodični podaci. Grb po C. AU.)

DEFINIS (de FINIS)

Stara plemićka porodica, podrijetlom iz Giovannazia kod Bari-a u Italiji (prijepis iz Drž. arhiva u Napulju, grbovnica kod porodice u Sutivanu), naselila se u 18. v. u Sutivanu na Braču. (Dr. Andro de F. umro je u Sutivanu 1756. g.) (J. A.)

Na Braču D. nisu pripadali vlast. vijeću. U Sutivanu postoje danas dvije porodice D. Neki članovi ove porodice žive u Splitu, a u Americi živi Josip de F. sa svojom porodi-

com, koji je kao iseljenički povratnik neko vrijeme živio u Sutivanu u svojem dvorcu, na kojem se nalazi porodični grb.

DEGORIZIA

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Freuenwalda« podijeljeno 1795. g. Matiji D., kapetanu otočačke pješ. pukovnije. (MM. ÖA.)

Ova lička plem. porodica, starinom iz Sinca, živjela je do nedavna u Sincu. Jedan ogranak živi u Zagrebu. U ovu porodicu priženile su se i porodice drugog imena, koje danas nose ime ove porodice.

DELALE (Kreljutić zv. Dall' Ale) (prije Seymour)

Stara plemićka i vlasteoska porodica Trogira (H. AD.), u koji je došla iz Engleske polovinom 16. v. pod imenom Seymour. Prvi put se u trogirskim župskim maticama spominje g. 1582. Po grbu (i zbog teškog izgovaranja imena) S. su u Trogiru bili nazvani Kreljutić. Početkom 17. vijeka, pod utjecajem humaniz-

ma, prezime Kreljutić bilo je italijanizirano, naime točno prevedeno u Dall'Ale (od krila).

Buffalis (B. AT.) spominje u Trogiru plemiće Seymour od Somerseta, a budući da on nije imao razloga da poenglezi jednu trogirsku porodicu, imao je, bez sumnje, pouzdana vrela za svoju tvrdnju. (G. H. I-1 i II. 1-2.)

Treća žena engleskog kralja Henrika VIII. bila je Jane Seymour i od nje je potekao Henrikov jedinac kralj Eduard VI. Brat Janin postao je prvi vojvoda od Somerseta, pa je možda njegov mlađi brat ili nećak bio onaj Seymour, koji je došao u Trogir i tu bio na glasu kao apotekar i alkemist.

Petnaesti je vojvoda od Somerseta, posljednji iz glavne grane Seymoura, umro († 1923.) bez muškog potomstva, pa ga je u vojvodstvu od Somerseta naslijedio kao 16. vojvoda od Somerseta sir Eduard Hamilton Seymour dokazavši da je izravni potomak puk. Francis-a sina mlađeg brata 8-mog vojvode od Somerseta. Ovome se je pukovniku Francisu rodio sin, pređa današnjega vojvode, koji pred zakonom nije bio zakonit. Njegova se naime majka udala za pukovnika Francis-a misleći da je udovica, jer se za njezinog prvog muža, pomorca, dugo nije ništa znalo. To je bilo povod, da kuća lordova nije u cijelosti odmah prihvatila dokaze sira Eduarda o pravu na nasljedstvo u vojvodstvu od Somerseta. Moguće je međutim, da baš naša grana ima pravo na ovo vojvodstvo.

Grb po H. AD.

Danas D. žive u Trogiru.

Poznatija je porodica Frana D. Od ove porodice ističe se kao kulturni radnik i hrv. povjesničar don Ivan D., doktor kršćanske arheologije, kanonik i župnik grada Trogira, te don Ante D., hrv. književnik, župnik u Okruku na Čiovu. Njihova su braća: Vinko, Vjekoslav, Šimun, inž. kapetan I. kl., Josip, činovnik i crtač na higijen. zavodu, te sestra Katarina. Ima plemića D. u Trogiru i izvan Trogira.

DELIĆ DUBIČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Dubički« podijeljeno 12. XI. 1899. Ivanu Deliću, majoru u m., ženi mu Barbari * Kamenar, djeci Stjepanu, Ivanu i Ljubici, i njihovim zakonitim potomcima. (KB. MN.)

Stjepan, pukovnik u m., istaknuo se je već kao satnik i učitelj kadetske škole kao vojni pisac. U svjetskom ratu (g. 1914. —1918.) istaknuo se je i proslavio kao savjestan, veoma hrabar i hladnokrvan zapovjednik. Koncem toga rata zapovijedao je brigadom. Danas se mnogo bavi vojničkom poviješću i objelodanjuje različite članke iz tog područja.

Danas žive: sinovi † Ivana, majora i ž. mu Barbare * Kamenar: I. Stjepan, pukovnik u m., ž. Zamira * barun. Rukavina Vidovgradska: dvije kćeri i II. Ivan, kotar. predstojnik u m.

DELIMANIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 24. VII. 1747. Josipu D., sucu virovitičke županije (B. AK.) i posjedniku Čemernice.

Proglašeno na hrv. saboru 12. XII. 1747. g. Ovjer. zapisnik u Drž. arh. u Zagrebu. (B. SN.)

Danas žive potomci Mirka, praunuka gore spomenutog Josipa, i žene mu Doroteje * Bakalović: 1. M a r i j a u. Bassler; 2. L u d o v i k (* 1866.), veliki župan u m., ž. Marija * pl. Sladović i drugi.

DEMELIĆ PANJOVSKI (Demelich de Panyova)

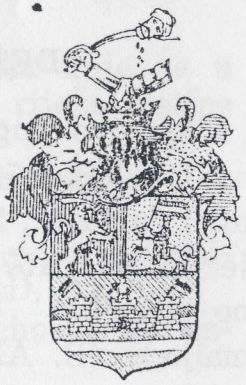

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 26. VIII. 1796. braći Savi, Teodoru i Pavlu D., Savinoj ženi Sofiji * Gjorgjević i djeci Josipu, Sari, i Katarini, zatim Teodorovoj ženi Ani * Prendić i djeci Anastasu, Vasiliju, Mariji i Suzani, te Pavlovoj ženi Sofiji * Milutinović i njezinom sinu Ivanu.

Pridjevak »Panjovski« podijeljen 8. V. 1812. (I-P. KK. i B. AK.)

U virovitičkoj je županiji iskazao 15. IX. 1845. g., svjedodžbom temeške županije od 3. XII. 1830. svoje plemstvo spomenuti Ivan, kapetan, sa sinovima Isidorom, Pavlom, Emilijanom, Ignacijem i kćeri Marinom. (L. MP.)

Danas živi Juraj pl. D.-P., dvorski savjetnik u m., u Beču i drugi.

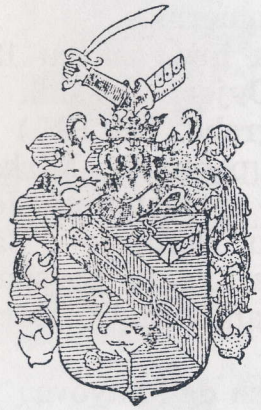

DEMETROVIĆ
(Dömötörffy de Hogyis)

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Hogyis« podijeljeno 14. VIII. 1826. Jurju D. zagrebačkom građaninu i kvestoru. (I-P. KK. i B. AK.)

Istom poveljom promijenjeno je i prezime Demetrović u Dömötörffy de Hogyis. (B. AK.)

DESANTIĆ

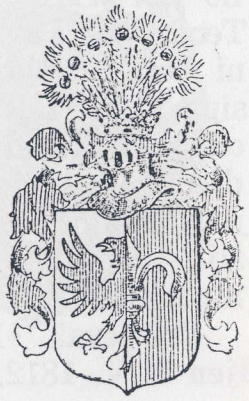

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 12. VII. 1587. Kvirinu, Franji i Jurju D., kojima je već prije (10. III. 1579.) bilo podijeljeno plemstvo (austr. naslj. zemalja.). (B. AK.)

(Izvor. povelja kod porodice u Baški na Krku.)

DESOVIĆ (DESSOVICH)

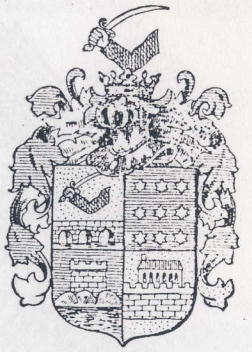

Pemstvo (austr.) podijeljeno 24. I. 1857. Matiji D., kapetanu. (F. AÖ.)

Od Vilima D. († 1908.) a.-u. FZM. i pretsjednika vrh. vojnog suda potekli su: 1. Vilim, živi u Beču i 2. Milan, konjički ppukovnik u Beogradu.

DESPALATOVIĆ (VUKOVIĆ I KUVAČIĆ)

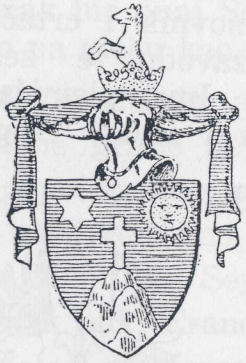

Stara poljička plemićka porodica od roda Mirkovića iz plemena Miroslavića.

D. su se u Poljicima zvali Vuković pa Kuvačić, a prešavši u Split zvali su se D.

Poljički stol potpisom poljičkih knezova Franje Pavića i kapetana Petra Beovića od 6. III. 1767. potvrdio je Jakovu Despalatoviću i bratu mu Nikoli, te rođaku Mihovilu »da su bosanski plemići u Poljicima, da potječu od stare plem. porodice Kuvačić, da su sada nastanjeni u splitskoj Veloj varoši, te da imaju pravo i dalje dolaziti na poljičku skupštinu i vijeće kao i drugi plemići bosanski.« (Orig. kod porodice.)

To je 16. III. 1767. potvrdio i Nikola Bilić, poljički bilježnik, a ovjerovio Antun Orio, ven. knez i kapetan u Splitu.

D. žive danas u Splitu, a u Zagrebu ing. Ante, činovnik drž. željeznica.

DESPOTOVIĆ zv. CARALIPEO (KARALIPOVIĆ)

Stara trogirska i omiška plemićka porodica, koja se zvala Despotović. Pod tim imenom neke grane žive i danas u trogirsko-splitskom zagorju. Navodno potječu od nekog despote, a fra Andrija Kačić-Miošić spominje ih kao junake i vitezove (K-M. RU.). U doba kandijskog rata prozvala se porodica Karalipović ili Karalipeo (»Caralipeo«).

Rođaci Juraj i Pavle »conti« C. iz Trogira bili su primljeni u omiško plemstvo 1. I. 1695. g. (H. AD.), a od tada se spominju u Omišu, gdje žive još i danas. Prije pada Venecije C. su bili među ostalima u posljednjem omiškom vijeću pod imenom Karalipović-Despotović iz Omiša.

U 17. v. pojavila se u Trogiru jedna grana s naslovom »conte«, no povelja za taj naslov nije poznata, ali postoji tvrdnja, da je taj naslov podijelila mlet. vlada 1702. g.

Potvrda plemstva (od Austrije) dana je 26. V. 1825., a potvrda grba 10. XII. 1835. g. Pavlu C. (F. AÖ.) iz Trogira, sinu Petra C. (H. AD.)

Članovi plem. porodice D. zv. C. žive danas u Omišu, Makarskoj i u Italiji, dok porodice D. s raznim nadimcima žive u Splitu i splitskom zagorju.

DEŠKOVIĆ
(Descovich - Furiosi)

Praplemstvo (hrvatsko) u Dalmaciji, koje se u doba knezova Nelipića spominje oko rijeke Cetine kao »plemići i knezovi«.

Poslije se porodica spominje pod nadimcima: Furiosi, Descoveo i Zorzi.

God. 1553. spominju se D. u mlet. popisu plemića Dalmacije, u Omišu i na Hvaru. (I-D. D.)

Heyer ih također spominje kao Dechoevich, Deschoevich, Deskoevich i Zorzi. (H. AD.)

Ime Zorzi dolazi im po nekom Jurju (mlet. Zorzi) D., koje se ime pored imena Ivan i Mate često po-

naljalo u njihovoj porodici. Na Hvaru se pod istim imenom spominju u zborniku pl. Machieda.

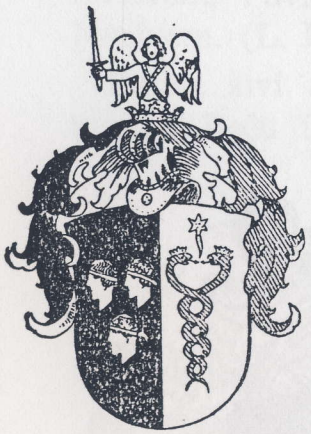

Potvrda, da je. porodica »Descovich sive Furioso« plemićka iz Ugarske (Hrvatske) još iz doba Arpadovića 1288. g. dana je u Omišu 14. VIII. 1723. od providura Ivana Krsta Balbia uz potpis Nikole Vrachiena (Vračen vlast. Kotora), tajnika i kancelara, a ovjerovljena u Zadru 10. VII. 1802. g. (Orig. u ministarstvu mornarice u Beču.)

Rodoslovlje ove praplemićke porodice, koje počinje s »conte Mattio D.« oko god. 1000. i nastavlja se sve do g. 1749., potvrđeno je 9. I. 1787. od Ivana-K. Callegari-a, kancelara. (Original kod Ema pl. D., bivšeg poručnika bojnog broda a.-u. ratne mornarice, sada u Beču.)

D. su imali naslov »conte« (comes-narodni knezovi), s kojim se naslovom spominju 1410. g. u Dobropolju među izaslanicima kneza Ivana Nelipića. (LUC. itd.) Venecija im nije ovaj naslov podijelila, ali ga je prihvatila.

D. su u Omišu, od 15. v. dalje, igrali najvažniju ulogu među plemićima, a njihov se grb nalazi po raznim palačama, crkvama i grobnicama u Omišu i na Hvaru, pa čak i u Risnu.

Poznato je osam raznih starih grbova, i na sedam se od njih nalaze po tri dječačke glave i to: pet grbova s crnačkim glavama, dva s glavama bijelaca, a samo jedan imade leopardove glave; ukras nad kacigom svih tih grbova je anđeo s bodežom u desnoj ruci. Slijedi opis grbova po starosti i važnosti.

1. grb prikazan u bojama, grb je iz Ilirskog grbovnika iz 16. v. (navodno iz 14. v.) (R. K-N. I.);

2. na drugom prikazanom grbu, koji se nalazi na potvrdi prov. Balbia iz 1723. g. pod »conte Descovich nob. de Furiosi«, vjerojatno je, da polje b. (svinute zmije) pretstavlja pridjevak »Furiosi«, jer se ovaj motiv nigdje drugdje ne ponavlja, a možda su ga prisvojili ženidbom od neke druge porodice;

3. grb u Heyerovom djelu (H. AD. pod I.): štit je naslonjen, na zelenom polju tri su srebrne dječačke glave gledane s lica, kaciga je s lica, a ukras nad krunom je anđeo;

4. grb (ibid. pod II.): štit naslonjen, na zelenom polju tri zlatne leopardove glave gledane s lica, kaciga okrenuta desno, plašt i anđeo kao u grbu 3.;

5. grb (ibid. pod III.): kao pod 3., samo što je polje srebrno, a glave crnačke s lica, dok je ukras plavi anđeo.

6. grb (ibid. pod IV.): štit srebrn i uspravan, crnačke glave okrenute desno, nad štitom samo kruna;

7. grb (ibid. opis pod V., slika III.): kao pod 3., ali drugih boja i to: srebrno polje, crnačke glave, plašt crno-srebrn, anđeo plav i krila srebrna.

8. grb (ibid. opis pod VI., slika IV.): štit je poluokrugao, polje srebrno, tri crnačke glave sa zlatnim vrpcama okrenute na desno, nad štitom je kruna, bez plašta i bez kacige.

Kao u prikazanom grbu pod 1., tako su i u nabro-

jenim grbovima glave smještene: dvije gore i jedna dolje.

DEŠKOVIĆ I.

Iz ove porodice potekla je grana kapetana Ljudevita i ž. mu * pl. Cerineo (Cerinić): A. Ivan, ž. Mačela * pl. Ivellio (Iveljić) od plemena Obaljevića. Potomci su ove grane do nedavna bili najveći zemljoposjednici na Braču i veleposjednici u Omišu: I. † dr. Petar (* 1850.), ž. † Nella * pl. Rendić-Miočević: 1. ing. Žarko (* 1891.), istaknuti građevinski poduzetnik i poznati »Yachtsman« komodor »Labuda«, u Splitu, ž. Delfina * pl. Illich: a) Petar (* 1923.) i b) Milka; 2. Oskar (* 1894.—†1935.), ž. Lelia * Mikačić: Dane (* 1930.) i 3. Milan (* 1895. —† 1934.): a) Kruno (* 1923.) i b) Zdenko (* 1928.), živi u Splitu; II. † ing. Antun, čijom se je zaslugom razvila električna industrija na Gubavici, ž. Antica * Valle: Branko, kipar, te drugi sinovi i kćeri † Ivana. B. Od Mata i ž. * pl. Allegretti potekla je grana D.-Allegretti, od koje Marija u. Novak živi u Zemunu, i drugi.

Ovoj istoj porodici pripada Emo D., bivši poruč. bojnog broda bivše a.-u. ratne mornarice.

D. imade i u Istri, ali nije poznato, da li su potomci dalmatinskih pl. D.

Ovoj porodici pripadaju slijedeće dvije grane:

DEŠKOVIĆ II. od OLTRE:

Antunu D. bilo je podijeljeno austr. plemstvo s pridjevkom »od Oltre« 19. III. 1846., a austr. viteštvo 21. II. 1850. (F. AÖ.)

Potomci ove viteške porodice žive u Austriji.

DEŠKOVIĆ III.

Dionisu D., majoru, pripadniku makarske grane, podijeljeno je austr. plemstvo 21. III. 1899. (F. AÖ.) On je poslije postao pukovnik.

Od Dionisa (* 1847. u Makarskoj, † 1906.), pukovnika, sina jedne grofice Caboge: 1. Ivan (* 1887.), ekonom. major jug. mornarice u m., ž. † Greta * Über: Aleksandra i 2. Leonidas (Leo) (* 1890.), ekonom. potpukovnik jug. mornarice u. m., ž. Nelly * Neorčić.

DEUTSCH MACELJSKI

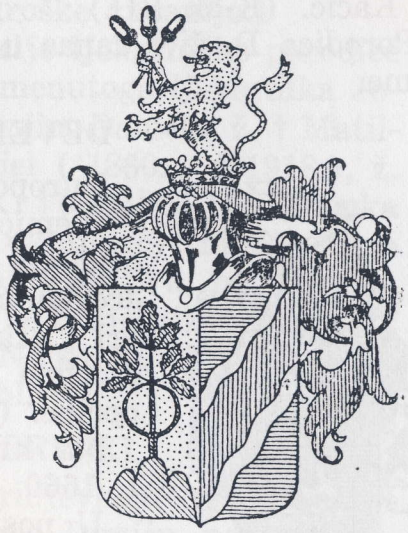

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Maceljski« podijeljeno 25. XI. 1910. Filipu D., zagrebačkom veletrgovcu i veleposjedniku, ženi mu Franjici * Hertman i sinovima Vilimu, Benku i Albertu i njihovim zakonitim potomcima. (Orig. plem. list i grbovnica u posjedu porodice u Zagrebu.)

Danas žive u Zagrebu sin † Filipa (* 1825. u Zagrebu, † 1919.) Albert, kao posljednji pl. D. M. i ž. Matilda, te potomci Fili-

povog sina † Vilima (* 1855.—† 1926.), koji od g. 1932. nose prezime Maceljski pl. od Macelja, i to: od † Vilima: I. Gustav (*1882.), veletrg. i industr. u Zagrebu: 1. Nada (* 1921.); 2. Dragan (* 1923.) i 3. Milan (* 1926.); II. Vlatko (* 1883.), veletrg. i industr.: 1. Velimir (* 1919.) i 2. Vlasta (* 1923.) i III. ing. Robert (* 1884.): Vanja; svi žive u Zagrebu.

DEVČIĆ

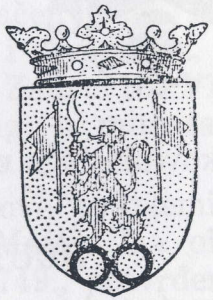

Stara plem. porodica Makarskog primorja i Krajine.

D. se već g. 1690. spominju u popisu povlaštenih plemića »conte Devcich Coicalo« iz Podgore (LA. C.), međutim povelja i potvrda za naslov »conte«. D. nije poznata.

Junaštva plemića D. opjevao je Kačić. (K-M. RU.)

Porodica D. živi danas u Podgori i drugim mjestima.

DEVERIĆ

Turopoljska plem. porodica.

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 10. X. 1659. Nikoli Valičeviću ili Celiću, te Nikoli, Lovri i Matiji Deverić u, pripadnicima plemenite turopoljske općine. (B. AK. i L. T.)

Na hrv. saboru proglašeni 8. I. 1660. (B. SN.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije iz g. 1851. upi-

sani su Juraj i dva Matije D. (G. H. I-4 i L. V. 10.)

D. žive danas u Donjoj Lomnici te pripadaju i danas turopoljskoj plem. zajednici.

DESSEWFFY (DEŽEVIĆ)
Cernički i de Tarkaö

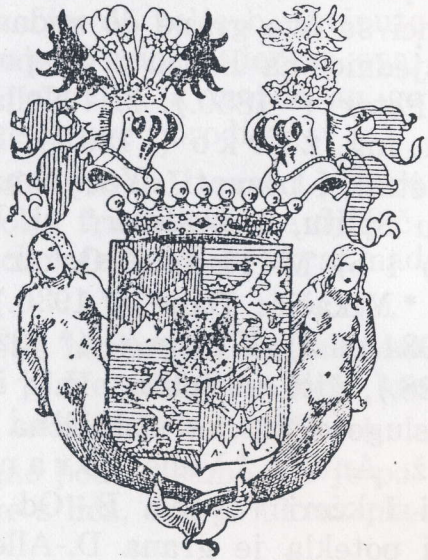

Praplemstvo (hrvatsko), starinom iz Cernika u požeškoj županiji, gdje se spominje već u 13. v. (B. AK.)

D. preselili su se sredinom 16. v. u Ugarsku.

Plemstvo (ug.-hrv.) ponovljeno g. 1525. Ivanu (starinom plemiću) i braći Stjepanu, Jurju, Franji, Nikoli i Ladislavu pl. D.-C. (B. AK.)

Grofovstvo (ug.-hrvat.) podijeljeno 20. XII. 1754. Josipu pl. D.-C. (B. AK.)

Barunstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 20. IX. 1763. Henriku pl. D.-C., potpukovniku i djeci mu Henriku, Karlu i Franciski. (B. AK.)

Grofovstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 17. III. 1775. Samuelu pl. D.-C., velikom županu saroške županije, osnivaču grofovske porodice D.-C. i de T. (B. AK.)

D.-C. žive kao plemići, baruni i grofovi u Ugarskoj. Kod nas živi: Marija * gf. D. ud. † Dioniza bar. Hellenbacha, u Mariji Bistrici.

DIANEŽEVIĆ

Turopoljsko plemstvo, spomenuto u Maloj Gorici g. 1632. i u Donjoj Lomnici g. 1632. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije iz 1851. g. spominje se Juraj D. (G. H. I-4 i L. V. 10).

D. žive u Donjoj Lomnici i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

DIANIŽEVIĆ

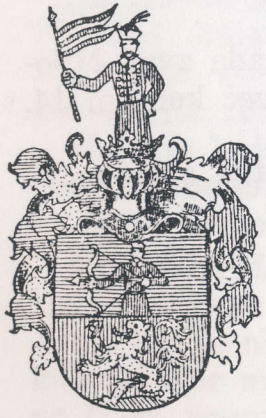

Staro plemstvo podrijetlom iz Srba u Lici, poslije u modruškoj županiji i u Draganiću. (v. rod Cvetković.)

Grb iz zbirke grbova dra Ljudevita Gaja u sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu. (B. AK.)

Nikola D., iz Draganića, prepošt zagrebački, bio je jedan od prvih osnovatelja sveučilišta u Zagrebu.

DIANKOVIĆ

Plemići iz Gorice (v. pleme Goričko) preseljeni u Turopolje, gdje se prviput spominju 1513. (L. T.)

U prvoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 29. IV. 1560. g. spominje se Valentin D. iz Kobilića, a u drugoj darovnici istoga kralja od 11. V. 1560., uz ovoga V. spominje se i Stjepan D. iz Rakarja. (L. T.)

Petar D. iz Kobilića bio je g. 1549.-1551. turopoljski župan. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije iz 1851. g. upisani su Nikola i Stjepan D. (G. H. I-4 i L. V. 10).

D. živu danas u Turopolju.

DIENES (Dieneš)

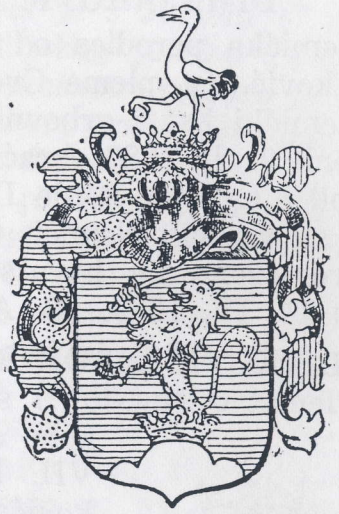

Plemstvo (ug.) podijeljeno 7. IV. 1663. Grguru Dienesu, njegovoj ženi Ani * Joih, njegovim sinovima Stjepanu i Mihajlu, Stjepanovoj ženi Jeleni * Csada, te Stjepanu Jiczaku.

Proglašeno u skupštini boršodske županije 30. VIII. 1663. (Prepis kod porodice.)

Svjedodžba plemstva dana u Beču 12. X. 1763. za porodicu D. (I-P. KK.)

Svjedodžba bačko-bodroške županije od 22. XI. 1819. o gornjoj podjeli plemstva, opisu grba i proglašenju dana je Josipu pl. D., ljekarniku. (Spisi bačko-bodroške županije.)

Od ove već kroz 4 generacije ljekarničke porodice žive danas potomci gore spomenutoga ljekarnika Josipa i njegovog sina † ljekarnika Daniela, ž. † Matilde * Stingl: I. mr. ph. Daniel (*1860. - † 1918.), ž. Olga * Gornik: 1. mr. ph. K a r l o (*1895.), ž. Zdenka * pl. Derkos (od majke pl. Kukuljević): M a j a, žive ve u Novoj Gradiški, 2. M a r g a r i t a, m. dr. Vladimir Maretić, 3. dr. D a n i e l, liječnik u Zagrebu, ž. Lena * Moll: S o n j a, 4. N i k o l a (* 1900.) i II. A u r e l, ž. Mary * bar. Ruhl.

DIMIĆ BILIBREŠKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Bilibreški« podijeljeno 6. VI. 1901. Aronu Dimiću, potpukovniku. (KB. MN.)

DIMNJAKOVIĆ

Plemićka porodica od plemena Cvetković. (v. pleme Cvetković.)

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 9. I. 1689. braći Matiji, Nikoli i Grguru D. de Dimnyak, koji su već bili plemići. (B. AK.)

Proglašeno na hrvatskom saboru 14. IV. 1689. (B. AK.)

DITKOVIĆ ŽITOMIRSKI

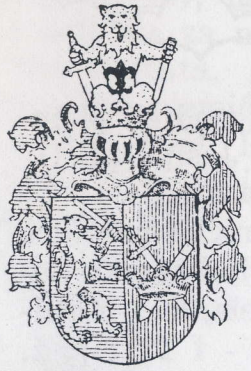

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »žitomirski« podijeljeno 26. VII. 1792. Antunu i Nikoli Ditkoviću, Antunovoj ženi Jeleni * Švagel i kćerima Ani, Katarini i Josipi, zatim Nikolinoj ženi Ruži * Gregoroczi i djeci Antunu, Josipi i Barbari. (B. AK., I-P KK.)

Danas porodica D. živi u Zagrebu i drugdje.

DITS SUHOPOLJSKI

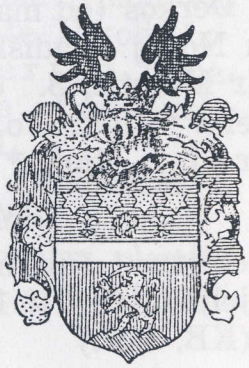

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Suhopoljski« podijeljeno 5. III. 1917. Ferdinandu Ditsu, potpukovniku, i njegovim zakonitim potomcima. (Orig. povelja.)

Danas žive Danica * pl. Šipuš Sisačka, udova potpukovnika Ferdinanda (*1864. - † 1917.): 1. Danica, m. Ivo pl. Marochino, apelac. sudija; 2. Ferdinand (*1896.); 3. Vjera, m. Josip

Blažević, jug. vet. kapetan I. kl.; 4. Milivoj (* 1901.) jugosl. art. major, ž. Katica * Šutić: Ivica, (*1935.) i 5. Bogoslav (*1903.), ž. Ružica * Gorub.

DIVNIĆ

Praplemstvo (hrvatsko) podrijetlom iz Bosne. Sredinom 14. v. D. su pripadali skradinskom plemstvu. (G. AS.)

Po don Franu Buliću D. su se nekada zvali Milogostić. Vjerojatno je, da su D. bili već koncem 14. v. i šibenska vlastela.

Viteštvo reda sv. Silvestra ili zlatne ostruge D. su dobili 31. VII. 1490. g. (G. AS.)

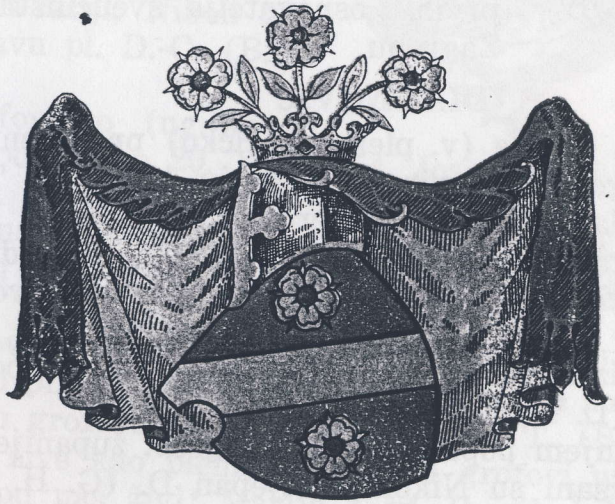

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 13. VII. 1587. Petru D. (H. AD.)

Svjedodžba o plemstvu porodice D. izdana 1. III. 1836. od gradske općine u Šibeniku.

Austrija je 19. VII. 1864. g. priznala plemstvo (ug.-hrv.) Danilu pl. D. (F. AÖ.), a potvrda (ug.-hrv.) dana je 30. VII. 1864. (I-P. KK.)

Uz glavnu granu porodice D. (lat. Diphnicus, tal. Difnico), koja i danas živi, postojale su i porodice D.-Bisprić, D.-Mbleka, D.-Malpažić i D.-Miketić-Dragoević. (G. AS.)

Malo je koja plem. porodica dala toliko crkvenih dostojanstvenika, vojskovođa, pravnika i književnika kao ova porodica.

Šimun D.-Moleka bio je vojskovođa i vitez reda zlatne ostruge (sv. Silvestra) (1490.). Njegov brat Juraj bio je ninski biskup (1475.—1530.), a sin Jakob također ninski biskup poslije svoga strica. Grana D.-M. izumrla je g. 1606.

Grana D.-Malpažić počela je s Petrom, koji je g. 1487. bio nadžupan prve šibenske galije, a 26. III. 1500. dobio je sa svojom braćom Šimunom, Nikolom i Jerkom u feud otok Kaprije. Petrov sin Nikola bio je g. 1527. nadžupan šibenske galije, a Nikolin sin Petar kastelan Vrhpolja. Petrov unuk Petar (* 1601.) bio je kapetan konjanika kneza Šubića grofa Zrinskog, a za kandijskog je rata (g. 1645.) služio u mletačkoj vojsci i bio od Turaka zarobljen te proveo pet godina kao veslački rob na turskoj galiji. Otkupivši se svojim cijelim imutkom iz ropstva bio je g. 1654. od dužda imenovan pukovnikom narodne vojske u Šibeniku. Grana D.-Malpažić izumrla je g. 1764. s Nikolom. (G. AS.)

Grana D.-Miketić započela je s Jurjem (* 1615.) sinom Antuna, brata kandijskog junaka Petra D.-Malpažića, a izumrla je u muškom koljenu g. 1827. s Ivanom Jakobom, načelnikom grada Šibenika. Jurjeva kći Uršula ud. se za pl. Galeotović-Krivelića (zv. Crivellari), a Marijana za pl. Zámbelli-a. (G. AS.)

Petru, sinu Šimunovu iz glavne grane porodice D., izravnom predu današnjih D. podijeljeno je 13. VII. 1587. plemstvo (ug.-hrv.) i priznato staro plemstvo i stari grb. Njegov brat Ivan bio je g. 1569. nadžupan šibenske troveslarke, hrabar pomorac i vojnik. Šimunov brat Franjo preveo je Marulićeva djela na hrvatski, a sin Franjin Ivan Krst., šibenski kanonik, svojom je oporukom g. 1637. naredio da se ovaj hrvatski prijevod štampa. (G. AS.)

Petrov sin Nikola imao je tri sina: 1. Frano (* 1607—† 1672.), govornik, državnik, doktor prava i povjesnik, prijatelj Ivana Lučića. Njegov sin Nikola bio je šibenski biskup (1667.—1683.), a sin Vicko (kao redovnik Teodat) krčki biskup (1680.); 2. Šimun, doktor bogoslovlja i ninski biskup g. 1646, a biskup u Feltru g. 1650.; 3. Danilo, vojskovođa, branitelj Zadra g. 1644.—1648., osvojitelj Drniša oženio se Katarinom * pl. Tetrić (Detrico).

Danilov sin Nikola proslavio se je kao vojskovođa u borbama protiv Turaka u Neretvi g. 1688. Poslije ovih borba postao je zapovjednikom mletačke vojske u Dalmaciji. (G. ibid.)

Nikola je sa ženom Izabelom * pl. Fenzi, imao sina Frana (* 1683.), a ovaj sa ženom Jelenom * vl. Dominis sina Danila (* 1723.), Danilo sa ženom Jelenom * pl. Kosirić: Frana (* 1746.), a ovaj sa ženom Angelom * pl. Zambelli: Danila Kajetana (*

1790.). Od Danila Kajetana i žene mu Marijane * Zuliani potekli su: 1. Angela, m. dr. med. Maksimilijan Nikolić; 2. dr. med. Melhior; 3. Katarina, m. dr. med. Viktor Galeotović; 4. Elena, m. Petar pl. Kurir; 5. Alojzija, m. Frano grof Draganić-Vrančić i 6. Frane, ž. Ana * bar. Elsnitz.

Od Melhiora i žene mu Palme * pl. Novaković potekli su: 1. Marija m. dr. med. Jerko pl. Marašović od Roncislapa; 2. Ivan (* 1853. u Drnišu), ž. Antica * kontesa Fenzi: a) Cvijeta, b) Melhior (* 1890.) i c) Vice; 3. Antun (* 1864. u Drnišu), ž. Marija * pl. Dorotka Ehrenwalska: Frano (* 1904. u Drnišu), ž. Alda * pl. Mazzi: a) Antun i b) Marija Margareta; 4. Karmela; 5. Ivanica; 6. Jelena; 7. Alojzija i 8. Erminija.

DOJMI de LUPIS
(DUJMIĆ — VUKASINOVIĆ)

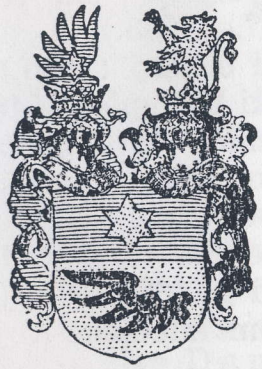

Praplemstvo spomenuto u Trogiru u 13.—15. v. pod imenom Dujmi (1284. g. LI. MIT.), Duimi i Doymi (1322. g. MHJ.), patronimik imena Dujam.

Na otoku Hvaru prvi put se spominju D. u 17. v., vjerojatno jedna grana doseljena sa Brača. I ako plemići nisu pripadali hvarskom vlast. vijeću. Poslije su ženidbom i nasljedstvom s plem. porodicom Vukasinović zv. de Lupi i de Lupis (podrijetlom iz Bosne) preuzeli i njihovo prezime.

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »di Delupis« podijeljeno 13. VI. 1855. Stjepanu D., nastanjenu u

Kotoru, a 23. II. 1865. prošireno i na njegovu braću Petra i Alojza. (F. AÖ.)

Grb plem. porodice D. isti je kao i prikazani viteški grb (austr.) s razlikom, da imade samo jednu kacigu, a nad njom su kao ukras otvorena crna krila, na kojima se nalazi po jedna šesterokraka zvijezda. Između krila nalazi se zlatni lav. (H. AD.)

Ogranci porodice D. žive danas u Kotoru, Splitu i drugdje.

DOLOVČAK
(Dolowchiak, Dolovschak)

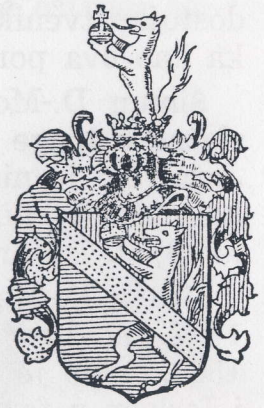

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 3. VI. 1649. Petru D. i njegovom bratu Ivanu. (B. AK.)

Proglašeni na hrvatskom saboru g. 1655. (B. SN.)

Od Ivana (* 1815.—† 1882.), zagrebačkog odvjetnika potekli su: I. † Krešimir, pomolog i ekonom u Zagrebu, ž. Milka * Kosovac: † Ivan, trgovac u Zagrebu: a) Neda, m. dr. Čulumović i b) Vera u. Smokvina i II. Mladen (* 1851.—† 1907.), odsj. savjetnik zem. vlade u Zagrebu, ž. Ana * pl. Zajc: 1. Vera, m. dr. Petar Marković; 2. Juraj (* 1886.), posjednik u Zagrebu, ž. Zora * Benešić: a) Janko, student prava i b) Marija Ana; 3. Paula, m. Dušan Bojović, pukovnik i 4. dr. Petar (* 1899.), pravni savjetnik gradskih poduzeća u Zagrebu, ž. Blaženka * Krnic-Ružić: a) Ana i b) Vera.

Ima i drugih pl. porodica D.

DOMAC PRIVLAČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Privlački« podijeljeno 14. I. 1902. Ivanu Domcu, potpukovniku. (KB. MN.)

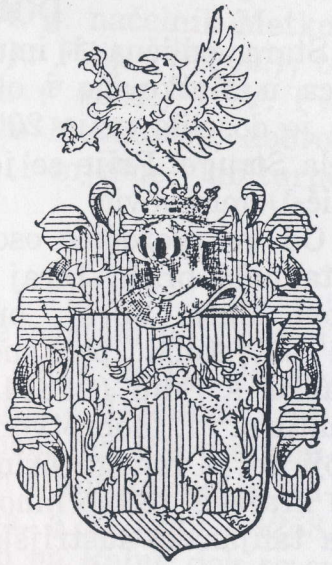

DOMAZETOVIĆ

Senjska plemićka porodica starinom iz Bosne, doseljena u Senj u 15. v.

Plem. list i grbovnica podijeljeni porodici 21. X. 1724. (B. AK.)

Porodica D. živi u Hrvatskom primorju, a u Zagrebu živi dr. Franjo pl. D.

DOMIĆ zv. CASOTTI

Trogirsko praplemstvo, koje se je najprije zvalo Domić, te svoje hrvatsko ime polatinilo u Casotti (dom-casa). (H. AD.) Dokumentovani podaci o ovoj plem. porodici potječu iz 13. v., kad se spominju u raznim listinama i povjesnim djelima najprije kao Domić, (Domich i Domiche), a poslije kao Casocti, Casoctis, Casiocti, Casotti (LI. MT., ST. cod., MHJ. 10 i t. d.)

Iz ove porodice bio je sv. Augustin (* oko 1260.

† 1318. u Suceri-i, u Italiji; sin Nikole i Dragoslave * pl. Draganić), koji je 1277 g. postao dominikanac, a 1303. g. biskup zagrebački.

Nikola C. bio je trogirski biskup od 1362. do 1371. g. Ivanu sinu Dominika-Augustina pl. C. trogirsko je vlast. vijeće 7. I. 1695. g. priznalo njegovo plemstvo, dok su Ivan i Henrik sinovi Ignaca pl. C. dobili od Austrije priznanje svoga plemstva 28. X. 1823. g. (H. AD.)

Po tankoj lozi potječu od pl. C. bračkí plemići Lalić-Bosnić zvani Kevešić, a po ovima Gold de Kevešić i Bulat.

Potomaka pl. C. ima i u Italiji.

Varijanta grba biskupa Nikole; nakit: crni orao, plašt: plavo-zlatni i crveno-zlatni, na štitu donje polje crveno sa samo dvije zlatne grede.

DOMIN PETRUŠEVAČKI

Plem. list i grbovnica (ug.-hrv.) s pridjevkom »Petruševački« podijeljeni 5. V. 1837. Mirku D., profesoru u Zagrebu i njegovim sinovima Ignaciju, Mirku, Stjepanu, Karlu i Josipu, te kćeri Mirki. (B. AK., I-P. KK.)

Dr. Josip Franjo (* 1754.— † 1819. u Zagrebu), isusovac, poslije čazmanski kanonik, profesor prirodnih znanosti u Đuru, Zagrebu, Pečuhu i na sveučilištu u Pešti, bio je znamenit fizičar, koji je prvi u Ugarskoj i Hrvatskoj pravio pokuse sa zrakoplovima i kušao u medicinu uvesti elektricitetu. Kao

profesor djelovao je pedeset godina, a ime mu je bilo priznato i u stranom učenom svijetu. Napisao je i štampao više naučnih djela na latinskom jeziku.

Od Mirka (Imbre, Emericusa, * 1776.—† 1848. u Zagrebu), dra. prava i sveuč. profesora i ž. mu Hildegarde * Pozvek potekli su: I. dr. med. Ignacije (* 1809.—† 1852.), ž. Marija * Prager: 1. dr. iur. Alfons (* 1835.—† 1871.), ž. Eliza * pl. Bonin i 2. † Marija (* 1837.); II. Emerika (* 1810.—1833.). m. Ivan Alth; III. Mirko (* 1811.—† 1841.); IV. † Stjepan (* 1812.), kapetan; V. dr. iur. Karlo (* 1814..) i VI. Josip (* 1825.—† 1893.), major, ž. Hermina * pl. Jurčić Toulska: 1. Mirko († 1908.), sudb. vijećnik, ž. Leposava * Zdravković: a) Teodor, sreski podnačelnik, ž. Milica * Korečić: Stanislava; b) Branka, učiteljica; 2. Juraj (* 1862.— † 1926.), sudb. vijećnik, ž. Klaudina * bar. Rosenzweig-Dramvehr: a) Gizela, b) Vladimir (* 1896.), kapetan u m. i c) Elizabeta, m. Alfred Wolf; 3. Gizela († 1932.); 4. Hildegarda i 5. † Koloman.

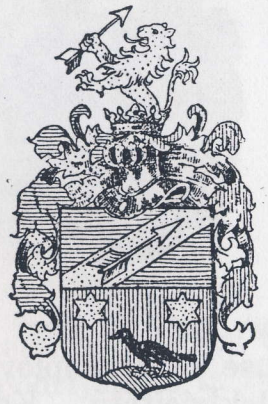

DOMINIĆ

Plem. list i grbovnica podijeljeni su 4. I. 1587. Jurju, Vuku, Nikoli, Šimunu, Mihajlu i Franji D., a proglašeni na hrv. saboru g. 1588. i g. 1752. (B. SN.)

Jedan D. bio je 1540. prvi kaštelan sisačke tvrđe. (LBg.)

Grb po B. AK. i Labaševoj knjizi grbova (LB g.)

Porodica D. pripadala je plemstvu varaždinske županije.

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisan je Luka pl. Dominić. (G. H. I.-4. i L. V. 10.)

DOMINIKOVIĆ

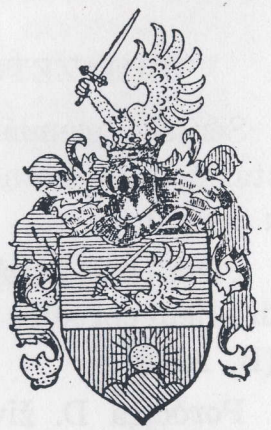

Stara odlična i imućna porodica u Metkoviću i okolici, koja se je doselila prije 200 godina iz sela Struge. Prije se je zvala Tomić-Dominiković.

Od ove porodice osobito su se istaknula braća Juraj i Filip, sinovi Mata. Juraj, pravnik, bio je savjetnik prizivnog suda u Zadru, a Filip (* 1814.—† 1880.), kulturni i dobrotvorni radnik, koji se je mnogo brinuo za svoje krajeve, te bio mnogo godina načelnik Metkovića. Za talijansko-austrijskoga rata i viškog boja (1866. g.) istaknuo se je svojim radom, te mu je radi toga odao car Franjo Josip I. (5. XII. 1866.) svoje najviše priznanje, vlastoručnim pismom, a kad je ovaj vladar pohodio Metković 25. do 27. travnja 1875. bio je gost njegove kuće u Metkoviću.

Plemstvo (austr.) podijeljeno 27. V. 1875. gorespomenutome Filipu D., posjedniku i zakonitim mu potomcima. (F. AÖ.) Njegovim sinovima Germanu i Mati i kćerima Lujzi i Ivki ponovno je podijeljeno plemstvo 27. V. (11. XII.) 1895. (F. AÖ.)

Od Filipa (* 1814.—† 1880.) i I. ž. Petronile * pl. Puović potekao je: I. Mate (* 1842.—† 1907.), posjednik, ž. Terezija * Butirić: dr. Filip (* 1893.), književnik, jugosl. diplomata, sada sekretar ministarstva inostranih poslova u Beogradu, ž. Vanda

* pl. Gaj: a) Knut (* 1922.) i b) Atila (* 1923.), a od II. ž. Marije * Šarić: II. † German (* 1847.—† 1935. u Zadru), pravnik i viši činovnik namjesništva u Zadru, a od 1912. do 1914. g. načelnik Metkovića, ž. Lina * Luxardo († 1932.): Filip († 1900.), te pet kćeri, od kojih III. Lujza (* 1851.) i IV. Ivka (* 1857.) još žive neudate u Metkoviću, dobrotvorke su i pomažu siromahe i mjesne kulturne ustanove.

DOMINIS

Praplemstvo otoka Raba. Ime nastalo od Dominicus (rapski biskup sa Cresa g. 880.) ili (po Jirečeku) od imena Deminja, Dominja, Domana (rap. biskup 1076.—1086.). Ova se imena na Rabu spominju već u 11. v. God. 1116. jedan Diminja bio je izaslanik rapske općine u Mlecima, a g. 1249.—1258. Stjepan de Domine bio je biskup na Rabu, dok se g. 1283. među zadarskim plemićima spominje Cerne de Dominis. (F. SS.)

Rodoslovlje porodice nosi naslov »Arber Frangipana sive de Dominis«, a siže do g. 1283. Prvi po redu u rodoslovlju je jedan Stjepan.

Porodica D. ima ove pridjevke: de Jadra, de Arba, de Bacchino, de Chressio.

Već u najranije doba spominje se ova porodica u vlasteoskom vijeću grada Raba, a g. 1402. Andrija sin Stjepana i praunuk prvog Stjepana bio je primljen u zadarsko vlasteosko vijeće. (DZZ.)

Andrijinog brata, rapskog biskupa Grisegonusa (Krševana) nalazimo g. 1367. na dvoru kralja Ljudevita u Budimu, g. 1373. postaje biskup trogirski, a g. 1403. nadbiskup kaločki i biskup velikovaradin-

DOMINIS

ski. Kod krunisanja kralja Ladislava u Zadru bio je prisutan Andrija, kojemu je kralj darovnicom od 5. VIII. 1403. poklonio solane na Rabu i Pagu. Kraljevskim pismom malo dana poslije (7. IX.) imenovao je braću Damjana (kraljevskog poslanika), Stjepana, Andriju (vojskovođu), Grisogonusa i Ivana te rođaka im Franju svojim ukućanima (in nostros familiares), oslobodivši ih od svih redovitih sudova. Kad je Ladislav malo nakon toga prodao Dalmaciju Veneciji, Ivan je dignuo bunu na Rabu i sa svojim pristašama pobio veći dio Republici sklonih plemića. Radi toga morao je bježati u Ugarsku. (B. OR.) — Andrija je imao pet sinova, od kojih je Damjan naslijedio strica Damjana 1419. na mjestu oratora kraljevine Ugarske i Poljske, a dva su bila biskupa i to: Šimun biskup Trogira, kraljevski vitez i doglavnik cara Sigismunda i Ivan, koji je naprije bio senjski, zatim ankonski biskup i papinski legat kod cara Albrechta II., te konačno velikovaradinski biskup. Ivan je zastupao cara na saboru u Bazelu i mnogo prinio izboru pape Martina V. Kao nagradu dobio je od cara 15. VII. 1434. godine, u Ulmu povelju, kojom car, nakon što spominje starodrevni grb obitelji, koji nazivlje osobito starim i slavnim, podijeljuje cijeloj obitelji novi grb, raščetvoren, s dvoglavim carskim orlom kao počast u prvom i četvrtom polju. (KBP.) Toga je Ivana i strica mu Krstu, sina Stjepanovog, te braću mu Stjepana i Grisogonusa i sve njihove zakonite nasljednike za uvijek (»in perpetuum«) car Sigismun poveljom od 26. VIII. 1437., izdanom u Pragu, podignuo na čast palatinskih grofova (Imperii Sacri Lateranensi Palatii Comites facimus) sa svim

pravima, povlasticama, i prerogativama, koje od te časti ističu, među kojima je i pravo da mogu pozakoniti nezakonitu djecu, pa iako su plod rodnog oskvrnuća i da mogu imenovati bilježnike, suce i delegate. (AZZ. i G. AS.)

Od Stjepanovog brata Krste potječe u izravnoj lozi pal. grofovska porodica de Dominis u Zagrebu.

Kao velikovaradinski biskup nestao je Ivan u bitki kod Varne boreći se s kraljem Vladislavom Varnenčikom protiv Turaka (KBP.)

Znamenitiji članovi te porodice su još slijedeći: Ivan nazvan Catinello, slikar i graditelj, a sin Damjana brata biskupa Ivana; Ivan, sin Grisogonusa, galijske nadžupan; Nikola, sin Andrije od Krste, galijski nadžupan, poginuo je u borbi s Turcima kao i brat mu Jakov, galijski nadžupan; Franjo, sin Nikole, zagrebački kanonik; Franjev brat Krsto, galijski nadžupan i Krstov sin Ivan, galijski nadžupan, te brat Šimun, koji se je kao galijski nadžupan borio kod Lepanta. On se pod stare dane preselio u Šibenik, gdje je sagradio palaču. šibenska loza je u muškom pokoljenju izumrla 1887. g., a u ženskom g. 1915.

Šimunov rođak Jerko bio je advokat senata u Veneciji i bavio se je književnošću. Znamenita je njegova »La satira al dottorato« (Sansovino-Venezia 1560.). Njegov rođak Ivan bio je biskup u Senju od g. 1537. do g. 1541. Ivanov nećak Antun bio je također senjski biskup, a poginuo je u borbi protiv Turaka g. 1596. pod Klisom. Njega je naslijedio na biskupskoj stolici rođak mu Markantun, sin doktora Jerka i Marije Theobaldi de Placentia. Markantun bio je najprije isusovac i još vrlo mlad učitelj

lijepih znanosti u Veroni, zatim je držao učiteljsku stolicu matematike u Padovi, na kojem ga je mjestu naslijedio slavni Galilej, kad je napustio padovansku univerzu, da ode u Bresciu kao profesor retorike, logike i filozofije. Na polju fizike riješio je pojavu duge i pojavu plime i osjeke. Iz Brescie otišao je u Rim, gdje je predavao matematiku. G. 1596. napustio je red i postao senjsko-modruški biskup. G. 1602. bio je imenovan splitskim nadbiskupom i prvostolnikom Dalmacije i Hrvatske. To mjesto prepustio je g. 1616. svom nećaku Sforza-Ponzoni i preseli se u Englesku na dvor Jakoba I. U Londonu izdao je velebno djelo »De Republica Ecclesiastica« u deset knjiga, koje je posvetio kralju. God. 1622. napustio je London i krenuo put Rima, gdje se svečano odrekao svih zabluda i povratio u krilo katoličke crkve. Čini se, da bi bio postao i kardinal, ali ga novoizabrani papa Urban VIII. dade zatvoriti u Castel S. Angelo, gdje je umro 8. IX. 1624. Po njegovoj želji bio je pokopan u crkvi ss. Giovani e Paolo, ali malo dana poslije bilo je njegovo tijelo po nalogu inkvizicije ekshumirano i nakon osude zajedno s njegovim spisima spaljeno u Rimu 21. XII. iste godine. Tom je zgodom bilo uništeno mnogo njegovih još neštampanih rukopisa i mnogo porodičnih povelja.

Mletačka je vladavina na temelju carskih diploma 12. IX. g. 1744. uvrstila porodicu u Libro dei tolati s oznakom »conte« (Archivio dei Frari, Venezia).

Sredinom druge polovice 19. v. Ivan-Jerko postao je guverner Ohija i vjenčao se sa havajskom kraljicom Liliuokalani.

Od vlast. i pal. grofovske grane žive potomci braće Ivana i Antuna.

A. od † Ivana, sud. savjetnika: I. Dragomir (* 1852.—† 1915.), ž. Jozica * Seragli: 1. Ivan (* 1894.), cand. phil. i član Narodnog kazališta u Zagrebu, ž. Marija Magdalena * Fischer-Eggersdorfer: a) Anđelija Marija Imakulata, b) Dragomir (* 1926.) i c) Markantun (* 1929.) i 2. Ema, m. dr. med. I. H. Botteri, sveuč. profesor u Zagrebu i II. Ema u. Masovčić, u Splitu.

B. od † Krste i ž. M. * vlast. Spalatin: 1. Marija (* 1862.), u Rabu i 2. Marko (* 1866.), sud. savjetnik u m., u Rabu, ž. Josipa * Predolin: dr. Frano (* 1906.), u Trstu.

Od druge vlast. grane na Rabu potječu od † Petra: 1. Miro (* 1867.): a) Petar (* 1904.): Tihomir (* 1937.), b) Anka i c) Marija i 2. Jerko, u Senju.

DOMITROVIĆ

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 9. VI. 1655. Stjepanu i Ivanu D. uz Tomu Jurilovića i Martina Cvetkovića (III.) (L. T. i L. V..), a proglašeni na hrv. saboru 11. VIII. 1655. g. (B. SN.)

D. spominju se g. 1632. u Maloj Gorici, a g. 1782. u Velikoj Mlaki. (L. T.)

Od porodice D. žive: 1. Nikola, posjednik u Posav. Bregima; 2. Josip, 3. potomci † Ivana u Americi; 4. Stjepan, u Americi; 5. Matija, krojač i kućevlasnik u Zagrebu: a) Zlata, profesor i b) Maja, činovnica.

DOMJANIĆ

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 29. III. 1596. Stjepanu Domjaniću, a s njime i braći Stjepanu, Martinu i Mihajlu, također Domjanićima pa i njihovim zakonitim potomcima. (Orig. grbovnica u posjedu Franje plem. Domjanića, sres. načelnika u m. u. Sv. Ivanu Zelini i B. AK.)

Ovoj staroj hrvatskoj plem. porodici pripadao je dr. Dragutin pl. D. (* 1875.—† 1933.), vijećnik sudb. stola u Zagrebu i slavni hrvatski pjesnik. Pjesme su mu štampane po svim hrvatskim, a nešto i po srpskim časopisima. Najviše se je proslavio kajkavskim pjesmama, koje su u knjizi »Kipci i popevke« još za njegova života izašle u tri izdanja. Pjesme su mu štampane i u knjizi »Savremeni hrvatski pisci«. Dr. Dragutin bio je i predsjednik »Matice Hrvatske«.

Od † Dragutina i ž. mu Matilde * pl. Novak potekli su: I. † Milivoj, ž. Zora * pl. Gerechtshammer (* 1855.): 1. dr. Dragutin; 2. Stanka; II. † Ladislav (* 1852.), ž. Helena * pl. Galac: 1. Franjo (* 1872.), sreski načelnik, ž. Eleonora * Karl: a) Fedor (* 1919.), b) Marcela i c) Višnja i 2. Oto (* 1878.), agronom.

DOROGHY

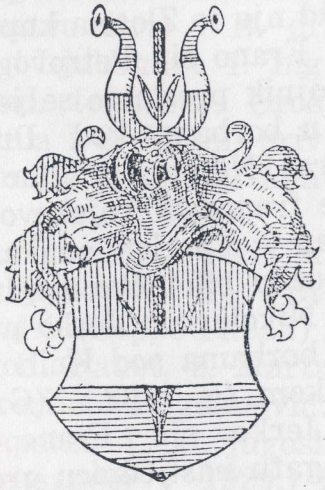

Stara plemićka porodica stare križevačke županije. (B. ŽV.)

Ova porodica je posjedovala do nedavno vlastelinstvo Druškovec, s pridjevkom »de Nagy Dorog«. Grb i pl. podaci (LBg.).

Danas žive: od † Ivana (* 1827.) i ž. mu Josipe * pl. Goricaj: † Sigismund, ž. † Marija * Mayer: I. Zvonimir, ž. Marija * Pliverić, žive u Zagrebu: 1. Branka, m. prof. Mitrović, žive u Križevcima i 2. Liga, poznata operna i koncertna pjevačica, m. prof. Pozajić i II. Sigismund.

DOROTKA EHRENWALLSKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Ehrenwalla« podijeljeno 6. XI. 1834. (7. I. 1835.) Jurju Dorotki. (F. AÖ.)

Od Jurja pl. D.-E. (* 1775.—† 1875.), podmaršala, potekli su: I. Josip († 1904.), pukovnik: 1. Juraj, inženjer živi s porodicom u Splitu i u Hvaru; 2. Marija, živi u Italiji i 3. Helena, živi u Španjolskoj; II. Ana u. bar. Rädt; III. Juraj († kao kapetan): August (* 1863.), general u m., u Beču; IV. Berta u. vit. Grois-Seisenberg i V. Eduard (* 1833.—† 1871.): Vilim (* 1864.), novinar u Novom Sadu: 1. Dagobert (* 1838.—† 1916.) i 2. Eduard (* 1895.), inženjer i tvornički ravnatelj u Novom Sadu: kći Priska.

DOŠIĆ

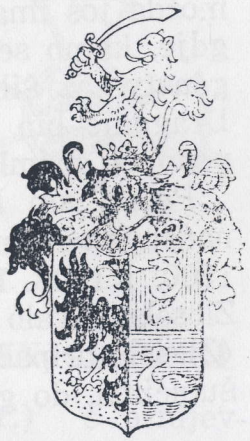

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 6. VI. 1791. Jurju D., njegovoj ženi Julijani * Laušević i djeci: Silviji, Natanu, Ivanu, Jurju, Pavlu, Persidi, Juditi i Lordu. (I-P. KK., a grb po B. AK.)

DRAGANIĆ VRANČIĆ
(Draganich de Veranzio)

Praplemstvo (hrvatsko). Porodica D. jedna je od najstarijih plemićkih i vlasteoskih šibenskih porodica. D. potječu od Dragoja (spomenutog g. 1332.) sina Goluba, sina Vukova, koji je imao brata Nikolu. Od Dragoja (Dragana) i žene mu Kate * Bokina (ili Bočina) iz Trogira potekli su: Ivan, Mihajlo, Vuksan (arhiđakon), Grgur (vitez reda zlatne ostruge), Stjepan (Stipko) (G. AS.), i Dragoslava u. vlast. Domić (Casotti), majka zagrebačkog biskupa sv. Augustina.

Od Grgura, viteza, potekla je porodica Dragoević.

Grgurov unuk, Gašpar sin Nikše, prognan od Mlečana g. 1412. iz Šibenika prešao je na Korčulu, gdje je g. 1417. bio vikar i prokurator. Njegov brat Augustin sklonio se je u Senj, a kad je knez Ivaniš Nelipić osvojio šibenske zemlje na Krki, pozvali su ga Šibenčani za posrednika i 22. VI. 1453. vratili mu

zaplijenjena dobra. Mihajlu je bilo oprošteno prognonstvo, a za Stipka i sina mu Dragana nije poznato mjesto kamo su otišli iz Šibenika. Od ove porodice možda još ima potomstva u Senju, na Korčuli i drugdje, kamo se je porodica raselila poslije mlet. prognonstva iz Šibenika g. 1412. Draganov sin Stjepan Draganić bio je, uz 8 drugih plemića, 2. III. 1449. ponovno primljen u šibensko vlast. vijeće. (G. AS.)

Petar, sin Dragana sina Nikole bio je g. 1494. nadžupan šibenske galije. Ovaj Petar je između g. 1500. i 1503. kupio veći dio Zlosela. Posjedovanje Zlosela davalo je vlasniku naslov grofa (conta). (Zlosela pripadala su do g. 1416. knezovima Obradić-Šubićima, do g. 1480. šibenskoj vlast. obitelji Mišić,

zatim udovi Tome pl. Tomašovića * vlast. Tiepolo. Od nje je Zlosela kupio Petar D.) (G. AS.)

Frano sin Petrovog praunuka Nikole kao hrabar vojnik proslavio se je kod obrane Šibenika g. 1647. i u borbama kod Drniša i Knina g. 1648. Njegov brat Nikola, praotac današnjih grofova D.-V. bio je francuski vojskovođa u Kataloniji i Napulju, štovan i cijenjen od kardinala Mazzarina. Prešavši u službu Mletačke, poginuo je za kandij. rata g. 1660.

Nikolin sin Jerko proslavio se je kao potpukovnik u borbama pod Kninom, Sinjem, Hercegnovim i Čitlukom (g. 1702.). (G. AS.)

Jerkov sin Frano oženio je g. 1737. Margaretu, bogatu nasljednicu grofovske porodice Vrančić (Veranzio), kćer Antuna grofa V. i žene mu Franice * pl. Mišić-Babić, kao udove udate g. 1745. za Franova brata Mihajla Antuna. (G. AS. i H. AD.)

Franjo grof D. spojio je g. 1743. ime D. i V. Od njega su potekli: 1. Don Petar Jerko (* 1738.), koji je g. 1797. izmirio puk s vlastelom; 2. Niko Mihovil (* 1740.), ž. Kasandra * pl. Petrić (Petris) od plem. Gljivić, koji je grb D. spojio sa grbom V., dodao im grb M.-B. svoje bake i grb P. svoje žene (štit s 4 polja: 1. D., 2. V., 3. P. i 4. M.-B. Poslije su D. iz ovoga grba ispustili grb. P., a grb D. produžili na njegovo mjesto: v. prikazani grb); 3. Kazimir (* 1746.) i 4. Faust (* 1749.).

Od Nike Mihovila potekli su: 1. Kazimir (* 1782.) i 2. Faust (* 1784.). Po njima razdijelila se porodica u dvije grane, u Kazimirovu i Faustovu. Obje grane dobile su 1. VII. 1848. priznanje (od Austrije) plemstva i naslova »conte«, ali potvrdu (od Austrije) dobio je 23. IV. 1858. samo Faust za svoju granu. (H. AD. i F. AÖ.)

Od Kazimira i žene mu Marije * grofice Klespé potekli su: A. Mihovil (potomstvo živi) i B. dr. med. Fridrik: I. † Vladimir, II. † Ljubomir: 1. ing. Antun, u Karlovcu: Vojko, stud. tehn.; 2. Uroš, priv. činovnik: a) Josip i b) Paula i 3. Milan, priv. činovnik; III. Jerko i IV. Ljudmila, I. m. pl. Miagostović, II. m. dr. Bogić.

Od Fausta i žene mu Marije * grofice Fenzi: A. Kasandra, m. Frano pl. Nakić-Vojnović i B. Frano, I. ž. Laura * pl. Šupević-Papalić (Soppe-Papali): I. Jelisava, m. Dujam Rendić; II. Faust, ž. Marta * Todorović: 1. Petar, I. ž. † Terezija * Bogdanović: a) Tomislav (Slavko), pješ. kapetan I. kl. jugosl. vojske, ž. Marija * Homen: Aleksander (* 1929.) i Davor (*1934.); b) Sergije, sudac u Vrgorcu, ž. Zorka * Sperac: Terezija i Daša, II. ž. Adela * Ljubić: c) Ana Marija; 2. Vuk; 3. Nevenko, pošt. kontrolor u Splitu; 4. Laura; 5. Lujza i 6. Ana, m. prof. Kučić, u Splitu; III. Kasandra, u. pl. Fontana; IV. Amalija u. Mađer, u Splitu; V. Antun i VI. Većeslav, II. ž. Alojzija * pl. Divnić: Alfred. (H. AD., G. AS. i dopune od porodice.)

DRAGIČEVIĆ I.

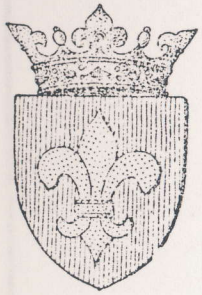

D. potekli su od roda Krstulovića iz plemena Krstića (v. rod. Krstulović).

D., kao i rod Krstulović, spominju se u poljičkim statutima kao »plemen. gospoda bosanska« (M H J. IV.) na Braču, gdje i danas žive u različnim mjestima toga otoka. D. žive i u Americi.

Od D. potekli su Biskupovići (v. Biskupović).

Od ove porodice znamenit je bio o. Srećko, isusovac.

DRAGIČEVIĆ II.

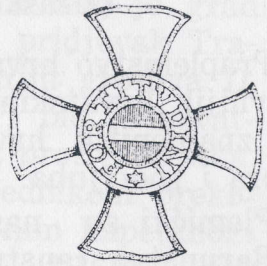

Plemstvo (austr.) stječeno 10. III. 1921. promocijom Jurja Dragičevića, kapetana, na viteza reda Marije Terezije. (F. AÖ.) (vidi: Upute: VI. C.)

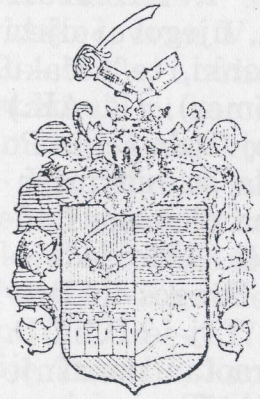

DRAKULIĆ MRSINJGRADSKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Mrsinjgradski« podijeljeno 24. IV. 1828. Simonu D. (F. AÖ), kapetanu u m. za zasluge u napoleonskim ratovima. (B. AK.)

Porodica D. M. živi, drugi podaci nisu poznati.

DRAŠKOCI
(Draskoczy de Draskocz et Dolina)

Praplemstvo (ug.) iz turočke županije. Od ove porodice prvi su spomenuti g. 1242. Nikola i Draško, jobagioni. (C. AU.)

Porodica D. živi u Ugarskoj i kod nas.

DRAŠKOVIĆ TRAKOŠĆANSKI
(Draskovich de Trakostjan)

Praplemstvo hrvatsko. Jedna od najstarijih i najslavnijih hrvatskih plem. porodica, koja je dala više znamenitih hrvatskih banova, biskupa, dobrotvora i rodoljuba.

Plemićki su naslovi ove velikaške porodice ovi: Barunstvo (austr. i ug.-hrv.) podijeljeno 3. VIII. 1567. Gašparu D. i sinu mu Ivanu. (I-P. KK.)

Grofovstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 4. IX. 1631. (po I-P. KK., 4. IX. 1635. g.) Ivanu, njegovoj djeci Nikoli, Ivanu, Barbari, Katarini i Janki, te nećaku Gašparu D. »de Lotembergh« (Ljutomer). (B. AK.)

Stara im je postojbina u sjevernoj Dalmaciji. Po nekim se izvorima može zaključiti da su bili pripadnici plemena Mogorovića, po drugima plemena Lapčana, dok po trećima plemena Svačića. Vrlo je vjerojatno da je tom plemenu pripadao Dragoš ili Draško iz Bline (?) u kninskoj županiji. Taj je D. ili D. po starodrevnoj predaji porodice praotac današnje porodice D. (Kuk. »Povj. porod. D.«). To je vjerojatnije tim više, što je po drugim predajama ova porodica bila iz kninske županije. Po toj predaji D. su bili knezovi cetinski, što se zapravo odnosi na knezove Nepiliće pripadnike plemena Svačića, a kninska je županija dugo bila sjedište plemena Svačića.

Dokumentarno pojavljaju se g. 1490. u jednoj glagolskoj ispravi, u kojoj se spominju kao »plemeniti ljudi«. Juraj II. (* 1525.—† 1587.), Bartakov sin, jedan je od najpoznatijih D. God. 1563.—1574. bio je zagrebački biskup, g. 1567.—1576. hrvatski ban, g. 1584. kr. namjesnik u Ugarskoj, a g. 1585.

DRAŠKOVIĆ

postao je kardinalom. Jurjev brat Gašpar (* 1530. —† 1585.) kraljevskom darovnicom stekao je grad Trakošćan, po kojem D. danas nose pridjevak Trakošćanski. Gašpar je praotac današnjih grofova D. T. Ivan II. bar. D. (* 1555.—† 1613.) bio je hrvatski ban g. 1596.—1607. i vojskovođa protiv Turaka. God. 1604. imenuje ga kralj zapovjednikom prekodunavske vojske u Ugarskoj i vrhovnim kapetanom ujvarske tvrđave. Ivan III. (* 1603.—† 1648.), bio je hrvatski ban g. 1640.—1646., a 1646. ugarski palatin. Kao hrv. bana nazivali su ga »Braniteljem Hrvatske«. Ivan V., general bio je hrvatski ban g. 1732.—1733. i vrhovni zapovjednik Krajine. U 17 v. istaknuli su se: Ivan IV. († 1692.) vrhovni dvorski meštar i vojskovođa u ratu protiv Turaka i Nikola II., dvorski sudac. Grofica Marija Magdalena *grof. Nadažd, žena Ivana IV. D. bila je plemenita i vrlo obrazovana žena. Pod svojim imenom izdala je dvije hrv. knjige religioznog sadržaja. U 18. v. Josip (* 1714.—† 1765.), podmaršal i komtur reda Marije Terezije, kao jedan od najznamenitijih generala u sedmogodišnjem ratu. U 19. v. istaknuo se je kao veliki hrvatski rodoljub i jedan od vođa Iliraca Janko (* 1770.—† 1856.) i Ivan (* 1805.—† 1856.), svećenik, rodoljub i osnivač mnogih humanitarnih i književnih zaklada. Juraj V. (* 1773.—† 1849.), obnovio je grad Trakošćan.

Rodoslovlje (po Kuk. I. »Pov. por. D.«) ove slavne i danas još žive hrvatske velikaške porodice počinje s Jurjem I. (oko g. 1450.). Od njega je, između ostalih, potekao Luka (oko g. 1490.), a od ovog Bartul (Barić-Bartak), po Kukuljeviću iz Knina, a po Ljubiću iz Biline kod Zadra, ž. Anka *pl. Utješeno-

vić, sestra kardinala i erdeljskog regenta Jurja U.: A. Juraj II. (* 1525.—† 1587.), ban, nadbiskup i kardinal i B. Gašpar (* 1530.—† 1587.), postao barun 1567., ž. Katarina * bar. Sekelj: I. Ivan II. († 1613.). hrv. ban g. 1596.—1608., ž. Eva * pl. Istvanffy Vinička: 1. Nikola, grof od g. 1635. (I-P. KK., a po Kukuljeviću g. 1631.), ž. Jelisava * grofica Erdödy; 2. Juraj IV. († 1656.), biskup gjurski i 3. Ivan III. († 1648.), grof g. 1635. (1631.), ban hrvatski, (»defensor Croatiae«) i palatin ugarski g. 1647., ž. Barbara * gf. Thurzó de Bethlehemfalva: a) Nikola II., ž. Kristina * gf. Nadažd (potomstvo izumrlo u trećem koljenu); b) Ivan IV. (rodoslovlje slijedi), c) Ivana Marija, m. hrv. ban Nikola grof Erdödy i d) Barbara, m. Vuk grof Erdödy; II. Petar I. († 1616.), ž. Marija * Alapić Velikokalnička: Gašpar († 1665.), grof g. 1635. (1631.), ž. Ana Veronika * pl. Eibesfeld: Eusebija, m. Nikola knez Šubić grof Zrinski.

Od Ivana IV. († 1692.), dvorskog suca i žene mu Marije Magdalene * grofice Nadažd: I. Ivan V. († 1733.), hrv. ban, ž. Marija Katarina * gf. Brandis: 1. Josip Kazimir (rodoslovlje slijedi), 2. Ivana Dora, m. Leo gf. Styrum-Limburg, 3. Ana Katarina, m. podmaršal Juraj pl. Sluha i 4. Ana Marija, I. m. Petar grof Keglević i II. m. Petar Troilo grof Sermage i II. Julijana, m. Ivan grof Eszterházy de Galantha.

Od Josipa Kazimira, podmaršala i ž. mu Suzane * bar. Malatinske: I. Ivan VIII. (začetnik grane I., starije, grofova D.); II. Franjo I. (začetnik grane II., mlađe, grofova D.); III. Josip II., pukovnik, ž. Regina * pl. Domjanić Zelinska: † Josip; IV. Julijana, m. Lav grof Erdödy i V. Barbara, m. Franjo grof Pejačević Virovitički.

Grana I. (starija).

Ivan VIII., pukovnik, ž. Apolonija * bar. Malatinska: A. Janko (* 1770.—† 1856) i B. Juraj IV., ž. Ana * bar. Orczy: Teodor I. (* 1818.—† 1852.), ž. Amalija * Tomeković: I. Teodor II. (* 1850. u Božjakovini, † 1906.), vlastelin dugoselski, ž. Felicija * Romer Chyszowa: 1. Aleksander (* 1876. u Dugom selu, † 1913.), ž. Ana * pl. Krieger; 2. Janko (Ivan X.) (* 1876. u Dugom selu), ž. Karola * grofica Pongracz de Szent-Miklos i 3. Margarita, m. Karlo pl. Balogh Nebojški i de Galantha; II. Valerija, m. vicomte de la Roncière.

Grana II. (mlađa)

Franjo I. (* 1750.—† 1817.), potpukovnik, ž. Ana * Janković Bribirska: Josip III., ž. Antonija * bar. Brudern: A. Franjo III., ž. Klotilda * bar. Kulmer R. i H.: Ferdinandina, m. Marko margrof Bombelles; B. † Juraj V. (* 1803.), podmaršal i C. Karlo I. (* 1807. u Bisagu, † 1855.), komornik, ž. Jelisava * gf. Batthyany-Strattmann: I. Ivan IX. (*1844. —† 1910.), ž. Julija * gf. Erdödy: Ivan XI. (*1878.), ž. Nora * gf. Lützow: 1. Elizabeta (* 1914.) i 2. Ivan Petar (* 1916.), vlastelin Trakošćana; II. Pavao II. (* 1846.—† 1889.), vlastelin Velikog Bukovca, ž. Marija * grofica Festetić od Tolne: 1. Dionis (* 1875.—† 1909.), virilista hrv. sabora i član ug. magnatske kuće, ž. Julija * kneginja Montenuovo: Marija (* 1904.); 2. Jelisava, m. Aleksandar grof Erdödy i 3. Pavao (* 1884.), vlastelin Velikog Bukovca, virilista hrv. sabora i član ug. magnat. kuće. ž. Jelisava * pragrofica Salm-R.-R.; III. Josip VI.

(* 1849.—† 1912.), vlastelin Bisaga, ž. Ida * grofica Cavriani: 1. Jelisava (* 1881.) i 2. Juraj VII. (* 1894.), por. b. b. I. kl. jugosl. morn. u m., živi u Zagrebu; IV. Juraj VI. (* 1856.—† 1897.), ž. Paula * grofica Vrbna: 1. Juraj VIII. (* 1885.), ž. Gabrijela * bar. Stillfried: a) Odon (* 1912.), b) Matilda (* 1915.), c) Marija Lujza (* 1917.) i d) Juraj (* 1919.) i 2. Rudolf (* 1893.).

DRAŽENOVIĆ POŽRTVANSKI

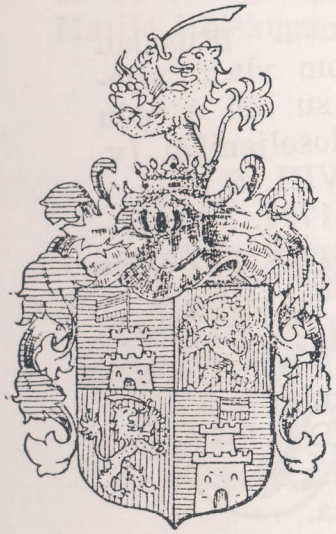

Praplemstvo (hrvatsko) starinom iz Bosne. D. su se od Turaka sklonili u Vojnu Krajinu (karlovačku). Potvrda plemstva od kralja Matije Korvina podijeljena g. 1460. Dolaskom u Vojnu Krajinu porodica D. podijelila se u tri grane: 1. sinačku, 2. jezeransku i 3. brlošku. (Porod. podaci.)

Draženović I.

Plem. list i grbovnica (austr.) s pridjevkom »Požrtvanski« podijeljeni 6. V. 1790. Nikoli D., kapetanu otočanske pukovnije (MM. ÖAe), iz sinačke grane. D.

Draženović II.

Plem. list i grbovnica (austr.) s pridjevkom »Požrtvanski podijeljeni g. 1793. Jurju D., majoru u m. i njegovim nećacima Franji, Antunu i Jurju. (MM. ÖAe.)

Grbovi od g. 1790. i 1793. jednaki.

U bivšoj a.-u. vojsci služili su mnogi pl. D., kao častnici svih činova.

Porodica D. P. živi danas u više grana u Hrvatskoj, Austriji, Ugarskoj i Njemačkoj.

D. I. Od Nikolinog sina Ivana (* 1780.—† 1843.) i žene mu Katarine * Hackl potekli su: I. † Antun: † Klementina, m. † Ervin grof Schallenberg; II. Adalbert (*1820.—† 1879.), ž. Ema * Meinert: 1. Ema ud. Zvanetti, živi u Grazu; 2. dr. iur. Adalbert (* 1868. u Zagrebu, † 1936.), ž. Lujza * pl. Lanser (živi kao udova u Grazu): a Lotar Antun (* 1897.), književnik (u Kölnu), ž. Margarita * pl Krug-Nidda, b) Gertruda, m. Hans pl. Schroeter, umj. slikar (u Grazu) i c) Elizabeta, m. dr. med. Hans Erich Wagner (u Grazu).

D. II. Ovoj plem. porodici D. P. pripadala je majka Artura bar. Benka Bojničkog. Iz porodice Stjepana (* 1860.—† 1895.) žive: I. Marko (* 1890.), ž. Marija * pl. Vučetić (u Americi) i II. Grga (* 1891.), trgovac u Zagrebu, ž. Katica * Kranjec: a) Nada i b) Zlatko.

DRČIĆ

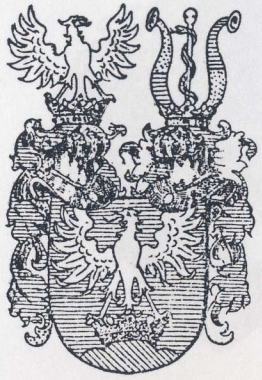

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 7. XII. 1837. Josipu Drčiću, praliječniku kraljevine Mletačko-Lombardske. (B. AK. i I-P. KK.)

(Original. povelja u Državnom arhivu u Zagrebu.) (B. AK.)

Porodica D. živi danas u Samoboru i t. d.

DRK (Deergh, Derk)

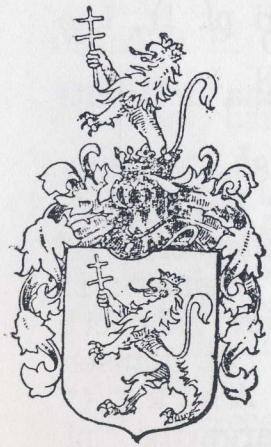

Plemići, u Turopolje doseljeni u. 16. v.

Grb po pečatu u Državnom arhivu u Zagrebu.

(U B. AK. prikazan je grb ove porodice po zbirci grbova dra. Lj. Gaja u zagreb. sveučilišnoj biblioteci, ali pod imenom Durgh.)

U poslednjem popisu plemića zagreb. županije od g. 1851. upisan je Ivan ev. pl. Derk. (G. H. I.-4.)

Porodica D. pripada danas turopoljskoj plem. zajednici i živi u Gornjem Lukavcu.

DRVODELIĆ GLINSKI
(Dervodelics de Glina)

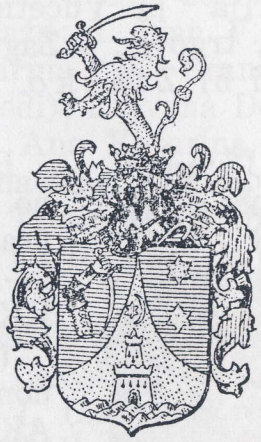

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Glinski« podijeljeno 31. VIII. (7. X.) 1907. za vojničke zasluge i vrline Josipu Drvodeliću, potpukovniku i njegovim zakonitim potomcima.

Danas u Zagrebu živi dobitnik ovoga plemstva Josip pl. D.-G., pukovnik u m., koji po tankoj krvi (po majci i baki) potječe od plem. porodice Šimić i Lukinić.

(Orig. povelja u posjedu Josipa pl. D.-G., pukovnika u m. u Zagrebu.)

DUBOKOVIĆ

Stara plem. porodica podrijetlom iz Bosne, doseljena koncem 15. v. u Makarsko primorje. U 17. v. javlja se na otoku Hvaru, od kada ima bilježaka u spisima povijesti porodice.

D. nisu pripadali hvarskom vlast. vijeću, ali su bili u redu novih doseljenika. (v. Upute VIII. D. 1.)

God. 1797. su vođeni u popisu povlaštenih doseljenih plemića. (BASD. VII. str. 77.)

U potvrdi porodičnog grba, koju je 26. III. 1867. g. austr. ministarstvo unutrašnjih djela odobrilo dru. Jurju D., hvarsko-bračkom biskupu, izričito piše: »s plemićkom krunom«. (H. AD.) Prikazani grb upotrebljavala je porodica D. zvana Nadalin na Jelsi kao znak i na svojim parobrodima.

Ugledna jelšanska porodica D.-N., doselila se je u Jelsu iz Pitava.

Od † Nike potekli su: I. Ivan (I. grana), II. † Matija (II. grana) i III. dr. Juraj, zaslužni biskup hvarsko-brački.

I. grana: od † Ivana i ž. † Marije * pl. Dojmi de Lupis: † kap. Niko vitez D., veliki rodoljub, veleposjednik i brodovlasnik, ž. †Margarita *vlast. Jakša (koja je po tankoj lozi potekla od najuglednijih

hvarskih vlasteoskih porodica i slavnih mletačkih patricija): 1. Juraj, bivši član vijeća Narodne banke u Beogradu, mnogogodišnji predsjednik splitske Trgovačke komore, ž. Lukre * Carić: 1. dr. Niko, živi na Sušaku i u Njemačkoj, ž. Tilla * Blau i 2. ing. Veljko te II. Marija, m. † Ivan pl. Machiedo-Palilski.

II. g r a n a: od † Matije: Nikola: Ivan: 1. Niko i 2. Rosanda.

U Pitvama živi porodica Duboković-Lučić, koja također zakonito i izravno potječe od starijih plemića D. (Povijest porodice D. sastavio je Ivan, brat Matije i biskupa Jurja. Rukopis u posjedu H. Z.)

DUDAN

Stara dalmatinska plemićka porodica. Prvi put se spominju u Poljicima kao bosanska gospoda (didići), navodno podrijetlom bosanski plemići Tasovčić, u Poljicima poznati pod imenom Tasović. (MHJ. IV.)

Heyer navodi da su Tasovići stari bosanski plemići u Dalmaciji, i da je jedan njihov član dobio u 17. v. od toskanskog nadvojvode naslov »conte«. (H. AD.)

Sredinom 18. v. spominju se T. zv. Dudan u Splitu, Kaštelima i u Trogiru. Pripadali su trogirskom vlast. vijeću. (B. AT.)

Potvrda plemstva dana je od Austrije 26. V. 1825. braći Vuku, Lovri i don Filipu D. (F. AÖ.). † Lovro bio je sudac prizivnog (apelacionog) suda u Dalmaciji, a ž. mu je bila Laura * gf. Grisogono

(H. AD.). Prikazani grb jest grb spomenutog Lovre.

Jedan ogranak ove porodice živi u Italiji, i to: od † Mate, hrvatskog pisca na polju gospodarstva potekli su: I. Jakov: Oskar (* 1867. u Splitu), ž. Olga * Zecchin: 1. dr. iur. Renato (* 1903. u Veneciji) i 2. dr. iur. et sc. pol. Bruno (* 1905. u Veneciji), kojima je Italija 17. IV. 1912. g. priznala plemstvo i naslov »conte«; II. Antun († 1905. u Veneciji), profesor, ž. Kate * pl. Gazzari (Gazarović): 1. Jakov (* 1875. g. u Splitu); 2. Aleksandar (* 1883. g. u Vrlici kod Sinja), publicista, dugogodišnji član talijanskog parlamenta, od 3. II. 1934 senator; 3. Remigije (* 1888. u Omišu) i 4. Marko. Njima je Italija 15. VIII. 1925. g. priznala naslov »conte«. (L. O. N. I.)

DUIŠIN
(Duissin, Duisinich)

Stara kaštelanska porodica

Za ovu porodicu su nam poslužila slijedeća vrela: DAV., H. AD., LI. RDC., MIT., R. BGP., MHJ., žup. mat. i t. d.

U parnici o nasljedstvo izumrle grane por. Ćipiko potvrdio je trogirski knez proveditor Gabrijel Morosini g. 1617., da porodica D. (Duissin) zvana i Grličić (Garlicich) iz

Kaštela potječe od kontâ D. (Duisinich) sa rijeke Cetine, koji su bili »hrvatska gospoda« (»signori croati«). (Kao plemići, vazali knezova Nepilića, spominju se B. već g. 1403., 1405., 1410. itd. oko rijeke Cetine.) (LI. RDC. MIT. i MHJ.) Početkom 16. v. Jakov D. oženio se s Ivanicom, kćeri Petra Ćipika, zvanog Frakaso, a Ivan D., kapetan, polovicom toga vijeka, s Klarom, nećakinjom Pol-Antuna Ćipika i naselili se u Kaštelima na zemljama Ćipikâ povrh Kaštela, koje i danas nose ime Duišini tori, a djelomično su još i danas posjed porodice D., dok je veliki dio ovih zemalja ženidbama prešao u ruke porodica Katalinić, Kuzmanić, Šantić, Kolo-Rotondo i drugih. (Mateja (*1664.), m. Ivan pl. Kolo-Rotondo, bila je majka Virgilija (*1693.) praoca današnjih pl. R., a Uršula D. (*1756.) bila je majka Ivana Katalinića (*1779.— † 1847.), majora, dalm. povjesničara, tako je još i danas jedan stari dom porodice D. u Kaštelima u posjedu ove porodice.)

Porodica D., razgranavši se u više domova, živjela je u Kaštelima na svojim malim posjedima. Kao i mnoge druge plem. porodice u Kaštelima nije pripadala ni trogirskom ni splitskom vlasteoskom vijeću, ni isticala svoje plemstvo, a kad je Austrija zavladala Dalmacijom nije priznanje plemstva ni tražila.

Jerko pl. D., sin spomenutoga Ivana, kapetana, od dužda je Leonarda Dona g. 1609. bio promaknut na pukovnika i postavljen za zapovjednika i dužd. punomoćnika u Kanei na Kreti. (Notario Collegio. LXXIX. DAVen.)

Od toga Jerka i žene mu Jelene * Dobrinović zv. Vranjican potekli su: Luka, ž. Uršula * kont.

Jurjević (Jura): Jerko, kapetan, ž. Marija * pl. Rosani: Nikola.

Ovome Nikoli i sinu mu Luki, a po njima i njihovim zakonitim potomcima potvrđen je 10. III. 1705. po preporuci Danijela Dolfina, mlet. pomorskog prokuratora, naslov konte (conte veneto). (Sen. mar. ind. II. i orig. povelja porodice u Zagrebu.)

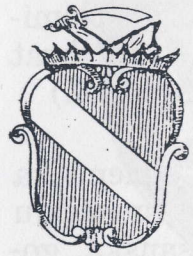

Grb porodice D., uklesan oko 1700. g. u kamen, nalazio se uzidan na jednoj od kuća porodice D. u Kaštelima, sada se nalazi na kući urednika ovog Zbornika u Nerežišću na Braču.

Ogranci porodice D. poznati su pod drugim imenima, kao Grlić i Grle u Splitu u 17.—18. v., Boić 16. v., poslije zvani Cumbat 17. v., u Štafiliću i Žuljević na Pagu.

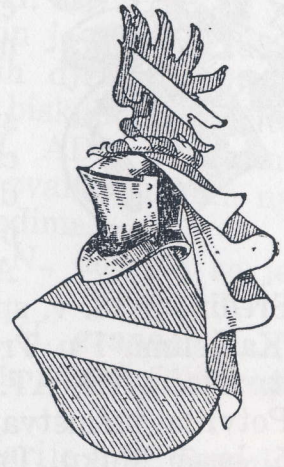

Ova je porodica Mletačkoj dala više generala, pukovnika i kapetana u borbi protiv Turaka.

Na Pagu spominju se već u 16. v. Duišinići zv. Žuljević. Taj je grb u H. AD. prikazan pogrešno s vrpcom od lijeva na desno.

Jedan ogranak D. na Pagu nazvan je bio Misoli. M. kao i ž. pripadali su paškom plemstvu.

Danas se porodica D. dijeli na plemićku granu i na granu s naslovom konte, koja je potekla od Nikole, koji je g. 1705. dobio naslov konte. Po rodoslovlju, utvrđenom po župskim knjigama, Nikolini su izravni i zakoniti

potomci, među ostalima, porodica † Matije Mihajla i žene mu Antice * Krstulović od plemena Krstić (koja po tankoj lozi potječe od plem. porodica: de Filipis, Cerineo, Dondi-Orologio, Lascaris, Lalić-Kevešić, Pontalto i drugih), djeca: 1. Viktor Antun (*1898. u Nerežišću na Braču), pomor. kapetan i s. urednik ovog Zbornika, 2. Miljenko Feliks (* 1907. u Antofagasti, Chile). profesor matematike i fizike u Santiagu (Chile) i 3. Dušan Zdravko (*1908. u Ovalle, Chile), pomor. časnik u U. S. A., te od † Stjepana i žene mu Judite * Stanić: 1. Dubravko (*1894. u Zadru), član i ravnatelj drame Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, ž. Cata * pl. Gattin-Sašić, akad. slikarica i 2. ing. Većeslav (* 1897. na Pagu), kapetan fregate jugoslav. mornarice, dipl. ing. i vazduhoplovni pilot, ž. Marica * Kamber ud. pl. Tomaseo: Uroš.

Porodica D. po tankoj krvi potječe od plem. porodica Ćipiko, Jura, Rosani, Dobrinović i drugih.

DUJMOVIĆ I.

Praplemstvo (hrvatsko) od plemena Karinjana i Lapčana (v. pleme Karinjani i Lapčani), koja je došla iz sjeverne Hrvatske u Dalmaciju s kraljem Belom g. 1241.

D. I. pisano i Duymi, vlasteoska je porodica otoka Brača, odavno već izumrla na Braču. (CA. OB. i MHJ. IX.)

Današnja plem. porodica D. na Braču doselila se je na Brač u 17. i 18. v. iz Poljica, a pripada plem. rodu Rajčića

Jedna grana ove porodice živi u Zagrebu (B. AK.), a podrijetlom je iz Like.

DUJMOVIĆ II.

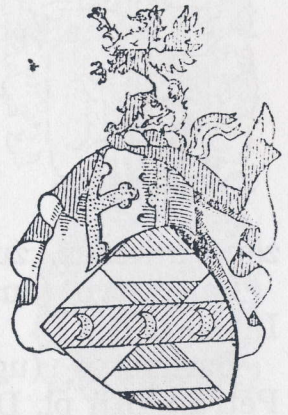

Stara plem. porodica u Supetru na Braču podrijetlom iz Poljica, od plemena Rajčića (vidi pleme Rajčić.) (PA. PP.)

D. II. potječu od Dujma sina Ugrinova, koji se spominje oko g. 1400., starijeg sina Jurja pl. Rajčića kneza poljičkog i treće mu žene Nižete * Martinić. D. II. se pod imenom Dujmović kao plemići pojavljuju prvi put oko g. 1450. u Poljicima. Sam Dujam rodio se poslije g. 1400. (P. PP. i PP. PP.)

U Supetru pojavljuju se tek oko g. 1700. i nemaju ništa zajedničkog sa starom bračkom vlasteoskom porodicom Dujmović I. nekad zvanom Duymi od plemena Karinjana i Lapčana, davno već izumrlom na Braču. Današnji Dujmovići II. stekli su različna dobra i kuće izumrlih Dujmovića I. u Supetru.

Danas žive u Supetru: 1. Antun i 2. Božo (Nade), načelnik Supetra; 3. dr. Mate, liječnik u Splitu i 4. dr. Makso, odvjetnik, sa ženom Adom * Pini iz Dubrovnika i s tri kćeri u Supetru.

DUJMOVIĆ III.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 14. IV. 1895. Ferdinandu Dujmoviću, majoru. (KB. MN.)

DUKA

Plemstvo (ug.) podijeljeno 26. VII. 1792. g. Mihajlu D., trgovcu u Osijeku, ženi mu Juliji * Lallos i djeci Nikoli, Petru, Iliji, Ani, Jelisavi, Sofiji i Kati, sinovima njegovog † brata Nikole i žene mu Marije * Andrijević: Ivanu i Konstantinu, te Mihajlovoj unučadi, sinovima Nikole D. i Marije * Virovčić: Gabrijelu, Petru, Nikoli i Jurju D. (I-P. KK.), a iskazano u varaž. županiji 10. VII. 1793. g. (L. MP.)

Barunstvo (austr.) podijeljeno g. 1803. Petru pl. D. (B. AK.)

Barunstvo (ug.) podijeljeno 17. VII. 1816. g. Petru i Iliji pl. D. i sinovima † brata im Nikole: Petru i Stjepanu pl. D., a pridjevak »Kadarski« podijeljen je 26. VII. (16. VIII.) 1816. (I-P. KK.)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 21. VII. 1820. Pavlu D., potpukovniku (I-P. KK.) petrovaradinske pukovnije s istim grbom (B. AK.), a iskazano u varaždinskoj županiji 22. VIII. 1822. od Pavla sa sinovima mu Ivanom i Petrom, te kćerima Anom Marijom i Pavlovnom. (L. MP.)

Petar bar. D. (* 1756. u Osijeku, † 1822. u Beču). God. 1805. bio je načelnik generalata u Banatu. U ratovima protiv Napoleona uživao je neograničeno povjerenje austr. cara Franje I., te je sklapao mir s Napoleonom. Poslije pariskog mira bio je imenovan članom drž. vijeća. 1813. postao gen. artiljerije.

Jedna grana D. živi u Vojvodini.

DUMIČIĆ

Stara plem. porodica, koja se je nekada zvala i Domičić (Domichich) i Petranić (Petranich) (H. AD.), a podrijetlom je iz poljičkog plemena Miroslavića. (G. H. II. 1-2.)

Od Bartola i ž. mu Ane * Jovanović potekao je Petar, veleposjednik i nekad vlasnik otoka Lokruma, ž. Josipa * Danzmayer, a od njega: I. ing. Petar, ž. Antonija * Valenta: 1. Petar (* 1901.), glazbenik, profesor Muzičke akademije u Zagrebu i 2. Rudolf (* 1904.), profesor i književnik i II. Josipa, m. Gaston bar. Pillerstorff.

(Porod. spisi kod profesora Petra u Zagrebu.)

DUPLANČIĆ

Stara poljička plemićka porodica zvana i Boguvidović, nekad i Dupljančić. (G. H. II. 1-2.) (P. p. 1799.)

Jedna je grana plem. D. bila u Zadru, a pripadao joj je Vicko D., urednik »Voce Dalmatica«, dok je u Splitu 1867. g. Petar D. bio ekonom biskupskog sjemeništa. (H. AD.)

Porodica D. već je dugo nastanjena u Splitu, gdje se nalaze i »Duplančićevi dvori«, a dijeli se u više ogranaka.

DURBEŠIĆ GROBNIČKI

Stara porodica iz Grobnika, koja je dala mnoge kaštelane gradova Zrinskih i krčkih knezova.

Juraj D. je dobio potpunu slobodu od Petra kneza Šubića grofa Zrinskog dano u gradu Čakovcu 14. VII. 1647. (povelju objelodanio A. pl. Makanec). Jurjev sin bio je Ivan D., kancelar grofa Zrinskoga u Grobniku i upravitelj svih njegovih dobara u Primorju. Potomci ove znamenite porodice su današnji pl. Durbešići Grobnički.

Po porodičnim tradicijama jedan je potomak gore spomenutog Jurja D. dobio koncem 17. v. plem. povelju, ali se ta povelja s vremenom izgubila, a plemstvo D. palo u zaborav. Ali i gore spomenuta povelja od g. 1647. u neku je ruku plemićka (slobodnjački list).

Ivanu D. (* 1854.—† 1929 u Sarajevu), nadsavjetniku vrhovnog suda u Sarajevu i djeci mu Ivanu, Čedomilu, Vojmiru, Milivoju, te Danici i Zlatici podijeljeno je (ponovno) 1. I. 1907. plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Grobnički«. (Orig. povelja kod porodice.) Po gornjim je navodima porodica već u 17. v. bila plemićka. (vidi Tumač, XI. 3.)

Danas žive sva djeca pok. nadsavjet. Ivana, i to: 1. dr. Ivan, sudski savjetnik u Sarajevu: a) Mladen, b) Neven i c) Ljerka; 2. Čedomil,

potpukovnik u m., u Bitolju; 3. dr. Vojmir, odvjetnik u Zagrebu, sin Ivo; 4. Milivoj, pukovnik jugosl. vojske, sada ađutant Nj. Vel. Kralja u Beogradu: a) Tomislav i b) Zvonimir; 5. Danica, profesorica u Sarajevu i 6. Zlata u. Vučak, žena profesora u Sarajevu.

Drugi D. žive na Sušaku, a i drugdje.

DŽAPA ZVONIGRADSKI (DIAPPA)

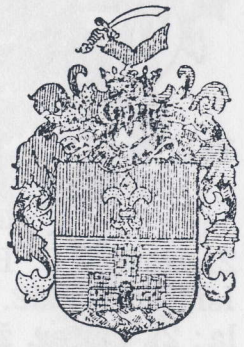

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 18. XI. 1899. Geodenu D., potpukovniku. (KB. MN.)

Danas živi: Rudof pl. D.-Z., pukovnik u m., u Grazu.

ECKHEL

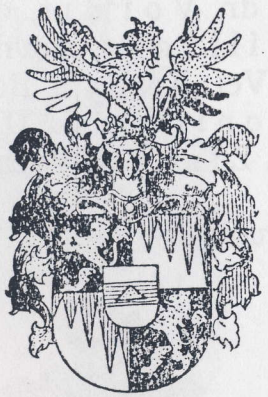

Plemstvo (sv. r. c.) podijeljeno 9. IX. 1671. Adamu Eckhelu. (Ovjerov. prijepis nalazio se kod arhitekta Hektora pl. E. u Zagrebu). (B. AK.)

Ivan Juraj (* 1780.) iz Njemačke se preselio u Trst, a od njegovih sinova Ivana Ignaca i Henrika razvile su se dvije grane pl. E.

I. grana: Ivan Ignac (* 1811.): I. † Juraj: 1. Vilim (* 1866.): a) Hugo (* 1901. u Mariboru): sinovi Robert (* 1932.) i Josip (* 1933. u Karlovcu); b) Vilhelmina i c) Alice; 2. Irena i 3. Rupert, puk. u m., živi u Bolzanu; II. Isidor (* 1852.): 1. Felix (* 1887.): Griselda, nestala; 2. Valter, ž. * pl. Eccardi, živi u Trstu, i 3. Egon.

II. grana Henrik (* 1823. u Trstu): I. arhitekt Hektor (*1858.—† 1934. u Zagrebu), ž. Ilona * pl. Čičerić: 1. Ilona (* 1887.), živi u Zagrebu; 2. Elizabeta, m. dr. Mato Hanžeković, živi u Zagrebu; 3. Maksimilijana, m. dr. Gojko Gjermanović, u Beogradu: 4. Maksimilijan (*1900. u Zagrebu), ing. »Sartida« A. D. u Smederevu, ž. Milica * Prokić: Andrija (* 1932. u Smederevu); 5. Feliks (* 1905.), ž. Franciska * pl. Šuflaj.

Josip pl. E. (* 1737.—† 1798.), isusovac, bio je znameniti numizmatičar i arheolog.

Arhitekt Hektor došao je 1880. g. u Zagreb i sudjelovao je kod restauracije zagrebačke katedrale, poslije je bio profesor obrtne škole u Zagrebu.

EGER RUMSKI

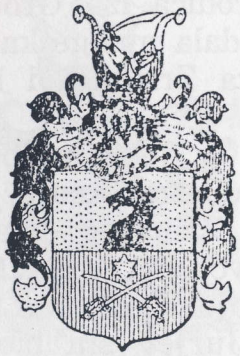

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Rumski« podijeljeno 12. I. 1902. g. Ljudevitu E., majoru. (KB. MN.)

Od † Ljudevita i žene mu Julije * Hora († 1938. u Rumi) potekli su: 1. Adela udata Peharc; 2. † Alfred i 3. Ervin (* 1880. u Rumi), žand. časnik, ž. Irena * Egner: a) Cita i b) Eugen (* 1916.).

EISERICH — EISENTHALSKI

Plemstvo (ug.) s pridjevkom »Eisenthal« podijeljeno 13. III. 1716. Samuelu Eiserichu, peštanskom građaninu, ženi mu Ani Mariji i djeci Ivanu Albertu, Teofilu Mirku i Evi Katarini. (I-P. KK., a grb po B. AK.)

Plem. porodica E.-E. živi i danas.

EISSNER EISENTHALSKI

Plemstvo (sv. r. c.) s pridjevkom »od Eisenthala« podijeljeno 9. I. 1712. g. braći Karlu Josipu, dvoraninu i Franji Josipu, činovniku koruškog sabora. (MM. ÖA., a grb po B. AK.)

Jedan ogranak porodice živi danas u Berlinu.

ELTZ
zvan Faust von Stromberg

Praplemstvo (njem.). Kolijevka porodice je grad Eltz u Njemačkoj (Moselland, okrug Mayen). Rudolf, prvi član ove porodice, javlja se dokumentarno g. 1150.—1157. (Mittelrheinisches Urkundenbuch 599, 657), dok ispravama dokazani rodoslovni red ove porodice počinje s Petrom »nobilis vir dominus de Elze« (* 1210.—† 1259.). Petar je imao dva sina, od kojih je Vilim osnovatelj »rübenaške« (barunske) loze, koja još i danas živi u Njemačkoj, dok je Elias osnovatelj »kempeničke« (grofovske) loze E. Potvrda starog plemstva i podijela naslova »plemeniti gospodin (»Edler Herr«) dana je porodici 19. VI. 1646. (u Linzu). (B. AK. i dopune prema porod. podacima.)

Grofovstvo (sv. r. c.) dano je 9. XI. 1733. Karlu i braći mu Damjanu i Filipu. Sjedinjenje grba i imena izumrle praplem. porodice Faust von Stromberg s imenom i grbom EIB dano 16. XI. 1737. Anselmu Kazimiru grofu E. († 1778.). (B. AK.)

Indigenat (ug.-hrv.) dan 4. I. 1741. Filipu Karlu i Anzelmu Kazimiru gf. E. (IP. KK.)

Darovnica na vukovarsko vlastelinstvo i naslijedna čast velikog župana srijemske županije dana 10. V. 1771. Anzelmu Kazimiru grofu E. (B. AK.)

Porodica grofova E. jedna je od najplemenitijih velikaških grofovskih naših porodica. U srodstvu je s najodličnijim visokim evropskim plemstvom. Iz Njemačke prešla je k nama kupnjom vukovarskog vlastelinstva g. 1736. To veliko vlastelinstvo kupio je te godine Filip grof E., nadbiskup i knez-izbornik Mainza od grofa Kueffsteina.

ELTZ

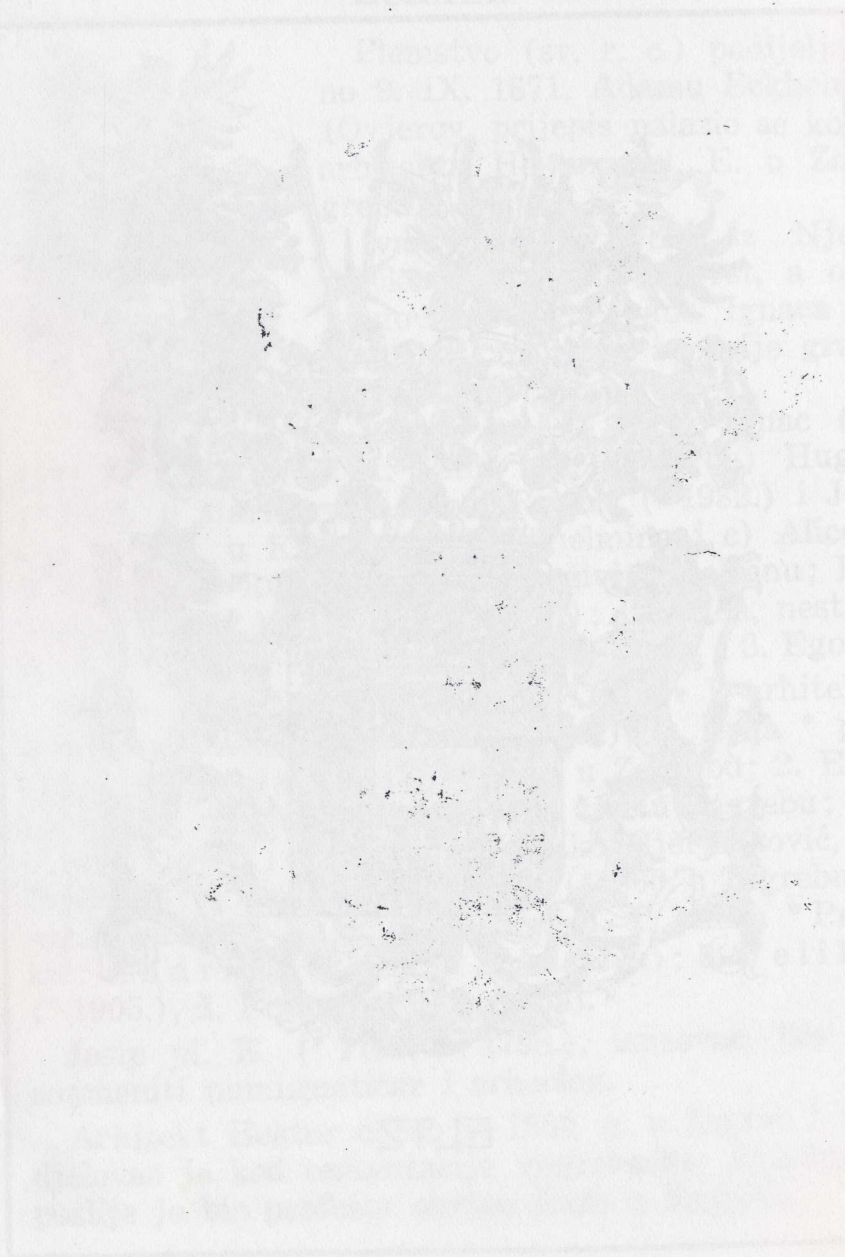

Porodica grofova E., vukovarskih vlastelina, starija je, I. grana »kempeničke« grofovske loze E., a potekla je od Ivana Jakova (* 1779.—† 1844.), dok je porodica grofova E., koja je potekla od Augusta Filipa (* 1783. u Mainzu, —† 1858. u Veroni), mlađa, II. grana »kempeničke« grofovske loze E.

I. grana: praotac Anzelmo Kazimir († 1778.). † Hugo Filip: I. Ivan Jakov (* 1779.—† 1844.), ž. Marija * bar. Wamboldt v. Umstadt: A. Hugo (* 1817.—† 1848.), ž. Ludvina * gf. Pejačević Virovitička: Hugolina, m. Kuno bar. Eltz-Rübenach i B. Dragutin Mirko (* 1823.—† 1900.), virilist hrv. sabora, ž. Ludvina * gf. Pejačević Virovitička, udovica brata mu Huga: I. Antoinetta, m. Filip bar. Wamboldt v. Umstadt; II. Ivan Jakov (* 1860.—† 1906), virilista ug. magnatske kuće, ž. Marija * kn. Lichkovitz, živi u Vukovaru: hrvatska grana: 1. Marija Ludvina u. gf. Clary; 2. Karlo (* 1896.—† 1922.), ž. Sofija * kn. Löwenstein-Wertheim i Rosenberg: a) Josipa i b) Jakov (* 1921.), sada glava hrvat. grane grofova E.; 3. Ana Franciska; 4. Antoinetta i 5. Franciska u. gf. Henckl; III. † Erwein, ž. Ivana * grf. Schönborn Wiesenstadt: austrijska grana: 1. Ivan (* 1909.), 2. Petar (* 1909.), 3. Aleksandar (* 1911.), 4. Erwein (* 1912.), 5. Albert (* 1915.), 6. Štefanija i 7. Franjo (* 1917.) i IV. Franciska u. gf. Magnis (u Njemačkoj).

II. grana živi u Njemačkoj.

EMILI

Stara riječka plemićka i patricijska porodica, podrijetlom rimska vlastela »dagl'Emilij«. Pripadala je plemstvu Verone i Brescie. (BASG.)

Prvi, koji se nastanio u našim krajevima bio je Nikola E., odvjetnik, doseljen na Rijeku 1730. g. iz S. Leone u Italiji. Spomenuti Nikola je po povelji podijeljenoj njegovom ocu od pape Inocencija XI. g. 1679. bio rimski vlastelin. (K. F.)

Nikola († 1736. g. na Rijeci) ostavio je sina Grgura i kćer Eugeniju, kojoj je na krštenju kumovao princ Eugen Savojski, što dokazuje koliki je ugled uživao. (K. F.)

Danas žive na Sušaku Hinko, graditelj i sinovi mu dr. Hinko, liječnik Doma nar. zdravlja i ing. Boren, graditelj.

ERDÖDY
(E. de Monyorókerék et Monoszló)

Porodica grofova E. podrijetlom je iz satmarske županije u Ugarskoj.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno g. 1459. Valentinu Bakolczu de Erdöd i braći mu Nikoli, Tomi i Ivanu.

Potvrda plemstva (ug.-hrv.) dana je g. 1489. Tomi i njegovoj braći Nikoli, Ivanu i Valentinu.

Grofovstvo (sv. r. c. i ug.-hrv.) podijeljeno je 11. X. 1565. Petru E., hrvatskom banu i njegovoj djeci Tomi, Petru, Ani i Margareti.

Grofovstvo (sv. r. c. i ug.-hrv.) s popravkom grba podijeljeno 26. II. 1580. Tomi E. i bratu mu Petru. (B. AK., C. AU., I-P. KK., AG gf. 21., B. ŽV., J. ŽV. itd.)

Ova velikaška porodica već je od svog dolaska u Hrvatsku u hrvatskoj povijesti imala jednu od najvažnijih uloga. Toma, kardinal i patrijarh carigradski, do svoje smrti († 1521.) najvažnija politička

ERDÖDY

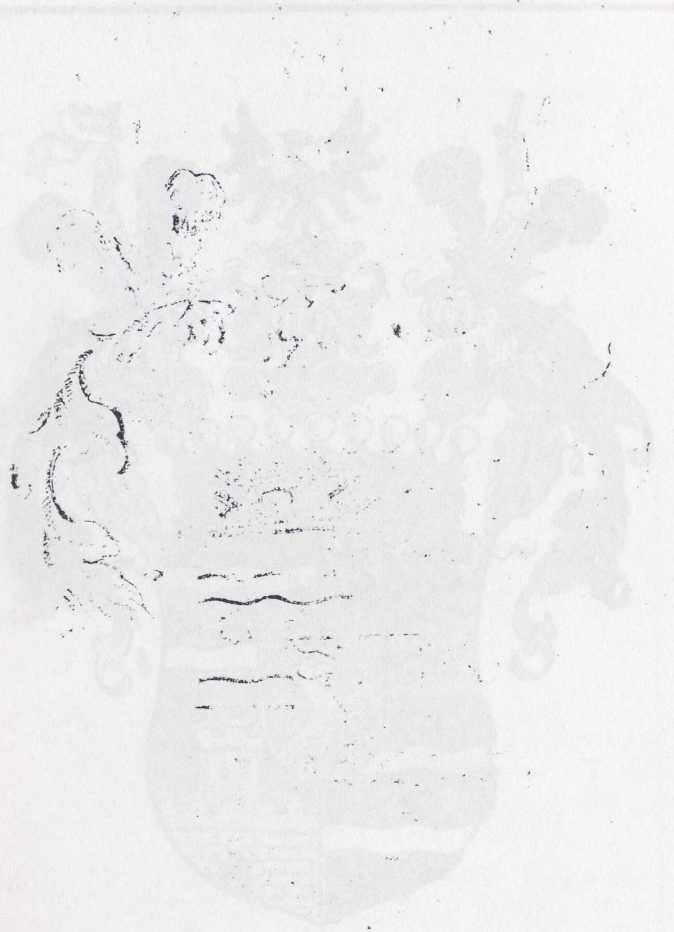

ličnost u Ugarskoj, stekao je, među ostalim, i imanja Monyorókerék u Ugarskoj i Moslavinu u Hrvatskoj. Njegovi sinovci bili su zagrebački biskupi: Ivan g. 1511.—1518. i Šimun g. 1519.—1543. Od Tominog sinovca Petra B. de E. († oko 1545.), koji je uzeo ime »Erdödy de Monyorókerék«, potekli su grofovi E. Njegov sin Petar grof E., ban hrvatski g. 1557.—1567. proslavio se je otporom protiv bečkog centralizma i obranom Hrvatske od Turaka, a osobito sjajnom pobjedom nad Turcima kod Obreške. Toma (* 1558.—† 1624.), sin bana Petra E. od Monyorókeréka i Barbare Alapićeve, postao je hrvatskim banom g. 1584. Njegove borbe protiv Turaka završile su sjajnom i značajnom pobjedom kod Siska g. 1593. Godine 1595. zahvalio se na banskoj časti. God. 1607. postao je nasljednim županom varaždinskim. Na saboru u Požunu g. 1608. odlučno je branio Hrvatsku od protestantizma, a g. 1609. opet je bio izabran banom, ali ga kralj nije potvrdio, te se g. 1614. zahvalio. Sigismund gf. E., veliki dobrotvor crkve, bio je g. 1627.—1639. hrvatski ban, a Nikola banski namjesnik g. 1670.—1680. i ban hrvatski g. 1680.—1693., vojskovođa u ratovima za oslobođenje Slavonije od Turaka i osvojitelj Kostajnice. Od njegova brata Krste potječu svi danas živi grofovi E. Ivan gf. E., hrvatski ban g. 1790.—1806., odlučno je branio prava Hrvatske na saboru u Požunu i Budimu, pa je zapravo on, a ne Toma na požun. saboru izrekao za državno-pravni odnos Hrvatske prema Ugarskoj znamenite riječi »Regnum regno non praescribit leges!« (Kraljevstvo kraljevstvu ne propisuje zakonâ!)

Od ove porodice još su se istaknuli: Juraj II., je-

dan od četvorice kandidata za bana (g. 1704.), čuvar krune i dvorski sudac; Ludovik, banski namjesnik (1749.—1753.) i Sidonija (*1819.—†1884.) u. pl. Rubido Zagorska, rodoljupka i primadona 1. hrv. opera.

Porodica E. dijeli se u dvije loze: od Ladislava gfa. E. (* 1693.—† 1751.) potječe starija, a od brata mu Ljudevita gfa. E. (* 1694.—† 1766.) mlađa loza.

Starija loza dijeli se u dvije grane:

I. g r a n a, posve ugarska, sa vlastelinstvima Galgócz, Pöstyén, Vép i Szöllös, potječe od gfa. Nikole (* 1719.—† 1757.). Iz ove grane potekao je Aleksandar (* 1865. u Galgóczu), vlastelin Vépa itd., član ugar. magnatske kuće itd., ž. Jelisava * gfica. Drašković Trakošćanska: 1. Franjo Ks. (* 1901.); 2. Petar (* 1902.); 3. Pavao (* 1904.); 4. Marija; 5. Antun (* 1909.) i 6. Ilona.

II. g r a n a, hrvatska: od Antuna (* 1797.—† 1864.), ž. Ludovika * bar. Lo Presti de la Fontana: I. Ivan Nep. (* 1847.—† 1878.), ž. † Irma * bar. Zornberg v. Gallwitz: 1. Toma (* 1868. u Zagrebu, † 1918.), vel. župan varaždinske županije, ž. Terezija * bar. Rast: Eugen (* 1902.); 2. dr. iur. Leo (* 1869. u Štakorovcu), vlad. tajnik; 3. Koloman (* 1873. u Štakorovcu) i 4. Marija Terezija, živi u Zagrebu.

Mlađa loza je ugarska, ali je s † Karlom (* 1816.—† 1864.), kao vlastelinom Novog Marofa, Jaske i Vidovca ponovno prešla u Hrvatsku. Karlova žena bila je Julijana * grofica Kolowrat-Krakowsky: I. † Rudolf (*1846.), ž. Lujza * pl. Drasche v. Wartinberg: Rudolf (*1883. u Novom Marofu); II. † Stjepan (* 1848.), tajni savjetnik i član hrvatskog sabora i ug. magnatske kuće i III. † Valerija (* 1850.), m. Artur knez Odescalchi.

FABEČIĆ

Plemići u Turopolju spomenuti u 18. v. u Kurilovcu. (L. T.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Juraj i Pavao F. (G. H. I.-4. i L. V. 11.—12.)

F. žive i danas u Kurilovcu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

FABIJANIĆ I.

Turopoljski plemići spomenuti u Kobiliću g. 1550. (L. T.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije iz 1851. g. upisani su Nikola, Juraj, Ivan ev., Matija, Nikola, Petar, Toma, Ivan Krst., Ivan ev. treći, Toma drugi i Toma treći. (G. H. I.-4. i L. V. 11.-12.)

F. žive u Rakitovcu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

FABIJANIĆ II.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 18. XI. 1790. braći Adamu Ignacu i Josipu, njihovom rođaku Josipu F., nadalje Josipovoj djeci Franji, Jurju i Tereziji od prve mu žene Ane Marije Ishörr i sinu mu Ivanu od druge žene Ane Marije Kern. (IP. KK.)

Grb po B. AK.

FABIJANČIĆ

Plemići u Turopolju spomenuti g. 1636., 1782. i 1910. u Kuču i g. 1796. u Mraclinu. (L. T.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su i F. (G. H. I.-4. i LV. 11.-12.)

F. žive danas u Kuču i pripadaju turopoljskoj plemićkoj zajednici.

FABIJANKOVIĆ

Plemići u Turopolju prviput spomenuti g. 1632. u Kobiliću. (L. T.)

Na hrv. saboru bilo je g. 1693. proglašeno plemstvo Martina F. (B. SN.)

F. žive u Turopolju.

FALGAŠ

Turopoljski plemići, spomenuti u Vukomercu g. 1517. U obnovi turopoljskog bratstva g. 1560., kao i u II. darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. spominje se Stanko (Stanislav) F. iz Vukomerića. (L. T.)

F. živu i danas u Turopolju.

FANFONJA (FANFOGNA) (i F. — Garanjin)

Praplemstvo hrvatsko, podrijetlom, navodno, sa rijeke Plive (lat. Pleba, po tome F. nekada zvani i Plebanis). Jelić tvrdi, da je pradjed F. bio knez (comes) Musolus iz Zadra (g. 1104.), a u rodoslovlju prvi se spominje Marko (Mašo, Mazolo) g. 1149. podrijetlom iz Ugarske, tj. sjeverne Hrvatske.

Po Jirečeku (J. E

SD.) F. su se u 13. v. zvali Faffognis (Fafonjić, Fafonić) po fafonja, vavonja, vanvonja (onaj koji govori po našu, tj. hrvatski).

Svakako F. su hrvatsko praplemstvo. Desimir (Desa) F. spominje se g. 1283. i g. 1284. (F. SS.) među zadarskim plemićima i današnji grofovi F. neposredno vuku svoju lozu od njega.

Slavna ova porodica dala je mnogo junaka, vojskovođa i vitezova sv. Marka. Vitezovi sv. Marka bili su Frano III. (1560.) i unuk mu Jerko I. († 1649.). Ovaj Jerko sa ženom Kornelijom groficom Grisogono-Bartulačić imao je sinove: 1. Petra II. (* 1619.—† 1663.) i 2. Frana IV. (* 1628.—† 1701.). Franu IV. podijeljeno je dukalom Francescha Morosini-a 8. X. 1689. naslov mletačkog grofa (conte veneto), a isti naslov 27. IX. 1692. i nećaku mu Andjelu I. (* 1656.—† 1699.), sinu Petra II. Od ovoga i žene mu Marije pl. Čivalelić potječu današnji grofovi (conti) F. (H. AD.)

Sin Frana IV. (prvi grof F.) bio je general. šime konte F. vitez sv. Marka i glasovit vojskovođa. Sin šima bio je Fran V., pjesnik.

Posljednja iz grane Frana IV. bila je Diamanta, koja se je vjenčala sa svojim rođakom u četvrtom koljenu Andjelom II. (* 1757.—†1846.), sinom Petra III., sina Andjela I., sina već spomenutog Petra II. spojivši s time obje grane porodice, granu Petra II. i granu brata mu Frana IV. (H. AD.)

Andjelo II. i Diamanta imali su sina Antuna (* 1813), koji se je g. 1840. vjenčao s Katarinom pl. Garanjin posljednjom od bogate tvorničarske trogirske porodice. F. su ovom ženidbom prešli iz Za-

dra u Trogir, gdje još i danas žive, a neko vrijeme nosili su spojeno ime F.-G.

Od pl. Garanjina poznat je Ruđer (sin Kovača-Fabriusa), odvjetak poljičkih plemića, koji je 1580. imao tvornicu svile i brokata. Od sina mu Ivana potekao je Andro: Ivan, kojemu je potvrđeno da je plemić Poljica i Omiša, ž. Jerka * pl. Obradić-Bevilaqua: I. Ivan-Luka, nadbiskup u Splitu i II. Antun, ž. Kate * pl. Semonić iz Šibenika: 1. Ivan-Dinko u Napoleonovo doba prefekt dubrovačke provincije i vitez Lige časti i 2. Ivan-Luka, ž. Franica * ko. Borelli-Vranska: Katarina udata konte Fanfonja.

Grofovi F. bili su u Zadru bogata i moćna vlastela. U 17. v. o svom trošku uzdržavali su konjaničku pukovniju (reg. dei Croati) u turskim ratovima.

Početkom 18. v. jedna mlet. ratna lađa nosila je u počast ove porodice ime »Fanfogna«.

Austr. vlada priznala je plemstvo 20. X. (2. XI.) 1822. Angjelu II. i njegovim sinovima Antunu i drugima, a naslov »conte veneto« 26. II. (4. III.) 1859. (F. AÖ. i H. AD.)

Od Antuna (* 1818.) i ž. Katarine * pl. Garanjin: I. Ruđer (* 1843.—† 1911.) koji je imao mnogo smisla za umjetnost, ž. Vice * Jurašin: 1. Antun (* 1877.—† 1907. u Taltal, Chile); 2. Ivan (* 1879.); 3. Kate; 4. Enzo (*1882.), arhitekt, ž. Tonči *Fabris; 5. Vera, m. Frane Marun i 6. Sergije (* 1887.—† 1936.), ž. Marija * Bartulica: Branko. Svi su ovi naši podanici. II. Diamante (* 1846.—† 1922.), m. slavni Radoš konte Michieli-Vitturi i III. † Kolan (* 1853.), ž. Marija * Milovčić: 1. Šime (* 1885.—† 1936.); 2. Ivan (* 1887.), ž. Angjela * kontesa Michieli-Vitturi; 3. Ubert (* 1891.), ž. * Gašparović;

4. Antoinette; 5. Ita udata pl. Pouvić, Trogir i 6. Franica udata Katalinić, Trogir. Muški od grane † Kolana talijanski su optantni podanici, te im je talijanska vlada 5. V. 1927. g. priznala naslov grofa. (L. O. N. I.)

Po tankoj lozi F. potječu od mnogih slavnih dalm. plemićkih porodica, kao Pavlić (de Pavlis), Tetrić, Divnić, Grisogono-Bartulačić, Obradić-Bevilaqua itd.

FANTON

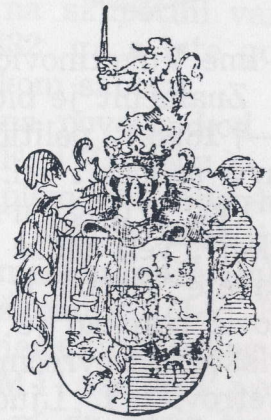

Stara plemićka porodica iz Gorice, koja se je u 18. v. preselila u Vojnu Krajinu.

Plemićki list i grbovnica podijeljeni su od kralja Leopolda 15. VI. 1666. g. u Beču s pridjevkom »Brunn oder della Fonte« (sic!) Ivanu Antonu Fantonu, zemalj. sucu u kapetaniji Tolminskoj.

U istoj je povelji zapisano, da je već car Matija podijelio plemstvo 19. III. 1608. g. Ivan-Antunovom ocu Ivanu Krst., ljekarniku iz Gorice. (Ovjer. prepis povelje i dokumenti kod porodice u Velikoj Gorici.)

U Vojnu Krajinu došao je Eduard u 18. v. Sin mu je Josip bio upravitelj šuma kneza Thurn-Taxisa, a Josipov sin † Antun (* u Brodu na Kupi), krojač u Delnicama: 1. dr. Antun, odvjetnik, živi s porodicom u Velikoj Gorici; 2. Dragutin, krojač u Parizu; 3. dr. Franjo, liječnik-primarius u Bjelovaru; 4. Ferdinand, poruč. jugosl. vojske: a) Petar i b) Ivan, pravnik i sudski pripravnik u Bjelovaru.

FARKAS I. (Farkaš-Vukotinović)

Stara plemićka porodica iz hontske županije u Ugarskoj.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 2. IV. 1690. Adamu, Tomi, Stjepanu, Matiji i Ivanu F. (B. AK. i L. MP.)

Mirko (Emerik) pl. F. iskazao je svoje plemstvo u požeškoj županiji 16. XI. 1812., a sin mu Ljudevit (L. MP. 1840. g. stekao je pravo da pored svoga imena piše i ime Vukotinović. (B. AK.) (Orig. kod porodice.)

Znamenit je bio gore spomenuti Ljudevit (* 1813. —† 1893.), političar, pjesnik, botaničar, Ilirac, član hrv. sabora i vel. župan križev. županije.

Prvi je došao u naše krajeve Josip (* 1737. u Ugarskoj), vel. sudac požeške županije, sin Pavla i Elizabete * Szabó. Iz braka sa ženom Anom * pl. Ambrozović potekao je Mirko (* 1783. u Požegi, † 1865.), vlastelin Lovrećine u križ. županiji, ž. Amalija * pl. Petrović: I. Ljudevit (* 1813.—† 1893.), ž. Josipa * pl. Ditković: Kleone, m. Emil * Koritić; II. Matilda (* 1813.), m. Aleksa pl. Praunsperger; III. Aleksandar (* 1816.), ž. Vilma * pl. Šugh: 1. Janko (* 1862.); 2. Vladimir (* 1864.); 3. Aleksandar (* 1866.) i 4. Velimir (* 1871.) i kćeri: Ema, Olga, Jerka, Zora i Darinka; IV. Julijana, m. Dragutin pl. Koritić i V. Sigismund (* 1819.), ž. Marija * Pascucci-Cosolo: 1. Adela (* 1862.) u. Kočić; 2. Tekla (* 1863.), m. † Nikola Faller; 3. † Milutin (* 1865.), ž. Dragica * Hagenauer: Milivoj (* 1896.), ž. Teodora * pl. Borota Budobranska, žive u Zagrebu.

FARKAS II. (Farkaš)

Stara plemićka porodica iz željezne županije u Ugarskoj. Potvrda staroga plemstva dana 22. X. 1763. g. (I-P. KK.)

Po porodičnoj su predaji navodno imali plemstvo još od kralja Andrije II.

Od † Rudolfa, ravnatelja dvorske kancelarije u Beču potekao je † Silvester, kontrolor drž. željeznica na Rijeci.

Danas žive: Silvestrov sin dr. Željko, odvjetnik u Zagrebu sa sinom Marijanom, pravnikom.

FARKAŠ III. ŠIMEŠKI

Stara plem. porodica iz Ugarske. Antun pl. F. iskazao je 16. XI. 1812. svoje plemstvo u požeškoj županiji svjedodžbom šimeške županije izdanom 3. VII. 1764. (L. MP.)

(Grb po porodičnim podacima.)

Po svome podrijetlu ova porodica nosi pridjevak »šimeški« (»de Sümegh«).

Od † Ljudevita pl. F. Š. i ž. † Jelene * pl. Lisziak danas živi u Zagrebu dr. med. Kamilo, liječnik, ž. Vilma * vlast. Celio-Cega.

FELICINOVIĆ

Stara zadarska porodica, koje je pripadnik Ivan F., pokrajinski knjigovođa u Dalmaciji dobio plemstvo (austr.) s pridjevkom »pl. od Treusterna« 29. V. 1838. g. (22. VII. 1839. g.). (F. AÖ. i H. AD.)

Od spomenutoga Ivana i ž. mu Rose * Valeri, potekli su: I. Josip, ž. Laura * pl. Fondra-Ferra: 1. Rosa u. Wartonitzek; 2. Klara u. Packler; 3. Eliza u. Bolis; 4. Natalis (Božo) i 5. Alojz; II. Marija u. Casani; III. Paulina u. Burati i IV. Ana u. prof. Gaboardo u Zadru i drugi, koji nisu ostavili potomstvo. (H. AD.)

Danas žive u Dalmaciji potomci dvojice sinova gore spomenutoga pokojnog Josipa i ž. mu Laure * pl. Fonra-Ferra, i to: od I. već spomenutog Natala (Bože) (* 1846.—† 1924.), pravnika i nekadašnjeg sudskog višeg činovnika u Zadru, ž. † Adela * grofica Borelli Vranska: 1. don Josip, kanonik šibenske biskupije; 2. Marija u. pl. Paitoni (Payton); 3. Laura u. pl. Monti; 4. Nella i 5. Elda u. Celigoj te od II. već spomenutog Alojza (Luigi) (* 1849.—† 1924.), nekadašnjega višeg računarskog činovnika pokrajinskog namjesništva u Zadru, ž. Ana * Bašić: 1. Ivan i 2. Marija u. Plohl.

FEMEN — FEMENIĆ

Stara hrvatska plemićka porodica. God. 1534. spominje se »Magister Balthasari Hubetic de Dubovez, Vicarius temporalis Episc. Zagreb. A. 1534.« (LBg.) s grbom, kao i u B. AK.

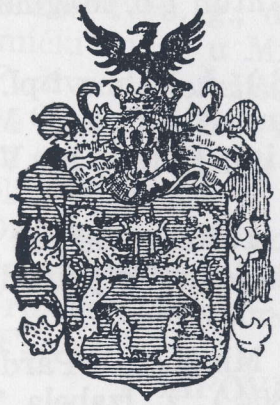

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 20. VII. 1631. g. Petru F. (Femenich aliter Hubetich) i braći mu Marku, Matiji i Ivanu. Proglašeni na skupštini varaždž. županije 1632. g., a iste godine i na hrvatskom saboru.

(Originalna povelja kod Vjekoslava pl. F. u Zagrebu.)

Potvrda plemstva (ug.-hrv.) dana 13. I. 1785. g. Matiji Femenu ili Femeniću inače Hubetiću iz križ. županije. (I-P. KK.)

Od Tita (* 1836.—† 1912.), vijećnika banskog stola u Zagrebu potekli su: 1. ing. Milan; 2. Vjekoslav, priv. činovnik i 3. Katica, m. dr. Josip Nemec.

F. žive u Visokom i drugdje.

FENZI

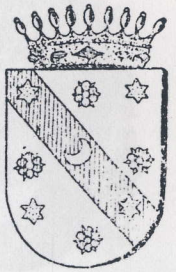

Stara plemićka porodica podrijetlom iz Tirola. (BASG.) Prvi F., koji je došao u Dalmaciju bio je Julije (* 1606. u Padovi, † 1683. u Šibeniku).

God. 1643. stupio je u službu Mletačke republike najprije na Kreti, a 1647. g. u Dalmaciji, ž. Laura * pl. Semonić-Križanić-Laudović (ud. Slivešić): Urban (* 1651.) i Izabela (* 1652.), m. Nikola pl. Divnić. (G. AS.)

Urban (* 1651.—† 1704.) odlikovao se u ratu protiv Turaka kod zauzeća Skradina i Drniša kao zapovjednik redovne narodne vojske. G. 1688. mletački mu je senat podijelio zlatnu kolajnu sv. Marka, a 14. V. 1699. g. naslov mlet. grofa (conte veneto). Vlast. vijeće Šibenika primilo ga je među svoje članove 28. V. 1699. g., ž. Marija * pl. Vitanović, (iz Zadra).: 1. Julije, 2. Mihovil, 3. Petar, 4. Antun i 5. Magdalena. (G. ibid.)

Petar Antun (* 1702.—† 1743.), ž. Palma * pl. Tetrić (Detrico): 1. Alojz, 2. Frane, 3. Julije, 4. Marija, m. Josip pl. Ivelić (Ivellio) i 5. Danila, m. Vicko pal. grof Dominis.

Alojz, Frano i Julije 25. IX. 1756. g. bili su primljeni u zadarsko vlast. vijeće, kojemu je pripadala i njihova majka.

Od Alojza i ž. Laure *od gfa. Minucci di Pardenone: Petar Antun (* 1774.—† 1864.), ž. Izabela * pl. Parma, među drugima: Frano: Emanuel (* 1861.).

F. su danas talijanski podanici.

FERIĆ
(Ferich de Hudibitek)

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Hudibitek« podijeljeno 22. VIII. 1833. g. Tadiji F.

Porodica F. posjedovala je dobro Hudibitek u zagrebačkoj županiji. (B. AK.)

Danas žive u Zagrebu: ing. Mirko, ž. Marija Gjurić: 1. Vida i 2. Teodora.

FERŠTETIĆ
(Ferstetich)

Plem. list i grbovnica podijeljeni 5. X. 1625. braći Luki i Stjepanu F. Plemstvo proglašeno na hrv. saboru g. 1752. za Mihajla i njegovog sina Jurja, te za Mihajlova brata Stjepana i njegovog sina Josipa. (B. SN.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisan je Juraj F. (G. H. I.-4. i L. V. 11.-12.)

FESTETIĆ

Praplemićka hrvatska porodica iz Turopolja.

Porodica F. dijeli se na tri grane i to: plemićku u Hrvatskoj, grofovsku i kneževsku s pridjevkom »de Tolna« u Ugarskoj.

Početkom 18. v. preselila se jedna grana naših pl. F. u Ugarsku, gdje je pripadnicima ove grane Josipu i Krsti pl. F. podijeljen pridjevak »de Tolna« 11. VIII. 1746. g.

Grofovstvo (ug.) podijeljeno 5. XI. 1766. Pavlu i Karlu pl. F. de T., a 24. II. 1772. g. i Pavlovim sinovima Jurju, Josipu i Mirku te kćerima Juliji, Elzi, Ani i Mariji. (I-P. KK.)

Grofovi F. dijele se u dvije grane: I. grana od grofovstva podijeljenog 1766. g., koja se opet dijeli u dva ogranka. Pripadnici prvog ogranka potomci su Ladislava gf. F. de T. (* 1786.—† 1846.) i ž. mu Josefine * kneginje Hohenzollern-Hechingen: I. Juraj († 1883.), ž. Eugenija * gf. Erdödy: 1. Tassilo (* 1850.), koji je 1912. g. postao prvi knez F. de

T., čiji potomci još i danas žive, dok su mu braća i stričevi i dalje ostali grofovi. Potomci drugog ogranka su od 1. Augustina (* 1805.—† 1882.), 2. Samuela (*1806.—†1862.) i 3. Dionisa (*1813.—†1891.), kojima je grofovstvo (austr.) podijeljeno 24. VI. 1857. g. (F. AÖ.) Od prve dvojice žive danas unuci i praunuci, a od Dionisa i ž. Karoline * gf. Zichy: Marija (* 1850.) u. 1874. g. za Pavla gf. Draškovića. (KB. MN.) II. grana od grofovstva podijeljenog 1772. g. čiji potomci danas žive u Ugarskoj i Austriji, ali potpunih podataka nema. (AG. gf. 1921.)

Hrvatska plemićka grana podijelila se prema trojici braće u tri porodice, i to: od I. † Emila pl. F. i ž. Eugenije * pl. Szendreszy: Irma, živi u Virovitici; od II. † Gustava: Ella, živi u Njemačkoj i od III. † Kornela (* 1852.—† 1908.), predsjednika sudbenog stola u Bjelovaru i ž. Terezije * Marinović: 1. dr. iur. Miroslav, tajnik Trg. i industr. komore u Zagrebu, u čijem se posjedu nalaze stare isprave i orig. povelja pl. porodice F. (od koje potječu svi grofovi i knezovi F.), ž. Marija * Hondl, bez potomstva, te tako s njime hrvatska grana pl. F. izumire u muškoj grani i 2. Greta ud. Zikmundowsky.

FILIPOVIĆ I.
zv. de Filippis i Defilipis

Praplemstvo (hrvatsko) otoka Brača, koje je pripadalo bračkom vlast. vijeću. (CA. OB. i MHJ. XI.)

F. potječu iz Poljica, a od plemena Miroslavića (»didića«) i roda Armančića. (PA. PP. i PI. P.)

Prvi F., koji se spominje na Braču bio je Juraj (Philipovich sic!) 1436.

g. (MHJ. XI.), a ponekad se pisao latinski de Filippis i de Philippis, koji je oblik imena jedna grana do danas zadržala.

Ova je porodica dala mnogo za Brač zaslužnih mu ževa. Tako je Rafael F. bio 1489. g. nadžupan bračke galije. Jerko i Mate bili su 1566. g. branitelji vlast. vijeća, Ivan 1643. g., Ivan-Nikola 1656.—1665. g., a Frano 1755. g., dok je jedan Frano 1695. g. bio plemićki sudac u Milni.

F. žive u Nerežišću na Braču, a ima ih i u Americi. Od de F. živi u Nerežišću Luka s porodicom i Ivan općinski tajnik u m., ž. * pl. Hranoević zv. Hranueli, s djecom.

Druga grana F. od roda Armačića, ali ne bračkih, živjela je u Imotskom, a neki F. su prešli i u Bosnu.

Grb, koji donosimo, grb je bračke porodice F. ili de F.

FILIPOVIĆ II. JELKOVAČKI
(Philipowich de Jelkowcz)

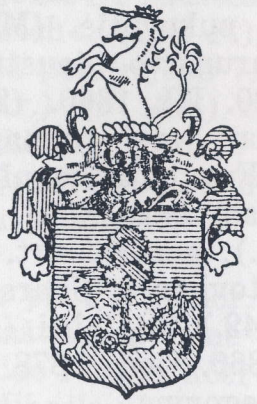

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 6. IX. 1578. Stjepanu Filipoviću, zagrebačkom kanoniku i arhiđakonu komarničkom i braći mu Ivanu i Petru. Proglašeno na hrvat. saboru 25. II. 1570. (B. AK.)

Porodica F. dobila je g. 1573. od zagrebačkog kaptola ovjerovljenje za svoje dobro Jelkovac. (B. AK.)

U posljednji popis plemića zagreb. županije od 1851. upisani su Mirko i Blaž Filipović. (G. H. I.-4. L. V. 10-11.)

Danas žive: od † Jurja, tvorn. činovnika u Dugoj

Resi: I. Vilim, por. oficijal: 1. Božidar, ing. električne centrale u Zagrebu: Žarko i II. Ljubica, p. t. t. činovnik.

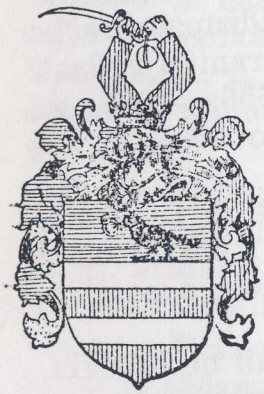

FILIPOVIĆ III. FILIPSBURŠKI
(Philippovich v. Philipsburg)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Philipsburga« podijeljeno g. 1768. Bartolu F., kapetanu slavon. gradiške graničarske pukovnije. (MM. ÖAe.)

Grb po pečatu u zbirci dra. Ljudevita Gaja u sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. (B. AK.)

FILIPOVIĆ IV. FILIPSBERŠKI
(Philippovich v. Philippsberg)

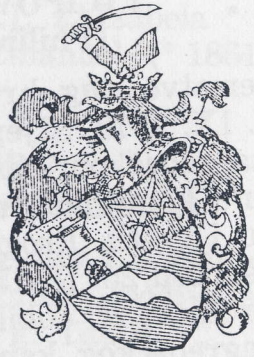

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Philippsberga« podijeljeno 1781. Iliji F., potpor. karlovačko-ličke pukovnije. (MM. ÖA.)

Barunstvo (austr.) podijeljeno 20. III. 1860. (25. V. 1892.) Josipu, generalmajoru i bratu mu Franji, pukovniku. (F. AÖ.)

Josip bar. F. F. (* 1819.—† 1884.), general art. odlikovao se u ratovima u Ugarskoj (g. 1848.—1849.), u Italiji (g. 1859.) i austr.-pruskom ratu g. 1866. God. 1878. proveo je okupaciju Bosne i Hercegovine.

Josipov brat Franjo (* 1820.—† 1903.), podmaršal, bio je g. 1865. namjesnik u Dalmaciji, a g. 1877.—1881. zborni zapovjednik u Zagrebu.

Obojica su umrli bez muških potomaka, i s njima je izumrla barunska grana.

Od plem. porodice F.-F. živi danas, među ostalima dr. ing. Aleksandar. pl. F. u Berlinu, gdje zauzima visok položaj u drž. upravi.

FILIPOVIĆ V. HELDENTALSKI
(Philippovich v. Heldenthall)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Heldenthalla« podijeljeno 1785. g. Marku, natporučniku brodske graničarske pukovnije. (MM. ÖAe.)

Porodica potječe od bosanskih begova Filipovića, koji su za osmanlijskog gospodstva držali Kopanicu. Kad su Osmanlije protjerani iz Slavonije, jedna se grana F. pokrstila i prešla u carsku službu. Prvi je bio Pavao, a njegov sin Marko, satnik, odlikovao se U Bavarskoj u ratu protiv Prusa. Za zasluge dobio je plemstvo i komad djedovog imanja u Kopanici.

Od Markovog mlađeg sina Ivana potekao je Adam (* 1782.—† 1871.), svećenik, pisac poučno-prigodnih knjižica, izdavač Slavonskog kalendara (1822.—1871.) i Reljkovićeva Satira. (RAD 203.)

FILIPOVIĆ VI. FREUDENBERŠKI
(Philippovich de Freudenberg)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Freudenberški« podijeljeno 12. X. 1798. Mihajlu F., trgovcu u Dubočcu u gradiškoj pukov. za 9-god. službu. (B. AK.)

Od Mihajla († 1828.) i ž. Ane * Grgurević potekao je: Josip († 1836.), od I. ž. Barbare *pl. Stojaković Sibinjske: I. Mihajlo (* 1818.), ž. Franica: 1. Aleksandar

(* 1852.), ž. Anica * Markeljević: Ivan (* 1891.), posjednik u Dubočcu; 2. Vjekoslav (* 1853.), ž. Katica * Knotz: a) Viktor (* 1885.), rav. Ugarske nar. banke u Pešti, ž. Hilda * Hack, b) Adam (* 1887.) tvorničar u Zemunu, ž. Marija * pl. Pittó de Sarosfa et Nadasd: Adam; c) Karlo (* 1892.), bank. prokur. u Pešti, ž. Margita * pl. Karattur i d) Alfred (* 1896.), priv. čin. u Pančevu; od II. ž. Viktorije * pl. Perakić Podvinjske: Josip (* 1836.—† 1893.), načelnik Broda n. S., ž. Josefina * pl. Baumrucker v. Robelswald: 1. Mijo (* 1869.), bivši a.-u. pionirski časnik, kr. viši insp. voda u m., zaslužan za nesebičan rad oko uljepšavanja Zagreba itd., istaknuti filatelista, jedan od osnivača zagreb. zoološkog vrta i višegodišnji glavni urednik »Inženjera«; 2. † Petar (* 1875.), posjednik u Slav. Šamcu, ž. Eva * Baj: Petar Krešimir i 3. ing. Vjekoslav (* 1881.), nadšumar u m., ž. Elza * Ferrer: Vladimir, cand. šum. (Gornji podaci od porodice u Zagrebu, bez navedene ženske djece.)

FISCHER JARAČKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »od Jarka« podijeljeno 30. III. 1914. dru. med. Mavru F. i zakonitim mu potomcima. (Orig. povelja kod porodice.)

Danas žive potomci spomenutoga Mavra: I. dr. Bela (* 1866.), primarius u Zagrebu: 1. Paul, apotekar u Beču i 2. Ernst, bankar u Zagrebu; II. dr. Šandor (*1878.—†1936.), odvjet. i javni bilježnik, ž. Jela * Sabljak, udova grofica Cristalnigg.

FLORIO (Cvietić — Cvietković)

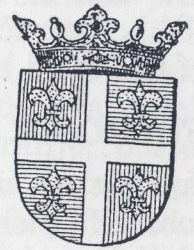

Stara prčanjska porodica, jedna od 12. plem. porodica članica, s nasljednim pravom, u upravnom vijeću općine (communitas) Prčnja, koja se je u Prčanj doselila g. 1600. iz Kotora. (LN. P.)

Prema porodičnim se je podacima najprije zvala Cvijetić, a u 16. v. jedan C. prešao je u Mletke i i preveo svoje ime C. u Florio (Cvijetko-Florio) te se s novim prezimenom vratio u Kotor. (LN. P.)

Porodica F. bila je jedna od najuglednijih i bogatih porodica Prčnja, vlasnica mnogih brodova, koja je dala mnogo zaslužnih i hrabrih muževa, pomorskih kapetana. Od svih njih se je osobito istaknuo Marko-Eugen F. (* 1820.), koji se je borio 1864. g. u pomorskoj bici kod Helgolanda, a u viškom boju g. (1866.) kao fregatni kapetan zapovijedao je ratnom lađom (korvetom) »Erzherzog Friedrich«. (LN. P.) Njemu je kao kapetanu bojnog broda podijeljeno 7. VI. 1880. g. nasljedno viteštvo (austr.) (F. AÖ.) s istim grbom pl. F., ali s viteškim nakitom, tj. dvjema kacigama. Marko-Eugen umro je g. 1906. kao kontradmiral, a već s njegovim sinom izumrla je viteška grana porodice pl. F.

Vrijedno je spomenuti Stanislava pl. F., pomor. kapetana i brodovlasnika u Trstu, zaštitnika i mecenu kipara Ivana Rendića, komu je dao i svoju kćer Olgu za ženu. Zaslužan je bio i don Mihajlo pl. F. (* 1794.—† 1864.), svećenik, pristaša ilirskog pokreta (hrvat. narodnog preporoda), slikar i pisac.

Danas žive: od † Trifona (* 1825.): I. Rudolf

(* 1868.), pukovnik u m., ž. Flora * Visin: 1. Eleonora i 2. Rudolf (* 1925.), u Beču; II. Rikard (* 1870.), kap. b. b. u m., u Prčnju i III. Robert (* 1884.), poručnik b. b. u m., ž. Marija * Kern: Ralfi (* 1923.), u Zagrebu.

FODROCZY od FODROVCA i BORKOVCA

Praplemstvo. Jedna od najstarijih hrvatskih donacijonalnih plemićkih porodica.

Podrijetlom iz Erdelja, odakle je za tatarske provale u 13. v., jedan predak ove porodice došao u Hrvatsku, gdje je stekao predijalni posjed u nekadašnjoj županiji križevačkoj, po njemu nazvan Fodrovec. U Erdelju živjela je još i u prošlom vijeku

porodica Fodróczy, a postoje tamo i razvaline starog grada zvane Fodróczvár. (Po por. tradiciji.)

Neprekinuto rodoslovlje ove porodice počinje s Grgurovim sinom Grgurom, koji je g. 1446. darovnicom slavonskog bana Fridrika grofa Celjskog i Zagorskog stekao vlast. dobro Borkovec. (B. AK. i porod. dopuna.) Ovu darovnicu potvrdio je g. 1458. kralj Matija Korvin. Iste još godine taj je kralj Grguru i njegovim potomcima podijelio »pravo mača« (ius gladii), a g. 1464. »pravo vašara« (ius telonii) u Zlataru.

Od ove stare plem. porodice poteklo je više članova, koji su obnašali visoke zemaljske časti, a neki su se bavili i književnošću.

Petar pl. F. napisao je posvetu banu Nikoli Zrinskom prigodom drugog izdanja Karnarutićevog »Vazetye Szigheta grada«.

Ladislav (* 1756.—† 1834.) bio je prisjednik župan. sudova u više županija, a mnogo se je bavio knjigom, osobito rimskim klasicima, filozofijom, pravom i poviješću. Napisao je više latinskih djela, od kojih je »Opinio de ferenda nova lege itd.« štampao g. 1834. u Varaždinu.

Njegov sin Sigismund (* 1792.—†1839.) obnašao je više županijskih časti u zagrebačkoj i križevačkoj županiji i bavio se poviješću i pravom. Zanimljiv je njegov pokušaj da sastavi »Series banorum Dal., Slav. sub. reg. Croatiae«. Pod pseudonimom »Sincerus patriota« napisao je »Vox ad SS. et OO. regnum S. et S.« itd.

Aleksander (* 1826.—† 1890.), predsjednik sudb. stola u Križevcima, veliki župan Rijeke i križevačke županije, kr. komornik i septemvir, istaknuo se je

rodoljubivim radom u ilirskom pokretu (hrvatskom narodnom preporodu). G. 1847. bio je zastupnik grada Križevaca na ugar.-hrv. saboru u Požunu, g. 1861. na hrvatskom saboru, a g. 1868.—1871. poslanik hrvatskog sabora na ug.-hrv. saboru u Budimpešti, gdje se je istaknuo braneći prava Hrvatske.

Njegov sin Aleksander (* 1853.—† 1920.) bio je kr. stolnik i narodni zastupnik na hrv. saboru, a Mark Aurel (* 1855.) hrvatski podban.

Od Aleksandra (* 1826.—1890.) i ž. mu Karoline * Gerdes potekli su: I. Aleksander (*1853.—1920.), ž. Matilda * pl. Thassy († 1924.): 1. Albreht (* 1878.), hus. kapetan u m. i vlastelin u Štrigovi, ž. Angela * grofica Dunay de Duna-Vecse: a) Helena u. Wedemeyer, b) Radoslav (* 1906.), inspektor kupališta Slatina Radenci i c) Renata i 2. Elemir (* 1880.), vlastelin u Aumühlu kod Atzenbrugga u Donjoj Austriji, ž. Vera * pl. Pongratz i II. Mark Aurel (* 1855.), podban u m. u Zagrebu, ž. Ana * pl. Jurković.

FOLNEGOVIĆ

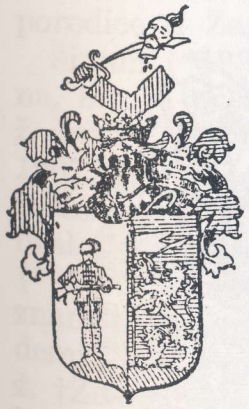

Plemstvo (austr.) podijeljeno 11. II. 1858. dru. Franji Ks. Folnegoviću, liječniku u Zagrebu, prenosom plemstva s njegovog adoptiranog oca Antuna pl. Trstenjaka Schlehenberškog, ppukovnika u m. (F. AÖ.)

Antunu pl. T. Š. kao kapetanu podijeljeno je plemstvo (ug.-hrv.) 23. VI. 1826. (B. AK. i I-P. KK.)

Franjin sin Fran (* 1848.), pravnik i književnik, bio je istaknut hrv. političar.

FRANCESCHI

Stara omiška plem. porodica. God. 1599. spominje se Omišanin Gašpar de Franceschi, sin † Franje, posjednik jedne ratne oklopljene lađe (Vascello), koji se je proslavio u ratu protiv Turaka. Spomenuti je Gašpar († 1611.) bio admiral, pa ga već i župska knjiga u Omišu tako spominje. Od njega do danas postoji neprekinuto rodoslovlje porodice F. Nije poznato da li je porodica F. doseljena iz Venecije, gdje još i danas žive razne porodice F. Neki se F. spominju kao tajnici duždeve kancelarije. Druga jedna grana bila je primljena u visoko mletačko časn. vijeće. Do danas se nije moglo sigurno dokazati, da li naši F. potječu od mletačkih F., jer neki tvrde da su F. prije bili Perinović od plem. roda Diklić, jednog od onih sedam plem. rodova iz 13. v. u Rogoznici, što bi se po grbu i dalo zaključiti. Perinovići su za zasluge u ratu protiv Turaka dobili od Mlet. republike jedan posjed u blizini Imotskog, nazvan po njima Perinuša. Taj posjed i danas nosi to ime, a vlasništvo je F.

Stara grobnica porodice F. iz 17. v. nalazi se u Vrulјama (Vrulleum). Na njoj je uklesan porodični grb, koji se još i danas može vidjeti.

Od Petra (*1760.—†1803.), serdara i ž. mu * Dorić dijeli se ova porodica u dvije grane: A. Ante (*1801—† 1877.), ž. * Radmilić: I. Frane, opć. tajnik i posjednik, ž. * grof. Caralipeo: 1. Rade, sudac i posjednik, ž. M. * grof. Grubišić: a) dr. Petar, liječnik, ž. Santuzza * Zorz: Petar, Vjekoslav i Nora; b) Josip, tehn. i pomor. agent, ž. Jelva * prof. Baraća: Rade; c) Marija, m. dr. Vučić; d) Slavka u. Juričić; e) Vesela u. Duzbaba; 2. Ivan, viši sud. činov., ž. J. * Radulović: a) Vlaho, veleindustrijalac, ž. Dobrila * Tikulin: Justina u. Kočonda, Ivo, Nada; b) dr. Vjekoslav, prav. savj. Narod. Banke, ž. Neva * Mimica: Nives i Justina; c) Neves, m. dir. Benković; 3. Josip, biv. uprav. bolnice u Šibeniku, ž. Vjekoslava * Giuresco; 4. Alexandar; 5. Marija u. Scarneo; II. Ivan (* 1829.—† 1895.), veleposj., ž. * Bančić: 1. Ante, viši pošt. činov., ž. Antica * Miličević: a) Ante, b) Frane i c) Vanja; 2. Genovefa u. Böttner; 3. Stjepan, uprav. šted., ž. Štefanija * Lelas: a) Zlata, b) Neva u. Rako i c) Marija; 4. Josip, posjednik i 5. Milan, apotekar; III. Nikola, trgovac i posjednik (*1836.—†1914.), ž. Thereza * Franceschi: 1. Ivo, porez. uprav., ž. Sasso; 2. Vjeko, viši porez. činovnik; 3. Antica, blagajnica štedionice; 4. Laura u. Benzon; IV. Josip, industrijalac i posjednik, ž. Ana * grof. Grubišić: 1. Ante, posjednik, ž. * Đaković: a) Frane, b) Josip; 2. Ivan, kapetan d. plov., ž. Marija * Žapkar: a) Ana Marija; 3. Frane, opć. tehn., ž. * Ravlić: a) Josip i b) Frane i 4. Marija, m. dr. Radovinović. B. Jerolim, ž. * Vvitanović: I. Ivan, trgovac, ž. * Spišić: 1. Lujo, veletrg., ž. * Laurić: a) Ivan, žena * Novak: Ivančica, b) Marija, m. inženjer Viličić, c) dr. Jerolim,

liječnik, žena Margarita * Antonini: Mirko i Neven, d) Ena udata Pensa, e) Vjekoslav, fotograf; 2. Petar, ljekarnik, ž. * Tomasović: a) Ante, chem., ž. * Sorić; 3. Kruno, porezovni upravitelj u miru, ž. * Sinčić; 4. Božo, porez. uprav., ž. * Nutrizio i 5. Ivan, trgovac, ž. * Laurić: a) Milivoj, autopoduzetnik, ž. * Junikar, b) Ante, autopoduzetnik, ž. Linardović, adm. uprav. tvrtke L'avocat: Vesna, c) Joso, d) Zvonko i e) Nevenka u Sabioncello.

FRANETIĆ I.

Turopoljski plemići. U drugoj darovnici kralja Ferdinanda od 11. V. 1560. spomenut je Petar F. iz Gornjeg Lukavca. (L. T.)

Plem. list i grbovnica podijeljeni 12. XII. 1611. Nikoli F., njegovoj ženi Barbari Plenar i djeci Mihajlu, Marku, Kati, Ani i Suzani, a plemstvo proglašeno na hrvatskom saboru 6. V. 1612. (L. T.)

FRANETIĆ II.

Turopoljski plemići.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 5. VI. 1628. Andriji Franetiću, ženi mu Dori Matešić i Nikoli Bohoriću, a plemstvo proglašeno. na hrv. saboru 1. I. 1630. (L. T.)

FRANGEŠ

Stara francuska hugenotska (protestant.) porodica.

U vrijeme vjerskih progona sklonila se u Štajersku i za protureformacije prešla na katolicizam. Poslije se preselila u Banat. (Porod. podaci.)

Plemstvo (ug.) podijeljeno 10. (17.) VII. 1845. g. Šimunu, ženi mu Elizabeti * Vetić i djeci Petru, Šimunu, Ferdinandu, Leopoldu, Mihajlu i Elizabeti, s pravom promjene imena u Zoldy de Zoldi. (I-P. KK.)

Plemstvo obnovljeno (ug.-hrv.) s pridjevkom »Mitrovački« podijeljeno 3. X. 1916. Otonu F. (*1870. u Mitrovici), već plemiću, s istim grbom sa plem. lista iz 1845. g. pod brojem 1581./1916. (Orig. kod porodice u Zagrebu.)

Šimun (*1836.— †1907.) unuk spomenutoga Šimuna, bio je profesor, vrstan pedagog i stručni pisac, ž. Izabela * pl. Mihanović Petropoljska (*1846.— † 1907.), nećakinja Antuna pl. M. P., pjesnika i autora hrvatske himne »Lijepa naša domovina«. Iz toga braka potekli su: I. Oto (* 1870.) i II. prof. Robert (* 1872.), poznati hrvatski kipar i tvorac mnogih znamenitih kiparskih radova, pravi član Jugosl. akademije, koji po majci nosi pridjevak »Mihanović«, ž. †Zenka *Kopač: 1. ing. Marko (*1902.) i 2. Branka, m. poznati slikar Krsto Hegedušić.

Oto pl. F. M. (* 1870.), ing. agr., dr. phil., dr. r. et p. hon. cau., prvi je potaknuo ustrojenje gospodarsko-šumarskog fakulteta u Zagrebu, 1911. g. dvorski savjetnik, 1914. g. odjel. predstojnik privred. odjeljenje za Bosnu i Hercegovinu, 1919. g. upravitelj privrednog odjel. zajedničkog minist. fin. za B. i H., 1921. redovni sveuč. profesor na gospod. šumar. fakultetu sveučilišta u Zagrebu, pisac mnogih stručnih radova na hrv. i skoro svim svjetskim jezicima, bivši ministar poljoprivrede, senator Kr. Jugoslavije. Zbog svoje visoke učenosti bio je pozvan za redovnog profesora na sveučilište u Leipzig, Krakovo itd., ž. Štefanija * Hegedić: 1. dr. iur. Ivan (* 1899.), diplomat, sada sekretar minist. inostranih djela, ž. Justinijana * Corby; 2. dr. iur. Nikola (* 1902.), odvjetnik u Zagrebu, ž. Ivana * Frank: a) Neda i b) Tomislav (* 1936.) i 3. ing. agronom Oto (* 1904.), ž. Olga * Anđal.

FRANIČEVIĆ

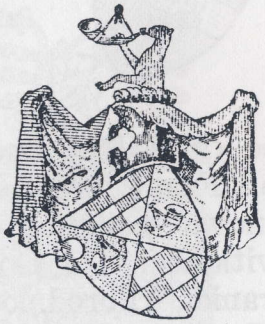

Praplem. (hrvatsko), koje potječe od Frana sina Petrina, sina kneza Jurja Dražoevića, iz Poljica (v. rod Dražoevića). (PI. P. PA. P. P.)

Porodica je u 16. v. iselila iz Poljica, a danas žive u Sućurju i Vrboskoj na otoku Hvaru. Jedna grana ove por. preselila se sa Hvara u okolinu Metkovića. (žup. mat.)

Druga grana, iz Vrboske, preselila je u Boku Kotorsku i prešla na pravoslavlje. Iz ove grane, koja je prešla i u Srbiju (Zaječar), potječe A n d r a F., pjesnik (čika Andra).

Od Nikole (* 1840.—† 1921.), pomor. kapetana i trgovca vinom na veliko u Sarajevu, iz vrboske grane F., potječu: I. Petar, II. Bartol, trgovci u Sarajevu, III. Katarina u. Sekanić, IV. dr. Fran, sudac sreskog suda u Zagrebu: Branko i V. dr. Nikola, asistent med. fakulteta u Beogradu: Nikola.

Porodica F. u Sućurju ima razne isprave i prijepise, kojima dokazuje svoje podrijetlo iz plemena Dražoevića.

FRANIĆ

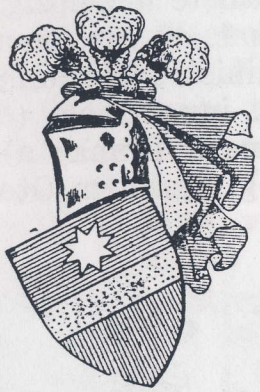

Vrlo stara plem. porodica Makarske krajine. Franići, kao i Cvitkovići i Gojaki, potekli su od narodnih knezova Nimičića iz Jajca. U omiškoj se Rogoznici u 13. v. spominju plemići Mikulići i Alaburići (L. V. MD., H. AD. i dr.) s istim grbom kao grb Nimičića u Ilir. grbov. (R. K-N. I.). Vjerojatno je, da se jedna grana knezova Nimičića preselila u Jajce u Bosni. Za pada Bosne (g. 1463.) knezovi Nimičići, braća Cvitko, Gojko i Frane, prešli su u Ljubuško. Tu je knez Cvitko osnovao porodicu, iz koje su poslije potekli knezi Cvitkovići. Od Gojka i Frana potekli su Gojaki i Franići. (Porod.podaci.)

Iz Čitluka kod Ljubuškog Franići su prešli u Makarsku krajinu i Baćinu. Tu su g. 1690. postali mletački povlaštenici. (LA. C.) Poslije su prešli u Vinu kod Vrgorca, gdje i danas žive.

U 18. v. F. su bili primljeni i u trogir. vlast. vijeće (H. AD.), a grb im je bio uvršten u trogirsku zlatnu knjigu. (H. AD. i B. AT.)

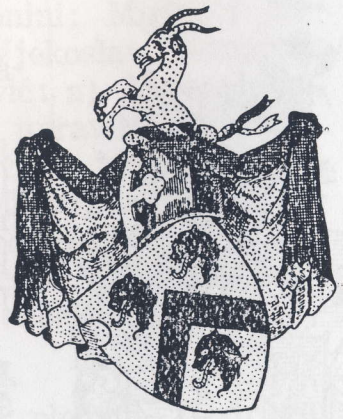

Danas živi potomstvo troje braće: Ikice, Martina i Frana: A. Ikica († 1885), ž. † Filomena * kon. Kačić-Bartulović: I. Eufemija ud. Swoboda, u Splitu; II. Felicita udata Džikowski, u Sarajevu; III. Ema u. Čulić, u Beogradu; IV. † Julij († 1914.), ž. Iva * Rakić: 1. Mileva, m. Bulog, u Silkwoodu u Australiji; 2. Erminija, m. Miletić, u Vrgorcu; 3. Felicita, m. Pizković, u Zagrebu; 4. Margarita u. Maslač, u Zagrebu; 5. dr. Aleksandar, ž. Milica * Stojčević, u Čačku; 6. Pajo, ž. Feodora * Stumpf: a) Iva i b) Feodora, u Margiti u Vojvodini i 7. dr. Ikica, u Vrgorcu; V. Ante, ž. Božica * Ilić: Dubravka, u Splitu i VI. ing. Leonida, pomoćnik gen. direktora drž. željeznica u m., u Makarskoj. B. Martin († 1886.), ž. † Kata * kon. Kačić-Bartulović: I. Ivanica ud. Petković, u Vrgorcu i II. Ante, ž. † Marija * Frezza: 1. Katarina u. Kolumbatović, u Zagrebu i 2. dr. Martin, ž. † Luiza * Jakob: Ana, u Zaječaru; C. Frane († 1909.): I. Magda, m. König, u Petrinji; II. dr. Dušan, ž. Marija * Kundić: 1. Siniša i 2. Ranka; III. Frane, ž. Klara * Verdja: 1. Mladen; 2. Prerad i 3. Dušan, u Zagrebu; IV. Ante, ž. Marta * Badovinac: Boris stud., u Pragu i V. Ulderik (†1900. kao burski dobrovoljac u Juž. Africi.)

Druge grane F., koje potječu od † Pavla, žive u Vinima i Velikom Prologu kod Vrgorca, a F. ima i u Opuzenu.

FRANKOVIĆ I.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 20. II. 1657. Grguru F., zatim njegovoj braći Nikoli, Tomi i Andriji. Proglašeno na hrv. saboru 1662. (B. AK.)

U popis plemića zagreb. županije iz 1851. g. upisan je Andrija, Juraj i Mihajlo F. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

Plemići F. I. žive u Glavnici.

FRANKOVIĆ II. (Francovich) BERSEČKI

Stara hrvatska plem. porodica iz Istre i Hrvatskog primorja (Labina, Brseča i Rijeke).

Iz ove porodice bio je Matija Vlačić - Franković (Flacius Illyricus, * 1520. u Labinu, † 1575. u Frankfurtu), teolog, sveuč. profesor u Jeni, nakon Lutera najistaknutiji reformator u Njemačkoj. I Frano Franković (* 1620. u Labinu), đak bolonj. sveučilišta, kanonik i plemić u Labinu, bio je iz ove porodice.

Viteštvo (austr.) uz pridjevak »od Berseča« podijeljeno 29. II. 1880. Ivanu pl. F. (F. AÖ.)

† Ivan (* 1798.) bio je riječki patricij, predsjednik trgovačke komore na Rijeci, španjolski konzul itd. Njegov otac Martin (* 1752. godine u Brseču), pomorski kapetan dobio je g. 1812. viteški križ sv. vojn. jeruzalemskog reda sv. groba, koji je unesen i u grb (u krilu nad lijevom kacigom) od g. 1880.

Od Ivana vit. F. (*1798.), ž. Nikoline * pl. Cosulich de Pećine potekao je: † Alojz (*1832. na Rijeci), ž. Angelina * bar. Sartorio, a od njega: I. Ivan (* 1856.—† 1938.), a.-u. kapetan fregate u m.; II. Mirko (*1866.), III. Alfred (*1868.), ž. Marija * bar. Ritter-Zahony: 1. Gejza (* 1902.), docent sveučilišta u Rimu, ž. Eva * Quejott: Massino; 2. Karlo (* 1910.), profesor u Firenzi i 3. Elly, u pl. Lanza od kn. di Trabia iz Palerma i IV. Alojz (* 1871.), činov. Prve hrv. štedionice u m., živi na Sušaku i Rijeci.

Druge grane pl. porodice F. žive u Labinu, Brseču i Zagrebu.

FRATRIČEVIĆ

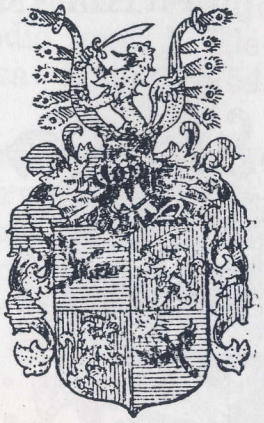

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 14. VII. 1791. Jakovu F., somborskom građanu, ženi mu Katarini * Margetić i djeci Filipu, Mihajlu, Petru, Antunu, Mariji, Katarini, Magdaleni i Rozaliji, nadalje Filipovoj ženi Katarini * Matijević i djeci Stjepanu, Pavlu, Ignacu, Ivanu, Antunu i Katarini; Mihajlovoj ženi Ani * Kulić i djeci Josipi, Mariji i Magdaleni Mamužić s kćeri Magdalenom i Petrovoj ženi Tadeji * Latinović i sinu mu Martinu. (I-P. KK.)

Iskazano u srijemskoj županiji 15. VI. 1808. za sve gore spomenute, a 1. XII. 1845. za Julijanu pl. F. * Vondrak po svjedodžbi bačke županije od 16. VI. 1845. (L.MP.) Grb po B. AK.

FRIGAN POŽEGGRADSKI

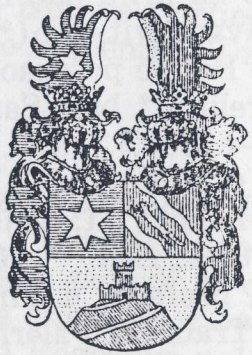

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Požeggradski« podijeljeno 8. VII. 1869. Vjekoslavu Friganu, načelniku slob. kralj. grada Požege i sinu mu Kamilu, satniku, njihovim zakonitim potomcima, te kćerima Jerti, Kandi i Klotildi.

(Orig. povelja na hrvatskom jeziku u posjedu Emilije F. P. u. pl. Ruiz de Roxas u Samoboru.)

Od ove porodice živi danas samo Emilija, m. Eugen pl. Ruiz de Roxas, podmaršal u m., u Samoboru, kći † Kamila i ž. mu Marije * pl. Kušević.

FRYDA (Frida) KAURIMSKY

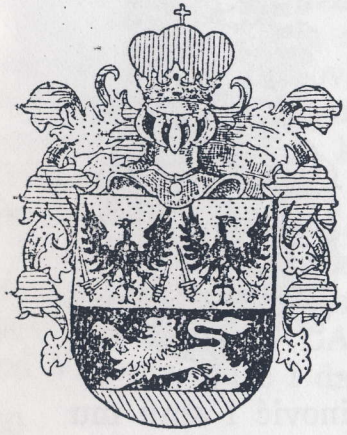

Stara i ugledna austrijska plemićka porodica, koja se pisala Fryda i Frida. (E. W. Bd. IX. S. 21.)

Grbovnica (s prikazanim grbom) podijeljena g. 1514. Matiji Frydi. (ibid.)

Matijini poznati potomci bili su: Stjepan, služio Austriju, a spomenut g. 1630. u Beču, i Leopold, koji je oko g. 1690. živio kod Praga, te sin ovoga Henrik Fryda. (E. W. Bd. IX. S. 21.)

Plemstvo (češko) podijeljeno 4. I. 1672. g. Martinu-Bogoljubu Fridi od Frida, građaninu i trgovcu u Breslau-u (K. AB.). Današnji pridjevak Kaurimsky dolazi od grada Kaurima u blizini Praga.

Danas žive kod nas: dr. Mirko pl. F.-K., odvjetnik u Novom Sadu: dr. Zvonimir, zamj. ravnatelja Prve hrv. šted. podružnice u Novom Sadu: Želimir (* 1931.)

FUKSA (Fuxa, Fuchs)

Plemstvo (češko) podijeljeno 30. V. 1572. Većeslavu F. (K. AB.)

Od dra. Hinka pl. F., liječnika u Otočcu potekli su: I. Većeslav, šum. nadsavjetnik, ž. Jelena * Predragović: 1. dr. Vladimir, liječnik, ž. Vera * Šašel: a) Darko i b) Berislav; 2. dr. Boško, veterinar, ž. Mira * Pomper: Višnja; 3. Darinka, učiteljica; 4. ph. mr. Ljubica, m. Dragutin pl. Antolković Kalinjski i 5. Sofija; II. Henrieta u. Stipetić i III. Julije, ž. Vilma * Sack: 1. dr. Hinko, knjižničar Vis. komerc. i ekonom. škole u Zagrebu, ž. Jelena * pl. Grosso di Grana; 2. Vjera.

FUNTEK

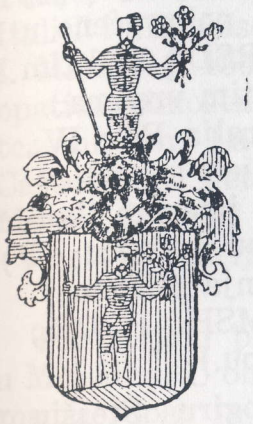

Plem. list i grbovnica podijeljeni 20. IV. 1672. Antunu F. i bratu mu Ivanu. Plemstvo proglašeno na hrv. saboru 22. IX. 1672. (B. AK.)

Antun F. bio je službenik bana Petra Zrinskog, koji mu je darovao dobro Prikraj kod Božjakovine. (B. AK.)

U popis plemića križ. županije od g. 1841. uvršteni su plem. F. kao Funtak iz Vukovca i Barlabaševca (G. H. I-2.), a u posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisan je Juraj Fundek. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

GAJ

Viteštvo (sv. r. c.) podijeljeno 2. V. 1733. g. Alojzu Gaju, činovniku drž. vijeća. (MM. ÖAe.) Ista povelja ovjerovljena 7. XII. 1826. g. u Beču od »k. k. Hoff-Comm. zu den Reichsacten«, a glasi »Reichsritterstand, cum praedicato Edler von«. (Ovjerov. prijepis u posjedu Ljudevita pl. Gaja, vel. župana u m. u Zagrebu.)

Prema dokumentu kod porodice i objelodanjenom članku sveuč. prof. dr. F. pl. Šišića, porodica G. francuskog je podrijetla iz Burgundije, gdje se je nazivala Gey. U 16. v. iselila se, pa se već u 17. v. sponinju kao njemački plemići, a odavle su opet kao protestanti prešli u Slovačku (Batisovce), gdje i danas žive kao seljaci. Poslije su živjeli u Markusovcu, gdje se rodio Ivan, ž. Elena * Fabian: Tomas (* 1720.), ž. Eva: Ivan (* 1754. u Hermannstadtu).

Ivan G. (* 1754.—† 1827.), ljekarnik iz Hermannstadta u Erdelju, prvi je došao u Hrvatsku 1783. g. i kupio ljekarnu u Krapini. Sa ženom je Julijanom * Schmidt-Kovač imao, među ostalima, sinove Ivana Antuna i Ljudevita, koji su utemeljili dvije grane porodice G.

Prva grana: od Ivan-Antuna (* 1798.), koji je preuzeo ljekarnu svoga oca i ž. mu * pl. Zemlić potekao je Gustav, I. ž. Mada * Hadžić: Gustav (* 1881.), žena Kaja: 1. Ljudevit (* 1920.) i 2. Ivan

(* 1926.) i od II. ž.: Vanda, m. dr. Filip pl. Dominiković, diplomat. Ova grana živi u Beogradu.

Druga grana: Ljudevit (* 1809.—† 1872.), vođa Ilirskog pokreta (hrvatskog narodnog preporoda) i utemeljitelj novog hrvatskog pravopisa, ž. Paula * Krizmanić († 1868.): A. Svetoslav (* 1848.—† 1919.), drž. nadodvjetnik, ž. Sofija * Kössler: I. Ljudevit (* 1874.), veliki župan u m., biv. senator Kraljevine Jugoslavije, živi u Zagrebu, ž. Olga * Lapčević: 1. dr. Ivo (* 1903.), odvjetnik u Zagrebu i 2. Mira u. Popović i B. Ljuboslava u. pl. Bedeković; II. Svetoslav (* 1878.), biv. savjetnik zem. vlade, ž. Ana * Tisov: 1. Ljudevit (* 1911.), stud. arh. i 2. Lidija, m. Vidnjević, sudac u Bjelovaru; III. Božidar (* 1882.) kr. javni bilježnik u Zagrebu, ž. Irma * pl. Hranilović: 1. Nikola (* 1913.); 2. Pavao (* 1915.) i 3. Jelena; IV. Jelka ud. Crnojević; V. Paula u. pl. Tomašić; VI. Sofija u. pl. Karcsay u Pešti i VII. Dora u. Oržanić.

GALCINJA (GALZIGNA)

Praplemstvo otoka Raba. Uz porodicu Dominis, porodica je G. jedna od najodličnijih rapskih vlasteoskih porodica, a uz porodice Alberti, Grisogono i Fanfonja jedna od najstarijih živih plem. porodica Dalmacije.

Teško je odrediti odkuda potječe porodica G. prije 12. v. Po imenu bi se moglo zaključiti da su G., kao porodice Grisogono, a moguće i Dominis, preostale porodice rimske Dalmacije, jer joj prezime dolazi od »Gaudius, Gausus, pohrvaćeno u Gausinja«, kako navodi Jireček. (JK. RSD.) Pod tim imenima spominju se najprije u poznatim vrelima.

U 13. v. u »Culento«, za vrijeme kralja Bele IV., koji im je, navodno, podijelio grbovnicu s pridjevkom »de Valpresina«, javljaju se pod imenom Gausigna i Gauzinia. U zadarskom popisu plemića od 1283. g. javljaju se pod imenom Kalčinja (Calcina).

(Vrela: H. AD., J. RSD., MHJ., MSH., B. OR., ADZ i dokumenti kod porodice na Rabu.)

Početkom 14. v. spominje se u Trogiru Stojšin G.; koncem 14. v. »ser Salbe de Gauzina«; u oprоštajnoj povelji kralja Sigismunda za ustanak Rabljana od 27. XII. 1408. spominju se G., a kao poklisar Rabljana spominje se »Natalis marchio de G.«, po čemu se zaključuje, da su u 14. v. imali naslov margrofa. G. 1479. rapski je vlast. Ivan G. dao na svoj trošak popraviti crkvu sv. Ivana Krst. na Rabu, te se također spominje u popisu rapskih plemića od 1553. g. (J-D. D.)

Ovoj su porodici pripadali: Ivan Petar Gauzigna, trogirski biskup 1790.—1794. g. (A.T.), Jakov G., 1812. g. predsjednik rapske općine i Alojzija, 1867. g. opatica samostana sv. Benedikta na Rabu.

Danas žive više grana ove prastare vlast. porodice. Starija grana: od Antuna (* 1830.—†1890.), načel. Raba, ž. † Amalija * vlast. Spalatin: I. (današnja glava porodice) dr. Petar (* 1866.), liječnik na Rabu, ž. Ivana * Faccini: 1. Antun (* 1894.), indust. ravnatelj u Zagrebu: Ingeborg; 2. Bruno (* 1896.), ž. Elena * Tomašević, živi u Milanu u Italiji i 3. Carmen, živi na Rabu i u Zagrebu; II. † Dujam, rav-

natelj »Assicuraz. Gen.«, ž. Ivanka * Matijević: 1. Tulijo, 2. Servijo, 3. Klaudijo i 4. Livijo, žive u Italiji i III. Josip, ž. Albina: Klaudijo. Od † Krsta: I. Marija (* 1867.) i II. Marija-Končeta (* 1869.), opatica samostana sv. Antuna na Rabu, a od † Mate: mr. ph. Lauro (* 1873.), ž. Marija Rozalija * Cardona: 1. Petar, 2. Marija, 3. Nora, 4. Ester i 5. Marin, dok od jedne daljnje grane potječe Vicko (Vice), ž. Marija * Tudorini: 1. Marija i 2. Carmen.

GALEKOVIĆ

Turopoljski plemići, spomenuti prvi put g. 1507. u Mraclinu. U obnovi tur. bratstva 1560. među drugima zastupao je Mraclin Blaž G. U prvoj darovnici kralja Ferdinanda I. za Turopolje od 29. IV. 1560. spomenut je Kirin G. iz Laza, a u drugoj darovnici istoga kralja od 11. V. 1560. spomenut je Blaž. G. iz Mraclina. Prema tome G. su se već početkom 16. v. razdijelili u dvije grane. (L. T.)

Josipu G. izdala je varaždinska županija 10. XII. 1805. svjedodžbu o plemstvu. (I-P. KK.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Stjepan, Josip i Toma G. (G. H. I.-4. i L. V. 11-12.)

Danas G. žive u Mraclinu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

Od Ladislava, posjednika u Mraclinu potekli su: I. Mato, sada u Americi; II. Janko, posjednik: 1. Lacko, 2. Mijo i 3. Eva; III. Ivan, posjednik: 1. Josip, 2. Juraj, bilježnik plem. općine Turopolje, 3. Jana, 4. Kata i 5. Bara: IV. Daniel, posjednik: 1. Dragutin i 2. Nikola; V. Filip: 1. Petar, 2. Stjepan, 3. Nada, 4. Vera, 5. Bara i 6. Olga.

Jedan ogranak pl. porodice G. živi već dugo u Zagrebu.

GALOVIĆ

Turopoljski plemići.

U popisu turopoljskih plemića od g. 1782. spominju se u Cerovskom vrhu i G. (L. T.)

U posljednji popis plemića zagreb. županije od 1851. g. upisani su Nikola, Mihajlo i drugi Mihajlo G. (G. H. I.-4. i L. V. 10.)

G. žive danas u Cerovskom vrhu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

GALJUF (Galliuff)

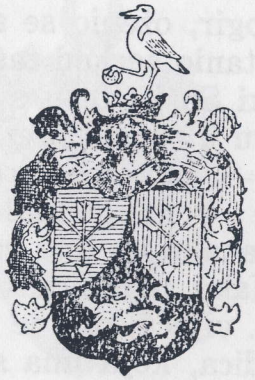

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 20. III. 1613. Jakovu, sinu Martina G. (B. AK.)

Proglašeno na hrvatskom saboru g. 1687. za Martina G. i ženu mu Katarinu. (B. SN.)

Josip pl. G. (* 1722.—† 1786.), bio je g. 1772.—1786. zagrebački biskup.

Danas živi u Zagrebu Vera, posljednja imena pl. G., kći Franje († 1919.), kot. predstojnika i žene mu Vere * pl. Popović, sada udata pl. Ritzofy.

GAŠPAROVIĆ (Gašparić)

Turopoljski plemići.

U drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. g. spominje se Juraj, sin Matije i Jelene, kćeri Grgura Babića iz Rakarja. (L. T.)

G. žive u Turopolju, Karlovcu i drugdje.

GATIN-SAŠIĆ

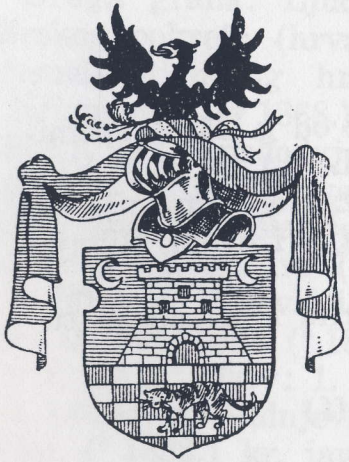

Stara (hrvatska) plemićka porodica podrijetlom iz Cetine, još za vladanja knezova Nepilića u 14. v.

Godine 1408. spominje se plemić Radić Sašić. (GK. m. s. i LI. MIT.). Poslije su se S. preselili u Trogir.

Vjerojatno je, da su po mački na grbu dobili nadimak Gattini, ipak je u »GK. m. s.« pisano: »Marko Sašić, koji se je doselio u Trogir, oženio se s Vusom Gattini, s otoka Čiova, i nastanio se kod tasta. Poslije se nazvao Gatin, hrvatski Sašić, te u svoj grb dometnuo, na dno štita, mačku u smislu prezimena svoje žene«.

G.-S. bili su u Trogiru trgovci i građani, a mnogi su se i borili pod mletačkom zastavom. (GK. m. s.)

Svakako im ime po tradiciji dolazi od mačke u grbu. Iako porodica G.-S. nije pripadala trogirskom vlast. vijeću, ona je bila odlična trogirska građanska porodica, koja ima svoju grobnicu iz 16. v. u crkvi na otoku Čiovu.

Za francuske revolucije istaknuo se je Mihajlo G., koji je i životom stradao da očuva red i mir.

Današnja porodica G. potječe po tankoj lozi od mnogih odličnih trogirskih plem. porodica, kao: Cipiko, Sisgorić, conte Jura (Jurjević), Casotti (Domić) itd., te i Buble, jedne od najstarijih poznatih građanskih porodica Dalmacije.

Od Antuna G. i ž. Katarine * Zannoni potekli su:

I. Mihovil († 1925. u Bresci-i), znameniti isusovac i glasoviti govornik-misionar u Americi; II. Marija Lujza udata conte Michieli (Mičelović) i III. Vjekoslav (* 1864.), ž. Justina * Buble (žive u Splitu): 1. Ivo (* 1893.), pom. kapetan, ž. Marija * Ivanko: a) Živko, b) Zlatai c) Nenad; 2. Antun (* 1899.), kap. fregate jug. mornarice u m., 3. Jakov (* 1895.), pj. kap. u r., od I. ž.: Lada, II. ž. Katica * Supin; 4. Josip (* 1899.), profesor, ž. † Kate * pl. Tomaseo (Tomašić): Ivo; 5. Mihovil (* 1902.), trgovac i 6. Juraj (* 1904.), odvjetnik, te kćeri Marija u. pl. Nonveiller i Katarina (Cata) u. conte Dujšin, istaknuta naša slikarica.

Grb po zbirci u Jug. akademiji. (GK. m. s.)

GAZAROVIĆ zv. GAZZARI

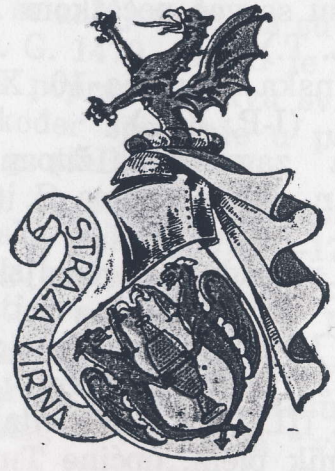

Praplemstvo otoka Hvara od roda Slavogosta i plemena Gjivića. (v. pleme Gj.) (B. SS.)

Porodica G. jedna je od najstarijih plem. porodica Dalmacije. U popisu hvarskih plemića od g. 1553. spominju se i G. Porodica je pripadala vlast. vijeću otoka Hvara. (B. SS., ABH., MHJ. III., N. OH. i dr.)

Slavogost od plemena Gjivića spominje se već g. 1160., Petar, sin župa-

na Slavogosta — »Petrus filius jupanus Slavogostis« — g. 1226., Gazar Slavogostić oko g. 1367., Antun Gazarović (de Gazzaro) g. 1418., Vid Gazarović g. 1420., Toma G. 1425.

Za hrvatsku heraldiku zanimljivo je i značajno, da porodica G. ima u svojem grbu geslo »Straza Virna«, što je najstariji poznat slučaj u hrvatskoj heraldici.

Kao pisac crkvenih i svjetovnih drama istaknuo se u 17. v. Marin, a poznat je bio i Aleksandar (†1706.).

Od ove porodice između ostalih žive: Remigije, biv. veleindustr. salitrenih rudokopa u Chile, živi u Splitu: 1. Remigije, posjednik u Splitu; 2. Luiz i 3. Julije, oba bankari u Beču; 4. Helena, m. dr. M. pl. Rubelli, odvjetnik u Zagrebu; 5. Anita, m. dr. M. Meleda, odvjetnik u Zagrebu i 6. Marikita, a od Anakleta (* 1878.), dir. poljodjelske stanice u Splitu i ž. Lujze * Ribolli: 1. Flora u. Brajević; 2. dr. Marin, liječnik u Zagrebu i 3. ing. Antun, agronom u Zagrebu. Također živi porodica Anakletovog brata Lucijana, kao i porodica drugog Lucijana, talij. podanika, u čijem se posjedu nalazi stari uklesani i zanimljivi grb s hrvatskim geslom »Straza Virna«.

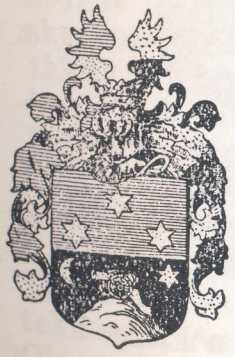

GEBAUER

Plemstvo (austr.) podijeljeno 3. XI. 1862. g. Josipu G., kapetanu (F. AÖ.) krajiš. pukovnije i prof. vojne škole u Bjelovaru.

Od Josipa pl. G. potekli su: A. Karlo, (* 1840.—† 1937.), a.-u. major u m., kome je 17. V. 1917. g. podijeljen pridjevak »v. Lanzenkron« (F. AÖ.); njegov sin Pavao, a.-u. potpukovnik u

m. živi u Austriji i B. Adolf († 1901.), ž. Ana * Elmrich († 1908.), od kojih su potekli: I. Gjuro, ž. Afra * pl. Claudius Claudenburška: 1. Ervin, 2. Artur, ž. Adela * Tulner i 3. Asta u. Ocakoljić u Beogradu; II. Emil, ž. Hermina * Kramer: 1. Ervin, ž. Livija * Saider: a) Ervin i b) Mercedes; 2. Olga u. Bagdi i 3. Emil, ž. Ilonka * Krnjak: a) Livija i b) Aleksandra; III. † Hinko, ž. Štefanija * Kaiser: Rudolf, žive u Novom Sadu; VI. Šandor, ž. Adela * Neuhauser: Ana, žive u Clevelandu, U. S. A. i V. † Irena u. Matizović.

GEMMINGEN

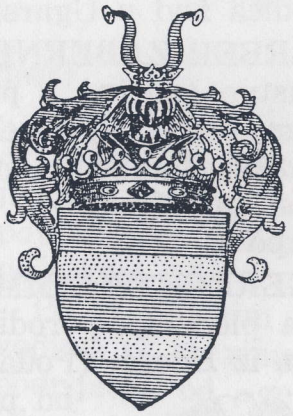

Njemačka praplemićka porodica iz Švapske.

Rodoslovno stablo ovog praplemstva počinje s Hansom g. 1256.

Barunstvo (austr. naslj. zem.) podijeljeno 17. VIII. 1770. g. Sigismundu vit. G., pukovniku.

Naša porodica bar. G. potječe od loze II. Guttenberg, a grana I. Gemmingen-Gemmingen kojoj pripada Ernest (* 1890.), poruč. b. b. a.-u. mornarice u m., vlastelin u Vidovcu, ž. Kamila (Illy) *bar. Jordis: 1. Eleonor (* 1915.): 2. Ivan (Hans) (1916.) itd.

(Podaci A. G. bar. A.)

GEORGIEVIĆ I.
(Georgievics de Apadia)

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Apadia« podijeljeno 6. IX. 1823. g. Petru, Stjepanu, Mihajlu, Jurju i Dimitriju G. (I-P. KK.)

Petar (*1826.—†1895.) bio je glavni blagajnik požeške županije. Od njega su potekli: I. †Pajo, vijećnik stola sedmorice u Zagrebu: 1. †Teodor, bank. činovnik, čiji potomci i danas žive i 2. Petar, šum. ing. u m., u Zagrebu i II. †Teodor, veliki župan bjelovarsko-križevačke županije: 1. Pajo, ban. savjetnik u m., u Zagrebu 2. Mihajlo, pukovnik: Nives i 3. Nikola, kapetan u m., u Zagrebu: a) Milan i b) Aleksandra.

GEORGIEVIĆ II. POCERINSKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »pl. od Pocerine«, podijeljeno 27. XI. 1857. g. St. Milisavu G., trgovcu u Srijem. Mitrovici. (F. AÖ.)

Porodica živi u Ugarskoj.

GERBER ZABERNBERŠKI

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Zabernberški« podijeljeno 12. VIII. 1892. Samuelu Gerberu, kapetanu u pr. (F. AÖ.)

Grb po B. AK.

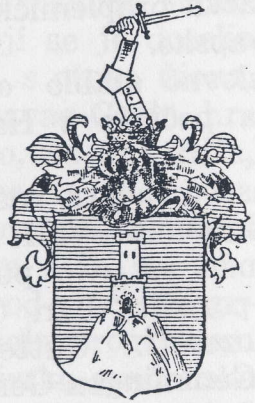

GERECHTSHAMMER

Stara plemićka porodica podrijetlom iz Egera. (Podaci i grb od porodice G. iz Zagreba i Bakra i ALZ.)

Početkom 19. v. doselila su se u Hrvatsku braća Ivan i Josip pl. G. Stariji brat Ivan nastanio se u Zagrebu, a mlađi Josip u Hrv. Primorju.

Od Ivana (†1898.), opć. činov. i posjednika i žene mu Ju-

dite * pl. Kral žive danas u Zagrebu njihove kćeri: 1. Zora (* 1855.) ud. pl. Domjanić, majka znamenitog pjesnika Dragutina pl. D. i 2. Dragojla (* 1865.) u. Ester, te sin pokojnog im brata. Od spomenutoga †Josipa, činov. u Bakru potekli su: I. †Alojz, pom. kap.: prof. Nikola, pom. kap. d. p., bivši zapovjednik školskog broda »Vila Velebita« (omiljeli komandant, učitelj, popularno zvan »barba Niko«) i II. †Gašpar, pom. kap.: Pavao, pom kap.: 1. Pavao, pom. kap.: a) Ivan i b) Boris i 2. Ivan, pom. kap.: a) Robert i b) Mihajlo.

GERECI

(Gereczy de Gerecz)

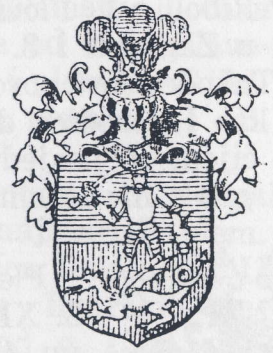

Stara plem. porodica varaždinske županije. Bartol G. sudjelovao je g. 1566. u obrani Sigeta, a g. 1588. bio je potkapetan Kanište. Grb po pečatu Matije G. u sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu. (B. AK.)

God.1565. spominje se Antun G., plemić iz Gradeca. Njegova žena bila je Barbara * pl. Barilović.

U Labaševoj knjizi grbova (LBg.) nalazi se grb G. isti kao u B. AK. tek dopunjen bojama: zmaj jezelen, desni plašt plav i zlatan, a lijevi crven i srebrn.

G. žive danas kao mali posjednici-seljaci u križevačkom srezu.

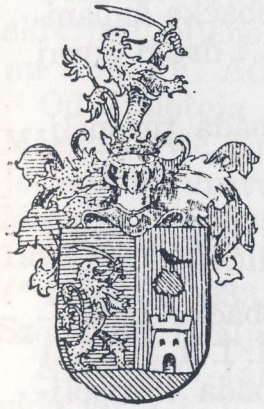

GERŠIĆ (Gerxich)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 13. XII. 1709. Matiji G. (I-P. KK. i B. AK.) Proglašeno na hrvatskom saboru 20. X. 1710. (B. AK.)

Eugen pl. G. bio je god. 1913. poručnik 34. p. p. u Rogatici, u Bosni. (M. Sch. 1913.)

GÉVAY (Gevaj)

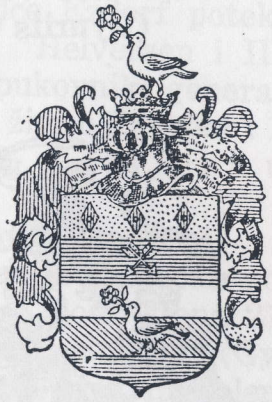

Stara plemićka porodica šopronske županije u Ugarskoj, vođena u šopronskoj matici plemstva.

Porodica G. potječe od »gen. Géva«, a Nikola G. postao je 1699. g. vitez u Erdelju.

Grana G., kod nas nastanjena, potječe od Franja (sina Josipa), koji je 1822. g. bio tajnik šopronske županije, ž. Irma * pl. Galatlóczy: Gejza († 1848.), honv. časnik: 1. Kazimir († 1882.), sudac sudb. stola u Boldogasszonyu, šopr. žup. i 2. Antun (* 1842. g. u Pinkaföldu, † 1898. u Zagrebu), koji je prvi doselio k nama. (Podaci matice plem. šopronske županije.)

Od Antuna († 1898.), upravnika imanja kneza Thurn-Taxisa u Lekeniku i ž. Berte * Bezvoda potekli su 1. Antun (* 1880.), želj. činov. u m., ž. Fani: Olga; 2. Dragutin (* 1883.), gradski potrošarinski

nadziratelj u Zagrebu, ž. † Josipa * Finger: a) Dragutin (* 1914.) i b) Nikola (* 1914.) i 3. Gizela u. Sertić, žive u Selima kod Siska.

GHYCZY de GHYCZ

Praplemstvo (ug.) iz Gicza u vesprimorskoj županiji, gdje se prvi put javlja u jednoj povelji 1244. g.

Popravak grba 4. XII. 1564. za Jurja, Vuka, Ivana itd. Gh. (C. AU.)

Kod nas živi vlastelinska porodica, kojoj je glava Koloman pl. G. posjednik vlastelinstva Čabar.

GIUNIO (Junij)

Stara plem. porodica otoka Korčule, koja se je dokumentarno pojavila na Korčuli početkom 15. v.

Po porodičnim navodima G. su rimskog podrijetla, od »gentis Giunia«. U 13. v. spominje se J. u korčulanskoj rep., dok u dokumentima 15. v. nalazi se g. 1424. spomenut »Stipe (sic!) Junij (sic!)« (Stipe sin Junijev), godine 1427. spominje se »Ser Junij Michulich«, a godine 1451. »Steffanus quodom Junij« (sic!), (prof. dr. I.

I. Hanel: Statuta et leg. civ. et Ins. Curzulae i MHJ.), bez sumnje isti Stipe iz neke stare hrv. plem. por., koja je ime J. nosila kao patronimik od Junij.

Porodica G. u 15.—17. v. nosila je ime J., a tek u 17. v. počela se je pisati G.

Nadimak ove plemićke porodice bio je »Appius«.

Jedna grana ove porodice naslijedila je izumrlu korčulansku plem. porodicu Rosaneo (Ruženović, u dokumentu od g. 1521. Roxenovich, MHJ., a sačuvani su i spojeni grbovi ovih porodica na grobnim spomenicima. Grb R.: štit razdijeljen srebrnom vrpcom koso s lijeva na desno; u gornjem, plavom polju zlatna heraldička ruža, a u donjem zlatnom polju glava crnca sa crvenim turbanom.)

Danas žive: A. od Dominika (*1861.— † 1934.), odvjetnika, načelnika Korčule te zastupnika na dalm. saboru i ž. mu Katice * pl. Fisković: 1. Petar (*1894.), književnik, novinar i publicista u Zagrebu i 2. Fany (*1901.) u. Kereški. B. potomci troje braće: I. od † Ivana: 1. Rudolf (* 1880.), gen. ravnatelj i jedan od glavnih osnivača parobrodarskog društva »Zetska Plovidba«, ž. Gracija * pl. Verona Grgurović, živi u Prčnju; 2. dr. Silvestar (* 1883.), odvjetnik u Splitu, istaknuti hrv. političar, ž. Zorka * Carić: a) Mladen, pravnik i b) Nenad; II. od † Dominika († 1905.), a.-u. generala i III. od Petra, koji živi s porodicom u Genovi u Italiji.

Podaci drugih članova ove porodice nepoznati.

GJURAK

Turopoljski plemići prviput spomenuti g. 1446. u Dragonošču. (L. P.)

Na hrvatskom saboru proglašeno je plemstvo porodice »Gywrak« g. 1603. (B. SN.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Juraj, Matija i drugi Juraj Gj. (G. H. I.4. i L. V. 11.-12.)

Porodica Gj. živi u Turopolju i pripada turopoljskoj plem. zajednici.

GJURANIĆ

Turopoljski plemići, spomenuti prvi put g. 1513. u Kobiliću. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od 1851. upisan je Andrija Gj. (G. H. I.-4. i L. V.)

Porodica Gj. živi u Turopolju i pripada turopoljskoj plem. zajednici.

GJURIĆ VITEZSOKOLGRADSKI
(Gyurits v. Vitesz-Sokolgrad)

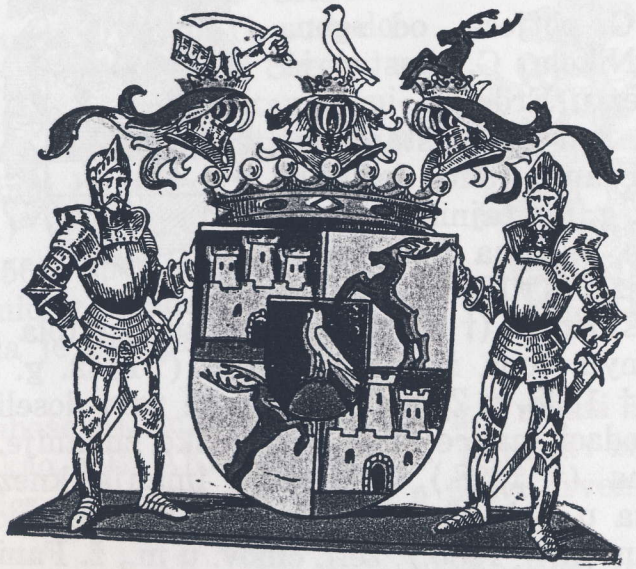

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Vitezsokolgradski« podijeljeno 29. XI. 1853. Timoteju Gj., kapetanu u m. (F. AÖ.)

Od Timoteja (* 1799.—† 1864.) i žene mu Julije * Margaritović potekli su: A. David (kojemu je podijeljeno barunstvo); B. † Sofija u. Atanasković; C. Mihajlo (* 1835.—† 1898.); D. Ivan (* 1853.—† 1913.), pukovnik, ž. Izabela * Mentsik i E. Belizar (* 1855.—† 1933.), ž. Vilma * Mentsik: S a r i u. pl. Szolnoky. (Daljnji podaci nepoznati.)

Barunstvo (austr.) podijeljeno 25. IV. 1883. Davidu vit. Gj. V. (F. AÖ.)

Od Davida bar. Gj. (* 1821. u Zagrebu, † 1905.), podmaršala i žene mu Ane * grofice Ezdorf potekli su: I. Adela u. Beer: II. Alba u. Helversen i III. T e o d o r (* 1872. u Zagrebu), pukovnik generalštaba u m., ž. Ljubuša (Lia) *Lexa, živi u Zagrebu: 1. ing. chem. T e o d o r (* 1911.) i 2. A d r i j e n a u. pl. Vomačka.

GJURINOVIĆ-GJURAČIĆ (Gywrynowich)

Stara turopoljska plemićka porodica. Grbovnica podijeljena 21. II. 1582. g. pl. Stjepanu Gj. (Gywrinowich), ženi mu Magdaleni Ugrinić i kćerima Dori, Ani i Margareti, a proglašena na hrv. saboru 8. IV. 1584. g.

Danas živi plem. porodica Gjuračić u Kuču u Turopolju i posjeduje spomenutu povelju. Ista se porodica prviput spominje g. 1625. u Kuču. (L. T.)

Gjuračići pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

GJURKOVIĆ — GJURIKOVIĆ (Gyurkovics)

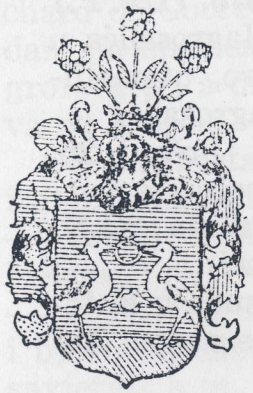

Plem. list i grbovnica podijeljeni 3. XI. 1714. g. Lovri Gyurikovichu inače Rusinsky-u, njegovoj ženi Mariji * Poloniky i njegovim sinovima Matiji, Jurju i Lovri, a proglašeni u nitr. žup. 26. VI. 1715. (B. AK., I.-P. KK.)

Ovoj je porodici pripadao hrvatski političar, zastupnik na hrvatskom i na ug.-hrv. saboru. † Gjuro pl. Gj., ž. Albertina * Hofman: Makso (*1865. g.), pravnik, služio je u upravnoj službi za Bosnu i Hercegovinu, gdje je završio kao zamjenik poglavara (adlatus) za Bosnu i Hercegovinu i tajni savjetnik, ž. Angelina * Angjelić, žive u Banjaluci: Persida, m. Slavko Petouhar, puk. jugosl. vojske i nastavnik na vojnoj akademiji u Beogradu.

GJUROVIĆ

Podrijetlom iz Zete. Za vlade Balše III., početkom 15. v., iselio se praotac porodice Gj. u Gjuriće kod Kamenara, a jedan od njegovih potomaka sa sinovima Jakovom, Ilijom i Marinom bježeći od Turaka nastanio se u Prčnju, oko g. 1470. (LN. P.)

Marinov sin Mate imao je sinove Gjuru († 1600.) i Mihu († 1609.). Po ovome Gjuri porodica se je prozvala Gjurović (Djurović, Jurovich). Po

porodičnoj predaji od Mihe su potekli Mihnići, prčanjski plemići (sada već izumrli). Prezime Gjurović (Jurovich) prvi put se spominje g. 1576. (LN. P.)

Sudeći po grbu, koji je jednak grbu Jagrosalića u fojničkom zborniku (R. K-N. I.), Gjuro, utemeljitelj porodice Gj. pripadao bi porodici Jagrosalić.

Kod utemeljenja samostalne općine Prčanj 26. IX. 1704. Gj. su bili jedni od dvanaest porodica uvrštenih u vlast. vijeće (communitas) Prčnja (LN. P.), prema tome i plemići u mlet. Dalmaciji.

Grb Gj. prikazan je po jednoj odluci suda u Kotoru od 5. X. 1802. i po prijepisu svjedodžbe suda u Kotoru od 17. III. 1819.

Gj. znamenita je prčanjska porodica, iz koje je poteklo mnogo pomoraca, junaka i brodovlasnika. Veliki junak na moru bio je Nikola, sin Ivanov, koji je s braćom Trifunom i Ivanom Gj. g. 1708. u blizini Krfa pobjedio berberske gusare iz Tripolisa. Između Gj. istaknuo se je u doba napoleonskih ratova Ludovik, kapetan i zapovjednik broda »Macedonija« u borbi s Englezima g. 1811., a g. 1849. kao prčanjski načelnik radeći mnogo oko napretka Prčnja i osnovavši »Javnu dobrotvornost«. Braća Ludovika bili su franjevac o. Antun i kap. Antun, koji je dobio viteštvo (austr.) i stupio u austr. ratnu mornaricu.

U novije doba istaknuli su se: Ludovikov sin Jozo (* 1827.—† 1883.), pomorski kapetan, pjesnik, kulturni i javni radnik, pobornik za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom i istaknuti katolik, te ing. Vinko (* 1894.) kao stručni pisac, a sada docent tehn. fakulteta u Beogradu.

Danas žive: ing. Dragutin, inž. potpukovnik jug. ratne mornarice; Božidar, pomor. kapetan;

braća: 1. ing. Vinko, sveuč. docent, 2. ing. Radovan i 3. ing. Miroslav; te braća: 1. Antun (Toni), pomor. kapetan i 2. Mirko, pomor. strojar. Drugi Gj. žive u Veneciji.

GLUHAK

Staro donacijonalno plemstvo varaždinske županije. (B. AK.)

Grb po pečatu Josipa pl. Gluhaka »de Očinkovec« iz g. 1850. u Drž. arhivu u Zagrebu. (B. AK.)

U posljednji popis plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Luka, Nikola i Josip G. (G. H.I.-4. i L. V.)

GLUMČIĆ

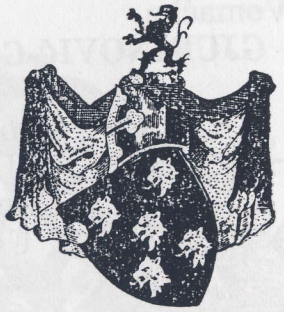

Stara poljička plem. porodica potekla od porodice Vuletić, koja je kao i porodice Glavić, Glavinović i Stanić I. potekla od roda Ivanić, iz plemena Miroslavić. (MHJ. IV., P. p.)

Kao što se je većina poljičkih plem. porodica iselila u različna mjesta Dalmacije, pa i drugamo, i porodica G. još je nekada dospjela u okolinu Dubrovnika. U Slanome već dugo živi porodica G. s grbom jednakim grbu Glavić u »Ilirskom grbovniku« (R. KN. I.). Stari, kameni grb porodice G. nalazi se u Slanome.

Od Vlaha (* 1821.—† 1893.), posjednika i načelnika Slana potekli su: I. † Antun, upravitelj pošte, ž. Marija * Mitrović: 1. Petar, industrijalac sali-

tre, Antofagasta, Chile i 2. V l a h o, biv. industr. ravnatelj, Antofagasta, Chile, ž. * pl. Lukšić, kći † Antuna (* u Sutivanu na Braču), jugosl. konzula u Antofagasti, Chile i II. † Federik: 1. † Vlaho i 2. M a t e, načelnik direkcije jug. drž. željeznica, u Zagrebu.

GOJMERAC
(Goymerecz)

Toma G. bio je 1416. g. kancelar kod krčkih knezova, koji su mu darovali dobra Valčićevo i Malkovićselo kod Modruše.

Grb po pečatu iz zbirke dr. Ljudevita Gaja u sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu. (B. AK.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od 1851. g. upisani su Josip i Franjo G., braća. (G. H. I.-4. i L. V. 11-12.)

Danas živi u Zagrebu Slavko G., fotograf, sin Ivana († 1918.) i ž. mu Marije * Črtalić.

G. žive i u Sisku.

GORCEY LONGUYON

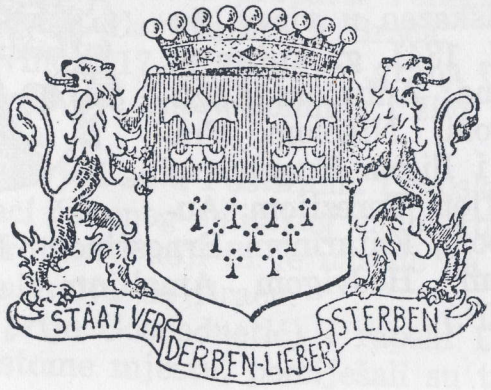

Grofovstvo (sv. r. c.) podijeljeno Gorcey v. Longuyon-u 17. X. 1709. (K. AE.)

Porodica grofova G. L. živi u Českoj i u Zagrebu.

Po porodičnoj predaji došao je u Englesku Richard de Gorcey, kao pratilac Willima Osvajača. Jedan sin spomenutog Richarda pređa je današnjih grofova G., a drugi sin bio je pređa engleskih lordova od Kinsole.

Od Lamberta I. gf. G. (* 1792.—† 1853.), potpuk. i a.-u. komornika potekli su: I. Lambert II. (* 1839. —† 1907.), pratilac cara Maksimilijana u Mexico, ž. Helena * pl. Hubatius-Kottnov: 1. Zdenko (* 1870. —† 1917.), ž. Marija * Ernst: a) Zdenko (* 1901.) i b) Herta, žive u Pragu; 2. Artur (* 1872.), račun. savjetnik u m. u Zagrebu i 3. Arpad (* 1876.), u Budjejovicama i II. † Albina, m. Petar pl. Hranilović-Cvetašin, podmaršal: 1. Draga i 2. Albina, m. Teofil pl. Hallavanya-Radoičić, ulan. pukovnik.

GORICAJ LIPOVEČKI
(Goriczay de Lypowcz)

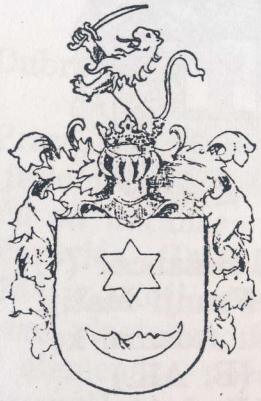

Stara plemićka porodica varaždinske županije.

Ivan G. bio je 1693. g. podsudac varažd. županije. U B. AK. prikazan je grb prema pečatu, spomenutoga, Ivana i Stjepana G. de L., ali taj pečat ne odgovara ispravnom grbu, budući se u štitu nalazi lav sa sabljom, što je zapravo nakit ispravnoga grba.

Prikazan grb je po raznim pečatima u ALB. u Zagrebu.

Danas živi u Zagrebu Helena ud. pl. G. * gf. Marechal de St. Firmin.

GORJANSKI

Stara plem. porodica iz varaždinske županije.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 4. V. 1620. Jurju G. i bratu mu Petru, te sestrama Jeleni, Margareti i Barbari, a proglašeno na hrvatskom saboru u Zagrebu.

Orig. povelja (oštećena) u posjedu porodice G. u Šantovi (biv. bačka županija), kamo se je porodica, s Nikolom G., iselila g. 1710. (B. AK.)

GORUP BEŽANSKI

Stara plemićka porodica varaždinske županije, kojoj je pripadao Franjo G., biskup u Novom od 1659.—1662. g. (B. AK.)

Ova se porodica danas dijeli na barunsku i plemićku granu. Barunski je grb isti kao (prikazani) plemićki, s razlikom, da barunski grb ima nad štitom (između štita i kacige) barunsku krunu sa sedam vidljivih bisera. (AG. bar. 1935.)

Barunstvo (austr.) s pridjevkom »od Bežanca« (v. Besanez) podijeljeno 4. III. 1816. g. Franji Matiji pl. G. B., podmaršalu (MM. ÖAe.), sinu Adama, koji je 1835. g. postao konjički general. (B. AK.)

Barunska grana, živi danas u Njemačkoj (Austriji i Bavarskoj) i Ugarskoj, podijeljena je u dvije grane prema dvojici sinova prvog bar. Franje Matije (* 1749.—† 1835.), konj. generala, i to: prva grana: I. Ferdinand I. (* 1806.—† 1873.): Ferdinand II. (* 1855.—† 1928.), predsjednik redarstva u Beču, ž. Ivana * Reithoffer: 1. Ferdinand III. (* 1897.), ž. Margarita * Balassa i 2. Federik (* 1900.), ž. Hedviga * Ronay: Raul (* 1926.). Pripadnici ove prve grane žive u Beču i Pešti. Druga grana: II. dr. med. Eugen (* 1817.—†1878.), prof. kem. u Erlangenu u Bavarskoj, kome je 15. II. 1875. g. priznato bavarsko barunstvo, žena Rozalija * Deuringer: Vilim (*1854.—† 1890.), ž. †Ana * Dessauer: 1. Josip (* 1883.), tvor. ravnatelj, ž. Elena-Ruth * Fuchs, žive u Aschaffenburgu i 2. dr. iur. Gustav (* 1884.), ž. Doroteja * Gress: a) Wiltraut (* 1922.) i b) Guntram (* 1925.), žive u Frankfurtu. (AG. bar. 1935.)

GORUP od KAMJONKE
(Gorrup de Kamjonka)

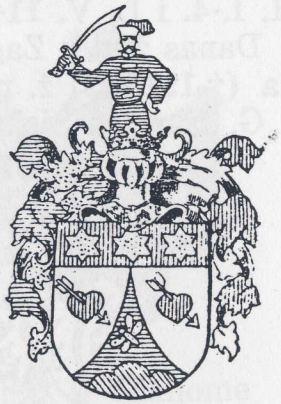

Plemstvo (ug.hrv.) s pridjevkom »od Kamjonke« podijeljeno 5. VIII. 1841. Antunu G., osječkom trgovcu. (I-P. KK. i B. AK.)

Plemstvo iskazao u virov. županiji 9. XII. 1841. g. Antun pl. G. sa sinovima: Antunom Augustom, Viktorom, Nikolom, Franjom Seraf. i Ilijom Eugenom i kćerima Marijom Terezijom, Augustom Josipom, Katarinom Ernestinom, Klementinom Reginom, Hedvigom Amalijom i Amalijom Anom. (L. MP.)

GOSPODNETIĆ i G. zv. DOMINIS II.

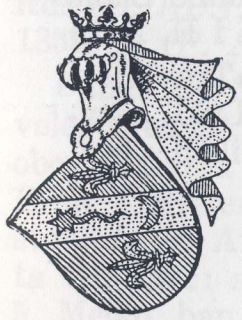

Praplemstvo otoka Brača, koje je pripadalo bračkom vlast. vijeću. Podrijetlom je iz Bosne od roda Šimrakovića od plemena Krstić.

Nije poznato kad se je od plemena Krstića odijelio rod Šimraković, a niti kad se doselio na Brač. Nije poznato ni u kakvom je srodstvu s drugim bračkim porodicama od plemena Krstić, kao s Ivaniševićima zv. Giovannizio, rodom Krstulovića i drugima.

Ovdje prikazani grb jest grb, koji upotrebljavaju G. i koji se nalazi uklesan na vratima njihovog dvorca u Dolu na Braču. Taj grb jednak je grbu Šimrakovića, kako je prikazan u fojničkom zborniku. (R. K-N. I.), kao i grbu porodica Ostoja i Ostojić. (H. AD.)

Do prve polovine 17. v. G. se na Braču spominju samo kao G. Potomstvo ovih G. živi danas u Dolu i Postirama na Braču.

Od g. 1657., pak sve do propasti Venecije, G. se spominju u popisu vlastele otoka Brača.

Prvom polovinom 17. v. jedna je grana G., iz Postira, polatinila svoje ime u Dominis i živi još i danas u Postirama.

U isto doba živjeli su u Postirama i rapski plemići Dominisi, rođaci čuvenog splitskog nadbiskupa Mark Antuna pal. grofa D., koji ih je naselio na dobrima splitske nadbiskupije na Braču.

Bračk D. (prije Gospodnetić) i rapski D., živeći vjekovima u istome mjestu, pomiješali su tradiciju,

pak se danas više ne zna, koji su D. (prije G.), a koji rapski D.

G.-D. (prije G.) i D. žive u Postirama na Braču i rasuti su po drugim mjestima Jugoslavije, a ima ih i u iseljeništvu po Evropi i Americi.

Ovoj porodici pripadao je Frano († 1937.), hrv. političar i jug. pomoćni ministar.

GÖTTLICHER BARTENTALSKI

Viteštvo (austr.) s pridjevkom »Bartenthalski« podijeljeno 7. III. 1883. Benediktu Göttlicheru, pukovniku. (F. AÖ.)

U Zagrebu žive: Eugenija, ž. Rudolfa (* 1874.—† 1937.), majora u pr., s kćeri Olgom u. Herrmann, te Mena u. Hrženjak, sestra † Rudolfa.

GOZZE i GOZZE-BASSEGLI
(Gučetić prije Ovčarević)

Dubrovačka vlasteoska porodica.

Grb Gučetić-Ovčarević

Praplemstvo iz Zahumlja, podrijetlom kraljevskoga roda. Potječu od katunara (kneza) Vuka Ovčarevića (Lupus Pecorarius) iz 744. g., koji se spominje među prvom vlastelom, kad je slavenski elemenat počeo dolaziti u Dubrovačku republiku. Slavensko im je ime Ovčarević. Ime Gučetić, Gučetić ili Gozze dolazi

od ratnog stroja »Gocka«, koje se je poslije promijenilo u »Gocio«, »Kotse« itd. sve do »Gozze« ili »Gozzi«. (H. AD.)

Po Jirečeku ime Gozze potječe od patronimika »Goče«, »Guče«, po tome Gučetić ili latinski Gocius, koje se je također mijenjalo do oblika imena Gozze. (J. RSD.)

Ova je ugledna porodica igrala veoma važnu ulogu u Dubrovačkoj republici, a mnogi su se njeni članovi istaknuli u diplomaciji.

Znameniti su članovi ove porodice bili: Ivan (15-16. v.), diplomat, jedan od prvih dubrovačkih govornika i pjesnika; Petar (†1564.), dominikanac, stonski biskup, teolog, filozof i glasoviti pisac; Nikola, sin Vita zv. Vitković (*1549.—†1610.), filozofski, teološki, politički, pravnički itd. pisac; Savko zv. Bendeviščević (†1603. u Hrvatskoj), mnogo je i lijepo pisao na hrvatskom jeziku; Stjepan (16. v.), pisac, te drugi istaknuti pisci i pjesnici ove porodice kao: Jerolim (†1639.), hrv. crkveni pisac; Ivan (†1667.), bivši isusovac, književnik, pjesnik i pisac hrvatskih, latinskih i talijanskih drama; Rafael (16. v.), dominikanac, latinski pjesnik i hrvatski teološki pisac i Ladislav (†1746.), pisac i pjesnik. Na polju glazbe istaknuo se Franjo (†1658.) zv. Paprica, franjevac, a u slikarstvu Pavao (18. v.).

Osim spomenutih, istaknuli su se na crkvenom polju i slijedeći: Arhanđel (†1609.), dominikanac, crkveni pisac i stonski biskup; Ambroz († 1632.), dominikanac, 1609., trebinjski biskup, pa stonski, pisac genealogije porodice Gozze; Pavao († 1660.), poliglot, učenjak, dubrovački senator, kao diplomata u Carigradu, te svećenik. (LJ. DRD.)

Porodica je već 930. g. pripadala vlast. vijeću Dubrovačke republike. Podrijetlom je iz okoline Slana u današnjoj Hercegovini. (»Monographia« i H. AD.)

Grofovstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Trebinjski i Popovački« podijeljeno 23. IV. 1687. g. Luki, senatoru Dubrovačke republike, Rafaelu i Nikoli vlast. Gozze. (H. AD.)

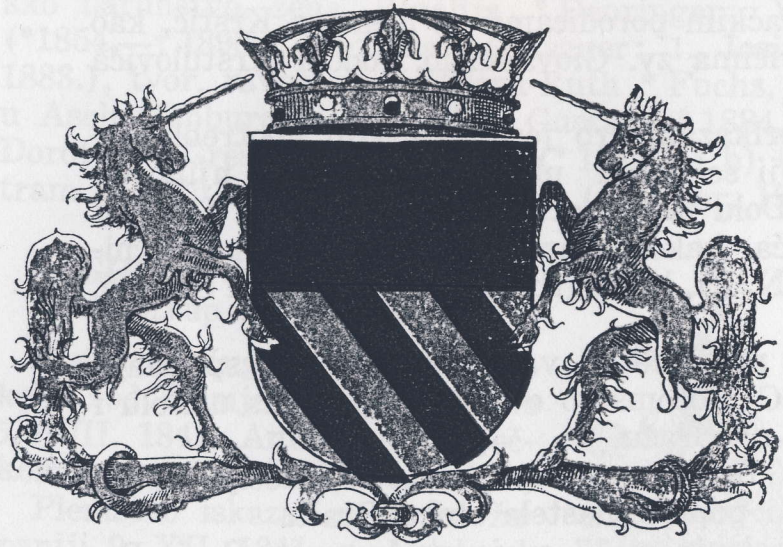

I. grofovi Gozze (Gučetić-Ovčarević)

Dubrovačka vlast. i grof. Trebinjski i Popovački.

Potvrde starog dubrovačkog autohtonog plemstva i grofovstva (ug.-hrv.) dobili su članovi grofovske porodice G. od Austrije slijedećih datuma: 10.

(20.) XI. 1317. g.; 31. V. 1818. g., 9. VII. 1818. g. itd. (H. AD.), te 2. IV. (7. IV.) 1835. g. i 27. VIII. 1836. g. (F. AÖ.)

Danas živi šestero braće i sestara, i to: 1. Lukša, veleposjednik, neoženjen; 2. Nikša, lučki kapetan; obojica žive u Dubrovniku: a) Lukša, b) Nikša, žena Erna * Breier i c) Miranda; 3. Ana udata Oberster; 4. dr. Antun, odvjetnik u Bos. Novom, ž. Zlata *Ratušić: a) Srđan, diplomat i b) Vuk, pravnik; 5. Melko, ban. ref. Zetske banovine i 6. Tomo, živi u Americi.

Po tankoj lozi potječu od skoro svih vlasteoskih dubrovačkih porodica, kao grof. Pozza Zagorski, vlast. Sorgo, vlast. Gradi, vlast. Bonda i t. d.

II. Gozze-Bassegli ili Bassegli-Gozze

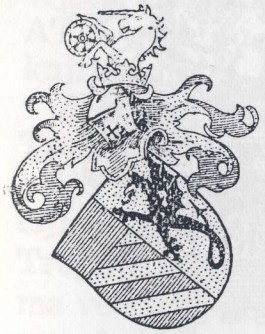

Grb Gozze-Bassegli

Od Baltazara-Pavla gf. G. i ž. Terezije * vl. Bassegli (zadnje svoga roda), kćeri Jakova Tome, potekli su: I. Pavao Ignac (* 1774.), komu je plemstvo (austrijsko) potvrđeno 2. (7.) IV. 1835. g., a spoj grba i prezime njegove majke (Bassegli) 16. IV. 1837. g.; II. Melhior-Josip (*1787.), ž. Magdalena * vlast. Bonda.

Od † Pavla Ignaca (* 1774.) i ž. Anike * Collozari-Valois: Baldo, ž. Luce * Pečarević-Lazarović: 1. Vito; 2. Melko († 1914.), pom. kap. ž. Kornelija *Mažić: a) Mila u. Neuländer, živi u Zagrebu, b) Vlaho i c) Lucy u. Kolař, živi u Čehoslovačkoj; 3. Anica; 4. Marica.

GRABARIĆ (Grabarich)

Vrlo stara hrvatska plemićka porodica nastanjena nekada u Baranji i Bačkoj, a sada u Zagrebu i Ludbregu.

Plem. list (ug.-hrv.) i grbovnica podijeljeni su 8. IX. 1644. g. Petru G. (Grabarith), bratu mu Ivanu, sestri Jeleni te majci mu Barbari Poácz. (Ovjerovljeni prepis kod porodice u Zagrebu i B. AK.).

Proglašeni 15. V. 1645. g. na skupštini sopronske županije. (Ovjer. prepis ibid.)

Plem. upisani u baranjskoj županiji 29. VIII. 1754. g., a plemstvo iskazano u istoj županiji 28. III. 1803. g. (Potvrda baranjske županije od 22. XI. 1898. g. u posjedu porodice u Zagrebu.)

Upis plem. u bačko-bodroškoj županiji 1810. g. (B-B. V.)

Lazar pl. G. bio je u 18. v. činov. upr. drž. imanja, ž. Ana * pl. Tekey: Antun, sudac baranjske žup., ž. Ana * Schlammersdorf: Ernest, činov. baranjske žup. 1861. g. i narodni zastupnik, ž. Etti * pl. Komáromy: Ernest, bivši vel. župan požeške županije, banski savjetnik u m., živi danas na svom posjedu u Ludbregu, I. ž. Marija * pl. Thanhoffer (rast. živi u New Yorku, U. S. A.): 1. Mirko, pristav pol. upr. u Zagrebu, ž. Marella * Banjeglav: a) Vivijana i b) Dolores; II. ž. Ljubica * Klein: Stjepan.

GRADI (Gradić)

Dubrovačka vlasteoska porodica praplemstvom iz Duklje (Gradić, Gredić i Gradiche), koja je već 1116. g. pripadala dubrovačkom vlast. vijeću. (Monografija i H. AD.)

Znameniti su članovi ove porodice bili: Ivan, koji se je koncem 15. i početkom 16. v. odlikovao kao profesor građanskog i kanonskog prava; poznata su mnoga njegova djela tiskana od 1491. do 1528. g. Vasilj bio je početkom 16. v. redovnik i teolog, pisao je na hrv. jeziku; djela su mu tiskana 1577. g. u Mlecima, a prevedena na talijanski i poljski, umro je 1585. g. kao biskup u Stonu. Stjepan (* 1613.—† 1683.), pisac i filozof, bio je nadpop sv. Jerolima u Rimu, opat sv. Kuzme i Damjana na Pažmanu, konzultor sv. Kongregacije i kustos vatikanske knjižnice. Senat mu je ponudio dubrovačku nadbiskupiju, ali je on zbog starosti nije primio.

Potvrda plemstva dana je od Austrije 8. XII. 1817. Sebastijanu (*1777.) i Matu (* 1786.), sinovima Nika vlast. G. (* 1737.) i ž. Terezije (Desa) * vlast. Zamagna (unucima Mata (* 1692.) i ž. mu Jelene vlast. Sorgo.). (H. AD.)

Od Mata (* 1786.), savjetnika prizivnog sudišta u Zadru i ž. mu Ane * vlast. Giorgi; † Nikša (* 1825.), a.-u. komornik i savjetnik dalm. pokraj. vlade, u Kotoru, ž. Magdalena * vlast. i grof. Pucić (Pozza), kći narod. borca Nikole: dr. Baldo vlast. G. (* 1861.), odvjetnik u Dubrovniku, neoženjen i posljednji ovog slavnog roda.

GRAFF

Plemstvo i barunstvo (austr.) podijeljeno 22. X. 1763. Ivanu Antunu, vitezu reda Marije Terezije i kapetanu Bethlenovih husara. (MM. ÖA.)

Isti Ivan Antun bio je veliki junak i istaknuo se kao konjički general u napoleonskim ratovima.

Danas žive: od Vicka Antuna bar. G. (* 1802.—† 1888.) i žene Marije * pl. Gelmini v. Kreutzhof: među drugima II. †Antun-Marija (* 1841.), ž. Marija * Niederkircher: Antun (* 1871.—† 1915. u ratu), a.-u. kapetan, ž. Marija * Svilocossi: 1. Valter (* 1906.) i 2. Mirette, braća, baruni, žive u Dubrovniku; IV. † Emilie Marija (* 1845.), m. Filip Schnitzel († 1883.), nading. drž. željeznica: Elizabeta, m. dr. Krsto Krstulović (od plem. Krstić), žive u Splitu.

GRAZIO

Stara dalmatinska plem. porodica podrijetlom iz Bergama. G. su nekada uživali staro mletačko građanstvo i plemićke povlastice. Rodoslovno stablo počinje 1350. god., a 1626. god. došla su iz Venecije u Dalmaciju dva brata de G., koji su kao vojskovođe vodili borbe protiv Turaka oko rijeke Neretve. Poslije su ostali u Dalmaciji, gdje su stekli najprije plemstvo staroga grada Skradina, a koncem 17. v. prešli su u Trogir. God. 1773. pridruženi su vlast. vijeću aristokratskog grada Trogira, (H. AD. i B. AT.), gdje su se istaknuli plemenitošću, znanošću i književnošću. (B. AT.).

Znameniti su bili: I v a n-V e n a n c i j († 1776. u Trogiru), »utrius iuris doctor«, kulturni radnik na polju znanosti i umjetnosti, poznat u cijeloj Dalmaciji. Kao plemić bio je imenovan glavarom pučana u Trogiru, te se mnogo zauzimao za njihova prava prema veleposjednicima. (B. AT.) Od njega i ž. mu Jelisave * pl. Capogrosso potekli su: Ivan Ante († 1785.), ž. Jerka * vlast. Ćipiko: Matija (* 1770.), ž. Margarita * pl. Rossignoli-Slavić: Šimun (* 1800—† 1870.), koji je iz Trogira prešao u Zadar, gdje je bio blagajnik dalm. pokrajinske vlade: ing. F e r d i n a n d (* 1836.—† 1897.), stručnjak za pomorsko građevinstvo, vrlo zaslužan za obalne gradnje u Dalmaciji, kao pristaništa, svjetionika itd. Svi su ovi izravni pređi današnjih pl. G. Vrijedno je spomenuti i K o r i o l a n a (* 1772.—† 1836.), koji je osamnaest godina bio načelnik Trogira.

I u narodnom pokretu istaknuli su se G. i to spomenuti Šimun, jedan od potpisanih na slavnom manifestu od 21. V. 1848. god. upućenom slavenskom kongresu i Pragu. Ing. Ferdo bio je zaslužan za razvoj hrvatskog sokolstva u Dalmaciji.

Austrija je potvrdila plemstvo 2. XI. 1823. god. Venanciju, Matiji, Bartolu i Koriolanu Gr. (F. AÖ.) sinovima Ivana Antuna. Od Matije potječu danas živi G.

Od Matijinog sina Šimuna († 1870.) i ž. mu † Ane * Gjurić potekao je: ing. Ferdo († 1897), ž. Ana * Fabrović: I. Šimun (* 1872. u Zadru), doktor prava, predsjednik Okružnog suda u m., posjednik više redova, živi u Dubrovniku, ž. Kamila * Jerković: 1. Marija, profesorica glazbe u Dubrovniku i 2. Ferdo (* 1912. u Splitu), dipl. pravnik, advokatski pripr. i pjesnik; II. Ferdinand (* 1890 u Trstu), ž. M. * pl. Grafenstein: Naevia; III. Gizela ud. vit. Strmić-Križevdolska; IV. Bianka, m. Dr. Frane pl. Marasović Rončislapski i V. Marija, m. Silvije pl. Nonveiller.

Po tankoj lozi potječu od plem. porodica: Slavić-Rossignoli, Capogrosso, Ćipiko, Andreis-Černota itd.

GRBIĆ BELOBRDSKI

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Belobrdski« podijeljeno 17. V. 1894. Nikoli Grbiću, majoru. (KB. MN.)

GRDENIĆ (GERDENICH)
(od plemena Jerebića)

Turopoljsko praplemstvo iz Jerebića, gdje se spominje već u 15. v. Poslije su G. bili i u Cerovskom Vrhu, Kušancu, Vojnošču i Plesu, gdje su imali svoju kuriju. (L. T.)

U obnovi turopoljskog bratstva god. 1560. spominje se Gal i Ivan G. iz Cerovskog Vrha, te Mirko G. iz Kušanca. (L. T.)

U darovnici kralja Ferdinanda I. od 29. IV. 1560. naveden je u vrh posjeda Kušanec Mirko G., a u vrh posjeda Jerebića Stjepan i Tomo G. (L. T.)

U drugoj darovnici istoga kralja Ferdinanda od 11. V. 1560. naveden je u vrh posjeda Kušanca Mirko G., a u vrh posjeda Cerovskog Vrha Gal i Ivan G. (L. T.)

Na hrvatskom saboru g. 1752. bili su Anton i Grgur sinovi Luke, Ivan sin Matije poslije turopoljski sudac, Stjepan sin Pavla, Matija sin Ivana, Juraj sin Jurja, te Simon sin Mihajla, proglašeni kao potomci Tome i Stjepana G. iz Jerebića, navedenih u darovnici kralja Ferdinanda. (B. SN.)

Ivan pl. G. iz Jerebića bio je turopoljski župan od 1788.—1789., a Josip pl. G. 1813.—1814. (L. T.).

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Juraj, Ivan ev., Ivan Krst., II. Juraj, Matija, Ivan Šimun i II. Ivan ev. (G. H. I.)

Danas žive: Dragutin, direktor drž. gimnazije u Zagrebu i Radovan, banov. činovnik te drugi.

GREGUS

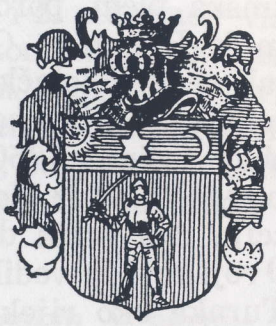

Plemstvo (ug.) podijeljeno 17. VII. 1807. g. Tomi G., odvjetniku, ženi mu Tereziji * Mag i njihovoj djeci: Eduardu-Josipu, Karlu, Tomi, Vinku, Sigismundu, Tereziji, Karolini i Mariji-Sofiji. (I-P. KK.)

Eduard pl. G., žup. odvjetnik, iskazao je svoje plemstvo 21. VIII. 1820. g. u virovitičkoj županiji na temelju gornje povelje. (L. MP.)

Danas žive G. u Osijeku i u Dubrovniku.

GRGUROVIĆ zv. VERONA

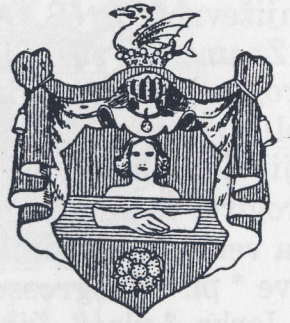

Porodica podrijetlom iz Skadra, odakle se je iselila 1478. g., kad je taj grad pao pod tursku vlast, u Kotor, pa onda u Prčanj.

G. 1639. prvi put se spominje prezime Verona u sud. arhivu u Kotoru. (LN. P.)

Kad je 25. IX. 1704. g. utemeljena samostalna općina Prčanj, uvrštena je ova porodica među onih 12 porodica u malo vijeće (vlast.) općine (communitas) (LN. P.), te je tako postala plemićka porodica mletačke Dalmacije, kao nasljedni članovi uprav. vijeća.

Porodica G. bila je nekad jedna od najbogatijih trgovačkih pomorskih porodica u Kotoru, i dala je mnogo zaslužnih muževa, a među njima: dra. Vicka (* 1805.—† 1892.), javnog dobrotvora i liječnika cr-

nogorskog kneza Nikole I.; dra. Bruna (* 1817.—† 1889.), pravnika i političara, istaknutog člana nar. stranke i pobornika za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom; dra. Adama (* 1863.—† 1919.), istaknutog liječnika i političara, člana dalmatinskog sabora, a poslije g. 1918. Narodnog vijeća i brata mu dra. Antuna (* 1867.—† 1932.), pravnika, juridičkog pisca i vijećnika stola sedmorice u Zagrebu itd.; dra. Nika (* 1866.), pravnika i stručnjaka za pomorsko pravo; Idu (* 1865.—† 1925.), pjesnikinju i slikaricu, rođenu u Rumunjskoj gdje je i živjela kao i brat joj Artur (* 1869.), znameniti slikar. Frano, otac Idin i Arturov iz Prčnja, bio je jedan od organizatora rumunjske trgovačke mornarice.

Plemstvo (austr.) uz pridjevak »od Vermonte« podijeljeno 30. IX. 1909. Milanu V., pukovniku. (F. AÖ. i BASG.)

GRIMANI

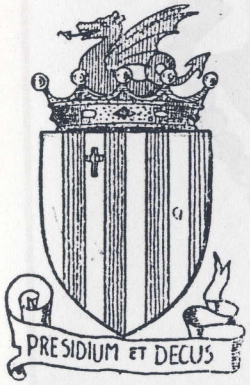

Praplemstvo (mletačko) podrijetlom iz Vicenze.

U staro doba G. su bili pučki tribuni, a 1297. g. primljeni su u vlast. vijeće Venecije (»Venezia e le sue lagune«).

Ova je porodica dala velikih muževa, a među njima 3 mlet. dužda, 21. prokuratora, 3 kardinala, mnogo senatora, vitezova sv. Marka i proveditora u Dalmaciji.

Jedan član porodice G. oženio se nevlastelinkom iz Mletaka i time izgubio pravo na mlet. vlasteostvo. Potomci ovoga doselivši se u Dalmaciju živjeli su u

Nerežišću na otoku Braču, gdje su imali divan dvorac (sada vlasništvo porodice Avancanić, koja je od njih potekla po ženskoj lozi.) Porodica ove grane G. odavno je iselila iz Nerežišća u Makarsko primorje.

Jedna grana podrijetlom iz Makarskog primorja živi u Šibeniku, i to Slavomir G. u Šibeniku, Krunoslav G., činov. banske uprave u Zagrebu i Tihomil, art. poruč. jugosl. vojske.

GRISOGONO

Praplemstvo. Dokumentarno najstarija od živih dalmatinskih plem. porodica.

Još iz staroga vijeka ima spomena imena G. Tako već Plutarh u svome »Alkibijadu« govori o nekom Chrysogonosu, Weilandse spominje ženu ist.-rim. cara Galijena pod imenom Salonina Grisogono. Ime ove žene izvedeno je od Salonae (današnji Solin), odakle, čini se, i potječu G. Budući da u Dalmaciji prije 12. v. prezimena nisu postojala, sve ovo u vezi s imenom G. samo je nagađanje.

Pisani spomeni o ovoj porodici nalaze se u Tome arciđakona »Historia salonitana«, J. RSD., H. AD., MHJ., bilješka u heraldičkom odjeljenju biv. dalm. namjesništva u Zadru itd.

G. 1006. spominje se jedan G. kao prvobitni plemić Splita. G. 1217. jedan G. sa 66. drugih plemića bio je zarobljen od Domalda, kliškog kneza. U Zadru, na vratima crkve sv. Krševana (Grisogona) uklesana je g. 1290. inskripcija kneza Leonarda G., a po Jirečeku bit će da je comes Mauro (knez Crnić) iz 12. v. i Maurello G. ista osoba.

U 12. v. porodica je imala i ime Lovretić, a g. 1142. jedan Lovretić je bio poljički župan, dok su veliki knezovi poljički bili Mihovil g. 1449., a 1451. Arnir G.

Mnogi G. su bili gradski knezovi, rektori, suci. »Comite« G. bio je knezom šibenika g. 1292., a g. 1295.—1298. Stanislav »comite« G. knez bračkI i cetinski. G. 1339. bio je Prvoslav »comite« G. sudac rapski, a g. 1357. Ivan »comite« G. U splitskom sta tutu piše da je Ivan »de G.« bio g. 1363.—1364. splitski rektor, a taj Ivan ili može biti drugi Ivan »de G.«, kraljevski vitez i počasni knez splitski. Njegov sin Antun bio je g. 1395.—1396., te 1413. rektor i sudac splitski. (BASD XII.) God. 1402. spominje se u mirovnom ugovoru među »intrin. ed est.« Andrija Ivan »de G.« (Farlati: Hist. III. 367.). Kornelij spominje se g. 1413. kao rektor i knez omiški, a g. 1418. kao tajnik kralja Sigismunda. Nikola g. 1416. bio je rektor i knez Brača, a Lovre iste godine rektor Splita, dok je g. 1417. bio splitski poklisar kod kralja Sigismunda, a g. 1420. u Veneciji.

Lovro 1496. g. nadžupan splitske galije, poslije zapovjednik tvrđave u Pisi, dok je drugi Lovro G. bio junak, a g. 1551. postao je vitezom sv. Marka. God. 1464. »Elena comitssa Grisogono« pomogla je novcem papu Pija II. za križarsku vojnu.

Porodica G. bila je g. 1625. primljena u red malteških vitezova. U povelji, koju je papa Urban VIII. izdao 22. IV. 1625. podijeljene su Juliju G. sve povlastice i oprosti, koje su uživali i drugi talijanski malteški vitezovi, a osim toga se spominje, da su G., po svjedočenju splitskog i zadarskog plemstva

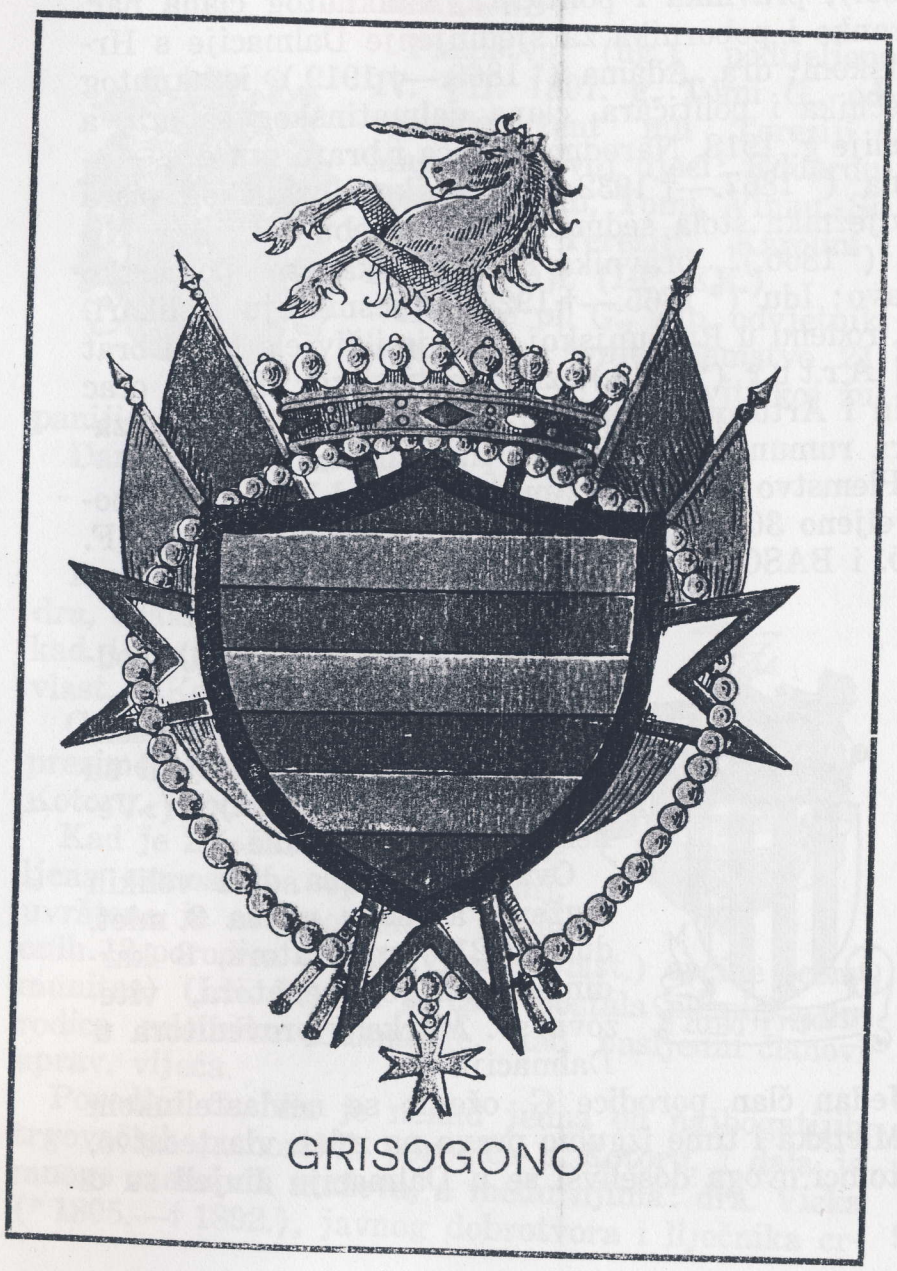

GRISOGONO

i po svome rodoslovlju podrijetlom rimska i najstarija plem. porodica u Dalmaciji.

Jakov »conte de G.«, malteški vitez, bio je g. 1629. upravitelj Nina.

U 17. v. bio je Ivan G., član vlast. vijeća i pukovnik hrvatskih konjanika (dei Croati). Jerko G. bio je pukovnik u službi Ferdinanda III. i postao, navodno, maršal. Kornelij G. služeći istoga kralja poginuo kod opsade Milana.

I Ljubić (Lj. DBD.) spominje G.: Lovro († 1650.), splitski vlastelin, isusovac, pisac i astronom (za njega kaže S. Ferrari-Cupilli: »rođen u Splitu g. 1590. od stare porodice grofova Grisogono, splitske vlastele«), te Federik, pisac 16. v., Nikola (* u Splitu) živio je koncem 18. v., bio je predsjednik prizivnog suda, a 1802. g. počastio ga je Split medaljom.

Od dra. Lovra, liječnika i požrtvovnog junaka za vrijeme kuge u Splitu 1783.-4. i ž. mu Marije * pl. Castelli potekao je: Tomaš (* 1759.), splitski plemić istaknuti junak, g. 1777. srdar Prolašca, 1778. srdar Imotskoga (spomenut u priznanju plemstva, od Austrije, g. 1822.), ž. Elena * pl. (de) Mezzo iz Venecije: I. † Franjo, ž. Marija * pl. Raffaeli: 1. † Marko, ima potomstvo i 2. †Tomaš: Ivan: djeca; II. †Lovro, ž. Oliva * pl. Luković: Eugen: Federik, Josip i dr. III. Petar (vidi dolje); IV. Marija, m. Sebastijan pal. gf. Cambj; V. Laura, m. Lovro pl. Dudan-Tasovčić.

Od † Petra, (sina Tomaša), ž. Ruža * Marangoni iz Venecije: A. † Tomaš (* 1840.), ž. Elizabeta * pl. Paitoni (Payton): I. Ivo (* 1871.), narodni borac, diplomat, bivši jugosl. poslanik u Buenos Airesu, ži-

vi u Zagrebu, ž. Nevenka *Tripalo: a) Jasna u. Weitzmann, živi u Berlinu i b) Vesna, glazbenica, m. J. Marčetić, književnik i javni radnik, živi u Zagrebu; II. †Marija u. Kovačević; III. dr. Prvislav (*1882.), nar. borac, političar, diplomat, bivši jugosl. poslanik u Pragu i Varšavi, ž. Klara *Carević: 1. dr. Nenad (*1907.), odvjetnik u Beogradu, ž. Zlata *Dubravčić: a) Aleksandar (*1934.) i b) sin *1938.; 2. Ksenija i 3. Ksanta u. Dryák; IV. Ester u. Arnold; V. Oskar (*1885.), ž. Kate *Domaingo: 1. Kate, 2. Vanda u. Koroša i 3. Tomaš (*1911.) i VI. prof. Kvintilijan, direktor gimnazije u Šibeniku, ž. Ljuba: Relja (*1922.);

B. Gregorij: ing. Petar (*1888.) u Drnišu: 1. Gregorij i 2. Antonie; C. †Josip s potomstvom; D. †Mihovil, ž. Kate *Koporčić: I. †Petar, veliki župan u Dubrovniku, ž. Ana *pl. Dudan-Tasovčić: Leo, čin. drž. željeznica u Sarajevu; II. ing. Leo, s porodicom u Ulcinju; III. ing. Lovro, s porodicom u Splitu; IV. ing. Bernardin, poznati glazbenik; V. Rozina u. Foretić i VI. Filomena u. Iveta, glazbenica; E. †Antun, ž. Rosina *Savo: dr. med. Ivan, znameniti ginekolog u Padovi i F. Rudolf (Rade) (*1863.), ž. Tina *Bredoš: I. Bruno (*1905.); II. Ida, m. Rajević, sres. načelnik; III. Marija; IV. Laura: V. Elda i VI. Vanda u. pl. Marčić.

Nadalje još žive prof. Lav s porodicom u Splitu, te Bernard, činov. pomor. saobraćaja i Guido, činov. drž. monopola u Splitu.

GRIVIČIĆ I.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 16. VI. 1906. Ivanu Grivičiću, podmaršalu. (KB. MN.)

GRIVIČIĆ II.

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 8. XI. 1913. Emilu Grivičiću II., podmaršalu. (KB. MN.)

GRLIČIĆ
(Gerliczy de Arany et Szent Gerlestye)

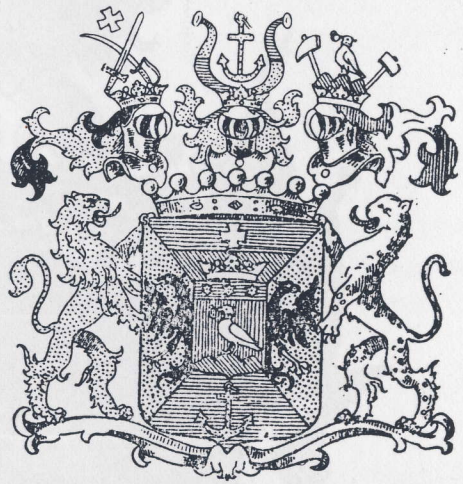

Stara plemićka, sada barunska porodica u Ugarskoj, podrijetlom sa Rijeke.

Ova navodno ugarska praplemićka porodica, koja danas nosi ime G. de A. et Sz. G. i živi u Ugarskoj i Sedmogradskoj isticala se je u 14. i 15. v. u Hrvatskoj i Bosni pod imenima Gerlich, Gerlichich i Garlichich (Duišin ili Duišinić plemići sa Cetine, poslije u Kaštelima, nosili su u 15.—17. v. nadimke Gerlicich, i Garlicevich i Garlanich. U porodici Duišin sačuvana je predaja, da je jedan ogranak preseljen u Hrvatsku dobio barunstvo od Marije Terezije, što se naravno ne može konstatirati, da se odnosi na samu porodicu D., nego na njezin ogranak G.) Najistaknutiji član ove porodice bio je Jakov, ban srebrnički 1498.—1502. g. U drugoj polovici 17. v. spominje se na Rijeci Marko Gerlicich i ž. mu Elena. Njihov je sin Juraj bio primljen u građanstvo Rijeke 1712. g., ž. Elena *de Benzoni: 1. Marko Nikola (†1786. na Rijeci), zagrebački kanonik; 2. Ivan Feliks (*1715.—†1797. na Rijeci), g. 1741.

građanin Bakra i riječki kapetan do predaje Rijeke ugarskoj vlasti, podijeljeno mu je barunstvo; 3. Antun-Vid (Marija); 4. Jakov i 5. Ivan Josip (* 1721.—† 1798.), 1760. g. lučki kapetan na Rijeci, ž. Suzana * pl. Spingaroli-Desić: a) Aldobrand, b) Antun, c) Ivan, d) Marija, e) Antica i f) Terezija.

Kako se iz gornjega vidi, ova porodica ne pripada ugar. praplemstvu, niti imade za to dokaza.

Obnova plemstva i grba podijeljena 9. VI. 1736. Nikoli Fridriku »Garlichichu« proglašena na hrvatskom saboru g. 1747. (B. AK. i B. SN.)

Antun Marija Gerliczy alias Gerlichich sa sinom Franjom dobio je 11. III. 1774. potvrdu plemstva i grbovnicu (I-P. KK.), a isti Antun Marija G. barunstvo (austr. naslj. zemalja) 10. XI. 1774. (B. AK. i A. G. bar. 1929.)

Barunstvo (austr. naslj. zem.) podijeljeno 1774. g. Ivanu Feliksu pl. G., a.-u. savjetniku, zastupniku i vojnom zapovjedniku grada i luke Rijeke, prigodom 32-god. službe (MM. ÖA.).

Spomenuti Ivan Feliks pl. G. ili G. »locumtenens ac repraesentans in judicialibus« na Rijeci, u Bakru i na Trsatu i njegova djeca Antun, kapetan hrv. banske pukovnije, Franjo, rudarski satnik i Marija Josipa, dobili su 23. V. 1777. barunstvo (ug.). (B. AK. i I-P. KK.)

Danas žive: od † Franje (* 1859.—† 1914.), naslj. člana ug. magnatske kuće i malteškog viteza i ž. mu Gizele * bar. Fejervary:I. Feliks (* 1885.), ž. Elizabeta * kn. Stirbey-Bibesco: 1. Gizela, 2. Aliks, 3. Gabriela i 4. Antun-Franjo (* 1917.), žive u Vojvodini i u Münchenu u Njemačkoj, te druga braća i sestre Feliksa, koji žive u Ugarskoj.

GRLOVIĆ (Gerlovich de Gerlocz)

Stara plemićka porodica križevačke županije.

Darovnica na posjed Gerlocz ili Visoko u križevačkoj županiji dana 15. III. 1600. g. plemićima Matiji, Luki, Jurju i Ivanu G. de G. (Izvorna povelja u DAZ., B. AK.)

Porodica G. živjela je u Zagrebu.

GROMAN

Stara plemićka porodica u Bačkoj županiji. Po porodičnoj predaji G. su podrijetlom iz Rusije (Rusini?). Najprije su se zvali Gromann i Groman, koje je ime jedna plemićka grana zadržala, dok se barunska grana zove Gromon. (I-P. KK., K. NA. itd.)

Plemstvo (ug.) podijeljeno 24. I. 1753. Iliji Groman-u. (I-P. KK.)

Pridjevak »de Vajszka« podijeljen 24. IV. 1807. g. Sigismundu Gromann-u (I-P. KK.), od kojeg potječu naši pl. G.

Darovnica i grb podijeljeni 1817. g. (C. AU), a barunstvo za Deszö pl. G. »de Vajszka et Bogyán« 3. IX. 1905. (KB. MN.)

Danas žive kod nas pl. G.: 1. Leopold: a) Marija i b) Karolina; 2. Karlo: a) Ivo i b) Hugo; 3. Alojz: Antun; 4. Antun; 5. Julije, upravnik pošte u Zagrebu: a) Sonja, učiteljica, b) Ema, c) Julije, ing. polj. i d) Eugen; 6. Franjo: a) Marija i b) Antun.

GRŠETIĆ (Geršetić)

Turopoljski plemići.

G. ili Stojanić spominju se g. 1428. po Stojanu sinu Tome G. U obim darovnicama kralja Ferdinanda I. za Turopolje spominje se Urban G. iz Gustilnice. (L. P.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisani su Ivan Krst., Pavao, Toma i Juraj G. (G. H. I.-4. i L. V. 11-12.)

G. žive danas u Zagrebu i u Gustelnici i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

GRUBIŠIĆ

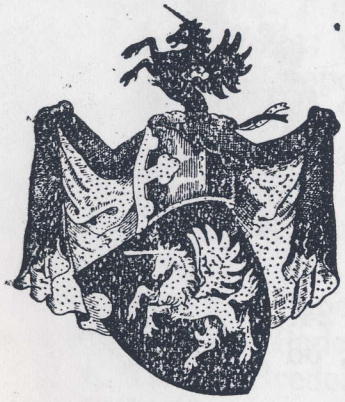

Stara pl. porodica (hrv.) starinom iz Olova u Bosni. (B. AK., H. AD. i K. PB.)

God. 1555. razdijelila se ova porodica u tri grane, po tri brata: Esker, Mihajlo i Bernardo.

I. grana: potomstvo Eskerovo, ostalo u Bosni i nepoznato.

II. grana: konti G. i plemići G.

Potomstvo Mihajlovo, najprije u Makarskoj krajini. Omiškim ograncima ove grane podijeljen je 12. I. 1763. naslov konte (conte veneto). Drugi ogranci, koji nisu dobili naslov konte, prešli su iz Makarske krajine i Makarskog primorja na dalm. otoke, u Split i u okolinu šibenika.

Danas žive G. kao konti G. i kao plemići G. u mnogim mjestima Dalmacije kao u Omišu i šibeniku, i

njihovoj okolini. (Grb po R. K-N. I., H. AD. i B.. AK.)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »od Kereszturma« podijeljeno 22. IX. 1860. Pavlu G., majoru u m. (F. AÖ.), s prikazanim (drugim) grbom.

Grb pl. G. od K.

III. grana: Brnjaković i Bernáthffy.

Potomstvo Bernardovo:

a) **Brnjaković** (hrv. ogranak): potvrda (ugar.-hrv.) staroga bosanskog plemstva podijeljena g. 1659. Andriji G. ili Brnjakoviću. Obnova darovnice i barunstvo podijeljeno g. 1661.

Ovaj ogranak u muškom je koljenu izumro s Franjom Nikolom g. 1785. Od Franje Nikole, po njegovoj kćeri Ani (*1754. u Iloku), po tankoj krvi potječu † grofovi Jankovići Daruvarski, a po ovima plemići i baruni Adamovići Čepinski, plemići Markovići i dr.

b) **Bernáthffy de Olovacz.**

Promjena imena B. de O. podijeljena 29. IV. 1803. Josipu i Antunu bar. Brnjakovićima (I-P. KK.), sinovima Petra bar. B. brata spomenutog Franje Nikole.

Ovaj ogranak izumro je u trećem muškom koljenu. Leontina bar. B. de O. udala se g. 1839. za Karla grofa Bubna-Littitza. Potpuno je ovaj ogranak izumro g. 1885. s Idom Kiss * bar. B. de O.

GRŽANIĆ (Gerssanich)

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Heldensteinski« podijeljeno g. 1785. Antunu G., natporučniku karlovačko-otočačke pukovnije. (MM. ÖA.)

Grb po pečatu Antuna pl. Geržanića iz g. 1792. u Drž. arhivu u Zagrebu. (B. AK.)

Danas živi jedan ogranak porodice G. u Bjelovaru.

GUDIĆ

Staro, donacijonalno plemstvo križevačke županije.

Ivan G. iz Djakova iskazao je 20. X. 1829. svoje plemstvo u virovitičkoj županiji svjedodžbom križ. žup. od 3. VIII. 1829., a Ivan Krst. G. 25. VIII. 1842. svjedodžbom križ. žup. od 18. IV. 1842. (L. MP.)

U popisu plemića križevačke županije od g. 1841. upisani su plemići G. iz Diankovca i Erdovca. (G. H. I-2.)

GUŠIĆ prije PUGJAR

Turopoljski plemići spomenuti prviput u 16. v. pod imenom Pugjar u Kurilovcu, a u 18. v. kao Gušić »nekoć P.« u Maloj Gorici. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije od 1851. g. upisani su Ivan ev., Nikola i Juraj G. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

Danas porodica pripada turopoljskoj plem. zajednici, a među ostalima žive potomci † Joze, posjednika u Velikoj Gorici: I. Franjo: Ivan: a) Nikola, b) Ivan i c) Marija; II. od † Stjepana: 1. Mijo, 2. Juro, 3. Marica i 4. Dragica i III. Nikola, nadziratelj sres. suda u Velikoj Gorici: 1. Nikola, zvan. sres. suda u Slatini, 2. Dragutin, đak, 3. Vladimir, đak i 4. Barica.

Porodica G. tvrdi da imade pridjevak »Turanjski«, no nije poznato da je jedan ogranak Gusić-T. bio nastanjen u Turopolju.

GUSIĆ (Gussich)

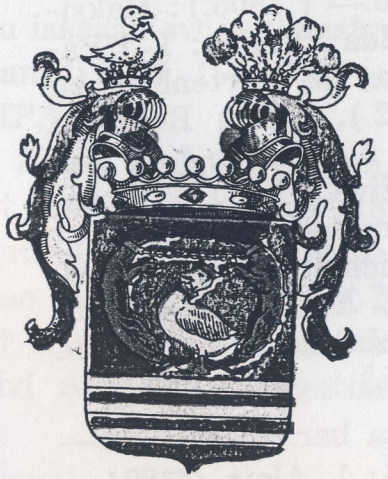

Praplemstvo hrvatsko, podrijetlom od prastarog plemena Gusić, spomenutoga među dvanaest odličnih plemena u »pacta conventi« 1102. g. kad su Arpadovci izabrani za hrvatske vladare. Tada se spominje knez Pavao od plem. G. (comitem Paulum de gente Gussithorum (sic !) (Thoma arch. »Mem.« LI. RDC.)

Plemenu G. pripadali su krbavski knezovi (navodno Torquatovci) Isačić Dolski i dr., i danas živi plemići Krčelić Krbavski.

Porodica G. nosi pridjevak Turanjski i dijeli se na

barunsku i plemićku granu G. zv. i Vladišić. G. su bili vlastelini Turanja, Brloga i Gusićgrada. Borić (Boricius) G. spominje se g. 1187. (KS. CD. II. 140.) Rodoslovlje ovoga roda, do danas neprekinuto, počinje g. 1530. s Krištofom G. i njegova četiri brata: Jurjem, Matijom, Nikolom i Ivanom, sinovima kneza (župana) Andrije G., koji su iz stare svoje postojbine (Like) iselili u Kranjsku.

Barunstvo (sv. r. c. i austr. naslj. zem.) podijeljeno 27. IV.. 1701 braći, odnosno bratićima Franji, Ivanu i Jobstu G. (MM. ÖA. i AG.)

Prikazani grb potvrđen je 24. VI. (3. X.) 1900. g. (F. AÖ. i A. G. bar. 1933.)

Porodica bar. G. živi u dvije grane: I. grana, koja je potekla od Franje Ks. (*1770.— † 1806.): Maksimilijan (1805.—1870.), ž. Matilda * Lušin: I. † Pavao (* 1850.—† 1918.), ž. Marija * pl. Furtenbach zu Schreggenberg u. Levis (*1862.), živi u Beču: 1. Pavao (*1886.) natpor. u pr., ž. Ludmila * pl. Wereszcynska: Pavao (*1921.), žive u Beču; 2. Franciska, I. m. dr. iur Fritz vit. Simić v. Hohenblum († 1918.), minist. tajnik, II. m. Richard Fleischanderl, književnik (rastavljen 1930.); 3. Margareta, m. Gustav Grachegg, pukovnik (u Beču) i II. Marija, m. Norbert vit. Schmucker († 1925.).

II. grana potekla je od Alojza bar. G. (* 1788.— † 1865.) i ž. mu Helene *Rubbi: I. Alojz (*1834.— † 1875.), ž. Gabrijela * Gyerbyánffy de Bobda († 1917.): 1. Gabrijela, živi u Beču; 2. † Kamila, m. Karlo pl. Rebrača, a.-u. podmaršal, u Beču i 3. Leopold (*1874.), ž. Paula * Hartwig, žive u New

Yorku, U. S. A.; II. Eduard (* 1836.—† 1890.), ž. Vilhelmina * pl. Pistor: 1. Sigismund (*1871.), austr. dvor. savjetnik u m., živi u Beču, ž. Marija Terezija * grofica Erdödy od Monyorókeréka i Moslavine (rast.): a) Vilim (* 1902.), živi u Stockholmu i b) Mira, m. dr. med. Josip B. Kilbourn, živi u U. S. A.; III. Albert (*1837.— †1895.), ž. † Cecilija * Krizmanić: Ferdinand (*1868.), grad. senator u. m., ž. Jelka * pl. Vrbanić: a) dr. med. i dr. phil. Branimir (* 1901.), ž. Marijana * Heneberg; b) Marija; c) Dora, pijanistica, m. Marijan Feller i d) Ivan (*1909.). Svi ovi žive u Zagrebu. IV. Vinko (*1839.— † 1921.), ž. † Eleonora * Eminger: 1. Maksimilijan (*1868.— † 1926.), ž. Marija * barunica Henn Henneberška živi u Pörtschachu a. Wörthersee i 2. Kamila, m. † Hugo pl. Weiss v. Schleussenburg.

GUŠTAK

Staro donacijonalno plemstvo iz Sv. Ivana Zeline.

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od g. 1851. upisan je Andrija G. (G. H. I.-4. i L. V.)

Danas žive potomci † Ljubomira i žene mu Josipe * pl. Dropučić: I. Ivan (*1898.), profesor učiteljske škole u Zagrebu, ž. Franciska * pl. Gojmerac: 1. Eugen (*1916.), stud. chem. i 2. Franciska, stud. tehnike; II. Ljubomir (*1902.), kožar u Sv. Iva-

nu Zelini i III. Ankica u. Ožbolt. Od Ljubomirovog brata † Stjepana žive: I. Franjo, trg. pomoćnik i II. Maša, učiteljica u Stupniku.

GUTUNIĆ

Stara pl. porodica otoka Brača, pripadnica bračkog vlasteoskog vijeća, spomenuta u popisu plemića g. 1657. (CA. OB. i MHJ. XI.).

Stara im postojbina nije poznata, a žive danas u Dolu i u Postirama na Braču.

Grb G. nije poznat.

GVOZDANOVIĆ

Stara žumberska plemićka porodica, doseljena 1520. g. iz Albanije.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 1586. g. braći Jurju i Matiji G., Matijinoj ženi Jeleni * Ergeljska de Gora i sinu im Nikoli, Jurjevoj ženi Jeronimi i sinu Ivanu, a proglašeno na hrv. saboru 1588. g. (B. SN. i B. AK.)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 2. XII. 1774. g. Vidu G., potpuk. karlovačke pukovnije i njegovim sinovima Antunu i Vidu. Iz te se povelje saznaje za albansko podrijetlo i za plem. povelju iz 1586. g. (B. AK., ovjerovljeni prijepis u Jugosl. akademiji.)

Barunstvo (u primogenituri) podijeljeno 21. VIII. 1779. g. spomenutom Vidu pl. G., pukovniku. (B. AK.)

Petru G., plem. sucu dana je svjedodžba zagreb. županije 3. V. 1814. g., a iskazao je svoje plemstvo u požeš. županiji 31. V. 1814. g., Vasiliju G. dana je svjedodžba zagreb. županije 30. V. 1815. g., a iskazao je svoje plemstvo u srijem. županiji 1. VIII. 1815. g., Tomašu G. dana je svjedodžba zagreb. županije 14. I. 1816. g., a iskazao je svoje plemstvo u virov. županiji 15. VIII. 1816. g. i Ivanu Andriji G., začasnom prisjedniku srijem. županije dana je svjedodžba zagreb. županije 26. III. 1838. g. (L. MP.)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 27. I. 1791. g. Josipu G., ženi mu Kati * Ivanošić i njihovoj djeci Antunu, Matiji i Ani, s istim grbom. (B. AK.) Isti su iskazali svoje plemstvo 16. I. 1792. g. u virov. županiji, a 17. IV. 1792. g. u srijemskoj županiji. (L. MP.)

Jedna grana ove plem. porodice potječe od Petra († 1837.), plem. suca (1814. g.) u Požegi. Od † Dragutina (*1827. g.), župana požeške županije, potekao je Dragutin II. († 1901.), ž. Marija * pl. Rech († 1894. g.): 1. Dragutin III. i 2. Eugen. U Zagrebu živi Anka ud. Dragutina.

HABIJANEC

Plemstvo proglašeno na hrvatskom saboru g. 1703. za Ivana H. i ženu mu Jelenu * Matlekovi. (B. SN.)

(Grb po B. AK.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije od 1851. g. upisan je Matija H. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

HAČIĆ

Turopoljsko plemstvo, spomenuto g. 1632. u Jerebiću. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagreb. županije od 1851. g. upisani su Andrija i Juraj H. (G. H. I.-4. i L. V. 11-12.)

HADROVIĆ

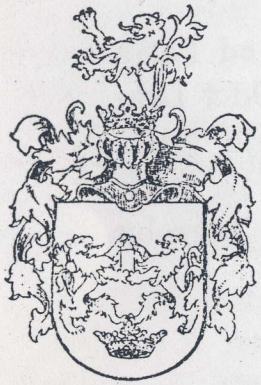

Prastara hrvatska donacijonalna plemićka porodica (plemstvo darovnicom). Grb po pečatu Gašpara pl. H. iz g. 1711. (B. AK.)

Matica ove pl. porodice nalazi se u Visokom, općina Gornja Rijeka, a ogranci žive u Pušći kraj Zagreba.

Porodice pl. H. imaju pridjevke: »Vinodolski«, »Bribirski« i »Gornjovisočki«.

Iz ove pl. porodice potekli su: sada već pokojni Gabro, župnik u Visokom; Koloman, gradski senator u Zagrebu; Josip, župnik u Visokom, poslije zagrebački kanonik i Stjepan, kanonik i naslovni biskup u Sarajevu.

Danas žive, među ostalima: dr. Gabro pl. H., liječnik u Sv. Ivanu Zelini, Zora pl. H. u Zagrebu te Janko, opć. bilježnik u Donjem Jelenju kod Sušaka: 1. časna sestra Štefanija, prof. u Tuzli; 2. dr. Dragan, odvjetnik u Velikoj Gorici, ž. Blaženka * pl. Benešić: a) Stjepan i b) Antun i 3. Nikola, čin. banske uprave u Zagrebu, ž. Adela * Wergler.

HALAVANJA
(Hallavanya)

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 25. IV. 1812. g. Jurju H., kapetanu (I-P. KK.) graničarskom, koji je po porodičnoj predaji nosio pridjevak »v. Radoičić«.

Ova je porodica dala nekoliko istaknutih generala.

Od spomenutog † Jurja, gran. kapetana, koji je dobio plemstvo i ž. mu Sofije * pl. Kengyelić potekao je: Ćiril (* 1793.—† 1849.), pukovnik, ž. Karolina * pl. Antolić († 1879.): I. Karlo (* 1830.—† 1898.), gen. major, ž. Josefina * pl. Czeschka v. Mährenthal: a) dr. Karlo (* 1870.), b) Josefina i c) Emilija; II. Juraj (* 1841.—† 1916.), podmaršal, ž. Marija * Bošković: a) Danica i b) Ana († 1918.); III. †Teofil (* 1843.), gen. major, ž. Helena * pl. Zedtwitz v. Liebenstein (* 1846.): a) Teofil, ul. kap., ž. Albina * pl. Hranilović Cvjetašin: Teofil (*1915.), cand. iur. i b) Helena, m. Oskar Kurant, pukovnik i IV. † Julije (* 1845.—† 1902.), pukovnik.

HALLA de SZENT DEMETER

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »de Szent Demeter« podijeljeno 24. V. 1892. g. Ferdinandu Halli, žand. pukovniku (KB. MN.), zapovjedniku hrvatsko-slavonske žandarmerije.

Danas žive sinovi i unuci (spomenutog) †Ferdinanda, žand. pukovnika: I. Artur, major u m.: Karlo; II. ing. Josip i III. Ferdo, major u m.: 1. Sonja i 2. Inez.

Ima i drugih živih članova pl. porodice H.

HALPER SIGETSKI

Stara porodica podrijetlom iz Ugarske i to iz »Szigethy penes fluvium Zeck im Comitatu Castriferrei«, koja je 12. II. 1611. dobila potvr. plem. (ug.) (B. AK.)

Plem. porodici H. iz željezne županije potvrđeno je plemstvo (ug.) 12. X. 1763. g. i ponovno 6. VII. 1798. g. (I-P. KK.)

Oko god. 1760. preselila se porodica u Hrvatsku i bila je 26. XI. 1798. g. upisana u maticu plemstva zagrebačke županije. H. su posjedovali plem. dobra: Martinec, Pavlovec, Luku, Skaričevo, Sela, Hum i Zajezdu u Hrvatskoj. (B. AK.)

Od Matije pl. H., upravitelja Erdödyevih dobara i ž. Elize Krautsak potekli su: A. Ivan († 1848.), ž. pl. Čunčić: I. Nikola (* 1798—†1865.), vlastelin u Pluski i kotarski predstojnik, ž. Rozalija * Novak: 1. Ladislav (* 1830.), general, ž. Helena * Loveto: a)

Marcel, († 1929.), pukovnik, ž. Marija * pl. Steyer: Alisa, m. Jaroslav pl. Strižić i b) Rikard, vlastelin; 2. Eduard (* 1824.—† 1877.), ž. Terezija * Rocgaj; B. Antun († 1806.), ž. Barbara * pl. Čunčić: I. Emerik, major aud. (* 1864.), ž. Marija * pl. Haas († 1878.): 1. Julije (* 1842.—† 1927.), septemvir, ž. Elizabeta * pl. Nikolić Podrinska († 1928.): a) Zlata († 1928.), m. bar. Gagern, b) Boga, m. Viktor bar. Tinti, major: Aleksandar bar. Tinti, adoptiran od svog ujaka Vladimira pl. Halpera i nosi danas ime bar. Tinti pl. Halper Sigetski (v. Tinti), c) Mira, m. Jan bar. Götz Okocimski, d) Zora u. Brumme, e) Vladimir (* 1887.), ž. Đurđa * Lepée: Radica; 2. Hermina (*1839.—†1933.), m. Eugen pl. Barac Repenjski, septemvir; 3. Mirko, odsjećni savjetnik († 1896.), ž. Ema * pl. Šandor Đalska († 1904.): Vladimir (* 1854.—† 1935.), koji je 30. III. 1899. g. postao a.-u. komornik (B. AK.) i vlastelin, te adoptacioni otac Aleksandra bar. Tinti-a, ž. Julija * pl. Vranyczany-Dobrinović († 1937.).

HARAMINČIĆ

Turopoljski plemići, spomenuti g. 1632. u Kušancu. (L. T.) H. žive danas u Maloj Gorici i pripadaju turopolj. plem. zajednici.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 11. XI. 1808. Mirku H., odvjetniku (B. AK.), načelniku Karlovca za francuskog vladanja.

Plemstvo Mirka H. proglašeno na hrvatskom saboru g. 1809. (B. SN.)

U posljednji popis plemića zagr. županije od 1851. upisani su Pavao i Nikola H. (G. H. I. i L. V.)

Od Mirkovih potomaka među ostalima danas žive: od † Stjepana i ž. mu Terezije * pl. Brigljević: I. Janko (*1883.), sres. veterinar: 1. Blaženka i 2. Vlada; II. Josip (*1885.), okružni sudija u Zagrebu, ž. Milica * Jančiev: 1. Juraj (*1915.), stud. tehn. i 2. Milica, stud. med.; III. Ivan (*1889.), sres. načelnik u Stubici, ž. Ivanka * Čanić: Branko; IV. Barica ud. Pasarić i V. Juraj (*1897.), posjednik, ž. Dora * pl. Klafurić: 1. Mira, stud., 2. Štefanija, stud. i 3. Vlasta.

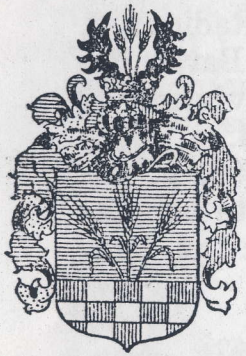

HEGEDÜS

Plemstvo (ug.) podijeljeno 2. VII. 1753. Franji H. i rođacima mu Jurju i Franji H. (I-P. KK.)

Proglašeno u baranjskoj županiji 4. XI. 1794. g., a Pavao H. iskazao je svoje plemstvo u virovitičkoj županiji 21. II. 1820. g. svjedodžbom baranjske županije od 22. XI. 1819. (L. MP.)

HELLENBACH
(H. de Paczolay)

Stara plemićka, poslije barunska porodica, podrijetlom iz Kremnica u Slovačkoj, koja se je najprije zvala Čeh.

Plemstvo (sv. r. c.) podijeljeno 5. XI. 1643. g. Jeremiji Čehu, višem činov. i knjigovođi kr. ug. komore u Kremnici. Pridjevak »od Hellenbach-a« i privola da može pridjevak Čeh nositi ili izostaviti podijeljeni 31. III. 1651. g. spomenutome Jeremiji pl. Č.

Barunstvo (ug.) podijeljeno 26. I. 1686. g. dr. med. Gotfridu Ivanu pl. Hellenbach-u (A. G. bar. 1917.—1933.)

Plemstvo potvrđeno i grb. upisan 26. I. 1686. g. Ivanu Gotfridu pl. Hellempoch-u i ženi mu Mariji-Katarini * Kares. (I-P. KK.)

Barunstvo (sv. r. c.), popravak grba i naslov »visokorođeni« podijeljeno 24. IX. 1702. g. spomenutome Ivanu Gotfridu bar. H., carskom tajnom savjetniku u Kremnici. (A. G. ibid. i MM. ÖA.)

Lazar bar. H. (*1827.—†1887. u Zagrebu) doselio se u zagrebačku županiju i bio vlastelin u Mariji

Bistrici, istaknuti hrv. političar i učenjak, ž. † Klotilda * pl. Jelačić Bužimska: I. Jelena, dvorska dama tal. kraljice majke Margarite, ud. Nikole conte Papadopoli-Aldobrandini (senator kr. Italije, član Ven. zavoda znanosti i heral. povj. itd.), živi u Italiji (L. O. N. I.): II. Dioniz (* 1854. u Zagrebu, †1927.), kr. komornik i virilist hrv. sabora, ž. Marija * gf. Dessewffy: 1. dr. iur. Gotfrid (*1892.), vlast. u Mariji Bistrici, ž. Klara * gf. Bolza: a) Dioniz (*1919.) i b) Klotilda; 2. Zdenko (*1894.), kap. freg. jugosl. mornarice i vazduhoplovni pilot, ž. Aleksandra * Novak-Skarek: Gizela (*1932.), 3. Agata (*1900.), m. Vuk bar. Fraydt (†1935.) i 4. Jelena (*1904.); III. Fanny (* 1859.), m. Ljudevit gf. Kulmer, vlast. u Popovcu u Zagorju i IV. Zdenka (*1861.—†1921.), m. dr. iur. Viktor bar. Vranyczány Dobrinović.

HENN CERIČKI

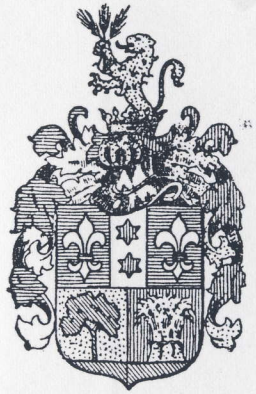

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »Cerički« podijeljeno 7. VI. 1914. g. Rudolfu H., veleposjedniku u Vinkovcima. (Orig. grbovnica kod porodice u Vinkovcima.)

Od spomenutog Rudolfa pl. H. C. potekli su: 1. Stjepan, ekonom u Vinkovcima; 2. Ernest, trgovac u Vinkovcima, ž. Lujza * Axmann: a) Zenon, b) Ivan i c) Rudolf; 3. Herma u. pl. Vrbanić, živi u Zagrebu i 4. Nelly ud. Riesel.

HENNEBERG

Stara plem. porodica iz Češke, koja se je prije zvala Henn.

Viteštvo (sv. r. c.) podijeljeno 26. II. 1659. g. Fridriku pl. Henn od Henneberg-a, a.-u. pukovniku, te 1728. g. njegovom unuku Ivanu Henriku pl. H. od H. (K. AB.) Spomenutome Fridriku H. (Hähnn) podijeljeno je 26. II. 1650. plemstvo (sv. r. c.) kao viteštvo. (A. G. bar. 1935.)

Porodica H. dijeli se u više grana, koje žive u inostranstvu. Jedna grana je barunska, a njezini pripadnici žive u Njemačkoj i Čehoslovačkoj.

U Vojnu krajinu doselio se Josip Sigfrid pl. H., građev. inspek. karlov. generalata, komu je 1738. podijeljen naslov »pl. od Henneberg-a«. (MM. ÖA.)

Ernestu pl. od Henneberg-a, a.-u. konjičkom kap. promijenjeno je 19. XII. 1908. g. »pl. od« u austrijsko viteštvo. (F. AÖ.)

Danas živi spomenuti Ernest vit. H., generalmajor u m. sa ž. Elzom * bar. Steeb na svom vlastelinstvu Golubovcu u Hrv. Zagorju.

HERKOV

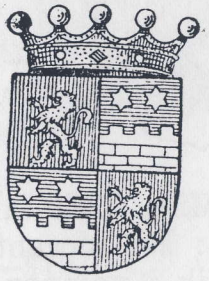

Stara plemićka porodica iz Vojne krajine (Kostajnica). Stari grb po pečatu u Kulmerovoj zbirci.

Viteštvo (austr.) podijeljeno 22. IV. 1882. g. Rajmundu H., kr. hrv. odsj. savjetniku (F. AÖ.), s pridjevkom »v. Unathal« (B. AK.) »Unadolski«.

Spomenuti Rajko (Rajmund) vit. H. (†1872.) diplomirao je filozofiju i pravo, te postao prvim upravnim časnikom u Vojnoj krajini. Nakon toga bio je ministerijalni savjetnik i vršio dužnost financijskog ravnatelja u Zagrebu.

Od Rajka (†1872.) i ž. Ane * pl. Rainmnitzer v. Rainmensthal: I. † Emilija u. pl. Nemčić Gostovinska i II. Henrik (*1860.—†1910.), sud. vijećnik, ž. Sofija * Napret: 1. dr. Božidara, liječnica; 2. Ljubica, bank. činov.; 3. Zdenka, bank. činov.; 4. Božidar (*1902.), priv. činov. sa potomstvom i 5. dr. Zlatko (*1904.), gradski finan. savjetnik i šef gradskog poreznog ureda u Zagrebu, nastavnik na Visokoj komercijalnoj školi, urednik »Fin. arhiva« i naš najistaknutiji financijski stručnjak, ž. Danica * Milakara, žive u Zagrebu.

HERGEŠIĆ

Stara plemićka porodica, kojoj se povelja izgubila. Plemstvo je stječeno u 17. v. Porodica koja danas živi u Zagrebu posjeduje ovjerovljeni prijepis grba iz bečkog arhiva (ADBeč).

Danas žive potomci † Josipa (* 1790.—† 1866.), profesora i ž. Justine * pl. Stivalić: † Ivan, vijećnik sudben. stola u Zagrebu, ž. † Anđelina * pl. Florio iz Prčnja: 1. Mila, 2. Zlata i 3. † Ivo († 1905.), ž. † Edviga * Devide: Ivo, docent Sveučilišta u Zagrebu, hrv. književnik i novinar.

HERKOV

HIDEGHETI

Praplemićka porodica nekad iz požunske županije.

Plem. list i grbovnica podijeljeni od kralja Sigismunda 14. X. 1411. g. Jakobu, sinu Nikole H. inače Hettendorf-a. (B. AK.)

Ovoj je praplemićkoj porodici pripadao Imbre pl. H., veleposjednik u Vukovaru, koji je 1915.—1917. g. bio hrv.-slav.-dalmatinski ministar u ugar. vladi, a od 1916. g. a.-u. tajni savjetnik.

Danas živi Pavao pl. H., veleposjednik u Vukovaru.

HIPŠIĆ (HIPSSICH)

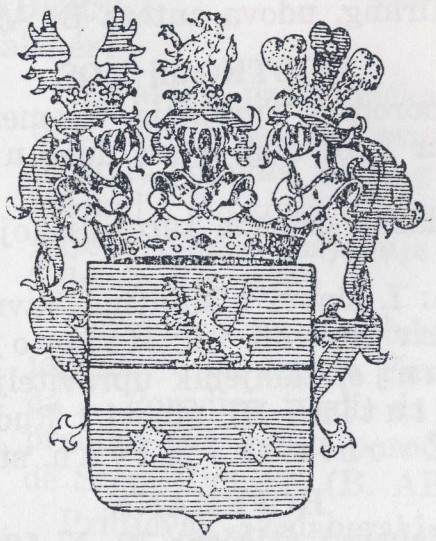

Plemstvo (austr.) podijeljeno 13. X. (20. XII.) (po F. AÖ.), a 31. X. (20. XII.) (po A. G.) 1844. g. Vilimu H.

Barunstvo (austr.) podijeljeno 14. VIII. 1850. g. spomenutom Vilimu pl. H. (A. G. 1929. i F. AÖ.)

Od Vilima bar. H. (* 1798.—† 1872.) i ž. Josipe * pl. Steininger potekli su: I. Karlo (* 1836. u Novoj Gradiški, † 1908.), generalmajor, ž. Natalija *pl. Scarpa, živi u Tirolu; II. Artur (*1842.—†1912.), podmaršal, I. ž. Marija * Shauff († 1901.): Vilim (*

1888.—† 1920.), ž. Alice * pl. Brudermann, žive u Poljskoj, II. ž. Ana * bar. Schneeburg: 1. Vilim (*1914. u Mariboru) i 2. Adolf (*1915. u Mariboru), žive u Tirolu.

NZ. kod grba, štitonoše: dva oklopnika.

HIRLING

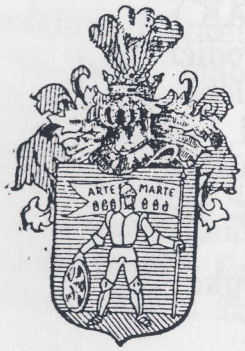

Plemstvo (ug.-erdeljsko) podijeljeno 9. IV. 1813. g. Martinu H., podbilježniku Sibinja (Hermannstadta). (I-P. KK.)

H. je saska porodica u Erdelju, iz koje se prvi spominje Juraj H. 1671. g., kao vijećnik grada Schässburg-a i poslanik erdeljskih staleža u Carigradu. (B. AK.)

Danas živi Franciska pl. Bojničić * pl. Hirling, udova autora B. AK.

HODTKO ili KOS

Plemićka porodica Turopolja, spomenuta u 17. v. u više mjesta Turopolja, a već dugo u Maloj Gorici. (L. T.)

Porodica danas pripada turopoljskoj plem. zajednici.

Danas žive: I. sinovi † Milutina, ravn. učitelja: 1. Mladen, priv činovnik i 2. Milivoj, priv. činovnik; II. Franjo, zamjenik upravitelja »Merkura« i sin mu Milutin i III. sinovi † Rudolfa, želj. činovnika: 1. Zvonimir i 2. Ivan, stud., te drugi.

HOFFMANN

Plemstvo (austr.) stječeno 12. X. 1921. g. promocijom Gjure H., natporučnika u r. na viteza reda

Marije Terezije (F. AÖ.) (v. Upute: VI. C.) za njegove junačke zasluge i veliku hrabrost u vrijeme rata.

Danas žive: spomenuti Gjuro pl. H. (* 1886. u Parabuču), jugosl. kapetan I. kl., ž. Willy Horyna: 1. Ernest (* 1917.) i 2. Ivica (* 1922.).

HOLJEVAC

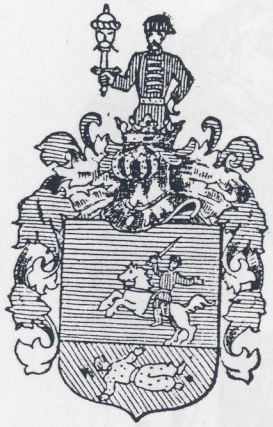

Plemstvo podijeljeno 26. X. 1621. g. Matiji H., kapetanu i zapovjedniku posade u Brinju. (L. V.)

Danas među ostalima žive: Vid, posjednik u Brinju, ž. Marija: 1. Tomislav (* 1895.), priv. činovnik u Zagrebu: Anka u. Galetić; 2. Milan, posjednik, živi s porodicom u Požegi; 3. Ivan, trgovac, živi s porodicom u Krišpolju; 4. Nikola priv. činovnik živi s porodicom u Zagrebu i 5. Franjo, rudar, sada u Iranu (Perzija).

HOMOLIĆ

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 16. X. 1623. g. Vuku H. i njegovoj djeci Matiji, Vlatku, Magdaleni i Margareti.

Izvorna povelja u zbirci Jugosl. akademije u Zagrebu.

Isti je Vuk 13. X. 1625. g. bio izabran za građanina Senja. (B. AK.)

HORVAT

Turop. plemstvo spomenuto već g. 1538. u Kurilovcu. (L. T.)

Plem. list i grbovnica podijeljeni poveljom kralja Leopolda I. izdanom 20. X. 1659. Šimunu G. i djeci mu Grguru, Jeleni, Margareti, Kati i Dori, a proglašeno na hrv. saboru 12. XII. 1663. (L. V. i L. T.)

Istom poveljom podijeljeni su plem. list i grbovnica Petru Trupčeviću i njegovoj porodici.

Ukras grba je lav popraćen s dva crna krila.

H. žive danas u Dragonošcu i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

HORVAT od SV. PETRA
(Horvath de Zentpéter)

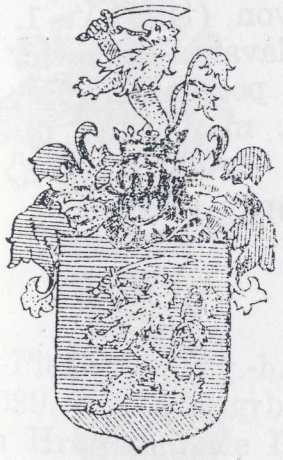

Staro plemstvo (hrvatsko) podrijetlom iz Međimurja.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 6. II. 1635. g. Ivanu Horvatu od Sv. Petra, njegovoj ženi Ani * Dolovsky i bratu mu Mihajlu. (B. AK.)

Porodica je živjela u varaždinskoj županiji. Josip pl. H. bio je, koncem 18. v., zagrebački kanonik i teološki pisac. (B. AK.)

Od †Ladislava potekao je:

Josip (* 1815.—† 1896.): I. † Hermina, m. dr. Wolf i II. Gejza (*1851.—†1937.), šum. nadinženjer: 1. dr. ing. Juro, sveuč. prof.: Juro-Valter, pravnik; 2. Gizela ud. Westermayer (kći Greta), kao ud. u. za dr. Tauszk-a, primariusa (kći Herma); 3. Marija u. Pacak i 4. Zdenka.

HORVAT PALOCZ

Stara hrvatska plemićka porodica, istog podrijetla s plem. porodicom Horvat Stansić.

Porodica H. doselila se 1586. g. s Jurjem H. u Palocz u Ugarsku, gdje još i danas živi, a početkom 17. v. Juraj H. nosi pridjevak »de Palocz«. (B. AK.)

HORVAT ZALABERSKI
(Horváth de Zalabér)

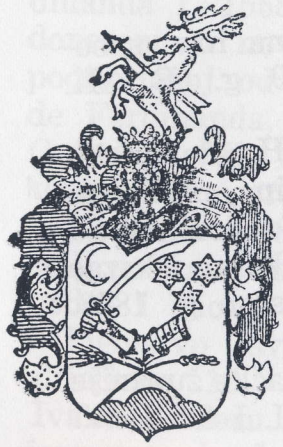

Hrvatska praplemićka porodica, koja se dokumentarno prviput pojavila 1448. g. u zaladskoj županiji u Ugarskoj, gdje i danas posjeduje dobro Zalabér. (B. AK.)

Darovnica na Zalabér podijeljena je od kralja Ferdinanda I. Porodica tvrdi, da im je praotac isti kao i porodici H. de Szent-György. (B. AK.)

Pridjevak »Zalaberski« podijeljen 16. VIII. 1728. g. Franji pl. H. (I-P. KK.)

HORVAT zvan VLAH

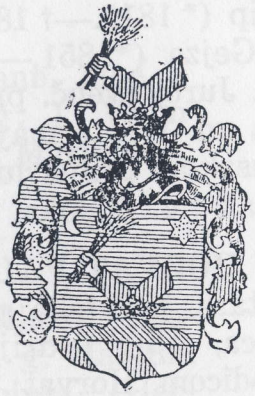

Staro plemstvo i grb potvrdio je kralj Rudolf II. poveljom izdanom u Pragu 20. VII. 1580. Pavlu Horvatu zvanom Wlah, njegovoj majci Jeleni, ženi Dori Vagić, djeci Dori i Katarini, njegovom bratu Stjepanu i sestrama Doroteji i Margareti, te rođaku njegovom Jurju Levačiću. Plemstvo proglašeno na hrv. saboru g. 1584. (B. AK.)

HRANILOVIĆ

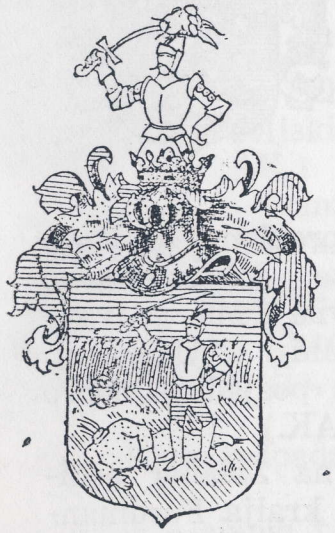

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 24. VIII. 1603. Jurju Hraniloviću ili Cvjetašinu, njegovoj djeci: Stjepanu, Jeleni, Marti, unucima: Petru, Jurju i Stjepanu i sestri Ani. (B. AK.)

Proglašeno na hrv. saboru 27. II. 1609. g. (B. AK. i L. MP.)

Franjo Ks. pl. H. »de Soschica et Czvetassin«, podžupan i dv. savjetnik, donatar na imanju Blackom, iskazao je svoje plemstvo g. 1843. u žup. požeškoj. (L. MP.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od 1851. g. upisan je Ludovik H. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

Koncem 15. v. porodica H. iselila se iz Travnika u Bosni kao i druge hrvatske i vlaške porodice pod pritiskom Turaka u žumberak u selo Sočice. G. 1653. knez Petar Zrinski poklonio je dvor Hrnetić na uživanje Petru pl. H. i njegovoj ženi Ani * Vojnović.

Porodica H. dala je Vojnoj krajini mnogo visokih časnika, biskupa i naučenjaka. Ljudevit pl. H. C. bio je 1767. podžupan žup. požeške; Franjo pl. H. C. († 1834. u Požegi), bio je podžupan požeški i vlastelin Blatački.

Potomci zagrebačke grane porodice H. C. su: od † Ferdinanda (†1906.) i ž. mu Henriete * pl. Kos potekli su: 1. † Koloman, a.-u. kapetan; 2. † Hinko, sveuč. profesor i hrv. učenjak, ž. Marija * pl. Pichler, žive u Zagrebu: a) Olga u. Pleinert, njem. gen. konzul i 3. Oskar (†1934.), a.-u. general, vojni atašej u Sofiji i prevodilac turskog jezika na dvoru u Beču.

Od Petra pl. H. C. (* 1834.—† 1904.), podmaršala i ž. Albine * grofice Gorcey Longuyon (†1901.): 1. Draga i 2. Albina, m. Teofil pl. Halavanja-Radoičić, bivši a.-u. ulanski pukovnik. Sestra podmaršala Petra bila je Sofija (*1827.—†1897.), m. Gustav pl. Beck-Widmansteter, potpukovnik i septemvir.

HRANOEVIĆ zv. HRANOELLJ

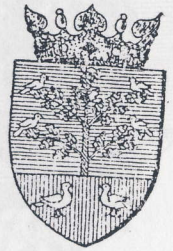

Stara bračka plemićka porodica, pripadnica bračkog vlast. vijeća. G. 1657. spominju se u popisu bračkih plemića kao Hranoević, Hranulić itd. (Stranoevich, Stranulich itd.). (MHJ. XI. i CA. OB.)

Porodica živi i danas u Postirama na otoku Braču.

HRČIĆ

Hrvatsko praplemstvo od plemena Ladihovića (Vladihovića). (LR. KK.)

Selo »Hrčić« nalazi se danas u upr. općini Bosiljevo.

Jedna je grana pl. H. iz Kremengrada, odakle se 1582. g. iselila u Hrv. Zagorje. Andriji pl. H. proglašeno je plemstvo na hrv. saboru 1680. g. (B. SN.)

Po ovome Andriji nazvalo se selo Andraševec u Hrv. Zagorju, gdje još i danas žive H.

Danas žive, među ostalima: Franjo (* 1876.), hrv. književnik i ravnatelj Samoborske šted. u Samoboru i Stjepan (* 1885.), prokurista Prve hrv. šted. u m. u Zagrebu.

HRELJAC

(Hreljac inače Petričević Barletski i Radinavaski)

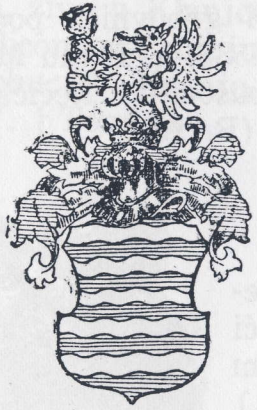

Porodica H. starinom je lička, te je nekoć nosila ime »Petričević«. P. lički pripadali su starom hrv. plemenu Mogorovića, što svjedoči njihov grb, kojega rabe svi pripadnici toga plemena.

Najstariji poznati pređa H.-P. bio je pl. Hreljac Petričević u 15. v. Po njemu pisala se je ova porodica »Hreljac« s dodatkom »inače Petričević«.

Stara postojbina H.-P., bila je u Lici u Barleti i Radinojvasi.

Plemstvo (ug.-hrv.) ponovno podijeljeno 24. XII. 1599. g. i stari grb nešto proširen, plemenitomu Juriju Hreljcu inače Petričeviću (Hreliacz aliter Petricheuith de Barletha et Radinauaz), njegovoj djeci

Nikoli, Vuku, Jeleni, Margareti i Uršuli te bratu mu Mihajlu. (L. V.)

Proglašeno na hrv. saboru 24. V. 1602. g. (B. AK.)

Juraj H. došao je u Ugarsku i bio primljen na dvor kraljeva Ferdinanda I. i Maksimilijana II. Poslije smrti kralja Maksimilijana pođe spomenuti Juraj k Nikoli Zrinskomu mlađem, kod kojega je vršio više godina službu dvorskog meštra, a poslije u službu njegovog brata Jurja Zrinskoga. Juraj H. često je zastupao grofa Nikolu Zrinskoga u važnim poslovima, a pisao se: »knez Juraj Hrelyacz« (sic!). Ženidbom sa Bárbarom kćeri Gašpara Mrnjavčića gospodara Brezovice i žene mu Katarine Kišević stekao je imanje Brezovice i stupio u srodstvo s najodličnijim hrvatskim porodicama. (L. V.)

HRELJANOVIĆ

Stara i odlična plemićka porodica iz Senja.

Plemićki list i grbovnica podijeljeni od kralja Ferdinanda I. 1558. g., što je doneseno u novoj povelji podijeljenoj od nadvojvode Ferdinanda, a izdane u Grazu 21. VI. 1611. g. Vuku, senjskom gradskom knezu, Matiji, svećeniku i Nikoli, podkapetanu (zv. Vojvoda) i Vicku.

Plemstvo (sv. r. c.) podijeljeno 16. II. 1695. g. Ivanu Viktoru. Grad Senj imenovao je Jurja, Ivana, Antuna, Vuka i Matiju

pl. H. svojim patricijima. (Spomenuti navodi nalaze se u pohrani u orig. i ovjerovljenim prepisima u Gradskoj knjižnici braće hrv. zmaja u Zagrebu.)

Na jednoj nadgrobnoj ploči s grbom od 1637. g. uklesano je ime Jurja pl. H. »alias Sfenda«. Po B. AK. podijeljeno je viteštvo (austr.) 21. VI. 1611. g.

(Povijesna i plem. vrela za ovu pl. porodicu su među ostalima: B. AK., H. AD., MM. TS., W. HC., B. Popović: »Pov. senj. uskoka«, itd.)

Prikazani je grb po grbovnici plemstva (sv. r. c.) od 1695. g., dok se grb grbovnice od 1611. g. (a po tome sa povelje od 1558. g.) razlikuje od prikazanoga u tome što je štit razdijeljen, gornje polje je crno, a doljnje zlatno; vuk je bijeli (naravni); ukras nad kacigom je isti vuk koji izlazi iz krune, a nema popratnih krila; plašt je desno crno-zlatan, a lijevo crveno-srebrn.

Znameniti su bili braća Nikola i Vicko, uskočki vojvode, kojima je podijeljena povelja od g. 1611. a o Vicku (Vinku) kao i o bratu mu Nikoli pjevao je Šenoa.

U zadnje su se doba istaknuli: Ivo (*1860.), upravitelj hrv. narodnog kazališta u Zagrebu (1891. —1902.) i operni pjevač i Guido, hrv. političar i narodni zastupnik na hrv. i zajedničkom saboru.

Po tankoj lozi H. potječu od mnogih odličnih pl. porodica kao: Saracca, Bona, Vojnović itd.

Danas živi među ostalima potomstvo troje braće: od I. † Vuka, puk.: 1. Jelena u. pl. Krajač; 2. Ana i 3. Elisa; od II. † Guida, puk.: 1. Guido: Guido; 2. Vinko: Jelka, žive u Berlinu; 3. Nikola i 4. Ivan; od III. † Franja, kap: 1. Lujo; 2. Jelena u. u Londonu; 3. Drago s porodicom živi u Mostaru i 4. Carmen u. Tuma, živi u Pragu. Drugi pl. H. žive na Sušaku, Zagrebu i t. d.

HREPIĆ

Stara plem. porodica otoka Brača, pripadnica bračkog vlasteoskog vijeća spomenuta u popisu plemića g. 1657. (CA. OB. i MHJ. XI.).

U starije doba H. su se pisali »Crepich«. G. 1637. Mate C. bio je plem. sudac u Dolu na Braču, gdje pl. porodica H. i danas živi.

Grb H. nije poznat.

HRUŠOCI REČIČKI
(Hrussoczy de Rechicza)

Porodica podrijetlom iz Like, gdje se u starije doba pisala Mikošić. H. su bili vazali topuske opatije. Ime im je po mjestu Hruševcu kod Pokupskog. (B. AK.)

Plem. list i grbovnica podijeljeni 28. IV. 1583. g. Ivanu Mikošiću aliter Hrušoci-u Rečičkom, već plemiću. (B. AK.)

HRVAČIĆ
(Hervachich)

Plemićka porodica Turopolja.

Plem. list i grbovnica podijeljeni 4. II. 1668. Matiji H., te braći mu Lovri i Martinu, a proglašeni na hrv. saboru 6. XI. 1668. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od 1851. g. upisani su Marko, Toma, Martin, Ivan Krst., Stjepan i Mihajlo. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

H. živu danas u Turopolju, u Kurilovcu, Kuču i Maloj Gorici i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici.

HRVOJ I. (HERVOJ)

Plemstvo (ug.-hrv.) s pridjevkom »od Prilipja« podijeljeno u 16. v. porodici H. Pridjevak su dobili po imenu njihova imanja Prilipja kod Jaske: (B. AK.)

Po porodičnoj predaji H. su podrijetlom iz Bosne, a potomci Hrvatinića.

Danas žive razne grane ove porodice, a glave su porodica petero braće, i to: I. dr. Dragutin, odvjetnik u Klanjcu, poznati hrvatski političar i narod. zastupnik: među drugim sinovima ističe se dr. Dragan, hrvatski političar i publicista, žive u Klanjcu; II. Ljudevit, obrtnik, živi s porodicom u Prilipju; III. Stjepan, obrtnik, živi u Zagrebu; IV. Franjo, živi s porodicom u Jastrebarskom i V. † Tomislav.

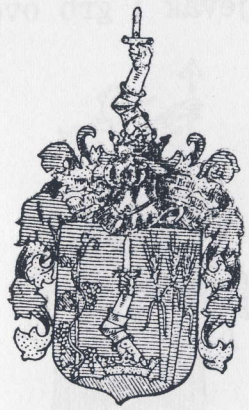

HRVOJ II.
(Hervoj)

Plemstvo podijeljeno od kralja Ferdinanda III. u Beču dne 14. III. 1650. g. Matiji, Nikoli, Pavlu i Tomi H., a proglašeno na hrv. saboru u Zagrebu dne 25. VIII. 1653. g. (i ponovno 1688. g. — B. SN.) (Orig. pov.)

HRVOJIĆ
(Hervoich)

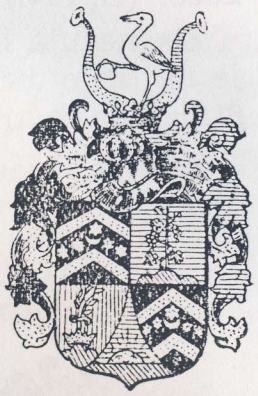

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 7. XI. 1806. g. Matiji, Ivanu Nep., drugome Matiji, Tomi Jurju, Jakovu, Adamu, Ivanu, drugome Ivanu i trećemu Tomi. (I-P. KK.)

Proglašeno na hrv. saboru 9. III. 1808. g. (B. AK.)

Ovoj porodici pripadali su 1918. g.: Stjepan pl. H., blagajnik porez. ureda u Karlovcu, Vladimir pl. H., vijećnik senjske Trg. i obrt. komore u Crikvenici, Adrijane pl. H., učiteljica u Varaždinu (I. H-S. 1918.) te Ivan sin Ljudevita (†1886.).

HRŽIĆ I. i II.

Ove plem. porodice bile su nekoć jedna porodica, koja se je uz razne okolnosti razdijelila u dvije posebne porodice, od kojih svaka ima svoj posebni grb i pridjevak.

Praplemićka hrv. porodica podrijetlom iz Brinja u Lici.

Plemićki list i grbovnica podijeljeni 16. X. 1569. g. Stanislavu, Ivanu i Pavlu

Hržiću (Hersych de Thopuzka), braći i »već prije plemićima«. (B. AK.) Proglašeni na hrv. saboru g. 1588. (B. SN.)

Spomenuta braća su se razdijelila i jedan brat se je nastanio u Samoborskom kraju, drugi je otišao u Štajersku, a treći u Koprivnicu. (Podaci porod.)

Hržić I. Topuski

Ova je porodica matica porodicâ H. i potječe izravno od Stanislava (iz povelje od g. 1569.), a rodoslovno joj stablo počinje s Andrijom H. de T. iz g. 1394.

Danas žive: od Milana (*1863. —†1934.) i žene mu Eugenije * pl. Mednyanszky: 1. V l a d i m i r (*1892.), ž. Marijana * Korejzl: a) Mia i b) Milana, žive u Zagrebu i 2. D r a g o (*1896.), odlični operni pjevač i član hrv. narod. kazališta u Zagrebu.

Obnova plemstva (ug.-hrv.) i grba uz podjeljenje pridjevka »Topuski« dana 16. XI. 1894. g. Šimunu Hržiću, vijećniku ban. stola u Zagrebu. (KB. MN. i B. AK.)

Njegovoj kćeri kao ženi Henrika princa Hesenskoga podijeljeno je od hesenskog velikog vojvode 14. IX. 1895. g. naslov i ime bar. »v. Dornberg«. (B. AK.)

Hržić II. Jakupski (prije Topuski)

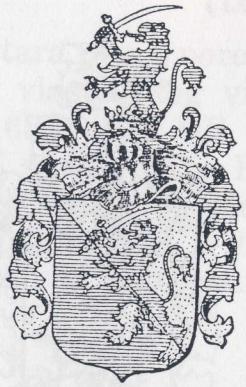

Plemstvo (austr.) s pridjevkom »Jakupski« podijeljeno Matiji H. (Hersich), kapetanu đurđevačke graničarske pukovnije g. 1791. (MM. ÖAe) 26. VII. (porod. pod.).

Ovoj porodici danas pripadaju: M i r o s l a v a, glasov. vezilja, u Zagrebu; M a r i j a n, biv. predsjednik Hrv. slav. vatrogasne zajednice i biv. predsjednik Drž. vatrogasnog saveza, vrlo zaslužan za razvitak vatrogastva, živi u Samoboru; S a n d a, m. Z. Galić, ban. savjetnik u m., u Zagrebu; V e r a u. Nikolić istaknuta hrv. glumica.

Budući da ova plem. porodica (H. II.) poslije spomenutog Marijana ostaje bez muškog potomstva, spomenuta Miroslava adoptirala je svog jedinog nećaka Antu E. Brlića, industr. ravnatelja u Osijeku i prenijela na njega plemstvo, pridjevak i grb ove porodice.

HUSINEC

Plemstvo (ug.-hrv.) podijeljeno 7. I. 1743. g. Mihajlu H. i njegovim sinovima Nikoli i Sigismundu. (B. AK., I-P. KK.)

Proglašeno na hrv. saboru 1743. g. (B. SN.)

HUZJAK

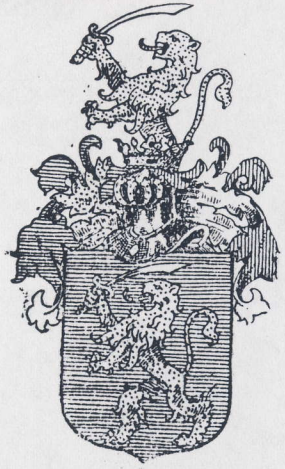

Turopoljska plemićka porodica, spomenuta u obnovi turopoljskog bratstva 1560. g., i to Andrija H. iz Vukomerića. U drugoj darovnici kralja Ferdinanda I. od 11. V. 1560. g. spominje se isti Andrija H. iz Vukomerića. (L. T.)

U posljednjem popisu plemića zagrebačke županije od 1851. g. upisani su Matija, Toma i Ivan ev. H. (G. H. I-4. i L. V. 11-12.)

H. žive danas u Gustilnici i pripadaju turopoljskoj plem. zajednici, i u Zagrebu. Toj porodici pripada Milan pl. H., do pred nekoliko godina sreski načelnik u Zagrebu; H. ima i u okolini Bjelovara.

ISPRAVCI I DOPUNE.

Andrijević Knezpoljski, str. 19. Dvije su različite porodice A., i to: Andrijević I., stari plemići zagr. županije i Andrijević II. Knezpoljski, plemstvo (austr.) s pridjevkom »Knezpoljski« podijeljeno 1767. g. Andriji A., natporučniku II. banske pješ. pukovnije, bratu mu Grguru, zastavniku spomenute pukovnije i bratovom sinu Antunu, kadetu iste pukovnije. (MM. ÖA.) Ovoj porodici pripada Fridrik, puk. u m., živi u Beču.

Benko I., str. 62. Danas živi više pl. B., koji su potomci gore spomenutih pl. B. I.

Benko II., str. 64. zadnji redak ispravi Plssing na Plessing.

Bizzaro-Ohmučević-Grgurević, str. 71. ispravi na Bizzaro-Ohmučević-Grgurić.

Boglić, str. 79. Prezime Perasti dolazi im po ženidbi iz porodice pl. Tirabosco zv. Perasti, koja je dobila plemstvo od kralja Maksimilijana II. Nekad su se pisali Boghlich, da se po starom pravopisu nebi čitalo Boljić mjesto Boglić.

Bohorić, str. 81. Porodica B. piše se danas Bahorić.

Bonačić, str. 87. B.-Sorgo ispravi na B.-Sargo.

Burgstaller Remetski, str. 108. Od ove pl. porodice žive i drugi članovi, ali podatke dao je samo spomenuti Janko pl. B. R.

Crnčić (Cerčić, Černčić), str. 126. ispravi na Crnčić (Cernčić, Černčić).

Duišin, str. 212. Poslije Viktor-Antun, pom. kap. i. s., treba dodati: ž. Vjera * Sabioncello: Antoinette-Elizabet (* 1930.); Miljenko-Feliks, prof., ž. Judith * Quiros: 1. Mirijana, 2. Xenija, 3. Dinka i 4. Dušan.

Duka, str. 214., 13. redak, treba da bude: Plemstvo iskazano u virovitičkoj županiji, isto u 22. i 23. retku.

Fanfonja, str. 227., 2. i 3. redak: »(onaj koji govori po našu, t. j. hrvatski)«, ispravi na »(onaj koji govori kroz nos)«.

Frangeš, str. 248. Točan je grb ove pl. porodice: u štitu na tri zelena brežuljka zlatna kruna, iz koje izlazi zlatan grifon kao na grbu ovdje prikazanom.

Franić, str. 250. i 251. Grb na strani 250. je onaj u H. AD. i B. AT., a grb na strani 251. je grb Nimičić i u R. K-N. I.

Gemmingen, str. 265. treći redak odozdo (samo u jednom dijelu naklade): »Joris« treba da bude »Jordis«, a u predzadnjem retku (Hans) (* 1916.).

Fryda (Frida) Kaurimsky, str. 255. Danas žive kod nas: dr. Mirko pl. F.-K. (* 1872.), odvjetnik u Novom Sadu, ž. Ljubica * Grimšić: dr. Zvonimir (* 1898.), zamj. upravitelja Prve hrv. šted. podruž-

nice u Novom Sadu, ž. Iva * Matizović: Želimir (* 1931.).

Halavanja, str. 309, ispravi Helena * pl. Zedtwitz v. Liebenstein na Helena * grofica Zedtwitz v. Liebenstein i a) T e o f i l, ul. kap. na a) T e o f i l, ul. pukovnik.

Hoffmann, str. 318. Budući da je plemstvo stječeno 1921. promocijom na viteza reda Marije Terezije, (vidi Upute: VI. C.), to nije mogla biti izdana grbovnica, pa prema tome nema grba, a ovdje je prikazan s viteškim križem R. M. T.

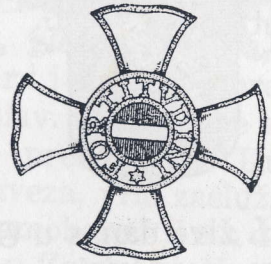

Ova je knjiga dovršena 15. lipnja 1938. g.